Teşkîlât-ı Ergenekon

Faruk Arslan

[Faruk Arslan]

12 Nisan 1969'de Ankara'da doğdu. Aslen Çorumludur. 3 yıllık GATA Sağlık Astsubay Hazırlama Okulu'ndan mezun oldu. Azerbaycan Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nü bitirdi. Hazar'ın Statüsü konusunda tez yazarak 1997'de 'Uluslararası Hukukçu' unvanını kazandı. Kanada'da Centennial College'den 2008'de 'Sosyal Toplumcu' diplomasıyla mezun oldu. Toronto'da York Üniversitesi'nde Sosyoloji bölümünde yüksek eğitim gördü ve 2011'de tamamladı.

Arslan, Karabağ, Çeçenistan ve Abhazya savaşlarını yakından takip etti. Hazar'ın enerji rezervleri ile ilgili yazdığı 3 binden fazla haber ve makale Türk ve yabancı basında yayımlandı. Azerbaycan Zaman gazetesinde muhabirlik, haber müdürlüğü ve köşe yazarlığı yaptı. CHA Azerbaycan temsilciliğini 3 yıl yürüttü. 2 yıl süresince Türkiye'de yayımlanan Zaman gazetesinde Bakü Mektubu adlı köşeyi yazdı. Azerbaycan'da yayımlanan ilk çocuk gazetesi Tomurcuk'un kurucularından oldu. Zaman gazetesinde 2000 yılı sonuna kadar Ankara'da diplomasi, dış politika ve enerji muhabirliğini yürüttü. 14 ülkede basılan Zaman gazetesine yönelik özel araştırma dosyaları hazırladı. Türk dünyası özel muhabirliği yaptı.

Azerbaycan Gazeteciler Cemiyeti, Ankara Diplomasi Muhabirleri Derneği ve Kanada Etnik Gazeteciler Derneği üyesidir.

2000-2001'de Kanada'da Zaman gazetesi temsilciliği görevini üstlenirken, Toronto muhabiri olarak çalıştı. Kanada Türkleri'nin posta ile dağılan ücretsiz haber dergisi Sunrise'ı kurdu ve bir yıl boyunca editörlüğünü üstlendi. 1998-2004 periyodunda Ali Alperen mahlasıyla sırasıyla Gündüz, Muhalif, Gelecek gazetesi, Hür Gelecek gazetelerinde ve 2009'dan beri Milli Ocak'ta köşe yazısı yazdı. 2004 yılında Metafizik Magazin dergisinde yazıları yayımlandı. 2004'den beri Kanada'da beş bin tirajla yayımlanan ve ücretsiz dağıtılan Canada Türk'te 2006'dan beri köşe yazısı yazıyor. 2000'den beri ise, internet medyasında aralıksız köşe yazılarıyla

haberciliğini sürdürüyor. Evli ve iki çocuk babası olan Arslan, Kanada ve Türkiye vatandaşı olarak Kanada’da gazetecilik yaşamına devam ediyor. Arslan, iyi derecede İngilizce, Almanca ve Azerbaycan Türkçesi biliyor.

TAKDİM

Ergenekon 2001'de çıkmıştı; e, sonra?

Taraf Gazetesi – Ümit Kıvanç

03.12.2008

Size Ergenekon iddianamesi eklerine göz atarken gözüme takılanlardan bir küçük demet sunayım. Zamanıdır. Tutuklulardan Ümit Sayının CD'lerinden birinde yeralan bir yazı, 2001Mayıs'ında, Aksiyon dergisinin 336. sayısında, Harun Odabaşı imzasıyla çıkmış bir haberin parçasıdır. Can Dündar ile Celal Kazdağlı'nın kitap ve belgeselde işlediği Ergenekon konusunun çok eksikli olduğundan sözeden bu metinde, örgütün sivil örgütlenmesinin dayanağı olan Lobi belgesi özetlenir.

Bir hafta öncesinde, 30 Nisan 2001'de, "Fehmi Koru Yeni Şafakta Ergenekon'un yeniden yapılanması hakkında yazar. "Hayaller gerçek galiba" başlığıyla. Tepkiler alır. 1 Mayıs 2001'de "Deli saçması sanmayın" başlığıyla bunlara cevap verir: "Sanla ben çıkarmışım gibi, dün, bütün gün, 'Bu Ergenekon da nereden çıktı?' sorusuna cevap vermek zorunda kaldım.

Bazısı onu 'mâlî' amaçlı bir örgütlenme sanmış; bazılarıysa, MHP'nin iktidarda bulunmasıyla irtibatlandırmış... Oysa, 'Yeniden kurulsun' diye hakkında rapor hazırlanan Ergenekon çok kapsamlı, bir partiyle irtibatı bulunmayan, ' devleti yapılandırma' amaçlı bir örgüt." 6 Mayıs 2001 tarihli

Aydınlıkta Hikmet Çiçek, buna tepki gösterir: "CIA'nın Ergenekon'yaygarasında Fehmi Koru başı çekti. Bütün bunlarla birlikte, piyasaya Ergenekon' dedikoduları da sürülüyor. (...) Anlaşılıyor ki, ABD Türkiye'de kurdurduğu SüperNATO'ya bu adı koymuş veya bu adın konmasına izin vermiş. ...Türkiye ve Türk Ordusu büyük bir tertiple karşı karşıya. CIA, SüperNATO ve MİT şeflerinin işbirliğiyle Orduyu yıpratma kampanyası her alanda sürdürülüyor. Psikolojik savaşta sözde dosyalar ve raporlar imal ediliyor. Ergenekon' hikâyeleri de bu tertibin bir parçası." Gerçek Ergenekon diye bir site var (gercekergenekon.4t.com), bu sitenin de "Ergenekon'dan Haberler" diye bir bölümü. Bu site, "Türkçülük/Turan davasının teşkilatlandığı siyasi parti'nin "Refahyol'dan beter adetâ dövüle dövüle terbiye edildiğini, "Ülkücü hareketin mahzun", Bahçeli'nin MİT ajanı olduğunu, BBP'nin de "boşluğu dolduramadığını" ileri süren birileri tarafından hazırlanmış. "Perinçek'in Türkçüleri"ni elbette ciddiye almıyor ve "Perinçekgillerin milliyetçi-ulusalcı-tarikatçı sacayağının önümüzdeki günlerde bol bol gündeme geleceğini" iddia ediyorlar. Bu sitede, 2001 dolayında yazılmış olması gereken şöyle bir "haber", 2008 Ekim'inde hâlâ yeralıyordu:

"ERGENEKONCÜLAR! TOPLANDI...

Sitemize gelen bilgilere göre, eski 'derin devletin operasyon birimleri ilk toplantısını Haziran ayı içerisinde Akdeniz sahillerinde lüks bir otelde toplanarak yaptı.

Yeni oluşumun başında, eski(!) bir MİT daire başkanı bulunuyor. Başbakanlık danışmanlığı da yapan MİT’ci lider, eski teşkilata benzer bir yapılanmaya gidilmesini savunurken, daha üst seviyelerden bağımsız bir organizasyonun kurulmasının 'rica' edildiği ileri sürüldü.

MİT eski Müsteşar Yardımcısı Mikdat Alpay'ın da bu oluşumda görevlendirildiği ancak, grubun eski elemanlarının Alpay'a güvenmediği hattâ, Alpay'ın da katıldığı bir toplantıya yüzlerinde kar maskesiyle katıldıkları bildirildi.

11 EYLÜL SUİKASTI SONRASI...

Biz ERGENEKONCULAR'ın ulusal olmasını beklerken, 11 Eylüldeki Amerikan kâbusu sonrasında bu ekibin patronları tarafından büyük ölçüde yine ABD'nin hizmetine tahsis edildiği haberi geldi. Uzun süredir harçlık bile alamayan ekibin yeniden düzenli aylığa bağlandığı ileri sürüldü. Sabotajcıların Türkiye'deki uzantılarını takip edecekler ve gerektiğinde, Ankara, bölgede bir savaşın içerisine girmek istemezse ülkemizin de Charly ve Delta alarmına geçmesi için aracılık yapacaklar!!!" Farukarslan.com diye bir sitede yeralan "Regina Kowboy" imzalı bir yazıda, "Derinden koşan Kızılelma soslu yeni Ergenekon!"

başlığını taşıyor. Burada hem Gerçek Ergenekon sitesindeki yazıdan hem Taha Kıvanç'ın (Fehmi Koru) köşe yazılarından hem Aksiyonun haberinden sözediliyor. Bu yazı da Ergenekon soruşturmasından önce, 28 Şubat 2006'da kaleme alınmış. Yazıda, Mersin'de iki çocuğun Türk bayrağı yakması ve Trabzon'da bildiri dağıtan TAYAD'lılara yönelik linç girişimi yeni Ergenekon'cuların provokatif eylemlerine iki örnek olarak sunuluyor.

Ergenekon meselesi 2007'de Ümraniye'deki bombalarla birdenbire patlamış değil. "Devleti yeniden yapılandırmayı" amaçlayan örgütten Fehmi Koru ilk olarak 30 Nisan 2001'de sözetti.

Çünkü 2 Mart'ta Tuncay Güney gözaltına alınmış ve hem Ergenekon'un bütün aslî belgeleri Güneyden çıkmış hem de Güney ifadesinde akıl almaz ayrıntılar anlatmıştı (165. ek klasörün 38. sayfasından itibaren bu ifadeyi okuyabilirsiniz). Polisin bu ifadeye dayanarak Veli Küçük hakkında soruşturma izni istediğine dair belge de ek klasörde var!

Şu anda bütün gazetecilerin sorması gereken soru, 2001'den bu yana neyin niçin yapılmadığıdır. Kim ki bunu geçiştirir, en hafifinden, onun esas işinin gazetecilik olmadığını gönül rahatlığıyla düşünebilirsiniz.

Ümit Kıvanç'ın bahsettiği Regina Kowboyu elbette bendim, yani Faruk Arslan...

"Derinden koşan Kızılelma soslu yeni Ergenekon!" başlığını taşıyan makalem gerçektende Ergenekon soruşturmasından önce, 28 Şubat 2006'da kaleme alındı. Aslında Evreca yayınevleri tarafından Temmuz 2005'de basılan 'Vadi'nin Şifresi Çözülüyor' adlı kitabım eski Egenekon'dan yeni

Ergenekon’a geçen süreci anlatıyordu. Kitabevinin daha sonra Ergenekon sanığı olacak Sedat Peker’e ait olduğunu geç öğrendim. Kitabı SEKA’ya gönderdiklerini iddia eden Sedat Peker’in kardeşi Atilla’ya inanmak zorundaydım, kitabı hiç basmayıp beni kandırdıklarını biliyordum. Ergenekon’un ortaya çıkmasını engellemeye çalışıyorlardı, kamuoyu Ergenekon ile ilgili hiç bir şey bilmiyordu. Tuncay Güney daha ortaya çıkmamıştı.

Daha doğrusu benim onu ortaya çıkarıp, meşhur edeceğim 1 Ekim 2006’ı bekliyordu.

Haziran 2007’den beri Ergenekon Terör Örgütü adıyla yargılanan kurumun ilk ve gerçek adı **Teşkîlât-ı Ergenekon’dur** ve **Teşkîlât-ı Mahsûsa’nın devamıdır.**

Şimdi Ümit Kıvanç’ın köşe yazısında ifade ettiği meşhur yazıma dönelim.... Bu makalemi ilk yayınlayan aynı tarihte sonsaniye.net adı haber portalı idi. Genelkurmay tarafından izlenen 400 haber sayfası içinde yer alan sonsniye.net Genelkurmay Başkanlığı avukatları tarafından 2007’de mahkemeye verildi. Psikolojik savaşı yürüten özel harp elemanları gerçekleri ortaya çıkartmamızdan rahatsız olmuşlardı. Yazıları andıçlanan yazarlar arasındaydım. Nuh Gönültaş, soruşturma süreci sırasında haber portalın sahibi olarak beni ve yine Kanada’da bulunan Sezai Şen’i gösterdi. Genelkurmay bunu yutmayınca sitenin adı gasteci.com olarak değiştirildi. Benim köşe yazılarıma ise hem sağdan hem soldan, hem askeriyeden hemde Ergenekonculardan gelen baskılar üzerine 2007’de son verildi. Ama ben durmadım, duramazdım. Ergenekon ahtabotunun kuyruğunu yakalamıştım, bir daha bıramazdım...

Faruk Arslan

16 Eylül 2011/ Toronto/ Kanada

Derinden koşan Kızılelma soslu yeni Ergenekon!

Regina Kowboy

28 Şubat 2006

Fikir babalığını İlhan Selçuk'un yaptığı oluşumun operasyonel komutanı; Emekli albay Hüseyin Mümtaz. Kurtlar Vadisi'nin Mito'su MİT'in eski 2. adamı Miktad Alpay-eski ergenekoncular beğenmesede-tarafından koordine edilen yeni oluşumun adı: Yeni Ergenekon. Devlet içinde aynı adı taşıyan güçlü bir örgüt geçmişte de vardı. Deniz kuvvetlerinden ayrılan Erol Mütercimler, "Ben ilk kez 1980'de varlığından haberdar olmuştum" demişti Ergenekon için. Can Dündar ile Celal Kazdağlı, belgeleri konuşturarak,'Ergenekon' adıyla bir kitap (İmge Yayınları, Ankara) bile yazdılar...Kuvayı Milliye koalisyonu olarak ortaya çıkan sözde sivil toplum örgütü ismini kamuoyuna "Kızılelma Koalisyonu" olarak açıkladı. Bu müthiş yapılanmada kimler yoktu ki! Buzdağının su üstünde görülen kesimi şunlardı: Türksolu-Töre-Ufuk Ötesi-Yeni Hayat Dergileri-Yeniçağ Gazetesi-Gökçe Fırat, Yekta Güngör Özden, Cumhuriyetçi Demokrasi Partisi-Av.Zeki Hacıibrahimoğlu, Şehit Aileleri Derneği-Saadettin Tantan, Yurt Partisi-Hanifi Altaş Yeni Hayat Dergisi-Bedri Baykam, Ressam/yazar-Arslan Bulut, Yeni çağ Gazetesi -Prof. Dr. Cihan Dura Erciyes Üniversitesi İktisat Bölümü-Hüseyin Özbek Ufuk Ötesi Gazetesi-Prof. Dr.Mustafa Erkal Aydınlar Ocağı-Prof. Dr. Tuncer Altuğ İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fak.-Metin Aydoğan, A.R. Müdafaai Hukuk Dergisi-Sevgi Erenerol Bağımsız Türk Ortodoks Patrikhanesi-Öner Yağcı Yazar-Hüseyin Mümtaz, Yeni Hayat-Mustafa Aykut Akşit, Kayseri Türk Ocağı-Yıldırım Koç, Türk-iş-Kemal Çapraz, Ufuk Ötesi-Doç. Dr. Yıldız Sertel iktisatçı/yazar-S. Kemal Ermetin, Töre Dergisi.. Birde görünmeyen, ama varlığını aklı olan herkesin bildiği su altında duran ana kütle var ki, işte o kütlenin yoğunluğu aymazların oturdukları köşelerden asla hesaplanamazdı. Görünürde her şey Türksolu Dergisinin 21 Temmuz 2003 tarihli özel sayısına yukarıda adlarını saydığımız kişilerin, yetkilisi oldukları kurumlar adına güya ülkenin

itilmekte olduğu uçurumun önüne birlikte bir set çekme girişimi, ulusal bir tepki olarak başladı. Görünürde ABD ve AB düşmanlığı yaparak emparyalistlere karşı ulusal direniş başlattıkları iddiasında olmalarına karşın, asıl ortak hedef 3 Kasım 2002 seçimiyle iktidara gelen AKP'yi ABD ve AB nezdinde küçük düşürerek hükümetten düşürmekti. Emekli albay Hüseyin.Mümtaz, Yeni Mesaj'daki köşesinde şöyle buyuruyordu:

"Aynı TBMM hükümetinin Kurtuluş Savaşı esnasında Kuvayı Milliye'yi canlandırmak için Anadolu'ya gönderdiği -İrşad Heyetleri-gibi.. Yeni Mesaj - Meltem TV ekibine, Yeni Hayat'a, Aydınlıkçılar'a, Hürriyet'ten Mümtaz Soysal, Cumhuriyet'ten Erol Manisalı'ya ve açıktan olmasa da - askere - büyük görev düşüyor..." Kıbrıs Türk Tarih Kurumu, Türk Ocağı, Aydınlar Ocağı ve İLESAM üyesi olan Mümtaz'ın, çeşitli gazete (Hergün, Ortadoğu, Son Havadis, Günaydın, Birlik-KKTC, Yeni Mesaj) ve dergilerde (Töre, Türk Kültürü, Türk Yurdu, Türk Edebiyatı, Türk dünyası Tarih Dergisi, Tarih ve Toplum, Tarih ve Medeniyet, Yankı, Yeni Harman, Yeni Hayat) yayınlanmış beş bine yakın makalesi bulunuyor.Önce Yeni Hayat ve Aydınlık, sayfalarını birbirlerine açarak paslaşmaya başladı. Ardından birlikte paneller düzenlediler. Son safhada yanlarına Azerbaycan'dan profesörlük ünvanlı Kadiri Şeyhi Haydar Baş'ı da aldılar. Mümtaz, Baş'ı koalisyona katmak için çok dil döktü; Baş'ın Erbakanla kıyaslanamıyacağı konusunda garanti verdi. Ergenekon'un siyasi kanadı, Maocu-Türkçü-Tarikatçı kimliklerine bürünen kesimlerin birbirlerine tutkallanması tavsayınca kendisini daha net ortaya koyacaktı.Ergenekon ideali tekrar hayata geçirilmeye çalışılırken, bu oluşumun bağlanacağı üst kurum konusu muallakta kaldı. "Adını ben verdim/ Yaşını Allah versin" demekle olmayacağı anlaşılan Ergenekon'un, ABD güdümlü eski "derin devlet"in devamı mı olacağı, yoksa tamaman milliyetçi/ulusalcı yeni bir kimlikle mi kurulacağı konusundaki belirsizlik sürüyordu. Her ne kadar bağımsızlık teziyle kurulsa ve Avrasya heveslilerini heyecanlandırsa da, kazın ayağı göründüğü gibi değildi. Ergenekon'un operasyon timinin başında başbakanlık danışmanlığı da yapan meşhur bir istihbaratçı vardı. Mikdat Alpay yeni oluşumu pazarlama gayretlerini sürdürüyordu. Oluşumun daha anne karnında iken ilk farkına varan Yenişafak gazetesi köşe yazarlarından Taha Kıvanç henüz 30 Nisan 2001 tarihinde "Hayaller gerçek galiba" başlığı altında bir yazı yazdı. Yazı, Taha Kıvanç'ın eline geçen İstanbul, 29 Ekim 1999 tarihli, "Ergenekon: Analiz-Yeniden yapılanma, yönetim ve

geliştirme projesi" ile ilgiliydi. Taha Kıvanç, yazı ile ilgili aldığı tepkiler üzerine ertesi gün, 1 Mayıs 2001'de köşesinde aynı konuya devam etti. "Deli saçması sanmayın" başlıklı yazısında şöyle diyordu:"Sanki ben çıkarmışım gibi, dün, bütün gün, "Bu Ergenekon da nereden çıktı?" sorusuna cevap vermek zorunda kaldım. Bazısı onu 'mâlî' amaçlı bir örgütlenme sanmış; bazılarıysa, MHP'nin iktidarda bulunmasıyla irtibatlandırmış... Oysa, "Yeniden kurulsun" diye hakkında rapor hazırlanan Ergenekon çok kapsamlı, bir partiyle irtibatı bulunmayan 'devleti yapılandırma' amaçlı bir örgüt... Taha Kıvanç, esas ismi ile Fehmi Koru'ya en büyük tepki, zamanın Mao'cu, PKK yandaşı terörist örgütü, şimdinin ise ordu yanlısı, Kuva'yı Milliyeci, Kemalist kuruluşu Aydınlık grubundan geldi.6 Mayıs 2001 tarih ve 720 sayılı Aydınlık Gazetesinde Hikmet Çiçek "CIA'nın "Ergenekon" yaygarasında Fehmi Koru başı çekti.

Bütün bunlarla birlikte, piyasaya 'Ergenekon' dedikoduları da sürülüyor. Bilindiği gibi Can Dündar Türkiye SüperNATO'sunun (Kontrgerilla) 'Ergenekon' adıyla kurulduğunu anlatan kitap yazdı. Anlaşılıyor ki, ABD Türkiye'de kurdurduğu SüperNATO'ya bu adı koymuş veya bu adın konmasına izin vermiş. ...Türkiye ve Türk Ordusu büyük bir tertiple karşı karşıya.

CIA, SüperNATO ve MİT şeflerinin işbirliğiyle Orduyu yıpratma kampanyası her alanda sürdürülüyor. Psikolojik savaşta sözde dosyalar ve raporlar imal ediliyor. "Ergenekon" hikayeleri de bu tertibin bir parçası." diye Fehmi Koru'ya hücum etti.Bu telaşlı tepkiye bir bölümünü Fehmi Koru'nun yayınladığı, daha geniş bir şekilde de Aksiyon Gazetesinin yer verdiği (Aksiyon 12 Mayıs 2001 / Sayı: 336 Harun Odabaşı - Sivil Ergenekon başlıklı yazı)

"Ergenekon: Analiz - Yeniden yapılanma, yönetim ve geliştirme projesi" başlıklı ve "Emir ve tensiplerinize..." hitabıyla biten raporu, "bizzat Doğu Perinçek'in kaleme aldığı ve Ergenekon'un yeniden yapılanmasında önemli fonksiyonlar yüklendiği" söylentileri neden olmuştu.İnternet'te yayın yapan Ergenekon Sayfası veya Gerçek Ergenekon isimli web sitesi Ergenekon yapılanması ile ilgili şu haber ve yorumlara yer vermişti:"NATO uzantısı eski "derin devlet" yapılanmasının yerine geçmek üzere(!) ulusalcı/milliyetçi yeni Ergenekon, toplantılara başladı. Eski "derin

devlet"in operasyon birimleri ilk toplantısını 2003 Haziran ayı içerisinde Akdeniz sahillerinde lüks bir otelde toplanarak yaptı. Yeni oluşumun başında, eski(!) bir MİT daire başkanı bulunuyordu. Başbakanlık danışmanlığı da yapan MİT'ci lider, eski teşkilata benzer bir yapılanmaya gidilmesini savunurken, daha üst seviyelerden bağımsız bir organizasyonun kurulmasının "rica" edildiği ileri sürülüyordu. MİT eski Müsteşar Yardımcısı Mikdat Alpay bu oluşumda görevlendirilmesine karşın, grubun eski elemanlarının Alpay'a güvenmediği hatta, Alpay'ın da katıldığı bir toplantıya yüzlerinde kar maskesiyle katıldıkları sitenin elde ettiği ilginç bilgilerdi.Ergenekoncular'ın ulusal olmasını bekleyen eski ergenekoncular, 11 Eylül'deki Amerikan kabusu sonrasında bu ekibin patronları tarafından büyük ölçüde yine ABD'nin hizmetine tahsis edildiğini öğrenmiş ve yeni oluşumu ifşaa etme telaşına girmişti. Uzun süredir başbakanlık örtülü ödenekleri kesildiği için harçlık bile alamayan ekibin yeniden düzenli aylığa bağlanması, 1974'de kesilen CIA yardımının yine başladığı anlamına geliyordu.Eski başbakan Bülent Ecevit, Nisan ayı ilk haftasında Sabah’ta yayınlanan röportajda “Özel Harp Dairesi’nden ilk kez 1974’te tesadüfen haberdar olduğunu ve o vakit kendilerine askerlerce brifing verildiğini” hatırlatmıştı... Daha önce bu konuda biraz daha ayrıntılı konuşmuştu; Ecevit: “1974’teki başbakanlığım esnasında zamanın Genelkurmay Başkanı Org. Semih Sancar, Başbakanlık’ın örtülü ödeneğinden acil bir ihtiyaç için birkaç milyon lira istedi. Genelkurmay’dan bu paranın hangi amaçla istendiğini sormak zorunda kaldım. ‘Özel Harp Dairesi için istiyoruz’ yanıtı geldi. O vakte kadar bu dairenin tüm giderlerini bir gizli ödenekle ABD’nin karşıladığı, ancak artık ABD’nin bu parasal katkıyı kestiği, o nedenle Başbakanlık’ın örtülü ödeneğinden para istenmek zorunda kalındığı bana bildirildi. Özel Harp Dairesi’nin nerede olduğunu sordum. ‘Amerikan Askeri Yardım Heyeti ile aynı binada’ yanıtını aldım...” (Milliyet, 28 Kasım 1990) Yeniden yapılanma sürecinde, askeri otoritelerin bunun Anti Amerikan bir görünüm kazanmasını en azından şimdilik istemedikleri, bu yönde yapılacak yayınları dezenformasyon şeklinde sunmasından belliydi.

Aydınlık dergisinin "Ergenekon kuruldu" şeklindeki haber ve yorumları CIA dezenfarmasyonu şeklinde sunulmuştu. Kıskanç eski ergenekoncuların kuruluş toplantısına katılanlardan aldığı bilgiler ve organizasyonda görev aldıklarını duydukları kimselerin genel karakterlerinden hareketle, Ergenekoncuların henüz Ergenekon ismi üzerinde dahi karara varamadıkları

görüşündeydi. Onlara göre, ABD bu yapılanmayı bir süre izleyecek, bağımsız bir çizgide gitmede ısrar ederse içerdeki adamları vasıtasıyla bunu deşifre edecekti. Aslında Aydınlık Grubu'nun bir taraftan Süper NATO'yu deşifre etmeye çalışırken(!) diğer taraftan Ergenekon'u savunması da bu çerçevede anlam kazanıyordu. Ergenekon'un siyasi kanadı, topluma en itici gelen gruplar eliyle yürütülüyordu. Gariptir ki, küçük bir azınlıktan gayri kimseye de güven duymuyorlardı.Aynı site "Perinçek'in Türkçüleri" bölümünde ise şöyle demişti:Ergenekon'un dayandığı ana tezler şunlardı; Ulusal Bağımsızlık, IMF karşıtlığı (hatta AB muhalifliği), Anti-Amerikancılık, Amerika'nın dışlandığı bir Avrasya Stratejisi, Yeniden Kuva-yı Milliye hareketi... Atatürkçü Düşünce dernekleri, ve eski Marxist organizasyonlarla içli dışlı çalışan bu grup, kimi zaman da Alevilik'i yalnızca bir kültür olarak yutturmaya çabalayan "ateist fakat mezhepçi" bazı derneklerle de işbirliği yürütüyordu. Anlaşılan "Gerçek Ergenekon" Ergenekon'la ilgili gelişmelerden ve Perinçek'in bu organizasyon içinde bulunmasından pek memnun değildi. Enterasan gelişmeydi zira eskidüşman Perinçek Ergenekon'daydı...Sedat Peker'in başını çektiği "Öz Türkler" veya Peker'in tanımıyla Pantürkizm (Turancılık) hareketinin gövde gösterisinin, "Ergenekon'un yeniden yapılandığı" söylentisi ile eş zamanlı olması ilginçti. Anlaşılan Türkler bundan böyle, "Öz Türkler" ve "Üvey Türkler" diye ikiye ayrılacaktı... İstanbul Hilton Oteli'nde 22 Mayıs Akşamı yapılan "Öz Türkler" gününe, diğer bir tarifle Sedat Peker'in beyninde sembolize ettiği ismiyle "Birleşik Türk Devletleri"nin kuruluşuna, bir çok ünlü şahsiyetin yanısıra eski Kara Kuvvetleri Komutanı ve Genel Kurmay Başkanlığı adayı Muhittin Fisünoğlu'nun katılması günün en dikkat çeken haberleri arasındaydı. Kartvizitinde Emekli paşa yazmasına rağmen Orgeneral Muhittin Fisunoğlu, Hayyam Garipoğlunun Sümerbank'ın da, farkında olmadan "Yönetim Kurulu Üyesi" yapılmış eski bir komutanımızdı. Yargıtay'ın kararıyla 14 Nisan 2005'tr Garipoğlu, Korkmaz Yiğit'le birlikte Türkbank davasından hapis yatmaktan zaman aşımı nedeniyle yırtmıştı.Paşamız Hilton'daki davete de yine Mehmet Ali Yılmaz ve Atilla Yıldırım davet edince farkında olmadan gitmiş ama, kapıdan içeri girince manzarayı anlamış. "Olmamam gereken bir yerdeydim. Ama ne var ki, bir kere içeri girmiş bulundum. Hemen dönüp çıkamadım." Diyordu. Yönetim Kurulu Başkanı yapıldığının farkında değilmiş gibi yaptı. Muhittin Fisunoğlu'nun referans gösterdiği ve yemeği birlikte yediğini söylediği Mehmet Ali Yılmaz, Dündar Kılıç'ın eski iş ortağı, yeraltı

dünyasının işlerini takip eden bir politikacıydı. Atilla Yıldırım da, Alaattin Çakıcı'nın işlerini takip eden ve bir çok kere gözaltına alınan ikinci sınıf bir mafya babasıydı. Paşa, herhalde Sedat Peker'den bir sitem aldı ki "Peker'i tanımaktan pişman değilim" diye düzeltme yapmak zorunda kaldı. Anlaşılan yeni dönemde Çakıcı'nın yerini Peker dolduracaktı.Kendi çizgileri ile "gönüllü zaptiye memuru anlamında" onurlu bir külhanbeyi olan Türkçü-Turancı Sedat Peker'in Aydınlık gibi ipleri kimin elinde olduğu belli olmayan bir organizasyonla yakınlık kurmasının izah edilecek bir yanı yoktu. Sedat Peker, 19 Mayıs 2004'te Aydınlık'a büyük bir ilan vermişti. Çok profesyonelce düzenlenmiş web sitesi için ise söyleyecek bir söz yoktu. Bizce, düşüncesi ne olursa olsun, arkasında kim olduğu belli olan siteler, fikri gelişme ve değişik bir şeyler öğrenme açısından yararlıydı. Esasında legal platformlar içinde, "milliyetçi" duygularımızın kamçılanmasına ve tepkilerimizi açıkça beyan eden bireyler haline gelmemize ihtiyaç da vardı. Ancak, "Birleşik Türk Devletlerinin" kurulması, devlet içinde "Ergenekon" gibi illegal bir yapılanmaya gidilmesi fikirlerini ise, tehlikeli atılımlardı. Hele hele, Perinçek gibi ajan provakatörlerin içinde bulunduğu oluşumlar hiç bir zaman Türkiye'ye fayda getirmezdi.

Madem ki bu beyler ve *diğer beyler* akıllarına karpuz kabuğu düşmüş gibi Kızılelma Koalisyonu nitelemesi kullandılar, kavramın açılımını H. Nihal Atsız'ın 1947 yılında Kızılelma Dergisi 1. Sayısında yazdığı bir yazıdan alıntılarla tamamlayalım: "Kızılelma, Türk Milletinin manevi besinidir!...Bir topluluktan ortak ülküyü kaldırın, insanların hayvanlaştığını görürsünüz. Ortak düşünce olmayan toplulukta, herkes, yalnız kendi çıkar ve zevkini düşünür. Böyle bir toplulukta fedakarlık, saygı, nezaket kalmaz. Bencillik, kabalık, rüşvet, adam kayırma ve namussuzluğun türlüsü alır yürür.

Maddileştirilmiş bir insan vatanı için ölür mü? Milletine inanmayan bir adam, yabancı ile işbirliği yapmaz mı? Erdemi gülünç bulan biri çalıp çırpmaz mı? " Bu ittifakın çalıp çırpacağı mazide yaptıklarından belli. Adama sormazlar mı; Allah'tan korkmayan, salon ülkücülüğü, kuru edebiyatla ahlak timsali mi olacak. Maocu - Türkçü - Tarikatçı - Kemalist ittifakına bel bağlayan yeni derin devlet oluşumu Ergenekon yine yanlış ellerdeydi! Periçekgiller'in Milliyetçi - Ulusalcı - Tarikatçı saçayağı,

Türkiye Amerikan düşmanlığı ve AB karşıtlığı organize etmek, daha doğrusu provoke etmek için hassas noktamız bayrak yakma eylemiyle fitne tohumunu ilk Mersin'de ateşledi. Perinçek, Aydınlık'ta Mersin'deki eylemi 5 Amerikalı 2 İsrailli ajanın kente 15 gün önce gelerek provoke ettiğini yazarak hedef saptırdı. Yeni Ergekoncu Ulusalcılar, derin devletin son ürünüydü. Bu müthiş kadrodan ancak yeni Psikolojik savaşlar beklenebilirdi. Yeni Şafak'ta Ali Bayramoğlu 12 Nisan'da açıkca yazdı:

"TAYAD'lıların dağıttığı bildiri öncesi Trabzon'daki yerel Kasırga televizyonunun üç kez alt yazı geçerek bayrak yakıldığını, PKK bayrağı açıldığını kamuoyuna duyurmasını" nasıl açıklıyor Trabzon Valisi? Daha olaylar başlamadan önce Trabzon'un kimi çevre ilçelerinden gelen, bayrağı kim yaktı telefonlarını nasıl izah ediyor? Trabzonlular bilir... Kasırga TV daha önce önceden Kadırga TV adını taşırdı. Kadırga TV, MGK'nın bir dönem devşirdiğini açıkladığı, özellikle Trabzon bölgesinde yapılan her toplantıda, benim de birkaç kez şahit olduğum üzere provokasyon yapmayı adet haline getirmiş, bir dini cemaatin, Haydar Baş'ın televizyonuydu. Komedinin son halkası Trabzon'da 6 Nisan'da bildiri dağıttığı dört arkadaşıyla birlikte linç girişimine maruz kalan Zeynep Erduğrul (25) dan geldi. Akşam'a kışkırtıcı olmadığını, ancak birileri tarafından kullanılmış olabileceğini söylemiş. Arkalarında kim ve kimler olduklarını yeterince izah ettim sanırım...Daha fazla söze ne hacet! İyi saatde olsunların yeni yüzüyle karşı karşıyayız. Biz bu filmi görmüştük desekte yine izletiyorlar...

Yazmak avlamaktır

Ergenekon'u ortaya çıkartma serüvenim 2000 yılı sonlarında başlamıştı ama medya olaya ilgisizdi. 2000 ile 2006 arasında sonsaniye.net de yayımlanan makalelerimize gelen hukuki baskılar üzerine haber portalını sıfırlayıp bilgileri yok etmek zorunda kaldık... Sürekli tehditler, küfürler ediliyordu. Kanada'da olduğum için ulaşamıyorlardı...

Yazı adamları, 'kalemşörler', eleştirilere kulak kabartabildiği oranda özeleştiri yapar, kendini aşar; zaman zaman kızmadan gülebildiği derecede

olgunlaşır. Av olma riskine rağmen yazmak, avlamaktır. Sırça saraylarda yaşayan, yakoben anlayışla topluma tepeden bakıp "dediğim dedik" diyen yazarlardan olmaktan Allah'a sığınırım. Muharririn yazıyı yazmadan kafasında kendisine sansür yapmasına hayatım boyunca karşı oldum, olacağım.

Çünkü üretken olamaz, kısır kalır, gelişemez. Yayın çizgisine ve politikasına göre, gerekirse kesmek, doğramak editörün işidir, yazarın, muhabirin değil. Elbette dilin kemiği de olmalı, sözün ayarı kaçmamalı. Söz sultanı değiliz ki hata yapmayalım. Görüşlerin serbest biçimde dillendirilmesi Batı'ya özgü bir standart olarak kaldığı sürece doğu toplumlarının geri kalacağına inanıyorum. Bu nedenle sansür yapanları sevmedim, sevemezdim.

Elbette yazdığınız yazılarda geçen olgular birilerinin bir tarafına batar. Herkesi memnun etmeniz mümkün değildir. Yanlış bilgi verdiğiniz ve yanıldığınızda olur. Eğer iyi niyetli iseniz ve çarpıtma kastınız yoksa, özür dilemeyi veya düzeltmeyi bilmelisiniz. Türk yazarları, özür dilemez ve hatalı olduklarını kolay kolay kabul etmezler. "Doğruyu söylemek doğrudur, her doğruyu heryerde söylemek doğru değildir." der söz sultanı. Doğruyu arayanlar ve haykırmak zorunda olanlar için delilik ile velilik arasında bir çizgi vardır. Veli olup "söz gümüş ise sükut altındır" kuralını benimseyebilirsiniz. Veya deli olup kuyuya bir taşta siz atabilirsiniz. İkisi arasında gel git yaşayıp mecazlı, şifreli konuşabilir, yazabilirsiniz.

Dosdoğru olup nice çamlar devirebilirsiniz. Kıvırtmayı becerip Türkçenin elastikiliğinden yararlanabilirsiniz. Kalemşör için çözüm yolları tükenmez.

Hz. Ebu Bekir peygamberin kürsüsünde vaaz ederken "doğru yoldan saparsam beni kim düzeltebilir" diye sorduğunda ayağa kılıcıyla fırlayan Hz. Ömer'i karşısında bulur. Hz.Ömer aynı konuşmayı yaptığında bir sahabi fırlar ayağa ve kılıcını havaya kaldırır. Selçuklu ve Osmanlı hakanları ve padişahlarının yanında mutlaka padişahı uyaracak bir doğrucu Davudları olmuştur. Çevresini kuşatan yalaka ve dalkavuk ordusundan kurtulamayanlar maskara olmaya mahkumdur. Herşeyi kendinin en iyi bildiği zannına kapılıp kibir ve gururdan zelil olmuştur pek çokları. Önyargısını aşamayanlar kendisini ve engebeyi aşamazlar. Kıskançlarla uğraşmak beyhude çaba.

Cennetmekan 2. Abdulhamit çevresinde danışman sıfatıyla Yahudi ve Ermenileri bulundururmuş; dediklerini dikkatle dinler ve çaktırmadan tam tersini yaparmış. Vatikan'a özel istihbaratını sokacak kadar istihbaratdan iyi anlayan ulu padişahımıza kızıl sultan diyenler 33 sene koca imparatorluğu bir karış toprak kaybetmeden nasıl yönettiğini bilerek ıskalayan içimizdeki 'İrlandalılar'dır. 2. Abdulhamit'in en çok eleştirilen yanı sansürcü olmasıydı. Said Nursi dahi bu nedenle ona sert çıkmıştı. Bu dünyada onurlu yaşamasını bilmeyenler onursuz ölürler. 'Haksızlık karşısında susan hakkını ve onurunu kaybeder' der Hz. Ali. Eleştiri yapan okurlarıma hiç çekinmeden içlerinden geçeni yazmalarını, kendilerini boşaltmalarını salık veriyorum. Eleştiri yapan, eleştirilir. Eleştirildiğinde ''pancar' gibi kızaran ve içinde kin besleyip kusmak için uygun vaktini kollayan kibirlilerden olmaktan Allah korusun. Gerçekden mütevazi olabilmek ne kadar zor. Tevazunun riyakarlığından hep kaçtım. İnsanları mevki, makam ve zenginliklerine, yani kim olduklarına göre değil niyetlerindeki samimiyetlerine ve insani değerlerine göre değerlendiriyorum. Hoşgörü ve tolerans kültürümüzü özümsemiş olsak ecdatımız gibi tüm kıtalarda adalet ve huzur bekleyenlere, insanlık ve demokrasinin ne olduğunu anlatabileceğimize, temsilen gösterebileceğimize inanıyorum. Etrafımızdakileri küçümseyip çalım satıyorsak, Hakkı söyleyeni susturuyorsak, minareyi yıkıyoruz, dolayısıyla zalimiz demektir. Biz zalimsek, Allah ne diye başka bir zalimi tard edip bizim gibi zalimlere sultanlığı bahşetsin. Yazarak söz sultanlığına ulaşmak, avlamak var iken, susarak av olma niyetinde değilim.

Derken Ümraniye'de tasadüfen tabii yerseniz, bulunan bombalarla Ergenekon soruşturması başladı. Şamil Tayyar gibi haber sızdırılan gazeteci ve köşe yazarları bir anda popüler oldu. Sonsaniye.net'deki köşe yazılarıma gizli eller son verdirmişti. Nuh Gönültaş 2007 sonlarına kadar Ömer Şerif müstear ismimle yazmama yardımcı oldu. Kanada'da o sıralar aylık yayımlanan Türk toplumu gazetesi Canadatürk'teki köşemde sadece Ergenekon konusunu yazmaya karar verdim. Bu kitabın oluşmasını Canadatürk'teki o makalelerime borçluyum. Şamil Tayyat kadar beni meşhur etmesede, Ergenekon'un bilinmeyenlerini ortaya çıkartan ilk gazeteci olmayı hep sürdürdüm...

İlk Ergenekon İddianamesinde nasıl delil oldum?

Ergenekon’un hackeri olmaktan 2007’de ilk tutuklananlardan Erkut Ersoy’un bilgisayarında Canadatürk yazarı Faruk Arslan’ın "On soru-cevapda Ulusalcıların ihanet çeteleri!.doc" isimli yazısı çıktı. Danıştay saldırısının hemen ardından kaleme alınan makalede Arslan’ın, bugün Ergenekon davasında tutuklu çete isimlere ve yapılanmaya açıkca değinmesi dikkati çekiyor. Makalenin yazarı Arslan'ı Ergenekoncuların ilk defa deşifre oldukları için ilgiyle izledikleri ortaya çıktı.

Ergenekon davası iddianamesinin 2000. sayfasında arasında Arslan'ın www.sonsaniye.net (şimdi www.gasteci.com) de 3 Haziran 2006'da köşesinde yazdığı bir yazıda yer aldı. Daha sonra onlarca haber web sayfası tarafından alıntılanan yazı, binlerce kişi tarafından okundu ve internet ortamında email grublarında paylaşıldı. Ergenekoncuların hackeri Ersoy tarafından kopyalanan yazı, çeteye bilmeyerek dahil olduğunu ileri süren Ersoy’un bilerek Ergenekoncu olduğuna dair delil olarak kullanılıyor.

İnternette Özel Büro İstihbarat Grubu adı altında bir mail grubu oluşturduğunu belirten ve örgütün hack grubu sorumlusu olduğu ileri sürülen şüpheli Erkut Ersoy'un evinde yapılan aramalarda ele geçirilen eşyalar arasındaki bilgisayar içinde ulusal güvenlik konusunda birçok belge ve bilgiye rastlandığı belirtiliyor. Bu belgeler arasından çıkan "On soru-cevapda Ulusalcıların ihanet çeteleri!.doc" isimli MSWord dosyası Ersoy’un Ergenekon çetesine bilmiyerek girdiği şeklindeki savunmasını çürütüyor.

Yazıda; yeniden yapılandırılan ulusalcı sivil örgütlerin 2005 yılında devreye sokulduğu, ulusalcıların akıl hocasının İlhan Selçuk olduğu, ulusalcı oluşumlara 2001 yılında Sedat Peker ve Doğu Perinçek tarafından oluşturulan 'Kızıl Elma Koalisyonu' ile start verildiği, daha sonra Kuvayı Milliyeti derneklerin kurularak buralara binlerce üye kaydedildiği, sonuçta yıllardır kavgalı olan bu grupların 2001 yılından itibaren birlikte görülmeye başladıkları, 1999'dan itibaren yeniden yapılanmaya giden derin devlet 'Ergenekon'un bu faaliyetleri tek bir merkezden idare edilmesi emrini verdiği şeklinde ifadelere rastlandığı belirtiliyor.

Bu kitapda 2006 ile 2011 arasında Ergenekon’u nasıl deşifre ettiğimi hayretle okuyacaksınız.

İŞTE O YAZI İLE KİTABIMIZA BAŞLIYORUZ...

On soru-cevapda ulusalcıların ihanet çeteleri!

03 Haziran 2006

http://www.gasteci.com/haber1970.htm

Türkiye'deki yeni oyunun adı "Ulusalcılık". 1990'larda İBDA-C, Hizbullah ve Aczimendileri kullanmış olan 'İhanet Örgütü', bu sözde dinci örgütlenmelerin geride kalan kırıntılarını, sol örgütlerle ve ülkücü mafya ile birleştirerek 2001'den beri ulusalcı çatısı altında yeniden sahneye sürmeye karar verdi.

Ancak, güvenlik güçleri tarafından ardı ardına operasyonlar yapılan bu sözde dinci örgütler ve çeteler, azınlık cuntacılarının kendilerine biçtiği misyonu henüz yerine getiremediler. Bu nedenle gücü artırılan ve yeniden yapılandırılan güya sivil ulusalcı örgütler, 2005'den itibaren hızla devreye sokuldu. AKP, erken seçim diyene kadar İhanet Örgütü, dinci ve milliyetçi çizgideki gruplar, ocaklar, tarikatlar ve cemaatler adına yapılmış gibi gözükecek provokasyon eylemler devam edecektir. Şiddete bulaşmayan dini hassasiyetiolan ve milliyetçi grupların şiddete başvurmasını ve sokağa dökülmesini sağlamak için, bu kesimlerin önde gelen isimlerine karşı suikastların yapılması beklenmelidir. Kısa bir süre sonra, ister laik, ister dinci, isterse Milliyetçi kesimden önde gelen birileri suikastlara kurban giderse, herhangi bir kritik kurumun personeline veya binasına büyük bir bombalama eylemi gerçekleştirilirse bu duruma hiç şaşırmamak ve asla millet olarak paniğe kapılmamak gerekiyor.

Soru-cevaplarımıza geçmeden önce son gelişmeleri hatırlayalım.

Ankara'da Atabey Grubu adını taşıyan yeni bir çete oluşumu ortaya çıkarıldı. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin (TSK) en seçkin birliği olarak gösterilen özel kuvvetlerden biri yüzbaşı iki subay, bir astsubay, beş siville birlikte 9 kişi gözaltına alındı. Baskınlarda çok sayıda el bombası, iki Glock tabanca ve C-4 bulundu. Yakalanan zanlıların ajandasında yer alan 9 adet

kroki de Başbakan Erdoğan’ın evi ve Danışmanı Cüneyt Zapsu’ya yönelik silahlı eylem planları ve Zapsu'nun BİM marketlerine yönelik planlar ele geçirildi. Başbakan Erdoğan'a suikast planı istihbaratı zaten daha önce alınmıştı. Başbakan son zamanlarda yüze yakın korumayla geziyor. Emekli askerlerin ve istihbaratçıların çetelerde ortaya çıkması, Türk ordusunu bağlamaz. 28 şubatcı çete, kamuflajla yine ortaya çıktı.

Danıştay provokasyonunu baştan beri yanlı yaklaşan devletden daha devletçi, kraldan kralcı Hürriyet, derin askerlerle ilintili olduğu açık olayı maskelemek için bu habere ilginç bir yorum kondurmuştu: Güya Askeri çevreler kroki ve Atabey gerilla grubu kodları hakkında şu bilgiyi vermişmiş:

"Özel kuvvetlerin eğitiminde bu tür hayali gerilla grupları kurulur. Ama eğitimden sonra bu belgelerin imhası gerekliydi. Krokiler ise yine eğitim amaçlı, savaş zamanında birliğin birbiriyle haberleşmesi gerekir. Krokilerle bu tatbikat yapılır."

Yani ele geçirilenler çete değil istihbaratın çete kurma oyunu idmanı... Bu yeni çete ile gündem meşgul iken Danıştay'a saldırı ve Sauna Çetesi'yle ilgili soruşturmalarda adı geçen Ata Ocakları eski başkanı Ayhan Parlak teslim oldu. Güya hiç yurtdışına kaçmamış. Serbest bırakılan Muzaffer Tekin ve cani Alparslan Arslan ile beş günde 60 küsur defa ne konuştuğu merak ediliyor. Boşuna heveslenmeyelim, nasıl ifade vereceği ezberletilmiştir. Kollanacağı garantisini alarak derin ihanet çetesinin üstünü örtmek için ortaya çıkmıştır.

1. Soru : Son bir yılda sayısız eylem gerçekleştiren ve Danıştay provokasyonu ile dikkatleri üzerilerine çeken ulusalcıların görünürdeki akıl hocası kim?

Cevap: 80'ine merdiven dayamış, köhne cuntacı, Sabetaycı, ‘gizli yahudi’ olan Cumhuriyet başyazarı İlhan Selçuk. Cumhurbaşkanı Ahmet Sezer ile özel görüşmeler yaparak hükümeti erken seçime götürmek için danışmanlık yapan Selçuk, bakın yakın geçmişte neler yaptı? İhanet Örgütü’ tarafından kullanılan aşırı sol terör örgütleri, yeni eylemler için daha çok insan kaynağına ihtiyaç duyuyordu. ‘Cuntacı örgüt’ bu sebeple, hapisteki aşırı sol görüşlü militanların affedilerek tekrar örgütsel faaliyetlere dönmelerini

sağlamak amacıyla, sabetaycı İlhan Selçuk kanalıyla Cumhurbaşkanı Sezrer'den talepte bulunmuştu. Bu talepler üzerine Sezer, bugüne kadar aşırı sol görüşlü yüzlerce militanı affetmiş ve tekrar illegal örgütsel faaliyetlere dönmelerini sağlamıştı.

Selçuk'un babası Mehmet Kasım Selçuk bir 'gizli yahudi' yani 'sabetaydır'. (TC Kimlik Numarası: 39292926484), Eşi Handan Gör'ün babası ve annesi, 'kayıtlı birer yahudidir.' Kayınbaba Hamdi Namık Gör (TC Kimlik Numarası: 52552159026) ile kayınvalide Şivekar GÖR (TC Kimlik Numarası: 52549159190)'ün dinleri (dolayısıyla ırkları) nüfusta yahudi olarak kayıtlıdır. Sabetaylarda, sabetay / yahudi olmayan kadınla evlenmek büyük günahlar arasında sayılmaktadır ve lanetlenme sebebidir. Çünkü anaerkil olan yahudilerde, soyun, kadınlar üzerinden devam ettiğine inanılır. Bu sebeple evlenilecek eşler, mutlaka sabetay asıllı olanlar arasından seçilir. İlhan Selçuk'un ailesinde de bu kurala hassasiyetle riayet edilmiş ve aileye alınan diğer gelinler de sabetaylardan seçilmiştir. Yengesi Sema Köymen'in akrabası olan Öykü Köymen gibi, akrabalarının pek çoğu sabetaylara ait olan Şişli Terakki Vakfı Özel Şişli Terakki Lisesi mezunudurlar. Bir diğer yengesi olan Ruhan Selçuk'un ninesinin isminin Yuhna ve yeğenlerinin isimlerinin Samuel ve Benjamin (Gümüşsoy olması, size bir kanaat veriyordur. Selçuk'un akrabalarının soyadlarına bakıldığında tamamına yakınının sabetay asıllı oldukları görülecektir: Ertel, Köymen, Kiper, Oskay, Uzel, Yenersü…

2. Soru: Ulusalcı oluşumlar nasıl oluştu?

Cevap: 2001 yılında mafya lideri Sedat Peker ile İP Lideri Doğu Perinçek, ulusalcılık adı altında 'Kızıl Elma Koalisyon'u kurarak oluşuma resmen start verdi. Kısa sürede kimi milliyetçi, kimi solcu, kimi sağcı, kimi İslamcı, kimi Sosyalist, kimi Maocu bir çok grup sözde ulusalcı Kızıl Elma çatısının içine biryerlerden talimat almış gibi hızla girdi. Daha sonra eski MGK Genel Sekreteri Tuncer Kılınç'ın Avrasya'ya yaptığı atıfdan vazife çıkaranlar, Rusya'nın öncülüğünde stratejik birliktelik olan Avrasya Hareketi'ni 2004'den itibaren örgütledi. Ulusalcılar olarak adlandırılan 'koalisyon'da Avrusya'nın içine girdi.

Ulusalcı harekette buluşan sol, Kemalist ve milliyetçi unsurlar şimdi bu üst şemsiyede, Avrasya coğrafyasının anti-Amerikancı unsurlarıyla bir

aradaydı. Temel karakteri Amerikan karşıtlığı olan harekete katılmak için İslamcı, solcu, sağcı olmanız fark etmiyordu. Konunun sadece Doğu Perinçek'in hayali değil, bir kısım sivil ve askeri bürokrasinin önemsediği, argümanlarını dile getirmekten çekinmediği bir oluşum olduğu zamanla ortaya çıktı. Hareketin aktörlerinden Kemalist ulusalcı bir şahsın (adı bizde saklı) anlatımıyla, kırk yıllık NATO'cular, Özel Harpçiler şimdilerde Avrasya Hareketi'nin en hızlı neferleriydi.

3.Soru: Bu oluşumların önde görünen, teorik değil aktif iş göerecek sözde NGO'ları kimlerdi?

Cevap: 1997'de ülkücü mafyalar nedeniyle iç tehdit kabul ettiği 'aşırı sağ'ı, Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'nden, yani Kırmızı kitapdan MGK, 2005 sonbaharında çıkardı. Türk milliyetçiliği bazı kesimlerce ırkçılığa dönüştürülmek, ülkücü mafyadan yararlanılmak isteniyordu. Güya 1980'lerde ASALA'ya karşı kullanılan ülkücülerin toplandığı operasyonel bir birim olan TİT'in elemanları yeniden toplandı. TİT'in bugünkü devamcıları olan Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi (VKGBH) ve Ulusal Birlik Partisi'yle birlikte başka bir ulusalcı oluşum Türk Solu dergisiydi. Radikal milliyetçi-agresif yayın yapan Türk Ergenekon ve Ötüken gibi gruplar mantar gibi bitmeye başladı. Milyonların üye yapıldığı ulusal dernekler, Türk milliyetçiliğini kullanarak binlerce doları saçmaya başladılar. Emekli veya emekli gözüken özel haraket mensupları, operasyon yapacak vurucu timleri hücre evleri halinde örgütledi. Kurulan 40'ya yakın çete, birbirini tanımıyordu. İrtibatları sağlayan liderleri tanıyordu. Derin çete görüntüsü, istihbarat ayağını ortaya koyuyordu. Adam toplamaya başladılar ve bulmakta gecikmediler.

4. Soru: Değirmenin suyu nereden geliyor, nerede kullanılıyor?

Cevap: Bir iddiaya göre, Başbakana bağlı olmayan Orta Asya'da Türk milliyetçiliğine derinden yardım eli uzatan örtülü bir ödenekten geliyor. Diğer gelir kalemi ise Peker grubu gibi derinlerle çalışan mafya çeteleri. Söylemleri masonluk ve ABD karşıtlığı olmasına rağmen Soros Vakfı tarafından finanse edildikleride ileri sürülüyor. Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi (VKGBH), bir yıl içinde 1,5 trilyon lira harcayarak, ülke çapında 190

şube açtı ve 3 milyona yakın üye kaydetti. İlçeler hatta köylerde bile örgütlendi. Mesela Mersin'de 70 bin üye kaydedildi. Dergileri Türkeli, 250 bin basılıyor. Bir milyondan fazla tüzük teşkilatlara gönderilmiş durumda. Giriş aidatları 40 YTL, yıllık üyelik aidatı ise 100 YTL. Başkanları Taner Ünal, MHP'den dışlanan bir sözde ülkücü.

İnternet ortamında 'Özel Büro' ve 'Kuvayı Milliye' isimleri altında örgütlenen başka bir grup ulusalcı, bir süredir coplu, telsizli, 1 milyon kişilik teşkilat kuruyor. Sözde Kürt mafyasına karşı harekete geçmeyi planladıklarını açıklayan ve kendilerini "Özel Büro" olarak tanımlayan gurubun başında proje koordinatörü olarak Ali Özoğul adlı kişi bulunuyor. Ali Özoğul manifestosu deşifre edilen Kuvayı Milliye Derneği"nin de Genel Başkan Yardımcısı.

Yani Danıştay baskını soruşturması esnasında göz altına alınıp, günlerce sorgulanan emekli yüzbaşı Muzaffer Tekin"in yakın dostu emekli Nato Özel Harp Dairesi Başkanı Fikri Karadağ"ın yardımcısı. Tam 2000 motorize ekipten oluşan telsizli istihbarat ekiplerini 2007 içinde faaliyete sokacaklardı. Bu 2000 kişilik ekip, öncelikli olarak İstanbul içinde ve iki yakada donanımlı olarak hareket edecekti. Asli işleri istihbarat olan bu ekipler, başta Kürt mafyası olmak üzere her türlü mafya ve organize suç şebekesine karşı mücadele etmekle görevlendirilmişti. Emniyet ve diğer güvenlik birimleri ile eşgüdümlü ve koordineli olarak çalışacaklarını ileri sürselerde, bunlara kimin görev verdiği bir bilmeceydi. Acaba devletin polisine güvenmeyerek özel istihbaratçılık ve poliscilik oynayanlar kimlerdi? Bu boyda çalışma MİT ve MGK'dan habersiz yapılabilir mi?

5.Soru: Bu grupların söylemleri nedir, nasıl üye kaydediyorlar; yaptıkları illegal değil mi?.

Cevap: Söylemleri ilginç. Halkın nabzına göre şerbet vererek yanlarına çekiyorlar. Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi , ABve PKK'ya karşı. İddialarına göre, Türkiye'deki sivil toplum örgütlerinin yüzde 93'ü dışarıdan destekleniyor. Bir tek kendileri milli. MİT'in yan kuruluşu gibi çalışan ASAM'ı RAND ile işbirliğiyle suçluyorlar. Kim kimdir, kimin eli kimin cebinde yıllardır araştıklarını öne sürüyorlar. Bilgi kirlenmesi savaşı için ortam hazırlıyorlar. 21 bin tane büyük şirketin19 bininin Mason olduğunu belirtiyorlar.

Erkut Ersoy, kendilerini Kuvayı Milliye grubunun bir alt kolu olarak tanımlıyor. Her türlü terör örgütüne karşı ve sözde Ermeni Soykırımı konularında mücadele ettiklerini söylüyor.

Halen gruplarında 6214 görevli olduğunu öne süren Ersoy, grupların içinde Genel Kurmay, MİT ve polisten de yetkililerin olduğunu iddia ediyor. Özel Büro kendisini, “PKK sitelerini çökertiyoruz, bilgi topluyoruz, Türk istihbaratına da bu bilgileri aktarıyoruz.” diye anlatıyor.

2000 değil mümkünse 1 milyon motorize ekip oluşturmayı planlıyorlar. İlk olarak İstanbul"da 100 motor olarak aynen yunuslar gibi; ama Vespa tarzı motorlarla başlayacaklar. 30'u AKP'den çeşitli partilerden 80"e yakın milletvekilinin ve bazı işadamlarının projeye destek verdiğini ileri sürüyorlar. Gönüllü hareketi olduğu için illegal olmadıklarını ve yasal izne ihtiyaç duymadıklarını iddia ediyorlar. Gizli bir ordu kuruyorlar. Çünkü ülke Sevr döneminde olduğu gibi işgal altındaymış. Kim işgal etmiş: AKP ve dış güçler...

6. Soru: Muzaffer Tekin kim ve yapmak istiyor?

Cevap: Danıştay olayında derin ilişkilerde kilit rol oynayan isimlerin başında ordudan ihraç edilen yüzbaşı Muzaffer Tekin geliyordu. Arslan'ın bağlantılarını kuran kişi" olarak ön plana çıkan ordudan atılma Muzaffer'in ev ve işyerinde aramalarda ele geçirilen; "İstihbarat ve Gerillanın El Kitabı" adlı doküman, "Vatansever Kuvvetler Güç Birliği Hareketi, 2005 Ankara" kaşeli bir kitapçık ile Türk Solu dergisinin bütün sayılar, Arslan adına düzenlenmiş

VKGBH kimlik kartı, aslında tüm ilişkileri ortaya koydu. Sauna çetesinde ortaya çıkan yüzbaşı ile Tekin'in görevi birbirine benziyordu. Tekin, bu yapılanmanın irtibat elemanlarından olmasına rağmen, yargıya yapılan ağır ziyaretlerden sonra tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Doğan medyası zil takıp oynadı. Derin bağlantıları bir kalemde siliverdi. Susurluk'ta beraat ettirilenleri unuttu. Aynı zanlı eğer İslami hassasiyeti olduğu için ordudan atılan bir YAŞ emeklisi olsaydı, acaba bu kadar ucuz kurtulabilir miydi?

Elbette hayır.

7. Soru: Arslan'la Tekin arasındaki irtibatı kuran ve yeni teslim olan Ayhan Parlak kim?

Cevap: Ayhan Parlak'ın özelliği ATA Ocakları eski genel başkanı olması. Milliyetçi Hareket Partisi'nden kopan Tuğrul Türkeş'in kurduğu Aydınlık Türkiye Partisi'nin gençlik kolu olan ATA Ocakları, bir anlamda ülkü ocaklarına alternatif olarak ortaya çıktı.

Soruşturmada ismi gündeme gelen bir başka eski ATA ocakları başkanı ise Avukat Tarkan Toper. Avukat Arslan'ın Danıştay saldırısı için Ankara'ya gittiğinde Toper ile görüştüğü biliniyor. Toper, bu sebeple ifade verdi. Parlak, Arslan ve Tekinle aynı periodda 60 küsur konuşma yaptı. Bir insan sevdiği insanı en fazla 5-10 defa arar. Bu samimiyetin bir anlamı olmalı. Sorgusunun sonucu Tekin gibi olursa kimse şaşırmasın.Olayın üstün, mrtmek isteyen zinde güçler Parlak'ı da kurtaracak ve Doğan medyasına atış yapmak için malzeme sağlayacaktır.

8. Destekçileri kimler, başka irtibatları var mı, ilişkili medyaları nasıl yayın yapıyorlar?

Cevap: Yeniçağ ve Yeni Mesaj gazeteleri bunlara açık destek veriyor. Sözde ulusalcıları çatısı altında toplayan Perinçekgillerde destekçileri arasında. Medya organları hedef saptırtarak, hükümeti ve hiç ilgisi olmayan Fethullah Gülen'i ve olayı derinlemesine araştıran Zaman grubunu suçluyor. Olayları çözen polisi, onunla ilişkilendirerek karartma taktiği uyguluyorlar. Aydınlık ve Teori dergileri, Ulusal Kanal'ın yanı sıra Türk Solu grubu, Açık istihbarat, Hakimiyeti Milliye, Kuvva-ı Milliye gibi gruplar yanlarında yer alıyor. Suçlu olduklarını gizlemek için karalama yayını yapıyorlar. Türk-Kürt, Sünni-Alevi, laik-anti laik kamplaşması için medyatik provokasyonlar yürütüyorlar. Bilgi kirlenmesi ile zihinler kirletiliyor ve bulanık suda balık avlanıyor. İrtica için malzeme sağlayacak Aczimendilerden, TAYAD grubuna, Hizbullah'a kadar pek çok derin ortakları bilerek veya bilmeyerek vatanseverlik veya din elden gidiyor adı altında destek veriyor!

9. Soru Aydın Doğan grubu medyası neden olayın üstünü örtmeye ve iddiaları komplo teorisi diye geçiştirmeye çalışıyor?

Cevap: İrtica haberleri marttan beri Doğan grubu medyasında katlanarak büyüyor.

Merkezi medya tetikçilik görevine geri döndü. Bangır bangır, türban için terör işlendiği önyargısı pompalandı; ortaya çıkan onca delile rağmen ısrar ediyorlar. Medya, andıç lekesini üzerinden silememişken psikolojik savaşın aleti olmayı kabul etti. Ertuğrul Özkök, ısrarla olayın derin bağlantılarını örtbast ediyor. Doğan Grubu, hükümeti erken seçime götürmeye ve cumhurbaşkanını bu meclise seçtirmemeye çalışıyor. Olayın istedikleri gibi yönlendirmede bu sefer başarılı olamadılar. Ya Kıskançlıktan yapıyorlar veya talimat gereği...

10. Soru: Süleyman Demirel ne yapmaya çalışıyor; derin provokatör ulusalcıların arkasında duran gücün ana hedefi nedir?

Cevap: Ergenekon'u yakından tanıyan Süleyman Demirel, önce "türban tahriki", sonra da "darbe" imasıyla, bir süredir kamuoyuna ilginç açıklamalarda bulunuyor. 82 yaşındaki emekli Cumhurbaşkanı Demirel, Ergenekon'un oyununun bir parçası izlenimini veriyor!

Partisi olmamasına rağmen sürekli erken seçim istiyor. Türbanı kullanıyor. Bir gün seçim talebi bir gün darbe fobisiyle hükümeti ve kamuoyunu geriyor, zorluyor; CHP'nin yapamadığı muhalefeti yapıyor. Ulusalcı oluşumlar, milliyetçi söylemleri nedeniyle DYP veya MHP'ye oy verecek bir kitle topluyorlar! Her seçim öncesi toplum mühendisliğine soyunan Ergenekon, muhtemel bir erken seçimde MHP ve DYP'yi Meclis'e sokup CHP ile üçlü koalisyon kurdurmak ve CHP'li bir cumhurbaşkanını yeni parlamentoya seçtirmek istiyor. AKP iktidara gelmeden öncede Washington'da yazılan bu formül vardı, halen geçerliliğini koruyor.

Washington, İran saldırısı öncesi, istediklerine boyun eğecek ve İran'daki Azerileri ayaklandıracak milliyetçi bir hükümete ihtiyaç duyuyor. AKP, ABD'nin taleplerine olumlu yanıt vermezse, eylemlerin dozajı artabilir.

Sonuç: Yıllardır birbiriyle kavgalı gruplardan insanlar, aynı karelerde görünmeye ve birlikte poz vermeye 2001 yılından beri başladılar. Hoşgörü ortamı adına sevinmemiz gerekirdi, ancak niyet samimi olmadığı için şüpheli yaklaşıyoruz. Çünkü tek bir merkezden idare edilmeye

başlanmasının emrini Ergenekon verdi. 1999'dan beri yeniden yapılanan derin devletimizin üst birimi Ergenekon'un amacı sözde ülkede bütünlüğü sağlamak, vatanı kurtarmak. AKP'den ülkeyi kurtarmak vatan kurtarmakla eş anlamlı olarak görülüyor. Suları bulandırmadan bu neticeyi elde etmesi zor. AKP, ekonomide ve dış politikada başarılı oldu ve alternatifi bulunmuyor.

“Ulusalcılık” oyununun amacı, sosyal yapıda çatışma ve kavgalar çıkararak ülkede gerginliği tırmandırmak ve kardeşi kardeşe düşman etmek. Bu maksatla ülke genelinde provokasyonlar başlatıldı. PKK bile kullanılıyor. Ulusalcılık; ne Kemalizmdir, ne Atatürkçülük’tür, ne de Milliyetçiliktir. Çünkü ‘ülkenin bölünmesi için’ yola çıkarılan ulusalcılar, bugüne kadar Atatürkçülüğün ve milliyetçiliğin modasının geçtiğini savunmuşlardır. Ulusalcılık milliyetçiliğin değil, milliciliğin karşılığıdır.

Yıllarca Türk insanı fişlenmiş, hor görülmüş, zorbalığa alıştırılmış ve “bizden adam olmaz”, “Türk işi”, “Burası Türkiye” gibi söylemlerle aşağılık psikolojisine itilmiştir. 1960,1971, 1980 ve 1997 yıllarında darbeler ve derin oyunlarla ağır travmalar yaşatılmıştır. Bugün ise aynı emperyalist güçler ve içerdeki burjuva uşakları, Osmanlıyı parçaladığı gibi ırkçı duyguları sömürerek yoluna devam etmek istemektedir. Doğumuzda bir Kürt devletini kurma girişiminde oynanan oyunun adı, ulusalcılıktır. Amerikan yönetimi için önemli olan şey, Amerika menfaatlerine hizmet edecek ve Amerikan askeri operasyonlarına destek ve fırsat verecek sistemleri, siyasileri, diktatörleri, kadroları, burjuvaları ve oligarşik yapıları ülkelerin yönetimine getirmektir. Herhangi bir ülkeye demokrasi gelip gelmemesi ABD açısından kesinlikle ilk ve asıl tercih değildir. Vatanımızı bölmek için kullanılan en menhus oyun, ötekileştirme vurgusu yaparak, halkımızı birbirine karşı düşmanlığa iten ulusalcılıktır.

ABD’nin güdümünde olan ulusalcılar, milliyetçilik duygularımızı sürekli körükleyerek bizleri Türk-Kürt çatışmasının içerisine çekmek istiyorlar. 1980 öncesinde sokakta sağ-sol çatışmasını körükleyen bu çevreler, şimdi de yeniden sokaklarda bir anarşi ortamı oluşturmak istiyorlar.

Ulusalcılar, ABD ve Soros düşmanlığı kılıfı altında ABD ve Soros’a hizmet ettikleri gibi; Atatürkçülük kılıfı altında da Atatürk’ün mirasına ihanet etmektedirler. Anti-emperyalist söylemin kılıfı altında emperyalizme hizmet

etmektedirler. Ulusalcılık kılıfı altında ulusa ihanet etmektedirler. Abartılı şekilde Türkçü gözükerek köklerinin ait oldukları azınlıklara hizmet etmektedirler. Solculuk kılıfı altında burjuva ve oligarşiye hizmet etmektedirler.

Milliyetçilik kılıfı altında millete ihanet etmektedirler.

Ergenekon'u deşifre eden, aranan sözde Mossad ajanıyla ilk röportajı Faruk Arslan www.sonsaniye.net için 1 Ekim 2006'da yaptı ve pandora'nın kutusu açıldı. Güney'i meşhur eden bu yazı onbinlerce defa okundu, gazeteci ve yazarları ve kaynak oldu. Kaynak göstermeyenler utansın! Şimdi tarihi değiştiren bu makaleye geçiyoruz...

Mossad’a Çalışma ve Masonluk Teklifi

01 Ekim 2006

Cidden söyle bana, derin devlete mi, yoksa MİT'e mi çalışıyorsun?

Sonunda başıma bu da geldi. MİT veya Derin Devlete çalışmadığım konusunda ikna olan Mossad, meğerse bir aracıya " Bizim ile çalışır mı?" diye sordurmuş. Aracı Yahudi dostum Tuncay Güney, bana haber bile vermeye gerek duymadan yerime " Onurlu bir müslümandır, çalışmaz" demiş. "Yahu sen Mason olsan, müthiş yükselirsin" dedi ciddi ciddi. Yukarıdaki öneri espiri değil. Tuncay müstear ismini kullanan Yahudi hayranım, uzun süredir kitaplarımı imzalı istiyordu. Nihayet buluştuk ve aramızda aşağıdaki ilginç diyalog geçti. Geçtiğimiz Ramazan ayında gerçekleşen bu röportajı Tuncay Günbey veya Özbey yahut Kanada'daki adıyla Daniel Levi, İnterpol tarafından Mossad ajanlığından aranmaya başladığı için yayımlamamız şart oldu. Pek çok Yahudi, çıkarlarına uygun olduğu için Türkiye'yi ve insanını sever, Tuncay'da onlardan biri. 'Türkiye'de Yahudi düşmanlığı yoktur' dedim ve başındaki kipasını başıma geçirerek fotoğraf çektirdim.

"Senin yazılarını tercüme etmekten anam ağladı! " diye söze başladı Tuncay.

- Peki, kime gönderiyorsun bunları, ne diyorlar yazılarıma? Mossad'a mı çalışıyorsun?

- Genelde " Fuck", "Shit" diyorlar. New York ve İsrail'deki Yahudi teşkilatlarına gönderiyorum.

- Çok mu Yahudi aleyhtarı yazıyorum sence?

- Çokta laf mı? Akit-Vakit çizgisindekiler yazsa güler geçeriz, ciddiye almayız. Ama senin yazdıkların müslümanları uyandırıyor. Özellikle genç-entellektüel gençlik üzerinde büyük etkin var. Çok açık yazıyorsun. Biraz liberal ol, üslubunu yumuşat.

-Yalan mı yazıyorum? Ben Fundamentalist Yahudi zihniyetine karşıyım. Dünyayı kana bulayanlar dinlerin fanatik grubudur. Bu ayrımı yapabiliyor musun?

- Doğru yazıyorsun. Ben çok beğeniyorum, hepsini arşivlemişim. Sana hak veriyorum. Ama bu fanatik dindarlar İsrail devletinin teminatıdır. Sen sizin derin devleti eleştirir gibi yapıp aslında savunuyorsun. Cidden söyle bana, derin devlete mi, yoksa MİT'e mi çalışıyorsun?

- (Burada epey gülüyorum) Eski bir gazeteciyim, yazmak benim hobim. Şu anda bakliyat ihracatcısıyım. Türk derin devletinin benim gibi adamla çalışmadığını sende iyi biliyorsun.

İsrail derin devletine gelince; başbakanları İzak Rabin'i öldürecek kadar barıştan uzak, kan isteyen caniler güruhundan oluşuyor. Bunlar nasıl dindar ve ne tür bir Allah korkuları var, anlayamadım. İsrail'in devlet terörü işlemesinin sebebi bu çete. Bu durum sence İsrail'i ve halkını bölgede güvenlikte mi kılıyor, yoksa ateşe mi atıyor?

- İstihbaratların değişik mesleklerde bir sürü ajanı vardır ya, neyse! Sizin derin devletin asker ayağı güçlü değil mi?

- Derin devlete tamamen karşı değilim. Her ülkenin olmalı. Ama derin devletin kime hizmet edeceği önemli. Bizimki ulusal çıkarlarımızdan ziyade ABD ve İsrail gibi 'stratejik ortakları'mızın çıkarlarını derinden koruyan bir görüntü çiziyor. Bir tane Türk derin devleti yokki! En güçlüsü sende biliyorsun ekonomimizi elinde bulunduran İstanbul baronları, yani sizin Sebataycıların ekibi. Asker, bu ekibin içinde yer alan operasyonel çalışmaları yapan en güçlü kolu olduğu için halkın gözünde derin devlet asker gibi algılanır. Kime suikast düzenleneceğine, ülkede nasıl kaosdan düzen çıkartılacağına baron karar verir, alt birimler uygular. Bazen diğer derin devlet ekibiyle çatıştıkları olur ve Susurluk kazası, Şemdinlli krizi, Söylemezler çetesi, Danıştay saldırısı gibi skandallar ortaya çıkar.

- Doğru söylüyorsun. Uğur Mumcu'nun öldürülmesine Türkiye'nin baronu karar verdi.

Taşeron olarak bir örgüt kullandılar.

- Söyle çekinme!. Sizin Mossad'ın Türkiye'de kurduğu taşeron örgütlerin adını söyle. Suçu nasıl da müslümanların üstüne attılar değil mi? Derin devlet işte aslında ulusal devlete değil bazılarının çıkarlarına çalışır. Rejimi koruma derler, başka teraneler uydururlar, ama esasında potansiyel ekonomik ve siyasi rakiplerini kirli yollarla temizlerler. Türkiye'de derin devlet yok, derin çete var. Derin devlet cinayet işlemez, öldürse bile savaş ortamında vatanı korumak içindir. Bunların işi gücü cinayet. Türkiye'de devlet yağmalanmayı bekleyen ekonomik bir topaldır. Siyasetçiler seçimle iktidara gelir, ama derin çetelerimiz nemalanamazlarsa onları muktedir yapmaz. İşlerine gelmezse, kontrolü kaybederlerse askeri kullanır darbe yaptırırlar.

Böyle derin devlet olmaz olsun!

- İyi ama bizim derin devletimiz olmasa İsrail'de olmazdı. HAMAS ve Hizbullah'a kök söktürüyorlar.

- Bravo yani! Onlar devlet terörü organize ediyor. HAMAS ve Hizbullah'da İslam'da olmayan terör yöntemi ile cevap veriyor. Kan ve şiddet durmuyor. İkisinin de yaptığı terör estirmek.

Şimdi bana sen kalkmış bu derin devletlerin lazım olduğunu mu anlatıyorsun?

- PKK ile HAMAS-Hizbullah arasında ne fark var? Batıda 'PKK, Kürtlerin özgürlüğü için savaşıyor' diye algılanıyor.

- Türkiye'de 10 milyon Kürt var. PKK bunun yüzde kaçını temsil ediyor, yüzde birini bile değil. Kürt vatandaşlarımızın çoğu şiddete, teröre karşısıdır. PKK'yı kimlerin kullandığının farkındasındır. Ama siz Filistinlilerin yurdunu işgal etmişsiniz. İştahanız doymuyor, hepsini sürmeye, öldürmeye çalışıyorsunuz. İsrail'in devlet gibi yaşamaya hakkı var, ama Filistinlilerinde devlet gibi yaşamaya hakkı var.

- Bende aynı şeyi Kürtler için dersem ne dersin?

- Kürtleri kimlerin maşa olarak kulandığını iyi biliyorsun. Oralara gittin, gördün. Ben bu olayı dış mihrak kadar, bizim derin devletin kirli bağırsağı

olarak görüyorum.

- Olabilir. Ama sizin derin devlet kara cahil aşırı ırkçıları tetikçi olarak kullanıyor. Adamlarda kültür yok, medeniyet yok. Yazık vallahi!

- Ne yapsınlar ? Onların yaptıkları katliam operasyonlarını hangi aklı başında insan yapar?

Vatan-millet-sakarya edebiyatıyla biraz gaz verdin mi, ellerine üç-beş kuruş tutuşturdun mu, işlem tamam. Kaybedecekleri birşey yok; zaten aslında suçlular, işledikleri devlet adına suç, ama kahramanlık, şan-şöhret katıyor. Doğru mu? Yanlış elbette. Devlet katili işe almaz. O zaman balansı yakalayamaz, bu adamlar kontrolden çıkar ki, çıkmıştır. Hesabını veremiyorlar. Terörü kim işlerse işlesin terördür.

- Abdullah Çatlı'yı ne kadar büyüttünüz öyle!

- Biz büyütmedik. Baronlar öyle istedi. Bir kamuflaj görevi gördü. Altındaki, arkasındaki pislikleri gizledi. Biraz deşilseydi, derin devletin tetikçilere azmettirenlerini halk görebilecekti. Çatlı'nın efsaneleştirilen bedeni, derinlere inilmesini engelledi. Kirli bağırsakları temizleme fırsatı kaçırıldı.

- Papa suikastında asıl organizatör Çatlı değil Oral Çelik'ti; adam 'ben yaptım' diyor halen serbestce geziyor. Belli ki derinlerden korunuyor.

- Derin devlet, İsrail'de olduğu gibi karanlık eylemlerini taşeronlara yaptırır. Türkiye'de bile Mossad'ın kaç tane taşeron örgütü var, bunları biliyorsun.

- Devletin bekası için bunlar gerekli şeyler. Veli Küçükle uzun süre çalıştım. Bugün yaptıklarımdan dolayı utanıyorum. Özellikle Fethullah Gülen'e bir özür ve hakkını helal ettirme borcum var. Yanlış anlamışım kendisini. 28 Şubat sürecinde etki altında kaldım.Küçük ekibini yanlış yönlendirdiğim için kendimi suçlu hissediyorum.

- Evet, defterini dürmek isteyenlerin defterini Allah dürdü. Tevbe edenlere Allah'ın ve salih kullarının kapısı her zaman açıktır. Gülen kin tutmaz, sevgi doludur.

- Peki, etrafında o kadar istihbarat elemanı dolaşıyor; mesela Nurettin Veren'i ben 10 sene önce ele geçirdim ve kullandım. STV'de 1.5 sene sayesinde çalıştım. Neden bunları tasfiye etmiyor?

- Hak dostlarının hikmetinden sual olunmaz. Karşısına geçtiysen senin kalbin ve beyninden geçenleri okumuş ve hastalığına melhem olacak kelamları umuma hitaben sana hissettirmeden söylemiştir. İnce ruhludur. Özü saf ve temiz barışcıl duygular içeren çalışmaları içine giren kara lekelerin kendileri barınamaz, bir süre sonra uzaklaşır. Gizli saklı bir iş yapmıyor ki, çevresini saran istihbaratçıların rapor yazmalarından endişe etsin. Belki onlarda Hakkı bulur diye ümit ediyor, dua ediyordur.

- Türkleri seviyorum. Ermeni sözde soykırımı meselesinde sizin yanınızdayız.

- Acaba niye bizi destekliyorsunuz? Çıkarınız nedir?

- Hımm! İyi bir soru.

- Soykırıma uğrayan mazlum millet imajınızı tekelinizde bulundurmak ve maddi-siyasi çıkarlar elde etmek olmasın.

- Bak. Sana Mossad'ın e-mail yazarak tehdit etmesi olayını arkadaşlara sordurdum. Direk olarak öyle bir şey yok dediler, ama endirek olabilirmiş ve bu onları bağlamazmış.

- Eee.. sonra!

- Sonra senin yazılarının tercümelerini okuduktan sonra bu adam Türk MİT'i veya derin devletine mi çalışıyor diye sordular.

- Sen ne dedin?

- Hayır dedim, mümkün değil. Bize çalışmak ister mi diye sordular bu sefer.

- Bir bu eksikti. Sen ne cevap verdin?

- Kesinlikle çalışmaz, çok onurlu bir müslümandır dedim. Radikal müslümanları ikna ederiz, Faruk Arslan'ı edemeyiz dedim.

- Beni iyi tanımışsın, aferin! Ankara'da iken İsrail Büyükelçisi Uri Bar ile o kadar iyi ilişkilerimiz vardı ki, sorma! Hatta makamıma gelip yahudilerin aleyhine çok yazıyorsun, ayağını denk al diye şantaj yapabiliyordu. Ben bildiğim doğruları yazıyorum. Bunların bazıları elbette Yahudilerin hoşuna gitmeyecek şeyler. Çünkü Türkiye'nin çıkarlarını savunuyorum. GAP bölgesi ve Irak'taki çalışmalarınıza kuşku ile yanaşıyorum. Filistin konusundaki gidişatınızı beğenmiyorum, dünyada nefreti artırıyorsunuz.

- Nilden Fırat'a Büyük İsrail projesi bizim ekmek teknemiz. Söyler misin bana; ayda 5000 dolara yakın bir Yahudiden Kuzey Amerika'da Büyük İsrail için bağış topluyoruz. Böyle bir projemiz olmasa ne adına para isteyeceğiz?

- Ermenilerde soykırım endüstrisi kurmuş, aynı taktikle zengin Ermenileri soyuyor. Var mı, o kadar geniş araziyi dolduracak kadar Yahudi? Zengin Yahudileriniz aynen zengin Ermenilerin Ermenistan ve Karabağ'a yerleşmekten kaçtığı gibi sizinkilerde şu vaadedilmiş topraklara, savaş içine yaşamaya gitmez ki, bence hayal kuruyorsunuz!

- Topluyoruz. 3. dünya ülkelerinde yaşayan fakir Yahudileri finanse edip, yerleştiriyoruz.

- Haydi topladınız diyelim. Bu proje barış mı, getirir yoksa daha fazla savaş mı? Daha fazla kan ve gözyaşından başka ne getirir?

- Bu noktada haklısın. Ama bu bizim yüzyıllardan beri devam eden rüyamız. Mossad'ı ve derin devletimizi yöneten koyu hahamlar, bu hedefe ulaşmadan durmayacaklar.

- Her zaman her dinin derin fanatizm çeteleri çok tehlikelidir. Benim fanatik olmadığımı biliyorsun. Barışçıl ve huzurlu bir dünya istiyorum.

- Elbette biliyorum. Sorunda bu zaten. Radikal olsan safdışı etmek çok kolay. Sen ve senin gibi hiçbir arkadaşın terör, şiddetle alakalı değil, bilakis karşısınız. Üstelik çok okumuş, entellektüelsiniz, sizi ikna etmemiz zor. Yani bizim fanatik Yahudilerin beğenmediği tiplersiniz. Onlar, cahil, şiddet yanlısı radikal müslüman seviyor.

- Fanatiklerinizin düşüncesi kendisine kalsa hiç karışmayacağım. Ama ABD'de 45 milyonu bulan Evanjelistleri Kabala öğretileri ve kıyamet teorileriyle etkiliyorlar. ABD güç aygıtını savaşlardan savaşa kulağından tutarak sürüklüyorlar. Korkarım, bir gün uyutulan Amerikan halkı bataklığın içine düşürüldüklerini anladıktan sonra bu suçun sorumlularını arayacak ve fanatik Yahudi çeteyi bulacaktır. Bu haraketleri nefret ve kin olarak kendilerine geri dönebilir.

Ateşle oynuyorlar.

- Evet haklısın. New York'ta onların arasında uzun süre yaşadım. Akıl almaz radikal fikirleri var, ayrı düştüm Kanada'ya geldim.

- New York'ta 4.5 milyon Yahudi yaşıyor. Bunların hepsi fanatik değil. İçlerinde eminim benim yazdıklarıma aynen katılacak milyona yakın Yahudi çıkar. Radikal olanlar maalesef rahatı yerinde çok zengin olanlar, para babaları. ABD derin devletinin babaları. Bir derin çetede burada var. Görünüşte Amerikan, esasen fanatik Yahudi çıkarları için yapmayacakları çılgınlık yok. Bu adamlar Üsame Bin Ladin'den daha tehlikeli.

- Biliyorum. Türkiye'den Mehmet Ali Birand'ı bunların yanına götürmüştüm. ABD'de üst düzey bir devlet kurumundayız. Adamlar, 22 ülkenin sınırlarının değişeceğini anlatıyor ve listede Türkiye'nin de adı var. Birand şok oldu, bana döndü ve dedi ki : Bunlar çıldırmış, Türkiye'yi de bölmek istiyorlar.

- Bizim laik ve Batı teslimiyetçisi kesim ABD-İsrail ve CIA-Mossad ile iyi ilişkiler kurunca Türkiye'nin kapsam dışı tutulacağını sandı.

- Birand'a korkmayın, siz 2. sıradasınız diyebildim sadece.

- Evet, Türkiye'ye sıra Suriye, Suudi Arabistan ve İran engeli aşıldıktan sonra gelecek. En iyi ihtimalle 2015 sanırım.

- Başka bir şey soracağım. Masonlara neden şiddetle karşısın?

- Görünüşteki niyetlerini samimi bulmuyorum. Tek dünya devleti ve tek dünya dini için çalışıyorlar. Aslında amaçları din filan değil, tüm dinleri

yıkmak ve paranın tanrılaştığı tek dünya devleti çatısı adı altında kurdukları şeytani ekonomi sistemleriyle dünyaya hükmetmek.

- Tamam dini açısından sakıncalı buluyorsun. Ama masonlar cahil insanlar değiller.

- Elbette değiller. Entellektüel, toplumda iyi bir makamı, zenginliği elde etmiş elit kesim masonluğa davet ediliyor.

- Seni mason yapmaları için teklifde bulunduralım. İnan, kısa sürede çok yükselirsin.

- İstemem, kalsın.

Interpol'un aradığı Kanadalı Mossad ajanı!

Bu yazı Canadatürk'ün yayınlamaması nedeniyle 01.02.2007'de Platform dergisi ve sonsaniye.net'de yayınlanmıştır. Tuncay Güney'le ilgili en fazla okunan yazılarımdandır.

The Toronto Star gazetesinin haberine göre, Mısır hükümeti, Interpol'a ve Kanada'ya yakalanması için Kanada'da yaşayan ve Mossad'a çalışan 3 kişinin ismini vermiş. Bu köşede itiraflarını okuduğunuz Yahudi hayranımın ismini listede görünce heyecanlandım. Kahire'de yakalanan Mossad ajanı Mohamed Essam Ghoneim el-Attar'ın verdiği 3 isim Türkiye ve İsrail vatandaşı olan Daniel Levi, Kemal Kosba ve Tuncay Bubay. Ottawa yönetimi soruşturmaya başladı. Yardımcı olmak için belirtiyorum; El Attar'ın söylediği isimler sanırım aslında tek şahıs. Dört veya fazla müstear isim kullanan Tuncay Özbey (Daniel Levi), ' derin devlet'imizin 28 Şubat sürecindeki 'muhbirler'inden, Veli Küçük'ün ekibinden bir Türkiye ve İsrail vatandaşı.

1 Ocak 2007'de Kahire'de tutuklanan ve sorgulanan Mohamed Essam Ghoneim el-Attar'ın Kanada vatandaşı olup olmadığını araştıran Ottawa

yönetimi, hapsedilen ve yargılanmayı bekleyen zanlının Toronto'da Lawrence ve Warden kesişiminde Arap restaurantında çalıştığını ve Scarborough'da Salahaddin Camisi'ne gittiğini belirledi. Hapsedilen ve yargılanmayı bekleyen El Attar, Kanada vatandaşı değilse kaderine terkedilir, Kanada vatandaşı ise hükümet iadesini isteyebilir.

Salahaddin Cami imamı Hindy, The Toronto Star'a yaptığı açıklamada, El Attar'ın restauantda ve camide bazılarına Mısırlı ve Arapların banka hesaplarının Mossad'ın baskıları nedeniyle kapatıldığını iddia etmiş. Bazıları Mısır'a para transfer etmek istediklerinde hesaplarının kapatıldığını kabul etmiş, ama El Attar'ın bununla ne ilgisi olduğunu çözememişler. Hindy'e göre, çok sessiz ve utangaç bir kişilik olan El Attar, çokta az konuşuyormuş.

Arap News'ün yazdığına göre, Mısır'dan Türkiye'ye 2001'de 3 yılını hapiste geçirmemek için kaçtığından beri Mısır istihbaratının takibinde olan El Attar, bir araba şirketine 20 bin dolarlık borcunu ödemediği için suçlu durumuna düşmüş sıradan biri. Mossad'a çalışmak istediğini Türkiye'de bildirince, İstanbul'da Mossad elemanı Daniel Levi ile tanıştırılmış ve nasıl istihbarat toplayacağı öğretilmiş. Mossad, daha sonra onu Kanada'ya göndermiş ve burada yeni gelenlere iş ayarlayan Kosba ile tanışmış ve Araplardan bilgi toplaması için restauranta yerleştirmiş. Mossad onun hesabına 56 bin üçyüz dolar transfer ettikten sonra hesabını kapatmayı tavsiye eden ise, güya üçüncü tanıştığı Mossad elemanı Bubay'mış. İnterpol'un kafası karışmasın, üç isimde aynı kişi olabilir; Kanada'da kullandığı isim Daniel Levi, Türkiye'de ise Tuncay Özbey idi. El Attar'a Arap komitesini izleterek terör örgütlerine mali destek sağlayan Arapları tesbit ettirmeye çalışan Tuncay, bir zamanlar Türk derin devletinin gözde elemanıydı.

Kanada istihbarat Teşkilatı CSIS sözcüsü Barbara Campion, bu konu ve insanlarla ilgilendiklerini operasyonel olarak söylemeye ve yorum yapmaya yetkin olmadığını açıkladı.

CSIS, başka ülkelere çalışan ve etnik komiteler üzerinde etkili olmaya çalışan ajanları izliyor.Mossad'ın Kanada pasaportlu ajanlarını kullanarak yurt dışı operasyonlar yapmasından rahatsız olan CSIS, Mossad'ın bu kamuflaj uygulamasından oldukça sıkılmış durumda, ancak ülkede yaşayan

500 binden fazla etkin Yahudi nüfusu ve lobisi nedeniyle fazla sesini yükseltmiyor.

1997 yılında iki Kanada pasaportlu Mossaj elemanının Filistinlilere suikast düzenlemesinden dolayı Ottawa yönetimi Tel Aviv'e nota vermişti. 2002 yılında Filistinlilerden bilgi toplayan iki İsrailli ajanın kendilerini Kanadalı olarak tanıtmasından rahatsızlık duyan Ottawa'nın son protestosu, 2004 yılında çalıntı veya sahte Kanada pasaportu ile Kuzey Kore ve Çin'e Mossad'ın ajanlarını göndermesinden kaynaklanmıştı. İki ülke arasındaki en ciddi ajan sorunu ise, 1990 yılında eski Mossad ajanı Victor Ostrovsky'nin Ottawa'ya taşınarak, Mossad'daki kariyerini anlatan bir kitap yazmasıyla yaşanmıştı. Ostrovsky, Mossad elemanlarından fiziki zarar verecekleri yolunda tehditler aldığını Kanada güvenlik kuvvetlerine bildirince, Kanada Dış İşleri Bakanlığı önce İsrail'in Ottawa Büyükelçiliği'ni uyarmıştı. Tehditler devam edince Mossad ajanı tutuklanıp, sınırdışı edilmesi için İsrail büyükelçiliğine teslim edilmiş, tüm bu yaşananlar 2 yıl sonra basına yansımıştı.

Demek istediğim şu: Kanada istihbaratı Daniel Levi'yi yakından tanıyor. Dolayısıyla benden bilgi almaya ihtiyaçları yok. Çünkü Levi, Kanada'ya 2001 yılında 11 Eylül saldırısından sonra iltica etmiş veya özel görevle gönderilmiş bir Mossad elemanı veyahut gerçekten istihbarat örgütleri arasında kalmış bir mağdur. Türkiye'de kalsa ortadan kaldırılacağını biliyordu.

Kanada hükümeti zaten bu nedenle iltica talebini kabul etmiş. Mahkemede anlattığı hikayede Veli Küçük ekibiyle Mossad ve CIA üçgeninde 28 Şubat sürecinde neler karıştırdıklarını en ince ayrıntısına kadar anlatmış. Derin devletimiz konusunda edindiği derin bilgilerden memnun kalan Kanada istihbaratının, Türkiye'yi pekte tekin olmayan bir 3. dünya ülkesi olarak algıladığı kesin. Levi, bir istihbaratçıya yakışmayacak kadar çok konuşan, adam yerine konmak isteyen küçük bir muhbir. Boyundan büyük işlere kalkışan Levi'nin Mossad'dan aldığı para transferlerini takip etmek CSIS'in işi. Bir dekontu bana göstermişti. Bir gazeteciye Mossad'ta çalıştığını ispatlamak için belge gösterilir mi?

Daniel Levi, belkide beni kafaya almak için yaptı. Bilgi sızdırma oyunu oynadı, tabii havasını aldı. Türkiye'de yaptıklarından, özellikle

müslümanlar üzerinde oynanan oyunlardan vicdanen rahatsız olduğunu, haklarını helal etmelerini istemişti. Anlattıkları burada yazılamayacak kadar iğrenç, provakatif ve mide bulandırıcı. Kitaplarımı ve köşe yazılarımı, özellikle bu siteyi yakından takip eden Levi, Kanada'da Sion Tarikatı Toronto Merkez'inde Türkiye Masası uzmanı olarak çalışıyor. Ayrıca Toronto Mason Örgütü'nün Bathurist ve St. Clair West şubesine üye veya raportörleri. Anlattıklarından bazılarını bu köşede daha önce yazdığımda bazı okurlarım benle dalga geçtiğini iddia etmişti. Bazıları ise aramızdaki konuşmanın uydurma olduğunu sanmıştı. Levi'nin pişmanlığının gelip geçici olduğunu söylemeye gerek yok. Bugünlerde Ermeni lobisiyle dirsek temasında Türkiye aleyhine çalışmaya devam ediyor. Veli Küçük ve ekibini kutluyorum, nede güzel vatansever (!) bir Mossad elemanı yetiştirmiş ve kullanmışsınız böyle...

Okurlarım Daniel Levi veya Türkiye'de bilinen ismiyle Tuncay Özbey'in ülkemizde neler yaptığını belki merak ediyordur. Derin devletimizin işleyişini biraz anlamanız bakımından Levi'nin nerelerde görev yaptırıldığına bakmak yeterli:

İstanbul Üniversitesi'nde öğrenciydi; ama asla mezun olmadı.

Milliyet, Sabah gibi gazetelerde servis haberleri çıkmış bir gazeteciydi, ama asla sürekli olmadı ve gazeteci değildi.

İstanbul Müftülüğü'ne gidip numaradan kelime-i şehadet getirdi müslüman olmuş göründü; ama asla olmadı.

Pek çok sure ezberinde ve Kuran'ı tecvidiyle mükemmel okuyabiliyordu; ama asla boğazından aşağıya inip kalbine inmedi, inanmadı.

Tarikatlara sokularak iç yapısı ve çıkartılacak fitneler hakkında istihbarat toplatıldı; ama asla tarikatların Türkiyede tehlikeli olduğuna inanmadı.

JİTEM mensubu olarak Veli Küçük'ün ekibinin emrinde örtülü operasyonlara katıldı; ama asla Türkiye'ye hizmet etmedi.

İşçi Partisi Başkanı Doğu Perinçek ile PKK elebaşısı Abdullah Öcalan'a giden ve Perinçek'in Öcalan'a gül verirken fotoğrafını çekti, fotoğrafları

MİT'e verdi; ama asla MİT'de kadrolu olamadı.

MİT ve JİTEM'e yaptığı servisler ve MİT'in ona yaptığı servislerin çoğu 28 Şubat sürecinde gerçekleşmişti; ama aslında Mossad'a bilgi kirliliği için çalışıyordu.Ülkesine hizmet etmeye çalışan Türk polisiyle hep kavgalı oldu, gözaltılardan Küçük'ün ekininin yardımıyla kurtuldu; ama asla minnet duymadı.Türkiye'yi bir Türk'ten daha iyi tanıyan, karış karış dolaşmış bir provakatördü, Türkçesi mükemmel bir Türkiye sevdalısıydı; ama asla Türkiye için sevmedi.STV'ye Küçük'ün talimatıyla girdi, 2 sene çalıştı ve 1999 fırtınasına sebep olan kasetleri çaldı; ama asla Küçük ekibinin Türkiye'nin yararına çalıştığına inanmadı.Homoseksüel olmayı bile denemiş, çifte kimliklerle yaşamaktan psikolojisi bozulmuş, ne oldum delisi bir şizofrendi, ama asla Mossad'a çalışmaktan geri durmadı.Bu tür küçük muhbirleri Mossad veye bizim derin devletimiz genellikle işleri bittikten sonra sessizce ortadan kaldırır. Bu nedenle Levi'nin Türkiye ve İsrail'e iade edilmesi hayati tehlike oluşturduğundan Kanada onu korumak için sınırdışı etmeyebilir. El Attar'ın verdiği bilgileri teyit etmek için sorgulayacakları kesin. Bravo Tuncay, sonunda Mossaj ajanı olduğunu dünya alem duydu, gurur duyabilirsin!

İsraille bir ajan krizi daha

Bu yazıyı takiben oldukca ses getiren başka bir Tuncay Güney yazısı daha yazdım. Bu makalede 01.03.2007’de Canadatürk’te yayınlanmıştır.

İsrail, sahte Kanada pasaportuyla veya Kanada vatandaşı yaptırdığı ajanlarla dış operasyonlar yürüterek Ottawa’nın başını ağrıtmaya devam ediyor. Mossad için Türkiye'de ve Kanada’da, Mısırlılar ve Araplar hakkında bilgi toplayan Mossad ajanı Mohamed Essam Ghoneim el-Attar, yılbaşında Kahire’de yakalandı, sorgulandı ve tutuklandı. Attar, suçlu bulunması halinde 25 yıla kadar hapis cezasına çarptırılabilecek. Attar’ın sorgulamada verdiği hepsi Türkiye ve İsrail vatandaşı isimleri Interpol arıyor.

The Toronto Star ve New York Times, İsrail'in iddiaları reddetmesine karşın, İsrail İstihbarat Servislerinin ajanlarını korumak için Kanada kimliklerini kullandıklarının bilindiğini belirtiyor. Gazete, Mossad

ajanlarının sahte Kanada pasaportlarını kullanarak Ürdün'de bir Hamas liderini öldürmeye çalıştığını, bunun da Kanada hükümetinin protesto notası vermesine yol açtığını anımsattı. Bunun üzerine İsrail hükümeti, bir kez daha sahte Kanada pasaportlarını kullanmamaya söz vermişti. Sözlerinde durmuşlar; artık sahte değil gerçeğini kullanıyorlar. Türkiye'de Mossad adına çalışan Attar, daha sonra Kanada'ya geçerek burada Mossad'ın yardımı ile Kanada vatandaşlığına alınmış, önce Lawrence ve Warden kesişiminde bir Arap restaurantında, sonrada Toronto'da bir bankada işe yerleştirilmiş. The Toronto Star gazetesinin haberine göre, Mısır hükümeti, Interpol'a ve Kanada'ya yakalanması için Kanada'da yaşayan ve Mossad'a çalışan 3 kişinin ismini vermiş. Geçtiğimiz Ramazanda kitabımı imzalayarak verdiğim bir Yahudi hayranımın ismini listede görünce heyecanlandım.

Attar'ın verdiği 3 isim Türkiye ve İsrail vatandaşı olan Daniel Levi, Kemal Kosba ve Tuncay Bubay. Ottawa yönetimi soruşturmaya başladı. Yardımcı olmak için belirtiyorum; El Attar'ın söylediği isimler sanırım aslında tek şahıs. Dört veya fazla müstear isim kullanan Tuncay Özbey (Daniel Levi), illegal 'derin devlet'imizin 28 Şubat sürecindeki 'muhbirler'inden, eski Jandarma Komutanı Veli Küçük'ün ekibinden bir Türkiye ve İsrail vatandaşı.

Kanada istihbaratı Attar'ın devam ettiği caminin Scarborough'da Salahaddin Camisi olduğunu belirledi. Salahaddin Cami imamı Hindy, The Toronto Star'a yaptığı açıklamada, El Attar'ın restauantda ve camide bazılarına Mısırlı ve Arapların banka hesaplarının Mossad'ın baskıları nedeniyle kapatıldığını iddia etmiş. Bazıları Mısır'a para transfer etmek istediklerinde hesaplarının kapatıldığını kabul etmiş, ama El Attar'ın bununla ne ilgisi olduğunu çözememişler. Hindy'e göre, çok sessiz ve utangaç bir kişilik olan El Attar, çokta az konuşuyormuş. Arap News'ün yazdığına göre, Mısır'dan Türkiye'ye 2001'de 3 yılını hapiste geçirmemek için kaçtığından beri Mısır istihbaratının takibinde olan El Attar, bir araba şirketine 20 bin dolarlık borcunu ödemediği için suçlu durumuna düşmüş sıradan biri.

Mossad'a çalışmak istediğini Türkiye'de bildirince, İstanbul'da Mossad elemanı Daniel Levi ile tanıştırılmış ve nasıl istihbarat toplayacağı

öğretilmiş.

Mossad, daha sonra onu Kanada'ya göndermiş ve burada yeni gelenlere iş ayarlayan Kosba ile tanışmış ve Araplardan bilgi toplaması için restauranta yerleştirmiş. Mossad onun hesabına 56 bin üçyüz dolar transfer ettikten sonra hesabını kapatmayı tavsiye eden ise, güya üçüncü tanıştığı Mossad elemanı Bubay'mış. İnterpol'un kafası karışmasın, üç isimde aynı kişi olabilir; Kanada'da kullandığı isim Daniel Levi, Türkiye'de ise Tuncay Özbey idi. El Attar'a Arap komitesini izleterek terör örgütlerine mali destek sağlayan Arapları tesbit ettirmeye çalışan Tuncay, bir zamanlar Türk 'derin devleti'nin gözde elemanıydı.Kanada istihbarat Teşkilatı CSIS sözcüsü Barbara Campion, bu konu ve insanlarla ilgilendiklerini operasyonel olarak söylemeye ve yorum yapmaya yetkin olmadığını açıkladı.CSIS, başka ülkelere çalışan ve etnik komiteler üzerinde etkili olmaya çalışan ajanları izliyor.

Mossad'ın Kanada pasaportlu ajanlarını kullanarak yurt dışı operasyonlar yapmasından rahatsız olan CSIS, Mossad'ın bu kamuflaj uygulamasından oldukça sıkılmış durumda, ancak ülkede yaşayan 500 binden fazla etkin Yahudi nüfusu ve lobisi nedeniyle fazla sesini yükseltmiyor.

1997 yılında iki Kanada pasaportlu Mossaj elemanının Filistinlilere suikast düzenlemesinden dolayı Ottawa yönetimi Tel Aviv'e nota vermişti. 2002 yılında Filistinlilerden bilgi toplayan iki İsrailli ajanın kendilerini Kanadalı olarak tanıtmasından rahatsızlık duyan Ottawa'nın son protestosu, 2004 yılında çalıntı veya sahte Kanada pasaportu ile Kuzey Kore ve Çin'e Mossad'ın ajanlarını göndermesinden kaynaklanmıştı. İki ülke arasındaki en ciddi ajan sorunu ise, 1990 yılında eski Mossad ajanı Victor Ostrovsky'nin Ottawa'ya taşınarak, Mossad'daki kariyerini anlatan bir kitap yazmasıyla yaşanmıştı. Ostrovsky, Mossad elemanlarından fiziki zarar verecekleri yolunda tehditler aldığını Kanada güvenlik kuvvetlerine bildirince, Kanada Dış İşleri Bakanlığı önce İsrail'in Ottawa Büyükelçiliği'ni uyarmıştı. Tehditler devam edince Mossad ajanı tutuklanıp, sınırdışı edilmesi için İsrail büyükelçiliğine teslim edilmiş, tüm bu yaşananlar 2 yıl sonra basına yansımıştı.

Demek istediğim şu: Kanada istihbaratı Daniel Levi'yi yakından tanıyor. Dolayısıyla benden bilgi almaya ihtiyaçları yok. Çünkü Levi, Kanada'ya

2001 yılında 11 Eylül saldırısından sonra iltica etmiş veya özel görevle gönderilmiş bir Mossad elemanı.Ülkemizi o kadar karıştırmış ve deşifre olmuş ki, Türkiye'de kalsa ortadan kaldırılacağını biliyordu. Kanada hükümeti zaten bu nedenle iltica talebini kabul etmiş. Mahkemede anlattığı hikayede, Veli Küçük ekibiyle Türk derin devleti 'Ergenekon', Mossad ve CIA üçgeninde 28 Şubat sürecinde neler karıştırdıklarını en ince ayrıntısına kadar dile getirdi. Derin devletimiz konusunda edindiği derin bilgilerden memnun kalan Kanada istihbaratının, Türkiye'yi pekte tekin olmayan bir 3.

dünya ülkesi olarak algıladığı kesin. Levi, bir istihbaratçıya yakışmayacak kadar çok konuşan, adam yerine konmak isteyen küçük bir muhbir. Levi ile bir röportaj yapmıştım. Türkiye'de yaptıklarından, özellikle dindarlar üzerinde oynanan oyunlardan vicdanen rahatsız olduğunu, haklarını helal etmelerini istemişti.

Anlattıkları burada yazılamayacak kadar iğrenç, provokatif ve mide bulandırıcı. Kitaplarımı, köşe yazılarımı, özellikle bu gazeteyi yakından takip eden ve tercüme edip, ilgili yerlere rapor eden Levi, radikal olmadığım için fanatik Yahudilerce tehlikeli görülebileceğimi söylüyor.

'Radikalleri temizlemek kolay; senin gibiler ise, hukuk dışına çıkmayan, satın alınamayan ve aptalları uyandıran aydınlarsınız' diyor.Kanada'da Sion Tarikatı Toronto Merkez'inde Türkiye ve Arap Masası uzmanı olarak çalışıyor Levi. Ayrıca Toronto Mason Örgütü'nün raportörü. Bir süredir Ermeni lobisiyle dirsek temasında Türkiye aleyhine çalışıyordu, Mossad güvenliği açısından bugünlerde onu yurtdışına kaçırmış olabilir. Veli Küçük ve ekibini kutluyorum (!); nede güzel vatansever (!) bir Mossad elemanı yetiştirmiş ve kullanmışsınız böyle... İnterpol’un aradığı Levi'nin Türkiye’ye iade edilmesi hayati tehlike oluşturduğundan, Kanada onu yakalasa da korumak için ülkemize sınırdışı etmeyebilir., ama İsrail’e postalayabilir. Okurlarım Daniel Levi veya Türkiye'de bilinen ismiyle Tuncay Özbey'in ülkemizde neler yaptığını belki merak ediyordur.

Derin devletimizin işleyişini ve Mossad ile derin ilişkisini biraz anlamanız bakımından Levi'nin nerelerde görev yaptırıldığına bakmak yeterli:

İstanbul Üniversitesi'nde güya öğrenciydi; ama asla öğrenci değildi ve mezun olmadı. Milliyet, Sabah gibi gazetelerde servis haberleri çıkmış bir

gazeteciydi, ama asla sürekli olmadı, çünkü gazeteci değildi. Üsküdar Müftülüğü'ne gidip numaradan kelime-i şehadet getirip müslüman olmuş göründü; annesi namazında Çorumlu dönme bir Sebataycı olmasına rağmen o müslümanlıkla hep oynadı. Pek çok sure ezberinde ve Kuran'ı tecvidiyle mükemmel okuyabiliyordu; ama asla boğazından aşağıya inip kalbine inmedi, inanmadı. Tarikatlara sokularak iç yapısı ve çıkartılacak fitneler hakkında istihbarat topladı; ama asla tarikatların Türkiyede tehlikeli olduğuna inanmadı.

JİTEM mensubu olarak Veli Küçük'ün ekibinin emrinde dindarlara yönelik örtülü operasyonlara katıldı; ama asla Türkiye'ye hizmet etmedi. İşçi Partisi Başkanı Doğu Perinçek ile PKK elebaşısı Abdullah Öcalan'ın kampına giden ve Perinçek'in Öcalan'a gül verirken fotoğrafını çeken, sonrada fotoğrafları MİT'e sunan ajandı; ama sanırım MİT'de kadrolu olamadı. MİT ve JİTEM'e yaptığı servisler ve MİT'in ona yaptığı servislerin çoğu 28 Şubat sürecinde müslümanların imajını bozmaya, fitne çıkarmaya yönelikti; ama aslında Mossad'a bilgi kirliliği için çalışıyor, ortaklaşa yürütülen kirli bir operasyonda yer alıyordu. Ülkesine hizmet etmeye çalışan Türk polisiyle hep kavgalı oldu, gözaltılardan Küçük'ün ekibinin yardımıyla kurtuldu; ama asla Küçük ekibine dahi sadık kalmadı, arkalarından güldü.

Türkiye'yi bir Türk'ten daha iyi tanıyan, karış karış dolaşmış bir provokatördü, Türkçesi mükemmel bir Türkiye hayranıydı; ama asla Türkiye için sevmedi, hep aleyhine çalıştı.STV'ye Küçük'ün talimatıyla, para ve lüks zafiyetinden dolayı esir ettiği ve 1996'dan beri kullandığı Nurettin Veren’in yardımıyla girdi, 1,5 sene çalıştı ve 1999 fırtınasına sebep olan kasetleri çaldı; ama asla Küçük ekibinin Türkiye'nin yararına çalıştığına inanmadı, belkide gerçekten pişman olduğu için bana bunları anlattı, yaptıklarından utandı. Homoseksüel olmayı bile denemiş, çifte kimliklerle yaşamaktan psikolojisi bozulmuş, ‘ne oldum delisi’ bir şizofrendi, ama asla Mossad'a çalışmaktan geri durmadı. Ottawa’nın işi zor; Mossad,

‘Kanadalı ajan’ sevdasından zor vazgeçer. Not: Bu bilgiler kendisinden ve 1.5 yıllık ev arkadaşından alınmış, ‘double check’ten geçmiştir. Ancak söz konusu yazılarda bazı maddi hatalarvardır. Zira Tuncay Güney kasıtlı olarak yanlış bilgiler vermiştir.Karakutu Tuncay Güney kitabımın Kasım 2008

baskısına bu hataların birkısmı yansımıştıri ancak Mayıs 2011 baskısında bu hatalar düzeltilmiştir.Bundan sonraki yazılar Canadatürk'te her ay veya onbeş günde birdüzenli olarak yayınlanan Ergenekon makalelerimdir. 1 Haziran 2011'den geriye doğru tarih sıralaması yapılmıştır.7

Ergenekon buzdağının tam resmi!

01.06.2011

Ergenekon'un bir konseyi olduğunu sağır sultan bile duydu. Sivil ve askeri kanatta liderleri ve toplum mühendisliği ekipleri bulunduğunu da. Öyleyse CHP ve MHP'nin kaset operasyonları ile yeniden şekillendirilmesine neden şaşırıyoruz? O kasetleri gizlice çekenlerin adresi belli, failler belli ama basiret gözleri bağlı olanlar, safca 'Ergenekon yok' görüşünde!

Siyaseti, yargıyı, medyayı, iş dünyasını ve bürokrasiyi yıllardır kontrol etmiş ve kadrolarını isim isim belirlemiş derin yapı çatırdıyor. Son kozlarını oynuyorlar. Soruşturmalar lider kadroya yakınlaştıkca gerginlik tırmandırılıyor. Dolaylı yazdığım yazılardan büyük resmi göremeyenler için en iyisi buzdağının tamamını özetliyeyim.

27 Mayıs 1960 darbesinden sonra oluşturulan 12 kişilik Milli Birlik Komitesi, hiç bir zaman dağılmadı. Konsey üyelerinden, MHP liderliğine oynatılacak Prof. Dr. Ümit Özdağ'ın babası Muzaffer Özdağ paşa yaşasaydı, eminim tek kelime bu yapıyı bize anlatmazdı! İsmet İnönü, Muhsin Batur ve Tahsin Şahinkaya liderlik yaptı. Tamamen üst düzey paşalardan oluşan bu ekipden aşırı yaşlananlar bir alt komite olan Encümeni Danişte görevlendirilir. 40 kişilik bu ekip, Ergenekon'un fikir ve proje teorisyenleri grubudur. İçlerinde sivil bürokratlar, akademisyen ve iş adamları da bulunur. Yaş ortalamaları 75'in üstünde. Pek zararsız olduklarını ileri sürenler epey saf sanırım. Onlar, kimlerin kaleminin kırılacağına, kimlerin düşürüleceğine, kimlerin ise iktidar olacağına karar veren derin devletin büyük jurisi! Aşırı laik, despot bir tarikatta denebilir! Kararlarını üst kurula Milli Birlik Komitesine sunarlar.

Onay alınan kararlar, Ergenekon'un operasyon birimine havale edilir.Encümeni Daniş'deki mevcut üyelerin ortak özelliği hepsinin Büyük Kulüb'e üye olarak aktif faaliyetlerde bulunması. Üst düzey askerler buna dahil. Hatta ordu komutanı olanlara üyelik altın bir tepside sunulur. Geri çevirene rastlanmamıştır. Fransız Büyük Mason locasına bağlı olanların çoğunlukta olduğu bu kulübte, Cenevre'deki İsviçre Mason locasına bağlı

olanlar ayrı bir kliktir. İngiliz ekolünden gelenler ve Alman ekolüne bağlı olanlar bulunur. TÜSİAD'a üye olan büyük İstanbul baronu dediğimiz işadamlarından Büyük Kulübe üye olmayan yok gibidir. Koçlar, 1943'den beri koçun başıdır! Ülkemizde üçyüze yakın mason locası vardır ve bunlar iki ayrı mason teşkilatı ile yasal olarak örgütlenmiştir. Rotaryen veya Mavi Kulüb denilen localar, parlak, yetenekli, zeki gençleri avlamak için kurulmuş alt birimlerdir. Başarı, kariyer ve güç yollarını gençlere empoze ederler.

Ergenekon'un operasyon birimi, Özel Harp elemanlarından oluşur. 25 ayrı birime bölünmüştür. Henüz askeri lisede ve Harp okulunda iken en yetenekli, zeki, atletik ve başarılı öğrenciler arasından seçilirler. Kadroları MİT'e alınarak sivil yaşama gönderilenler olduğu gibi kadrosu TRT gibi ilgisiz başka bir kurumda olanlara da rastlanır. İş, medya ve yargı dünyasında yerleştirilenler kendilerini gizlemeyi ustalıkla başarırlar! Operasyonel birimin başında bulunan Albay'ın kod adı 'Ergenekon'dur. İlk 'Albay Ergenekon' 1953'de rahmetli Alparslan Türkeş idi. Tamamen vatanperver düşüncelerle bu yola girmişti. Ancak 1960 darbesinden sonra safdışı bırakıldı, dışlandı. İkinci 'Albay Ergenekon' Turgut Sunalp'ti.

1989'da öldüğünde resmi görevi Garanti Bankası başdanışmanıydı. Üçüncü 'Albay Ergenekon' Veli Küçük idi. JİTEM ve Hizbullah'un kuruculuğundan, faili meçhul cinayetlere, derin siyasi suikastlara kadar karışmadığı pis iş kalmadı. Susurluk'ta yakayı ele verdi, kurtuldu ama şimdi zor kurtulur.

Veli Küçük'ün görev süresi 2001'de sona erdi. Haziran 2009'da aslında dördüncü 'Albay Ergenekon'un kim olduğu ortaya çıktı: Dursun Çiçek. Aralık 2010'da Gölcük Donanma'da ele geçirilen 'Proje' adlı belge Çiçek'in 2003'den beri illegal işler içinde olduğunu ve 'millete komplo planı'nı tek başına hazırlamadığını ispatladı. Erzincan davasında konuşan üst düzey bürokrat gizli tanık Efe'de zaten Çiçek'in ve zamanın 3. Ordu Komutanı Saldıray Berk'in suçunu netleştirdi. İddianamesi kabul edilen Gölcük belgeleri davasında emekli Koramiral Kadir Sağdıç 'bir numara' gözüküyor! Balyoz davasında yargılanan emekli ve muvazzaf generallerden İbrahim Fırtına, Özden Örnek, Ergin Saygun, Çetin Doğan, Metin Yavuz Yalçın, Engin Alan, Ayhan Taş, Mustafa Çalış, Feyyaz Öğütçü, Lütfü

Sancar, Bilgin Balanlı ve Kadir Sağdıç'ın Milli Birlik Komitesi'nde olup olmadıkları araştırılmalıdır. Tabi 30 yıllık lider Tahsin Şahinkaya'da yargı önüne çıkartılmalıdır...

Operasyon birimi halen yönettiği ileri sürülen 'Paşa Ergenekon' kodlu Engin Alan'ın durumu en şaibeli olandır. Parlamentosunu ve hükümetini şiddet ve hile ile değiştirmek için terör örgütü kurmaktan yargılanan bir zanlı ve diğer Silivri zanlıları milleti temsil edemez. Alan, 12 Haziran seçiminde Silivri hapishanesinden milletvekili olarak çıkarsa, yeni MHP'yi, 'Başdanışman' ve 'Genel Başkan Yardımcısı' sıfatlarıyla kuracaktır. Ekibine Özel Harbin uyuyan 'çakma ülkücü' hücrelerini alacağı öngörülebilir! Önümüzdeki dört yılda ülkemiz Türk milliyetçileri ile aşırı Kürt milliyetçilerinin meydan kavgalarına, savaşlarına sahne olacaktır. Türk ile Kürt kardeşliğini baltalamak isteyen ve araya yeni kan davaları sokmaya çalışan bu fitnenin asıl gayesi, hükümete ve halka yeni anayasayı yaptırmamaktır. Askeri vesayetin son kalesi anayasa değiştiğinde, Ergenekon'un üst düzey yapısı sapır sapır dökülecektir.

Üst düzey yapısı beş bin kişiyi bulan bu derin yapılanmadan toplam yüzbin kişi nemalanıyor. Nemalanan kısım, geçişkendir. Nerede menfaati varsa oraya yaslanır ve taraf değiştirir! Bu nedenle ülke ekonomisinin yüzde 20'sine sahip İstanbul'un Koç baronu ve baronları telaşlanmaktadır. En büyük korkuları ise, 2001 ekonomik krizini nasıl çıkardıklarına ilişkin video veya ses kayıtlarının ortaya çıkmasıdır. Kayıtlar, birden fazla elde bulunuyor.

Citibank, Deutchebank ve Bank of Amerika ile ortak yapılan devülasyon darbesinde 'baş hırsız' konumundaki dönemin Merkez Bankası Başkanı Gazi Erçel başta olmak üzere, soyguna ortak olan 38 İstanbul baronu henüz hesap vermemiştir. Yeni dönem, ülkemizin yeni baştan kurulmasına gebedir, yaşanan sıkıntılar doğum öncesi ağrılar, sancılardır...

29

Alman ve Amerikan Gladyolarının savaşı!

01/05/2011

Soğuk savaş döneminde kurulan NATO'nun Gladyoları, Türkiye, Almanya ve Kanada dışında tasfiye edildi. Tüm gladyoların finansörü Rockfeller Grubu'dur. En güçlüleri Almanya'dadır. Eğer çökertilmek istenirse Almanya ekonomisi batar ve Avrupa Birliği dağılır. Uzun yıllar Alman Gladyosuna Türk Gladyosu Ergenekon'u kontrol ve idare görevi verildi. Bu nedenle ülkemizde en fazla ajana sahip ülke Almanya'dır. CIA'dan bağımsızlığını ilan etmek isteyen Alman Gladyosu, Türk Ergenekon'un da kanına girdi. Kalemleri okyanus ötesinde kırıldı! Ergenekon'un Alman ve Amerikan kanadı hep rekabet halindeydi. Bugün bir kanadı hapsi boylarken, diğer kanadı Amerikan ve Alman Gladyoları arasında ortada kaldı.

2. Dünya savaşından sonra Amerikalıların özel görevler verdiği Hitler'in Gestapo'su eski SS üyelerinin kurduğu bir örgüt olan ODESSA (Organisation Der Ehemaligen SS-Angehörügen) Murat Bayrak'ı Yugoslavya'dan Türkiye'ye kaçırdı. Gladyo eğitim kampları ve organizasyonunda etkin rol oynayan Nazi Generali Reinhard Gehlen ile irtibattaydı.

Almanların BND'sini ve derin devletini 1952'de kuran Gehlen, tüm NATO ülkelerinde de Gladyoları örgütleyen en derin istihbaratçıydı. Aralık 2000'de açılan CIA'nın gizli belgelerinde Gehlen ve eski Nazi subaylarıyla hangi örtülü operasyonlar gerçekleştirildiği ortaya çıktı. Yazdığım bilgiler artık açık bilgidir, yıllarca kamuoyunun dikkatinden kaçırılan bu bilgileri ders olması açısından yazmak gazetecinin kamu görevidir.

Ülkücüleri gaza getirmekle görevli Murat Bayrak, Türkiye'deki tüm faaliyetlerini "Hançer Birliği" adına yürüttü. Bayrak, 12 Eylül darbesi sırasında MHP Genel Yönetim Kurulu Üyesi olmasına karşın tutuklanmayan tek isimdi. Onun gibi serbest bırakılan diğer isimler de Özel Harpçiydi ve Gladyo'ya çalışıyordu. Yugoslavya göçmeni Bayrak aynı zamanda CIA ajanları ve gladyo yapılanmasında kilit rol oynayan Paul Henze ile Frank Terpil'le de bağlantılı idi. Bayrak MHP'den önce Adalet Partisi'nde de milletvekilliği yapmıştı.

2. Dünya savaşından sonra, Gehlen ile sonradan Alparslan Türkeş'in yakın dostu olacak olan Ruzi Nazar ABD'ye götürüldü. Türkeş'e NATO kamplarında eğitim verilirken, kendi isteği üzerine 'Ergenekon' kod adını aldı. Özbek kökenli Ruzi Nazar, savaş sonrasında Alman ordularına sığınmış bir isimdi. General Gehlen ve Nazar ikilisi, CIA içerisinde görevlendirildi. Nazar bu görevde CIA Türkiye İstasyon Şefliği'ne kadar yükseldi. Enver Altaylı gibi Özbek kökenlileri MİT'de kritik görevlere getirdi. Türk Kontragerillasını finanse eden Rockfeller, Özel Harp Dairesi ile özel ilişkiler geliştirdi. Üst düzey subaylarımızı eğittiler, beyinlerinı yıkadılar ve kendi halkını ve dinini dahi düşman görecek kodlarla robotlaştırdılar.

Alman istihbaratı ülkemizde dört vakfı, şirketleri ve diplomatik dokunulmazlığa sahip ajanlarıyla mükemmel çalışır. Bu vakıflar, Hristiyan Demokrat Parti'nin (CDU) Kondrad Adenauer Vakfı, Sosyal Demokrat Parti'nin (SPD) Friedrich Ebert Vakfı, Özgürlükçü Liberal Parti'nin (FDP) Friedrich Naumann Vakfı ve Yeşiller Partisi'ne ait Henrich Bölll Vakfı.

Kürt sorununun siyasileştirilmesi ve Aleviliğin İslam'dan ayrılarak ayrı bir din haline getirilmesi üzerinde yoğunlaşmıştır.

Dünya altın borsasını elinde bulunduran Almanların bir hedefi de Türklerin kendi altın madenini çıkartıp, işlemesini engellemek. Alman vakıflarının istihbarat faaliyetleri ve altın hesabı konusunda kitap yazan Necip Hablemitoğlu'nu öldürtmesi için Veli Küçük'e kimin emir verdiği ortada! Küçük, Almanların sırlarına sahip kilit bir Silivri sanığı...

Alman BND'si nasıl çalışıyor? 1970 ile 2005 arasında Almanya'da 42 bin 664 kişi, Alman derin devleti için ajanlık, muhbirlik ve köstebeklik yaptı. Bunlar arasında Doğu Alman sayısı 9 bin 822'dir. Almanya'da yararlandığı gurbetçi ve ülkemizde kullandığı ajan sayısı onbinleri geçti. Hedefledikleri Türk veya Kürtleri, Alman sempatizanı, etki ajanı ve ücretli ajan yapma kategorileri bulunuyor. Kadın kullanma, zenginleştirme ve kasetli şantaj en fazla kullandıkları yöntemler. Almanlar uzun yıllardır telefonlarımızı dinliyor. Kimin ne gibi zafiyeti olduğunu, nasıl ele geçirilebileceğini biliyor. Türkiye'de kullandıkları üst düzey üç ajana verdikleri kod lakap isimler, "Baron", "Kumarbaz" ve "Tilki". Ülkemizin doğusunda faaliyet gösteren yabancı ajan sayısı beş bini geçiyor. Almanlar doğu illerimize su

arıtma tesisi, küçük barajlar yapma bahanesiyle çok sayıda ajanını yerleştirdi.

Bunların pek çoğu Türkçe ve Kürtçeyi ana dili gibi biliyor. İstihbarat organlarımız, bu ajanların çoğunun aslında kim olduğunu kısa sürede fark ediyor, ancak yakalamıyor ve sınırdışı etmiyor. Geçtiğimiz günlerde rutin dışına çıkılarak 10 yıldır Diyarbakır merkez olmak üzere doğu illerimizde Mossad adına casusluk yapan bir İsrail vatandaşı askeri istihbarat tarafından yakalandı. Bu bilgi ve haberi Türk medyasında okuyamadınız, çünkü daha kimseye servis yapılmadı! Gazeteciler zaten hiçbir zaman haber ele geçirmez, hep birileri tarafından avuçlarına konan servis haberlerle ‘süper gazetecilik’ yaparlar! Özel kaynaklarım vasıtasıyla elde ettiğim bu bilgiyi paylaşmayı tarihe düşülecek bir not olarak görüyorum.

Mossad ajanı, ana dili gibi Türkçe ve Kürtçe biliyor. Sabaha kadar süren sorgu sonrası çözülmüş. Anlattığı bilgileri buraya yazsam, 12 Haziran seçimleri yapılamaz. Konu sadece Yüksek Seçim Kurulu’nun adaylığına iptal ettiği, sonrada yeniden onayladığı adaylardan ibaret değil. Bölgede milletvekilliğine bağımsız aday olan Kürt kökenli milletvekillerimizin bazıları yabancı istihbarat örgütlerine çalışıyor. Kimi sempatizan, kimi etki ajanı, kimi ise kadrolu ajan. En fazla milletvekili adayı devşiren BND, CIA ve Mossad. Bu adayların bir kısmı parlamentoya girecek ve çalıştıkları yabancı ülkenin politikalarını ülke gündemine taşıyacaklar.

Onları suçlamayalım. “Hain”, “satılmış” diyerek aşağılamayalım. Yılllarca kendi ülkesinin vatandaşını ‘iç düşman’ gören Gladyo zihniyeti, onları yabancı istihbaratların kucağına itti. Bir suçlu aranacaksa, Ergenekon’u ülkemizin başına bela edenleri önce bulalım ve cezalandıralım.

Alman ve Amerikan Gladyosunun filleri ve piyonları çarpışırken altında ezilenleri kurtarmak vatandaşlık görevidir!

Ergenekon’un kader seçimi!

12 Haziran 2011’de yapılan genel seçim, Ergenekon taraftarları ile karşıtları arasında ölüm kalım savaşına dönüştü. “Silivri Milletvekili” ve “Ergenekon Adayı” kontenjanlar, mağdur edebiyatı yaptı. Muhalefetin açmazını değerlendiren iktidar partisi, Ergenekon karşıtı yazılarıyla temayüz etmiş Şamil Tayyar’ı “Özgürlük ve Demokrasi Savaşçısı” namıyla vitrine koydu. Bu arada kara propaganda amaçlı yazdırılan kitaplar gırla gidiyor. Piyasası var, satıyor. Fitneleri ortaya çıktıkca basın özgürlüğü zırhı arkasına saklanıyorlar.

Ergenekon’un avukatlığına soyunanlar, siyaseten intihar etmeyi göze alıyor. AK Parti için zafer kaçınılmaz son! Muhalefet partileri, dar kalıplar içine hapsolmayı kabullenmişler, zaferi altın tepside AK Parti’ye sunuyorlar. Sanki başarısızlığa mahkumlar. Yenilgi kaderleri... Güçsüz muhalefet, halktan değil yaralı ejderha Ergenekon’dan medet umuyor.

Güç merkezlerine dayanan siyasetin çöktüğünü göremiyorlar.

“Silivri Milletvekilleri”nin en meşhurları, Engin Alan, Mustafa Balbay, İlhan Cihaner, Sinan Aygün ve Mehmet Haberal. Hapisten kurtulmanın çaresi milletvekili dokunulmazlığı!

Mahkemede beraat etmek ve aklanmak kimin umurunda! Eski başbakanımız Ecevit’e hastanesinde komplo kurmuş Haberal, iki yıllık çakma hastane macerasından sonra zorla koyulduğu hapiste uzun süre yatmaya niyetli değil. “Elitim, zenginim, ayrıcalıklıyım” diyor ve CHP’yi “zorba elit” partisi konumuna düşürüyor. Darbe günlüklerinde darbe kışkırtıcılığı yaptığı tescillenmiş Balbay da CHP üzerinden siyaseti sığınak seçenlerden. Gazeteci kılığına bürünerek Cumhuriyet gazetesine attığı veya attırılan “Genç subaylar rahatsız” manşeti zihinlerden silinmedi.

“Alçakları tanıyalım” yazısıyla gazeteci arkadaşlarına çamur atmış, andıç lekesini üzerinden silememiş Hürriyet’in eski 50 yıllık başyazarı Oktay Ekşi, “Ergenekon adayı”

olarak sırıtanlardan. Özür dilediği halde gazetesinden başbakan tarafından kovdurulan mağdur aydın rolünde. Bürokrasi, diplomasi, asker, yargı ve işdünyasından CHP'yi seçen adaylar, ister istemez Ergenekon'u savunmak zorundalar. CHP'ye komplo kuranlar ve yeniden şekillendirenler, son fırça darbelerini sandıkta onaylatmak peşinde... Seçmen oyunun Ergenekon'un oyu olarak algılanma ihtimali ne kötü!

MHP liderinin başdanışmanlığına getirilmiş, "Silivri adayı" Engin Alan, MHP'nin imajını tek başına çizmeye yetiyor. Geçen yazımdaki Alan analizinden dolayı, milliyetçi çevreden epey eposta aldım. Elimde Alan'la ilgili neler olduğunu merak ediyorlar. Sahte ülkücü olduğunu belirtmem kanlarına dokunmuş. Öyle ama! 2023 yazarı, Avukat Tolga Akalın, Türk Özel Kuvvetleri'nin efsane komutanı Alan'ın MHP'ye Allah'ın emaneti olduğu iddiasında. Yazısındaki şu ifadeler dikkatimi çekti: "Ülkü ocaklarının yaptığı tavsiye neticesinde Harp okuluna girmiş ve 1980 ihtilali akabinde ülkücü olması hasebiyle 35 gün cezaevinde işkence görerek yatmıştır."

12 Eylül darbesi günü tüm MHP il başkanları ve ülkü ocakları liderleri gözaltına alındılar ve yıllarca işkence gördüler. Bunlardan 35 tanesi ertesi gün, 13 Eylül 1980'de serbest bırakıldı. Bu sansasyon bilgiyi benimle Ekim 1998'de Kazakistan'ın Türkistan kentinde sabaha kadar süren sohbetimizde paylaşan MHP'nin 12 Eylül öncesi üç siyasi eğitmeninden biri olan Namık Kemal Zeybek'ti. Bu bilgiyi daha sonra rahmetli Muhsin Yazıcıoğlu'na teyit ettirmiştim. Zeybek, bugün Demokrat Parti lideri. Çıksın konuşsun. Gladyo'nun Özel Harp subaylarını sivil görüntüde çaktırmadan nasıl kendi aralarına soktuğunu ve il başkanlıklarını ele geçirdiğini anlatsın. Taha Akyol ve Mümtaz'er Türköne de bildiklerini anlatmalı. O günlerde MHP'nin diğer iki siyasi eğitmeni onlardı. Hapiste aralarında neler konuştuklarını dile getirsinler. Rahmetli Alparslan Türkeş'in yorumunu artık gizlemesinler. Çünkü serbest bırakılan o 35 kişinin hepsi MİT mensubu Özel Harpçi idi. MHP'yi geçmişte ele geçiren Gladyo mensupları, bugün rahat duruyor mu sanıyorsunuz? Bu oyunu ülkücüler bozmalı...

Alan'ın PKK elebaşısı Öcalan'ı Kenya'dan getiren uçağın içinde olmadığı ortaya çıktı.

Gazeteci Şamil Tayyar net belgelerle açıkladı. Bir balon daha söndü. Zaten ortada Gladyo'nun paket teslimi vardı. 'Kahraman' denilen Alan, aslında hep CIA ile dirsek temasında çalıştı. PKK'ya destek veren JİTEM birimine yıllarca özel eğitimli subay vermiş

bir Özel Harpçi idi. Faili meçhulleri çok iyi bilir. Azerbaycan'da görev yaptığı 1990'lı yılların başlarında eski Azerbaycan Cumhurbaşkanı Haydar Aliyev'e karşı organize edilen başarısız darbe ve suikast girişimlerinin mimarıydı. Bunlar aslında Gladyo ve CIA planlaması olan

'çakma' girişimlerdi. Alan, başarısızlığa mahkum darbeleri bilen az sayıda üst düzey yöneticiden biriydi. Başbakanlık örtülü ödeneğinden finanse ettiği darbe fiyaskolarını kimseye izah edemez. Türkiye'nin mükemmel imajını bir hamlede yıktı. Türkleri sokağa çıkamaz hale getirdi. ABD'nin imajını parlattı, Türkiye'yi batırdı. MHP, yanlış bir ata oynadı.

MİT'te yıllardır Aydınlık'ın fitne gazeteci ve yazar takımını besleyen kuşları Kaşif Kozinoğlu, nihayet tutuklandı. Kozinoğlu, İbrahim Şahin ve Levent Bektaş, 1994 ve 1995'te Aliyev'e karşı düzenlenen darbelerde Alan'ın emrinde organizatördüler. Tam bir karakutu olan Kaşifoğlu, eski mafya babası Alaaddin Çakıcı ile derin devlet arasında irtibatı sağlayan ve Susurluk davasının bertaraf edilmesi için hakimlere şantaj yapan isimdi. Türkbank skandalında da kilit isimdi. O dönemde yakayı kanundan sıyırmayı başardı. Bu fitne ekibi, yaydıkları yalan yanlış haberler, kitap projeleri ile yıllardır zihinleri bulandırıp, milleti 'komplo teorisi manyağı' yaptılar. Yeter denmeliydi!

Ülkemiz daha nice dezenformasyonlara gebeydi. Çünkü bu seçim Ergenekon'un kader seçimi oldu ve rüzgârı tersine çevirebilmek için son şansıydı... Kaybettiler. 'Türkiye milletvekilliği' mefhumu yine ütopya olarak kaldı. 50 milyon seçmenli ülkemizde 5 milyon gurbetçi seçmen temsil hakkı elde edemedi, sınırlar dışında oy kullanamıyor. Libya, Irak ve Peru gibi ülkeler vatandaşlarına dışarıda oy kullandırıyor.

Almanya 'olur' vermesine rağmen engeller aşılamadı. Vatandaşına güvenmeyen zihniyet sahne aldı. Umutlar bir sonraki seçime kaldı. Oysa beş milyon gurbetçi seçmen, bulundukları ülkelerden en az 50 milletvekili çıkartma hakkı almalıydı. Gurbetçi beyinleri transfer etmede nedense

iktidar da bu sefer isteksiz. Yeni Ali Babacanlar, Mehmet Şimşekler ortada yok

Andıç medyasının masalları!

01/03/2011

Genelkurmay Başkanlığı'nda Psikolojik Savaş Merkezi'nin koordine ettiği "internet andıcı" kadroları hâlâ çalışıyor. Belli merkezlerden sürekli organize e-postalar atılıyor. Hepsine üyeyim. Hergün Ergenekon ekibinden onlarca e-posta alıyorum. Okuyorum ve gülüyorum. Dursun Çiçek'in avukat kızı İrem Hanım'dan aldığım "ne olur destekleyin" mesajına gülsem mi, ağlasam mı bilemedim. Komedi trajik bir durum söz konusu. Hedef kitle, milliyetçiler, Aleviler, liberaller ve solcular. Komik ama, ben de hedef kitle arasına girmişim. Hangi kontenjandan listelerindeyim acaba? Şu sıralar, 7 milyon internet kullanıcısının okuduğu iddia edilen e-posta pek popüler. Yahoo ve Gmail mail gruplarında belli aralıklarla son üç yıldır "temcit pilavı" gibi ısıtılarak dolaşıma sokuluyor. AKP ve Başbakan Erdoğan'ın canını çok sıktığı ileri sürülen e-postada hükümetin ülkeyi yabancılara peşkeş çektiği, sattığı ileri sürülüyor!

Toplumumuz "balık hafızalı!" 2002 Kasım'ında AKP, hazinesi tamtakır, 251 milyar dolar piyasaya borçlandırılmış, içi boşaltılmış, hortumlanmış, IMF'ye 22 milyar dolar dış borçla bir enkaz devraldı. Çıkartılan teşvikler ve vergi barış yasalarıyla ülkeye önce sıcak para sokuldu. Özelleştirme hamleleriyle bol miktarda resmi kaynak girdi. Arap sermayesi, ilk defa ülkemizi güvenli bularak akın etti. Paranın yeşil ve kırmızı renkleri kayboldu. Liberal ekonomi modeline uyum sağlayan ülkemiz, bugün Çin, Hindistan, Brezilya ve Güney Afrika'dan sonra gelecek vaat eden 5. bölgesel güç konumuna yükseldi. Hızla büyüyen, ihracat yapan ülkemizin iş adamları, Afrika'dan Güney Amerika ülkelerine kadar, sayısız çeşitlilikte ürünler satmaya başladı.

Politik ekonominin gücü, askeri hegemonyanın gücünü zayıflatıyor. Ulus devletlerin yanlışları sorgulanıyor. İnsan hakları, demokrasi ve özgürlükler ancak ekonomisi dünyaya açık, global sivil toplumlarda yerleşebilir. Çağdışı kalmış "dinazorlar"ımıza, Çin'in Hong Kong, Şangay ve Schenzhen kentlerini gezmelerini öneririm. Yeni Delhi ve Mumbai'de yaşanan devrimi görseler, bir ülkeye yatırım yapan yabancı sermayenin ülkeyi yerinden söküp götüremeyeceğini anlayacaklardır. Çin ve Hindistan, yurtdışındaki sermaye ve beyin gücünü artık ülkesine geri çekiyor ve ayağını bağladığı yabancı firmaların ülkelerini inanılmaz oranda etkiliyor. Ekonomide başarı yakalanmasaydı, çoktan 'sözde askerlerimiz' darbe yapmıştı!

AKP, 9 yılda yaptığı özelleştirme hamleleriyle inanılmaz miktarda kaynak akışı sağladı. 200 milyar dolarlık gücü beşe katladı. Ergenekoncular telaşlanmakta haklılar! AKP, askerlerin yönetemeyecekleri kadar dev bir ekonomi piyasası oluşturdu. IMF ile 'Standby' anlaşmasını 2008'de kesen ve borcunu 5 milyar dolara düşüren Türkiye, eski karanlık günlere dönmek istemiyor.

Halkın AKP'ye destek vermesinin ana nedeni budur. Elbette, askeri vesayet rejimine direnen, tek taraflı hukuku, adaletsizlikleri ve imtiyazları ortadan kaldıran AKP, "fincancı katırları"nı ürküttü. Çok uluslu şirketlerin AKP'den memnun olmaları normal. Yeni dünyada kuralları onlar belirliyor. Mısır'da ve diğer Arap ülkelerinde meydana gelen halk devrimleri, ezilen, hor görülen halkların Türk halkı gibi yaşamak istediğini simgeliyor. Sivil toplumun sunduğu imkanlar ve dayanılmaz cazibesi, askeri ve sivil diktatörleri tarihe postalıyor.

Türkiye, "AKP fenomeni" sayesinde model ülke haline geliyor.

34

Eski düzen tasfiye ediliyor

Aydınlık gazetesinin karanlık kadroları Doğu Perinçek ve Yalçın Küçük ile dirsek temasında "Ergenekon Dezenformasyon Merkezi" olarak çalışan Soner Yalçın komutasındaki Oda TV de nihayet çökertildi. Bu gruptan aldığım e-postalardan 10 kitaplık malzeme çıkar.

Zaten Hanefi Avcı'nın meşhur kitabını asıl yazanların Soner Yalçın, Doğu Perinçek ve Nedim Şener üçlüsü olduğunu kitabı okur okumaz hemen anlamıştım. Eski Emniyet Müdürü Sabri Uzun'un kitabını da tam piyasaya sürecek iken yakalandılar. Kitabın malzemesi e-postalarla parça parça, farklı isim ve yeni gruplarla yollanmaya başlandı. Savcı ve polisleri, cesur gazeteci ve akademisyenleri karalayan yalan yanlış "andıç bilgileri" çok ustaca hazırlanmışlar... Özel harp uzmanları tarafından yönlendirilen bu ekibin samimiyetinden kuşkuluyum.

Daha önce ruhlarını yabancılara satmış elit güruhumuz, sadece kendilerine çalışıyorlardı. Elde ettikleri imkanlar, imtiyazlar ve ayrıcalıklar, bencilceydi ve kesinlikle vatanseverce değildi. "Küçük olsun, benim olsun" anlayışı hakimdi. Kaynaklarımızı sömürenler, "İstanbul baronları" dediğimiz küçük bir sınıf ve yabancı ortaklarıydı. Halkın zayıf noktası "Amerikan karşıtlığı" kartı üzerine oynayan Amerikancı kapitalistlerimizin saçma kumarı sırıtıyor. Ergenekoncu fitnecilerin bariz argümanı, AKP'nin arkasında ABD'nin olduğu tezi! Güya Ergenekoncu askerler ve sivil uzantıları, Amerikancı olmadıkları, milli oldukları gerekçesiyle tasfiye ediliyorlar. Oysa Balyoz davasından içeri atılan general ve subayların tamamına yakını NATO ve ABD eğitimli. Askerler üzerinden diktatörlük devrini kapatma düğmesine basanlar, 'dünya derin devleti'ni yöneten çok uluslu şirketler ve arkasındaki para babaları!

"Fitne fücur" ekibinin, MHP'nin danışmanlığına getirilmiş ve milletvekili adaylığını garantilemiş iken hapsi boylayan Engin Alan'ı nasıl savunacaklarını merak ediyordum. Alan, Özel Haraket Komutanlığı'nı NATO ile Gladyo zincirinden çıkardığı ve millileştirdiği için hedef tahtasıymış!. Bakü Askeri Ateşiliği görevinde iken CIA'nın operasyonlarına destek vererek Azerbaycan'da Türkiye'nin imajını mahvetmiş birini neden yükselttiklerini kavramaya çalışıyorum. Veli Küçük'ten hemen sonra 2001'den beri derin devletin operatif biriminin başındaki isim o. Yükselten kim mi? Tabi ki, ABD, NATO, Gladyo ve Ergenekon...

Şimdi de onları çok uluslu dev şirketlerin derin gücü görevden alıyor.

Türkiye'nin ekonomik bir dev haline gelmesi, Amerikan ve Batı boyunduruğundan kurtulmamızın tek çaresidir. Ekonomik ve kültürel işgallere karşı donanımlı, uyanık ve iyi eğitimli bir halkımız var. Masaya eşit şartlarda oturan bir ülke olmamız için Amerikan militarizminden uzaklaşmamız elzem. Yeni ekonomik model, bugüne kadar ülkemizi Pentagon ile Ergenekoncu asker ilişkisiyle yönetenlerin işine gelmiyor. "Sahte Amerikan düşmanları", "çakma ulusalcılar" ve "hormonlu milliyetçiler"den bu millet çok çekti. Vatanını ve milletini seven, asimetrik savaş yürüten andıç medyasının 'e-posta masalları'na kanmaz, inanmaz...

35

Zuladaki "kozmik gulyabani"

01/01/2011

Gölcük Donanma Komutanlığı'nda bulunan zuladaki 'Kozmik Oda', bu devirde hiçbir bilginin gizli kalmayacağını ortaya koydu. Baksanıza, yıllardır habersiz yaşadığımız kontragerillanın en mahrem yatak odası açığa çıktı. Ancak medyanın bir kesimi çamura yatmaya, bu olayı görmemeye devam ediyor. Ortada ciddi bir "acube", "gulyabani" var, gözlerinizi kapatmakla canavar yok olmuyor. Zuladaki kozmik oda belgeleri, Ergenekon davalarını tutarlı, geçerli hale getirdi, sağlam hukuki zemine oturttu. Genelkurmay, içindeki karakoyunları temizleme isteğini, 10 çuval belgeyi teslim ettirerek gösterdi. Gazeteciler, ben dememiş miydim demeyi severler. 1 Mart 2010'da Canadatürk gazetesindeki köşemde yayımlanan 'Balyozcular nereden koşuyor?' başlıklı yazımda şu bilgiyi ilk defa yazmıştım:

"Aslında Balyozcular ilk balyoz darbesini 17 Ağustos 1999 depreminde yedi. İzmit depreminin bilinmeyen kazancı, bir iç savaş çıkartacak planların

ve fişlemelerin yerin dibine gömülmesiydi.

Depremin merkez üssü Gölcük'te 2 milyon vatandaşın fişlendiği kozmik arşiv vardı."

Bu köşe yazımı Taraf gazetesi eski muhabiri, Özgün Duruş yazarı Nevzat Çiçek, 'Darbecilere Balyozu Gölcük depremi vurdu' başlığıyla Timetürk'te haberleştirdi ve tüm haber siteleri bu haberi flaş haber olarak yaydı. Ergenekoncular, anlaşılan yazılarımı okumuyorlar. Okusalardı, yazımın ve haberin amacının gerçek kozmik odanın halen nerede olduğunu polis ve savcılara ihbar etmek olduğunu kavrayacaklardı. Ya çok pervasızlar, kendilerine çok güveniyorlar, ya da beyinleri yetersiz çalışıyor. Gazeteci sezgisi ve sağduyusuyla Genelkurmay Kozmik Oda'sında bulunamayan belgelerin aslında nerede olduğuna dair adres gösteriyordum. Asıl merak ettiğim husus, davul zurna ile duyurduğum zula adresini bulmak için güvenlik güçlerinin neden 9 ay beklediği... Böylesine müthiş bir bilgiye ilgisiz kaldıklarını sanmıyorum. Peki zulacı koskoca kurmay zekalar, bu kadar basiretsiz, çapsız olabilir mi? Olabilir. 1999 depreminde yerin dibine batan kozmik odayı aynı yere inşa etme umarsamazlığına şaşırmayın!

Ordumuzdaki Ergenekon cuntası uslanmıyor. Ders alsalardı, depremin merkez üssünün neden kozmik oda olduğunu anlamaya çalışırlardı. Hata yaptıklarını kabul eder, kendi halkını iç düşman gören politikalardan vazgeçerlerdi. Kozmik zulada neler bulunmadı ki... Casusluk ve fuhuş çetesinin arşivi olduğu belirtilen belgeler arasında devletin üst düzey 46 ismine ait özel fişlemeler, askerî müdahale sonrası yapılacaklar, amiral eşlerine ilişkin bilgiler yer alıyor.

10 çuval doküman ve dijital materyal arasında Poyrazköy'deki Ergenekon cephaneliğinin resmî belgeleri bulundu. Silahların değişik yerlerden getirilerek Poyrazköy'e gömülmesiyle ilgili yazışmaların altında Koramiral Kadir Sağdıç ve Albay Ali Türkşen'in imzaları bulunuyor. Eski Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un "boru" dediği silahlar bunlar! Zulada bulunan Albay Dursun Çiçek'in ıslak imzasını taşıyan 'İrtica ile Mücadele Eylem Planı'yla ilgili ıslak imzalı emirler, ön çalışmalar dikkat çekici. Belgeyi hazırlama talimatını Çiçek'e veren "tuğamiral" rütbesindeki bir subay. Çiçek'i kurban edip, kurtulma oyunu fiyasko ile sonuçlandı. Demek ki, Çiçek sadece 'emir kulu', tek başına kanunsuzluk yapmamış!

Zula belgelerine göre, muhtemel darbe sonrası darbe karşıtı komutanlar Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral Eşref Uğur Yiğit'le eski komutan Metin Ataç ve Donanma Komutanı Oramiral Murat Bilgel'in yargılandıktan sonra Yassıada'ya sürgün edilmesi kararlaştırılmış. Amirallere suikast iddianamesinin ek delilleri arasında, Teğmen Sinan Efe Noyan'ın evinden çıkan suikast emir notu yer alıyordu. Açılan davada, Metin Ataç ile Eşref Uğur Yiğit'e yönelik suikast düzenleneceği öngörülüyordu. Ortaya çıkan yeni belgeler bu savı güçlendiriyor.

Bu arada aralarında emekli Orgeneral Çetin Doğan, emekli Oramiral Özden Örnek ve emekli Orgeneral İbrahim Fırtına'nın da bulunduğu 196 subay, Aralık'ta Silivri'de hâkim karşısına çıktı. Davanın 183 klasörü bulunuyor, bu da 100 bin sayfa anlamına geliyor.

Paşaların tutuksuz yargılanması sağlansa da, kamuoyu vicdanı onların darbe teşebbüsü suçu işlediklerine inanıyor. Yine de herkes suçu ispatlanana kadar masumdur. Ortaya saçılan bilgiler üzerinden yazıyoruz. Balyoz darbe planında yararlanılabilecek diye belirtilen 321 derneğin büyük çoğunluğu ABD, Avrupa Birliği ve İsrail'in taşeronluğunu yapan Mason locaları ve Lions kulüpleri. Sanki bu paşalar Türkiye halkının askerleri değil, küresel kapitalizmin beşinci kolu!..Aralık ayına sıkışan diğer önemli gelişme, İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesi'nin, Ergenekon soruşturması kapsamında Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği (ÇYDD) ve Çağdaş Eğitim Vakfı (ÇEV) yöneticileri ile üyelerinden oluşan 8 şüpheli hakkında hazırlanan iddianameyi kabul etmesi oldu. ABD'ye kaçan firari sanık ÇEV'in eski başkanı Gülseren Yaşer hakkında yakalama kararı çıkartıldı. PKK'nın şehir yapılanması KCK'ya yönelik operasyonlarda ele geçirilen belgeler arasında çıkan ÇYDD'nin burs verdiği PKK'lı öğrencilerin listesi, bu derneklerin pek de ulusalcı ve masum olmadıklarını ortaya koydu. 30 klasör delil dosyası var. Askeri okullarda subay adaylarına fuhuş tuzağı kuran, yetiştirdikleri kontrol ajanı kızları gelecek vaad eden ordu mensuplarıyla ilişkiye sokan çete nihayet yargılanacak. Böylece ordumuza hangi dış istihbarat ve şer güçlerinin sızdığı, askeri sırların nasıl kaçırıldığı ve bazı subayların neden kendi milletine düşman olmak zorunda kaldığı anlaşılacak...

Zuladaki kozmik gulyabani artık kimseyi korkutmuyor. Elbette, zan kanıtlanana kadar sanıklarla ilgili suçlamalara iddia diyoruz. Devlet sırrı veya görevi bahanesiyle bir anlaşma sonucu beraat edebilirler. Ancak kamuoyu vicdanı ve kendi vicdanlarına nasıl hesap vereceklerini bilemiyorum.

37

Karargâh Evleri ve derin sol!

01/11/2010

Kamu oyunun "Karargâh Evleri" konusunda kafası karışık. Evvela şunu kabul edelim: Hiç bir terör örgütü, istihbarat desteği almadan, yabancı istihbaratların kontrolüne girmeden ve kara ekonomiden nasiplenmeden yaşayamaz. 12 Eylül 1980 darbesi sonrası yapıyı kuranlar, sol ve sağ örgütleri yeniden kurguladılar. Davasına sadık Türk solu ve sağı, "çakma derin" sol ve sağ yapılanmaların elinden çok çekti. Aldatıldıklarını geç anladılar. Türk ekonomisinin yüzde 70'i bir zamanlar kaçak ekonomiydi. Uyuşturucu, silah, insan ve bilumum mal kaçakçılığı, o yıllarda emniyet, asker, medya, yargı ve istihbaratın "kara koyunları" tarafından yürütülür, 'mafya bozuntuları' kullanılırdı. Kirli işler, kirlenmiş kişilerle yapılır veya defosu olmayanlarda defo açılarak iş görülürdü. Türk İntikam Tugayları'nda (TİT) heyecanlı ülkücüler devşirilirken, mafya babası Dündar Kılıç, Dev-Sol ve DHKP-C'nin finansörüydü. İki kolu da yöneten, aslında Özel Harp'in istihbarat subaylarıydı.

Babalar operasyonu ile Kılıç'ın başı derde girdiğinde avukatlığını Tahsin Şahinkaya'nın avukatı ve akrabası Mümin Kavalalı yapmıştı. Banker Bako skandalında ülkeyi soyan elit grubu savunan avukat, Hüsamettin Cindoruk idi. Şahinkaya'ya, İsviçre'deki villasını neden silah kaçakçısı Avni Musullulu'ya aldırdığı ve Ermeni kökenli uyuşturucu kralları Behçet Cantürk ve halen ABD'de kaçak yaşayan eski İstanbul Emniyet Müdürü

Şükrü Balcı ile neden derin ilişkide olduğu sorulamadı. Kayıtları MİT'te saklı kasetlerine dava açılamadı. Bu bilgiler, 1. MİT raporunda mevcut.

Yazılamayanlara gelelim: Ordudaki solcuları kontrol ve yönlendirmek için yeni bir sisteme ihtiyaç duyulduğunda derin yapı, 1960 ve 70'li yıllarda olduğu gibi Doğu Perinçek ile anlaşma yaptı. Oysa Dev-Gençciler, Perinçek'i "işbirlikçi" ve "sahte devrimci" olmakla suçlamıştı. 12 Mart 1971 muhtırasından sonra Perinçek'in ihtilalci örgütü ile ilişkisi tespit edilen subaylar, "Kara Kuvvetleri Devrimci Subaylar Örgütü" ve "Şafak Subaylar grubu" davalarından yargılandı. Perinçek, 1980 öncesindeki yayınlarıyla Ordu'yu ve MİT'i hedef alıp, her iki kurumda oluşturduğu zaafiyetlerle Türkiye'nin 12 Eylül 1980'e gelmesine katkı sağladı. Kıbrıs'taki Türk ordusunu "işgalci" diye aşağılayan Perinçek, birden 'Atatürkçü' kesildi.

Dönekliğin böylesi görülmemişti. 1985'te hapisten çıkartılan Perinçek'e, sol örgütleri birbirine düşürme, parçalama ve provokasyonlar için "saftorik devşirme" görevi tekrar verildi.

Hem de Atatürkçülük ve İlericilik söylemleriyle. Cibilli veya ideolojik olarak İslam düşmanıydılar. PKK'yı kontrol için devşirilen subaylar, Perinçek'in hücre evlerinde yetiştirdiği 'Marksist' ve 'Maocu' subaylardan seçildi. Sanıldığı gibi Perinçek'in PKK ilgisi, elebaşısıyla röportaj yapmak ve gül vermekten ibaret değildir.

"Faşist ordu" diye küçümsediği TSK'yı zaafa düşürecek her türlü yayını Perinçek'in "2000'e Doğru" dergisinin sayfalarında görmek mümkündü. "Aydınlık" adlı karanlık yayınlarında Perinçek, tıpkı 1980 öncesinde olduğu gibi, yine kontrgerilla dizileri ve infaz haberleri yayınladı. Terör mücadelesindeki askerlerin motivasyonunu kırıyordu. 'Saf' veya 'şartlanmış' solcu beyin takımını etrafında toplamayı başardı. Perinçek'in kime çalıştığını, Özel Harp ve yabancı istihbaratlarla ilişkisini anlayan, yaptığı dezenformasyonlara dayanamayan onu terk ediyordu. Bunlardan biri, "Gergedan" kodlu eski muhabiridir, yıllardır Kanada'da gazeteci, ama halen ütopyada yaşıyor!

1987'de Perinçek'in orduya sızma yapılanması, Hava Kuvvetleri'nde ortaya çıkartıldı, bu MİT raporlarına da yansıdı. Genelkurmay, Mart 1987'de

askeri okullarda PKK soruşturması açtı. Deniz Kuvvetleri ve GATA'da, Perinçek'in hücre evlerine gidenlerin isim listesi, karargâhın elindeydi; Ancak işlem yapmadılar. Soruşturma örtbas edildi, korundular.

Sarp Kuray'ın liderliğinde 1980 öncesinde kurulan Partizan Yolu, Denizciler içinde örgütlenerek, 1988 yılında adını 16 Haziran Hareketi olarak değiştirdi ve deşifre olmamış kadrolarını Bekaa'da silahlı eğitimden geçirdi. Yeni lider Serdar Kaya, örgütün adını Devrimci Karargâh'a çevirdi. Örgüt, 1992'den 2008'e kadar hiçbir eylemde bulunmadı, uykuya bırakıldı. Hapisten yurtdışına kaçırılan Serdar Kaya, önce Bostancı'daki çatışmada öldürülecek olan Orhan Yılmazkaya'yı, sonra da operasyonlarda tutuklanacak olan Ulaş Erdoğan'ı örgütün sorumluluğuna getirdi. Devrimci Karargâh, polisten aldığı darbelere rağmen hala ayakta kalmasını DHKP-C, TKPML ve Devrimci Sol gibi örgütlerden eleman kazanmasına borçlu. Devrimci Karargâh'ın Ergenekon'la ilişkilendirilmesi Bülent Dumlu adlı PKK'lı eski bir itirafçının kanısı ve "Amirallere Suikast Davası" sanıklarında ele geçen belgelere dayanıyor. Açıkcası, PKK içerisinde eğitim alanları kaos çıkarmak için yeni bir örgütte toplama çabası görülüyor.

Emniyet'e 15 Temmuz 2009'da gelen bir e-mail, Deniz Kuvvetleri'nde yuvalanmış uyuşturucu ve fuhuş çetesini ihbar etti. Soruşturma başlatıldı, elde edilen belge ve örgütsel dokümanlar olayın sadece uyuşturucu ve fuhuş partileriyle sınırlı olmadığını ortaya koydu.

Bazı sivil toplum kuruluşları genç kızları subayları eğlendirmek için kullanıyor ve şantaj kasetleri hazırlıyordu. Deniz Kuvvetleri'ndeki yapılanmada Doğu Perinçek ile teğmenler arasındaki bağlantıyı kuran kişi, intihar eden Yarbay Ali Tatar'dı. Çetenin Ergenekon terör örgütüyle bağlantıları böylece deşifre edildi.

Karargâh değil,karartma evleri

Em. Org. Faruk Cömert'in Hava Kuvvetleri Komutanlığı'ndaki son aylarıydı. MİT'ten Genelkurmay Başkanlığı'na 330 sayfalık bir dosya ulaştırıldı. Buna göre İşçi Partisi, TSK içinde örgütleniyordu ve "Karargâh Evleri" adı altında bir yapı oluşturulmuştu. Bu oluşumun içinde İşçi Partisi lideri Doğu Perinçek'le birlikte aynı partiden çok sayıda üst düzey yetkili

vardı. Erzincanlı Balaban aşireti mensupları ile muvazzaf subaylar, Hava Harp Okulu'ndan bazı öğrenciler bu oluşumla temas içindeydi.

Konuyla ilgili ilk tespitler MİT'in Trakya Bölge Başkanlığı tarafından yapılmıştı. Kırklareli ve Tekirdağ'da görev yapan bazı muvazzaf subaylarla İşçi Partililer temas halindeydi. Bu iş için özel olarak hazırlanmış evlerde buluşuyorlardı. Trakya Bölge Başkanlığı ulaştığı bilgi ve belgeleri Ankara'ya MİT'e gönderdi. MİT yapmış olduğu araştırmada olayın çok daha kapsamlı olduğunu, yapılanmanın kurmay subaylara kadar uzandığını tespit etti. Bunun üzerine elde edilen bilgiler Genelkurmay Başkanlığı'na ulaştırıldı. Ancak dosya Hava Kuvvetleri Komutanlığı'na intikal ettirildiğinde Org. Faruk Cömert'in emekliliğine çok az bir zaman kalmıştı. Yeni gelen Org. Aydoğan Babaoğlu'nun ise konuyla ilgili bilgisi yoktu.

Ergenekon Operasyonu sırasında İşçi Partisi lideri Doğu Perinçek tutuklanana, İşçi Partisi Genel Merkezi'nde arama yapılana kadar da bu konuyla ilgili hiçbir çalışma yapılmadı. Ancak İşçi Partisi'nde yapılan aramada ele geçirilen bir CD'de yeralan bilgiler soruşturmanın tekrar gündeme gelmesini sağladı. Bir müddet sonra da Hava Kuvvetleri Komutanlığı'nda görevli Kurmay Albay Cengiz Köylü tutuklandı.

Muvazzaf subaylara ulaşan soruşturma sadece Köylü ile sınırlı kalmamıştı. Kamuoyuna "Paşanın karşısında selam durduğu isim" olarak geçen Durmuş Ali Özoğlu ile birlikte Kemal ve Neriman Aydın kardeşlerin de oluşum içinde görev yaptıkları tespit edildi. Konuyla ilgili de pek çok muvazzaf subay tutuklandı. İşte tam bu sırada 10-11 Şubat tarihlerinde ajanslar Hava Kuvvetleri Komutanlığı Askeri Savcılığı tarafından altı sivilin gözaltına alındığı bilgisini geçti. Bu kişiler Karargâh Evleri soruşturması kapsamında gözaltına alınmışlardı.

Ancak gözaltına alınmayla ilgili tuhaflıklar vardı.

Gözaltılardan birkaç ay önce İşçi Partisi lideri Doğu Perinçek, mahkemede yapılan çapraz sorgulamasında konuyla ilgili askerlerin bir soruşturma yürüttüğünü, bunun da zaten aklanmayla sonuçlanacağını açıklamıştı; "Bizim ordunun içinde Karargâh Evleri diye bir çalışmamız yok. Askeri yargı da bunu soruşturuyor. İki ay içinde açıklanacak. Bizim partinin böyle bir şey yapması mümkün değildir. İP böyle bir alçaklığı yapmaz. Ordu

içinde ordu, ordu içinde Karargâh Evleri örgütlemez". 10 Şubat'ta gerçekleştirilen gözaltılar öncesinde de gazetecilere İşçi Partisi'nden faks geçilmiş, soruşturmayla olayın aydınlatılacağı duyurulmuştu. Gözaltına alınanlar arasında İşçi Partisi Genel Başkan Vekili Bedri Gültekin ile işadamı İbrahim Arslan da bulunuyordu. Ancak tüm bu isimler askeri savcılık tarafından salıverildi.

İP Genel Başkan Yardımcısı Hasan Basri Özbey, "Bu gözaltı hayırlı bir iş için. Karargâh Evleri gibi yalanların ortaya çıkmasında hayırlı olacak çünkü" açıklamasında bulunmuştu. Özbey'in soruşturmanın sonucundan bu kadar emin olmasının sebebi aylar sonra ortaya çıktı. Soruşturma kapsamında Askeri Savcı Hava Hâkim Albay Ahmet Zeki Üçok ve Yardımcısı Askeri Savcı Hava Hâkim Yüzbaşı Mehmet Çelik'in, bilirkişi olarak emekli Elektronik Yüksek Mühendisi Sami Toprak'ı tayin ettiği öğrenildi. 2007 genel seçimlerinde İşçi Partisi'nden İstanbul 1. Bölge 7. sıra milletvekili adayı olan Sami Toprak hâlâ partide yöneticilik yapıyor. Taraf gazetesinin haberine göre Toprak, İşçi Partisi'nin isteği doğrultusunda bilirkişi olarak tayin edildi. Toprak, Karargâh Evleri soruşturmasına konu olan telefon görüşmelerinin, üçüncü bir kişi tarafından yapıldığını belgeleyeceğini iddia etmişti.

Toprak, bunun üzerine 23 Şubat 2009'da Hava Kuvvetleri Komutanlığı'na çağrıldı ve bilirkişi olarak görüşüne başvuruldu. Askeri Savcı Ahmet Zeki Üçok, MİT Trakya Bölge Başkanlığı tarafından tespit edilerek soruşturulmak üzere Hava Kuvvetleri Komutanlığı'na gönderilen Karargâh Evleri dosyasını üç yıl bekletmişti.

Tüm bu gelişmelere rağmen Ergenekon Terör Örgütü'ne yönelik ek iddianameyi de mahkeme kabul etti. Yaşananların mahkemeyi ne kadar etkilediğini ise zaman gösterecek...

Ergenekon'un TSK'ya sızmak için hayati önem atfettiği hücre yapılanması olan Karargâh Evleri, 'derin solla' doğrudan bağlantılı. Poyrazköy İddianamesine göre, şüphelilere emir ve talimatları Ergenekon davasının tutuklu sanıklarından İşçi Partisi Başkanı Doğu Perinçek veriyor. Şüphelilerden ele geçirilen bir belge, üç aşamalı emir komuta zincirinin başında Perinçek'i gösteriyor. Hücre yapılarının başında asker kökenli üyeler var. Sivil yapılanmada yer alan Teori, Tasarım ve Planlama Daire

Başkanlığı içerisinde görevli bulunan Perinçek, ele geçen belgede bu gizli yapılanmanın metodlarını ve geliştirilmesini nasıl yaptığını ayrıntılı biçimde yazmış.

Ordunun bu sızmaları neden cezalandırmadığı bir soru işareti. Olayı araştırmak için tayin edilen bilirkişi Hakim Albay Ahmet Zeki Üçok ve Hakim Yüzbaşı Mehmet Çelik'in örtbas çabası bu defa yeterli olamadı. Perinçek'in istihbarat dünyasındaki adı "Fabrikatör"

dür. CIA'nın yalan ve manipüle haberlerini yapan, toplumu yönlendiren görevlidir. Neredeyse yarım yüzyıldır derin solu yöneten, aldatan, satan Perinçek, bakalım bu sefer de 'gerçek solu' kandırabilecek mi? "Çakma Atatürkçü" müdavimlerine duyurulur.

40

Tahsin Şahinkaya hesap vermelidir!

01/10/2010

12 Eylül referandumunda kazanılan demokrasi zaferi, 30 yıl önceki darbeyi yapanları koruyan Anayasa'nın geçici 15'inci maddesi zırhını ortadan kaldırdı. Artık daha açık yazabilirim. İlk defa bu köşede 1 Nisan 2009'da "Sahte Ulusalcılık Dalgası Kırıldı" başlıktı yazımda, Tahsin Şahinkaya'nın meşhur tanımını yapmıştım. Hatırlayacaksınız: "Boy 1.58, Şapka 58, Ayakkabı 38. Rahmi Koç'tan bile daha zengin, 20 milyar dolarlık servete hükmediyor. Medyada asla gündeme getirilemiyor. Ordudaki tüm inşaatlarda, inşaat malzemeleri, O'nun doğrudan veya dolaylı sahibi olduğu fabrikalardan geliyor."

Önce, hiçbir yerde okumayacağınız haberi vereyim: Ortadoğu'nun en zengin generali olunca ilk iş olarak, 1983'de İsviçre'de, Milliyet gazetesinin

patronu Aydın Doğan'ın tavsiyesiyle, O'na komşu olmak için, villasının yanında, bir villa satın aldı. Memur maaşıyla "Karunlar" gibi yaşıyordu. Oğlu, Londra'da 1990'larda dev bir malikane gördü, İsviçre'deki villayı satıp, halen yaşadığı saray yavrusu şatosunu satın aldı.

Topal Mehmet'in oğluydu. Berberlik yapan "Topal Mehmet"in cebinde bir kuruş bile yoktu. Şahinkaya Ailesi, 1. Dünya Savaşı sırasında, eski adı "Horovi" olan Trabzon'a bağlı Düzköy'de yaşıyordu. Yöredeki herkes gibi, onlar da açlık sınırındaydı. Şahinkaya'nın babası Mehmet Bey, Rus işgali ile birlikte köyünü terk edip, Merzifon'a kaçmak zorunda kaldı.

Giderken de yanında bir çöp bile götüremedi. Merzifon'da bir evlilik yaptı ve Tahsin Şahinkaya dünyaya geldi.

Şahinkaya, 11 Eylül 1980'de ABD'den döndü, ertesi gün darbe oldu. Cumhuriyetçi Neo Muhafazakâr derin Amerikalıların bahsettiği "bizim çocuklar başardı"dan kasıtları oydu.

Ergenekon Terör Örgütü iddianamesinde ve MİT'in lider şemasında adı geçen, en baştaki liderin ismi büyük ihtimalle 85 yaşındaki Tahsin Şahinkaya'dır.

Kenan Evren ve Nejat Tümer'le birlikte, Milli Güvenlik Konseyi'nin yaşayan üç üyesi arasındadır. Üçü de, ülkemizin son 90 yılındaki derin generaller gibi, Masonik Büyük Kulüp'ün üyesi oldular, diğer altı bin elit zenginle ülkenin kaymağını yediler. İktidarları muktedir yaptırmadılar. Ülkeyi kamplara böldüler, milleti birbirine düşürdüler ve dışa bağımlı yaptılar.

Şahinkaya fenomenine dönelim. İlk defa 19 Mart 1976'da, Northrop uçak şirketi, askeri uçak alımları için Türkiye'de bazı yetkililere rüşvet verdiğini açıkladı. Pek çok ülkede hükümetlerin başını yiyen bu skandal Türkiye'de araştırılmadı. 1983'de sona eren F-16 uçaklarının ihalesinde Tahsin Şahinkaya'nın ismi uçakların alımında 23 milyon dolarlık rüşvet iddiasıyla 1986'da gündeme geldi. Ancak ABD, rüşvetin kime verildiğini açıklamadı.

Oysa Amerikan Kongresi'nde hakkında soruşturma açılan General Dynamics Şirketi'nin eski Başkan Yardımcısı Veliotis, Türkiye'ye 23

milyon dolar rüşvet verildiğini itiraf etmişti.

Dönemin Halkçı Parti Milletvekili Cüneyt Canver, yolsuzlukta Tahsin Şahinkaya'yı işaret eden kuşkular üzerine, Meclis'e araştırma önergesi verdi. Ancak 300 sayfalık dosyası arabasından çalınınca Canver, "Değerli bir Türk generalinin hakkındaki dedikoduların doğru olmadığı ortaya çıksın diye önerge verdim" dedi. Korkmuştu. Şahinkaya, kurulan araştırma komisyonunda, Anayasa'nın geçici 15'inci maddesindeki hüküm nedeniyle ANAP ve bağımsız milletvekillerinin oylarıyla aklandı. Sonraki yıllarda Şahinkaya, Time Dergisi'nin "dünyanın en zengin 50 generali" listesine girdi.

F-16 uçaklarının alımında yolsuzlukla ile ilgili iddialar, sadece uçak üretimine ilişkin değildi. Bu anlaşma ülke ekonomisinin boyutlarında bir dizi çıkar bağlantısını ve ipoteklerini de gündeme getirdi. Bazı şirketler, bu anlaşmanın yan bağlantılarını sağladılar ve rantını yediler.

Şahinkaya'nın dosyası kabarık. Hava Kuvvetleri Komutanı iken ihale ve alımlarının belli şirketlere verilmesi için nüfus kullanıp çıkar sağlamaktan, haksız iktisap yoluyla çok sayıda taşınır ve taşınmaz mal edinilmiş olmaya, yurt dışında ve sırdaş hesaplarda parası olmaya kadar uzanıyor.

Birtakım holdinglerle kendisinin ve yakınlarının ortaklık ilişkisi içinde olduğu iddiaları var. Bu iddialara göre, Şahinkaya, eşi ve çocukları, Kalebodur, Kaleterasit ve Bagfaş şirketlerinin ortaklarından. Eşi, daha sonra Bagfaş tarafından Denizcilik Bankası'ndan satın alınan İş-Kur'un da kurucu ortağı. İleri sürülen iddialara karşı savunmaya geçen şirketlerden ilki Kalebodur, ikincisi ise Kayalar, Hava Kuvvetleri Komutanlığı'nın ihalelerini en çok alan şirketlerdi.

Hava Kuvvetlerinin çeşitli tesislerinin, Şahinkaya ailesinin ortak olduğu seramik fabrikalarının ürünleri ile donatıldığı, orduda herkesin bildiği bir sır! 12 Eylül 1980 darbesinde Kenan Evren ve Tahsin Şahinkaya, sivilde yaşayan askeri personelin acilen askeri lojmanlara alınması için ek inşaatlar başlatılmasına karar verdiler. Uydu kentler kurdular.

Milyonlarca dolar çarçur edildi.

12 Eylül O’nu zengin etti. Kalebodur, Kaleterasit ve Bagfaş’dan sipariş verilen inşaat malzemeleri ile yapılan inşaatlar, olmadık periyodlarla sık yenilenen, her yıl müsrifce yeniden tamir edilen askeri binalar, lojmanlar, üslerin rantı hep Şahinkaya’nın cebine aktı. OYAK skandalının üstü açılabilirse, siz gümbürtüyü o zmaan seyredin!

İsmini açıklamak istemeyen, yıllarca Şahinkaya’nın personel işlerinde çalışan Kanada’da yaşayan bir görgü tanığım şunu söyledi: “Hava Kuvvetlerinin C-130 yük taşıma uçakları, bu tiranın Kıbrıs’taki askeri deposundan ülkeye kaçak mallar sokuyordu.”

Devletin uçağı ve benziniyle kaçakçılık yapıyordu.

Şahinkaya’nın adı, ünlü MİT Raporu’na da şöyle girdi: “Tahsin Şahinkaya, Sarı Avni, Behçet Cantürk, Dündar Kılıç, Fahrettin Aslan ile inşaat ve ihale mafyasıyla ilişkilidir.”

Raporu yazan MİTçi Mehmet Eymür’e göre, “İstanbul Emniyet Müdür Muavini Mehmet Ağar ile yakın irtibatı olup Mehmet Ağar, adıgeçenin “terzi - elbise temizliği” dahil her nevi özel işiyle uğraşmaktadır.”

Siviller “darbeci” diye hep Kenan Evren’e söverler, ama aslında deveyi hamuduyla götüren ve ülkeyi perde arkasından gizli cemiyetlerle, hücrelerle yöneten o idi.. Yargılanmalı ve millete hesap vermelidir.

42

Derin çeteler ve 12 Eylül referandumu

01/09/2010

Yüz yıl önce, 1908-1918 döneminde asker kökenli rahatsız genç subaylardan oluşan çeteler, bugün olduğu gibi siyaseti karıştırıyordu. Mustafa Kemal, askerlerin siyasetle uğraşmasının ve İttihat ve Terakki’nin

içten bölünmesinin ülkeyi yıkacağına inanıyordu. Sert çıkışı nedeniyle partiden dışlandı, yalnız kaldı.

Kendisini “ruh-i devlet” olarak algılayan, iktidar partisinde ‘hürriyet kahramanı’ diye şişirtilen eli kanlı Balkan ve Kafkas çeteciler, orduda hiyerarşiyi bozuyordu. 2. Abdülhamid’i tahtan indiren Selanik merkezli komita, devlete sahip olma iştahıyla birbirine düştü. Öyleki, 1913 darbesinde Mahmud Şevket Paşa’nın öldürülmesinden sonra Talat, Enver ve Cemal paşalar, kendi özel istihbarat ve güç uygulama aygıtlarına (çetelere) hükmediyordu. Çünkü birbirlerine güvenmiyorlardı. Bugünkü Ergenekoncular içindeki üç ayrı grup gibi birbirinin kuyusunu kazıyorlardı.

On yıllık dönemde yaşanan siyasi kaosu anlamak için çetelerin derin silahşörlerini tanımalıyız. İttihat ve Terakki’nin vatanı kurtarmak için kurduğu Teşkilât-ı Mahsusa, resmi bürokraside yer tutan ve resmen yer almayan şahıslardan oluşuyordu. Teşkilât içinde, Diyarbakır Valisi Dr. Reşid’le birlikte, Yakup Cemil gibi sicilleri “devlet adamlığı”nı engelleyen kişiler de vardı.

Yakup Cemil, 1908 Babiali baskınında Harbiye Nazırını öldürüp, otuz dört yaşında Enver Paşa’yı silah zoruyla Harbiye Nazırı ve Genelkurmay Başkanı yaptırdı. Selanik ve Makedonya’da doğan çetecilerin siyasete müdahalesi, Cumhuriyet döneminde Ergenekon’un esin kaynağı oldu. Vatan veya laiklik elden gidiyor yaygarasıyla demokrasiyi sık sık kesintiye uğratan bu çeteler, iktidarı ele geçiren kendi yandaşları tarafından sık sık tasfiye edildiler.

İttihat ve Terakki, genç askerlerden kurulu, Mason, Sebataycı ağırlıklı veya Balkan Bektaşisi bir yapılanmaydı. Yakup Cemil türevi çetelerin Ermeni tehcirinde oynadığı rolü halen itiraf edemiyor, açtıkları cerahatı bir asırdır temizleyemiyoruz. Yanlışlarını savunmaktan yorulduk.

Gayri Nizami Harp usülleriyle çalışan derin Teşkilât, bugün onların Balkan ve Kafkasya kökenli torunlarından, akrabalarından oluşuyor. Cumhuriyet döneminde Komünist kızıl tehlikeye karşı MİT’te ve ordumuzda bu yapı korundu. Çerkez, Gürcü, Azeri, Özbek ve Tatar kökenliler ağırlıktalar.

Sovyet tehditine karşı bahanesiyle içimize NATO’nun Gladyosu tarafından ayrışmalar sokuldu. Önceleri kahramandılar, daha sonra ise tasfiye edilmesi gereken kirli bağırsaklara döndüler. Bu nedenle Balyoz’un komutanı Çetin Doğan’ın Çerkez kökenli oluşu kimseyi şaşırtmasın.

Ordu içinde çetecilik, hiyerarşiyi parçalayan bir anarşiye yol açtı. İstiklâl Harbi sırasında 1921’de Çerkez Ethem, çeteciliğin en önemli simasıydı. Ethem’in kendi birliklerinin ötesinde Anadolu düzeyinde, Kafkasya kökenliler arasında önemli bir sosyal tabana sahipti. Yunanlılara karşı başarı elde eden Ethem’i Mustafa Kemal ve Meclis, Ankara’da kahraman gibi karşılamıştı. Devlet ve ordu oturunca, böyle başına buyruk çeteler yarardan ziyade zarar getirdi.

İktidarı yönetme heveslisi derin çetelerin Atatürk’e bile suikast planladığını unutmamalıyız. Bazı subay ve sivil bürokratlar katmanı, Cumhuriyet pastasından pay kapmak için çirkin oyunlara kalkıştılar. 1926’da İzmir suikastı sonrası “temizlemeler” bu sürecin son karşıt halkasıydı. Atatürk’e sadık görünen çete, aslında Atatürk’ün silah arkadaşlarından oluşan öteki çeteyi Bizans oyunlarıyla dize getirmişti!

Eski İttihatçıların zihnî ya da organik devamı genç Cumhuriyet’te Ergenekon ile sağlandı. Herkes kendine yeni bir isim ve izm bulmuştu. Atatürk’ün kafası karışıktı. Son on yılında Çankaya köşküne çekilmişti. Siyasi arenada boğuşmayı yazar arkadaşlarından esefle dinliyor ve iğreniyordu. İsmet İnönü ve takımı, eski İttihatçılardı. Derin yapılanmayı kurup yönettiler, iktidarı ilelebet ellerinde tutma hesapları yaptılar.

İnönü’nün Recep Peker’e hazırlattığı yeni cumhuriyetin siyasi yapısı başlıklı 1930’lu yıllardaki araştırmada, Almanya’daki Nazist yapının model alınması önerilmişti. Eğer Atatürk karşı çıkmasaydı, Almanların başına gelen ırkçı felaket başımıza gelecekti. Belki de geldi!

Atatürk’ün ölümünden sonra başlayan ‘İnönizm’ dönemi derin çetenin altın yıllarıydı.

Kim gıkını çıkartırsa ‘temizleniyordu’. Seçimlerin komediye dönüştüğü, ülkenin gelişemediği, antidemokratik bir dönemdi. Demokrasinin adı bile ürkütücüydü. Arap diktatörlüklerine benzer gerici bir yapımız vardı. Sizce,

12 Eylül’de yapılacak anayasa değişikliğine karşı ‘Hayır’cıların cephesindeki ‘ulusalcı’ ve ‘bölücü’ yapılanmalar ve Ergenekon, gericiliği çağrıştıran hangi çeteleşme modelini örnek alıyor olabilir? Yakup Cemilci yapılanma mı, İttihat ve Terakki örgütlenmesi mi, Çerkez Ethem tarzı çeteleşme mi, Cumhuriyet’in ilk yıllarında birbiriyle çatışan iki ayrı askeri grubun derin yapılanmalar savaşı modeli mi, Peker’in hazırladığı ‘Nazizim tarzı faşist milliyetçilik mi, yoksa İnönü tarzı diktatörlük mü?

44

12 Eylül'le hesaplaşma zamanı!

01/08/2010

12 Eylül 1980’de yapılan -insanların acınmadan tepeleneceği- “Bayrak” kodlu askerî darbe, milyonlarca vatan evladının hayatını kararttı. Darbeciler hazırlattıkları Anayasa’da oligarşik, statükocu ve üstünlerin hukukunu koruyan bir sistem kurdu. Hukuk dışına çıktıklarını bildikleri için kimsenin ileride kendilerini yargılamaması için yasayla koruma zırhına girdiler. Ergenekon soruşturmasında ulaşılan deliller, “Bir Numara” veya “Bir Numaralar” denen kişi ve kişilerin “12 Eylül Dokunulmazları” olduğunu ortaya koydu.

2003’te planlanan “Balyoz” kodlu askerî darbe girişiminde 12 Eylül örnek alındı ve ‘acımadan halkın tepelenmesi’ öngörüldü. Ordumuzda küçük bir azınlığın kafa yapısı hiç değişmedi. Atatürk ve laikliği kullanarak kendi milletine düşman olanların soytarılığı artık sırıtıyor.

İmtiyaz, eşitsizlik ve ayrımcılık, adaleti çatlatır, halkın devletine olan güvenini sarsar ve sonuçta devleti yıkar, böler. 12 Eylül için darbe şartlarını olgunlaştıranlar, bu ülkede yargılanması gereken gerçek hainlerdir. Bugün nüfusun çoğunluğu 12 Eylül’den sonra doğduğu için belki o günleri anımsayamaz. Dünyanın yarısına hükmetmiş bir milletin torunlarını ‘açık

hava hapishanesi’ tarzında yöneten güruh, bir nesli daha bu darbeyle sindirdi.

Milletin asla hâkim olamayacağı bu sistemin çökmesi için çeyrek asır geçmesi gerekti. Demokrasi, hak, hukuk, adalet sağlansın istiyorsanız, kısacası vatanınızı seviyorsanız 30 yılda ancak gelinebilen referandum sandığında ‘Evet’ demelisiniz. 12 Eylül ile hesaplaşma zamanı geldi.

Ergenekon’un gerçek liderinin Londra’da yaşadığını ve 12 Eylül’den sonra Türkiye’nin en zengin emekli generali hâline geldiğini eminim hiçbir medya organında okuyamadınız. Yıllardır ordu içindeki yolsuzluk dendiğinde akla gelen ilk isim oldu. Ordu emeklilerinin vergiden muaf tutulduğu, bugün holding hâline getirilen OYAK ile nice ayak oyunları oynadı. Evet demezseniz asla yargılanamayacak; çünkü o bir tiran.

Ordu içindeki tüm binaların her yıl seramiğini, boyasını, dış sıvasını gereksiz yere müsrifçe sırf daha zengin olabilmek için sahibi olduğu malum fabrikalardan değiştiren bir zalimdi. Sadece Ergenekon’da değil, üçkâğıtçılıkta da bir numaraydı. O, adı gibi kalıp temiz bir Tahsin olamadı ama soyadı gibi Şahinleşti ve yontulamayan bir Kaya olarak kaldı.

En temel insan haklarını çiğneme şampiyonu hâline gelen Anayasa Mahkemesi’ndeki kısır döngüyü onlar kurdu. Anayasa içine konan Bubi tuzaklarıyla (!) yıllarca, milletin değil üstünlerin hukuku korundu. Yapılacak değişikliklere “Evet” derseniz, yasa yapıcı milletin temsilcilerine veto koyan bu kurumda üye sayısı, 11’den 17’ye çıkartılacak. Ölmeden emekli olmayan statüko üyelerinin yanına atanacak daha özgürlükçü üyelerle dengesizlik dengelenebilecek.

Aynı biçimde hukuku yaralayan uygulamalara imza atan Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu’nun (HSYK) üye sayısı da 11’den 22’ye çıkartılıyor. Mevcut yüksek yargının hastalıklı hâlini simgeleyen HSYK, yeni kuşak savcı ve Hâkimleri temsil etmekten uzak.

Elitin adaletini uygulayan konumdan uzaklaşmadan halkın adalete güvenmesini kimse bekleyemez. Askerî vesayeti anayasa koruması altına alan 145. Madde’ye esasen, siviller askerî mahkemede yargılanabiliyor ama askerler sivil mahkemede yargılanamıyor. Oysa bunun tam tersi olması

gerekirdi. ‘Evet’ derseniz tersyüz edilmiş adalet prensibi düzeltilecek ve, hükûmeti devirme gibi sivil suç işleyen üst düzey askerler sivil mahkemede yargılanabilecek.

45

Savaş hâli dışında sivillerin askerî mahkemede yargılanmasına ise son verilecek.

Türk ordusundan son 50 yılda kaç subay ve astsubayın, askerî öğrencinin sağ veya sol görüşlü olduğu gerekçesiyle haksız yere atıldığını biliyor musunuz? 1960 Darbesi’nden sonra yedi bin 200, 12 Mart Muhtırası’ndan sonra iki bin, 1986’dan beri ise on bini aştı. Haklarını asla arayamadılar. Çünkü Yüksek Askerî Şûra (YAŞ) kararları, Anayasa’nın 125. Maddesi’ne göre yargıya kapalıydı. 3. Dünya Ülkeleri hariç, dünyanın hiçbir ordusunda böyle bir uygulama yok.

125. Madde’nin kaldırılması için ilk mücadeleyi 1990 yılında yapan Re’sen Emekliler Derneği ekibinin içinde olmam nedeniyle ayrı bir heyecan duyuyorum. Başkanımız Metin Tekcan ve Muharrem Menekşe’nin gayretlerini saygıyla anıyorum. O dönemdeki çabamın bir

‘Donkişotluk’ olduğunun farkında değildim. 450 milletvekiline dosya hazırladığımızı dün gibi hatırlıyorum. Elimizdeki yegâne delil; 1987 ile 1990 arasında Zaman gazetesinde mağdurların kaleminden çıkmış yüzlerce ibretlik YAŞ kararı hikâyesiydi. Bu öyküleri teker teker kesip dosyaladım ve birer nüshasını muktedir sandığımız milletin temsilcilerine sunduk. Bu sırada

“Mağdurun ahı yerde kalmaz” adlı yazımla, gazeteciliğe gariplerin hakkını savunmak için 1988’de Zaman’da başlamıştım.

Dosyayı hâlen saklarım. Milletvekillerinin verdikleri cevaplar, sivillerin ne kadar askerî vesayet altında olduğunu ve askerin darbe yapmasından ne denli çekindiğini gösterir mahiyetteydi. Hepsinin âdeta ödü patladı! O dönemde erkeklik yaparak bizim Donkişotluk’a destek veren 12 Eylül’de işkence görmüş MHP’lileri ve devamcılarını bugün anlayamıyorum.

“Döneklik”, “kaypaklık”, “hainlik”, o günlerin popüler dava adamını afaroz eden klişelerdi. Demek ki partizanlık bu değerleri yok saydırıyor ya da öldürüyormuş. Üzülüyorum, “kemiksizlik diz boyu”. 12 Eylül’ün büyük darbe vurduğu, partisi kapatılan CHP ile MHP kendi ayağına kurşun sıkan “aptal kabadayı” gibiler. BDP ve PKK’nın boykot maskesiyle ‘Hayır’ oyu kullanması doğal. Hem işkencecisine âşık olan bir “mazoist” hem de kendilerine zulüm edilmesinden ve acı çektirmekten hoşlanan banal birer “sadist” gibiler.

12 Eylül darbesinin en acı zehrini içenler Mamak ve Diyarbakır Cezaevlerinde işkence görenlerdi. İnsanlık onuru, gururu çiğnenmiş binlerce genç, devletine düşman oldu. PKK terörü, bu nefretten ve kinden beslenerek Diyarbakır Cezaevi’nde doğdu veya zoraki doğduruldu. Ergenekon ile PKK ilişkisi, bugün ispatlandı. Terörün gayrimeşru babalarının ordu içindeki 12 Eylülcüler ve o zihniyeti yaşatan Balyozcular olduğunu gözler önüne serdi. Son otuz yılda terörden hayatını kaybeden 35 bin insanın katili olan bu kirli tezgâhtan hesap sorulmasını istiyorsanız, sandığa gidince ‘Evet’ oyu kullanmalısınız. Devletimizi devlet yapacak, ancak adalettir, güvendir, sevgidir.

NOT: 12 Eylül 2010’da yüzde 58 evet dedi ve statüko yıkıldı. Bundan sonrası artık çorap söküğü gibi gelecektir. Çünkü korku duvarı yıkılmıştır bir kere...

46

Kaset-Toto'dan Gandi çıktı, CHP ersin Kemal'e!

01/06/2010

CHP’li dostlarıma bir züğürt tesellisi: Gerçekler acıdır ama hayallerle yaşayan insanın kendine gelmesi daha zordur. Hokus pokusla lideri

değiştirilen CHP üzerinde uluslararası bir konsorsiyum oyun oynuyor. “İktidara koşuyoruz” rüyası görenlere bir çimdik atın lütfen!

Kaset komplosuna bu yorumu yapan Tuncay Güney’den şüphelenmiştim. Çok sıkıştırdım.

Kesinlikle bu olayda parmağı yok. “Sen yapma yahu! Bir tek ben mi meşhurum burada? Sen benden daha meşhursun!” demez mi?

Bu yıl yayımlanan ilk yazımda: “Baykal götürülecek, Kemal Kılıçdaroğlu getirilecek!” diye müneccimlik yapmıştım. Tuttu vallahi! Kanada’daki Ergenekon’un ayakları kaset olayında sanırım sahnedeydi.

Kaset 8 yıllık değil, 15 günlük çıkınca gözler CHP içindeki “sert damara” yöneldi. İslam düşmanı bu klik mevcudiyetini Türk halkından değil, Yahudi sever Siyonistlerin yuvalandığı Evangelist gruptan alıyor. Bu nedenle dikkatler Cumhuriyetçi Amerikan derin devleti neoconlara çevrildi. “Demokrat derin Amerikan devleti AK Parti’ye, Richard Perle takımı CHP’ye oynuyor” görüşündeyim.

“Gandi Kemal” projesini, Alman Gladyosu ve istihbaratına eski günlerde olduğu gibi ‘Neocon’lar pasladı. Doğan medya işin tam göbeğinde, hem organik hem de inorganik seviyede. Kürt ve Alevi oylarını devşirip CHP ile MHP’yi 2011’de iktidar yapma peşindeler.

Askerî darbe girişimleri sökmedi, tek çare kirli kasetler yardımıyla “demokratik darbe”!

Bölünmüş bir CHP’de Alevi olmayan ulusalcı seçmene Kılıçdaroğlu’nun bir Alman projesi olduğunu anlatmak oldukça zor. CHP’nin Dersim gafından sonra Alevilerin oyları kesinlikle çantada keklik değil.

Şu meşhur Baykal kasedini “metacafe” adlı video paylaşım sitesine ilk koyan meçhul Torontolu Türk kahramanı (!) arayan yok artık! Oysa Kanadalı servis sağlayıcı Tucow Inc’de ve servisi alan metacafede tüm database mevcut.

Komplo teorisyenleri Baykal kasedinden onlarca komplo üretti. Metacafe adlı video paylaşım sitesi, İsrailli üç iş adamı Eyal Herzog, Arik Czerniak ve Ofer Adler tarafından 2003'te kuruldu. İsrail hükûmeti ile de yakınlar. Alın size bir Mossad komplo teorisi.

İstifaya zorlanarak "siyasi mevta" yapılan Baykal, görüntülerini servis edenlerin gerçek yüzlerini elbette biliyor. Baykal, Pensilvenya mesajı ile iftira oyununun önünü tıkadı. AK Parti'yi suçlaması pek çakmaydı, zaten kimse inanmadı.

Uyanın dostlar, görüntüleri internete ilk yükleyenin IP adresi henüz ilk gün bulundu. Bence, FBI, hem Baykal'a hem de başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a verdi bu ismi. "O hâlde neden bu komedi bitmiyor?" derseniz, iyi bir soru. İnfaz kasetinin CHP'li olmayan hatta Millî Görüş

kökenli biri vasıtasıyla metacafeye konduğu ortaya çıkarsa, bu komplonun AK Parti'yi bağlamadığı kanaatindeyim. Ergenekon'un her kesimde adamları var. Netice almak için getireceği siyasi sonuçlardan habersiz, heyecanlı bir saftorik'i bile kullanmış olabilirler.

Elli yıldır bizim MİT ile CIA, son yirmi yıldır ise Emniyet ile FBI iç içe geçmiş durumda.

Askerî istihbaratımız ile NSA ve ABD askerî istihbaratı bilgi paylaşımında ikiz kardeş gibiler.

Bir NATO ülkesiyiz, ne bekliyordunuz!!?

Kasetin Monica Lewinsky'si CHP milletvekili Nesrin Baytok, Doğan Grubu'na ait Finansal Forum gazetesinde yazarlık yaptı. O dönemde gazetenin genel yayın yönetmeni Gökhan Çırnaz'dı. Çırnaz daha sonra Baytok sayesinde CHP yönetimine de girdi. Finansal Forum gazetesinde o dönem yazan Ercan Çitlioğlu Genelkurmay Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ'un kitabını yazdı. Çitlioğlu'nun karargâhla olan yakın ilişkileri derin. Eyüp Can, Finansal Forum gazetesinin başına geçtiğinde Baytok'la beraber Çitlioğlu'nu da şutladı.

Çırnaz sadece Doğan Medya Grubu değil, CHP'den Ergenekon'a uzanan bir trafiğin de içinde. Çırnaz'ın sahibi olduğu ve "CHP'nin kanalı" olduğu iddia edilen Business Channel'daki ortağı Hilmi Develi isimli biriydi. Bu şahıslar kanallarını daha sonra Hayrettin Ertekin adlı şu anda Ergenekon davasındaki tutuklu sanıklardan birine satmışlardı. Nesrin Baytok'un eşi Can Baytok'un kardeşi Cem Baytok ile birlikte Mustafa Sarıgül'ün başkanı olduğu Şişli Belediyesi'nden bazı bilgisayar ihaleleri Odesa adlı şirketle aldı.

Develi, Londra merkezli RHEA Grubunda hisse sahibi. Geçmişte İstanbul Menkul Kıymetler Borsasının yöneticiliğini yapan Osman Birsen ve Merkez Bankası başkanlığı yapan Gazi Erçel bu şirketin kurucu fikir babaları ve yöneticileri. 2001 ekonomik krizi, devalüasyonda ülkemizi üç yabancı bankaya peşkeş çeken adamdır Erçel efendi! Eli kulağında, kaseti yakında çıkar! Ülkeyi batıran otuz sekiz İstanbul baronu da bu vesile ile yanar belki!!! Birileri birilerini yakmak isterse yastık altındaki kasetler fırlar yerinden, hiç affetmez kimseyi doğruca gelir zıvanadan çıkmışların gözünü çıkarır.

Nesrin Baytok'un kayınbiraderi Cem, eşi Can Baytok'un kardeşi de şirkette denetim kurulu üyesi. RHEA grubunun yüzde 60 girişim payı sahibi olduğu Netsafe Bilgi Teknolojileri isimli şirketin genel müdürü E. Cüneyit Kalpakoğlu bir İngiliz mason mahfili üyesi. Bir iddiaya göre, İngiliz istihbaratı MI6 ile sıkı fıkı. Baytok soyadından yola çıkılarak varılabilen bağlantılar. Medyagündemi.com'un iddiaları bunlar. Komplo ise komplodur ama birazcık gerçek payı var ise, bazılarının bugünlerde rahat uyku uyumaması gerekir. Gerçeklerin bir gün ortaya çıkma gibi kötü huyu vardır.

Bu gidişle Kılıçdaroğlu bir sene bile kalamaz CHP başında. Çünkü ortaya saçılacak kirli çamaşırlı kaset siyasetine beri baştan 'Evet' dedi. İktidarını karanlık zemin üzerine kurdu.

Oysa Baykal bu kadar seviyesiz siyasete 'Hayır' demişti. Son Kutlu Doğum'da yaptığı konuşmada Baykal, CHP'de köklü bir değişime hazırlandığını gösterdi. CHP'nin İslam düşmanı sahipleri izin vermedi bu değişime. Evangelist destekçileri âlemi ayağa kaldırdı.

Durum bundan ibaret. Yoksa kimin umurunda Gandi Kemal! Değişim isteyen yok CHP'de…

Farkına varalım, kaset-toto sonrası CHP kurultayından tavşan çıkarıldı. Tasalanmayın haydi CHP ersin Kemal'e, biz buyuralım Ergenekon'un cenaze namazına!

48

Direnenler kaybediyor!

01/05/2010

Kültürlerarası Diyalog Enstitüsünün (IDI) davetlisi olarak Kanada'ya gelen Zaman gazetesi köşe yazarı Prof. Dr. Mümtaz'er Türköne, Star gazetesi köşe yazarı ve İstanbul Ticaret Üniversitesi öğretim görevlisi Doç. Dr. Berat Özipek ve TRT'de Ayrıntı programı yapımcısı ve Bahçeşehir Üniversitesi öğretim görevlisi Yrd. Doç. Dr. Fahrettin Altun ile kaldıkları üç gün boyunca birlikte vakit geçirdim. Anadolu Heritage Federasyonu'nda Kanadalı akademisyenlerle Türkiye'yi masaya yatırdık.

The Toronto Star gazetesinin otuz yıl editörlüğünü yapmış, hâlen en etkin köşe yazarı olan Haroon Siddiqui ile Türkiye'den gelen misafirlerle birlikte The Star'da 20 Nisan'da bir görüşme gerçekleştirdik. Konukları için son kitabı Müslüman Olmak'ı imzaladı. Siddiqui ile buluşmamız sırasında tam bir beyin fırtınası yaşandı. The Star'ın yayıncı editörü Michael Cock da görüşmenin bir bölümüne katıldı. Kürt sorunu ve Ermeni meselesiyle ilgili görüşlerimizi öğrendikten sonra ayrıldı. Siddiqui zor sorular sordu ve net cevaplar aldı.

Negatif başlayan görüşme pozitif sonuçlandı.

Siddiqui, Batı dünyasının laik ve Batıcı bir Türkiye'yi savunan Kemalizm ideolojisini günahlarını tartışmadan ön koşulsuz benimsediğini kabul

ediyor. Gündemle ilgili şu tespitleri önemliydi: “İslam karşıtı bir aydınlanma modeli olarak algılanan Kemalizmin Batı‘da kayıtsız desteklenmesi normal. 11 Eylül faciasından sonra her Müslümanı ve İslam’ı düşman gören, ayrımcılık ve ırkçılık kokan politikalar izlendi. Kemalist laikliğin Türkiye’de yol açtığı sorunlar Batı‘da sorgulanmadı. Ergenekon davasıyla yeni gündeme geliyor. Örneğin Quebec Eyaleti, bir süredir azınlık hakları ile nasıl uğraşacağını tartışıyor. Quebec’te özel muamele bekleyen Mısır’dan gelmiş peçeli radikal inançlı Müslüman bir kadının yol açtığı sorun nedeniyle dini kamudan uzaklaştırmaya veya yasaklamaya dair tartışmalar yaşandı, rapor hazırlandı. Raporda, başörtüsüne karşı baskıcı laiklik modeli uygulayan Türkiye’nin zorba laiklik ve askerî demokrasi sistemi eleştirildi. 2. kötü model olan Fransa’da da yarı militer bir laik demokrasi var. O da kabul görmedi. Kanada laikliği, inançlara saygılı ve hoşgörülüdür.”

Genel olarak Türkiye’de neler oluyor sorusuna görüşmede yanıt arandı. Medyatik üç akademisyenimizin Siddiqui’ye verdiği ortak cevaplardan çıkardığım sonucu şöyle özetleyebilirim: Totaliter askerî despotizm yoluyla yönetim ve derin güçlerin iktidar ortaklığı sona eriyor. Demokratik güçler bir araya geliyor. Statüko karşıtları, tüm aktörleri mobilize ederek değişimi savunanlar platformu oluşturuyor. Yeni bir paradigma oluşuyor. Türkiye’nin politik kültürü özgürlük yanlısı yeni elitle birlikte değişiyor.

Daha spesifik olarak ele alacak olursam, Siddiqui’nin en önemli sorusu, Türkiye’deki mücadelenin taraflarının kim olduğuydu. Bu soruya Berat Özipek şöyle net cevap verdi:

“Statükoyu savunanlar ve demokratik değişim isteyenler gruplaşması var. Ayrıcalıklı kesim demokrasinin sonuçlarını kabullenemiyor ve Kemalizmin arkasına saklanıyor. “Türkiye’ye özgü şartlar” bahanesiyle ülkemize demokrasiyi, insan haklarını ve özgürlükleri çok görüyor.

On yedi bini aşkın Kürt vatandaşımız, politikacı, gazeteci, akademisyen, derin devlet tarafından öldürüldü; ancak suçlular hesap vermedi.”

Berat beyin kendisi AK Partili değil. “Liberal Düşünce Topluluğu” adlı bir platformda gönüllü çalışıyor. Şu sıralar, farklı çevrelerden insan hakları savunucuları olarak bir araya geldiklerini ve Ergenekon Davası ile ilgili

ortak rapor hazırladıklarını ifade ediyor. Bu davanın demokrasi açısından hayati bir fırsat olduğunu vurguluyor ve ‘mükemmel bir insandı’

dediği Ermeni gazeteci Hrant Dink’in derin güçler tarafından katledildiğinden kuşku duymuyor. İstanbul’da 100 bin kişinin birlikte ‘Hepimiz Ermeniyiz’ sloganıyla yürümesini vicdani bir uyanış ve bir bilinç dönüşümü olarak tarif ediyor.

Ergenekoncuların içeride ve dışarıda farklı maskelerle politikalar yürüttüklerini dile getiren Berat bey, uluslararası insan hakları kamuoyunun desteğine ihtiyaç duyduklarını da vurguladı.

Tabloyu şöyle resmetti: “Dış medyada Ergenekon davası ve operasyonlarıyla vatanını seven ulusalcıların hapse atıldığı ve mağdur edildiği tezi işleniyor. AK Parti’yi içeride ABD’ye satılmış, özelleştirme ile ülkeyi satan, vatan haini gösterenler, dışarıda bambaşka bir propaganda yapıyorlar. İçeride AK Parti’ye “satılmış” diyenler, dışarıda ise onu şeriat devleti getirmek isteyen radikal fundementalist, gizli ajandası olan bir ‘sivil diktatörlük’ olarak tanımlıyorlar.

Fahrettin Altun’un yaklaşımı da tatmin ediciydi: “Değişimi savunanlar AK Parti değil de başka bir parti veya siyasi oluşum olsaydı, ona destek verirdik; çünkü yeni paradigmada değişimin yükseliş trendi engellenemez. AK Parti, yeni demokratik eliti temsil ediyor.

Siyasetten elini çekmesi gereken antidemokratik askerî cuntaların üzerine cesur biçimde gidiyor. Türkiye bölgesel lider olmak istiyor ve ulusal devlet kavramını geçmişiyle barışarak elini güçlendirerek yeniden yorumluyor. İç ve dış düşmanlarla çevriliyiz konsepti, Türkiye’yi içine hapsetmek isteyenlerin kurguladığı bilinçli bir dayatmaydı. ‘Sıfır düşman’ politikasının başarıya ulaşması yeni paradigmanın sonucudur. İç dinamiklerin başarıya ulaşması dış politika açılımlarıyla oldu. Ergenekon savunucuları, çağ dışı kaldıkları için kendi pozisyonlarını halka açıklayamıyorlar, zaten tezleri çürük. Ergenekon davaları, suça ve sorumsuz suç işleyenlere karşı mücadeleyi belirgin hâle getiriyor.”

Siddiqui, Fahrettin ve Berat beylerin ufuk açıcı izahlarından sonra, ‘peki mücadele kazanıldı mı?’ diye sordu. Fahrettin bey, mücadelenin bittiği

görüşünde değil. Ordu ve yargı güçleri içinde beklenen iç temizlik henüz gerçekleşmedi. Demokrasiye karşı savaşanların kazanması, yeni gelişen teknoloji şartlarında mümkün olmadığı gibi askeriyenin üst kadamesi ve üst yargı güçlerinin uzun süre vurdumduymaz kalmaları da artık beklenemez. Tek yönlü modernite iflas etti ve tek taraflı medya çöktü. Buna rağmen Ergenekon yapılanması hâlen güçlü ve çok derin, ahtapotun bir kolunu kesmekle iş bitmiyor. Berat bey, kısa vadede bazı olumsuzluklar yaşansa, demokrasi cephesi mevzi kaybetse bile uzun vadede demokratik aydınlanma sürecini destekleyenlerin kazanacağından kuşkusu yok. AKP’nin tabandan gelen sese kulak tıkamayacağını düşünüyor.

Ahtapotun diğer yedi kolu ve beyni hâlen dipdiri dururken, mücadelenin kazanıldığını sanmıyorum. Siyasi istikrar korunursa uzun yıllar Ergenekon operasyonları sürecinin devam etmesi kuvvetle muhtemel. Sandıkta kamuoyu vicdanı en iyi hâkimdir.

Kansız, sanal bir iç savaş mı yaşanıyor?

01.04.2010

Türkiye'nin dindar ve laik elitleri arasında 2007'den bu yana kansız, sanal bir iç savaş mı yaşanıyor? Wall Street Journal'de Marc Champion imzasıyla İstanbul'dan yazılan analizde, Türkiye'de bir güç mücadelesi yaşandığına atıfta bulunuluyor ve bu kavgadaki tarafların dindar muhafazakâr hükümet ile laik nizam olduğu belirtiliyor. Gerçekten böyle midir?

Aslında güç savaşı, dindarlar ile laikler arasında değil, demokratlarla statükocular arasında yaşanıyor.

Türkiye'de neler olduğunu takip eden Avrupalılar ve Amerikalılar, statüko ile demokrasi mücadelesini ilgi ile izliyorlar. Alman Dışişleri Bakanı Joschka Fischer, Avrupalı Yeşillerin lideri Kızıl Danny, Joost Lagendijk ve Cem Özdemir gibi isimler, daha önce gazetelere ilan vererek, Türkiye'nin AK Parti ile Batı'dan uzaklaştığı iddiasını yalanladılar.

Ergenekon sanığı Şener Eruygur'un başkanlığını yaptığı Atatürkçü Düşünce Derneği'nin 2007'de organize ettiği Cumhuriyet Mitingleri'nin içeride ve dışarıda verdiği mesaj, Türkiye'nin demokrasiden ve çağdaş değerlerden koptuğu, İslamlaştığıydı ama tutmadı.Onlara göre, kavga İslam ile demokrasi, laiklik ve çağdaş değerler arasındaydı, Batı onların safında yer almalıydı!.

Manşetleri ve ekranları uzun süre dolduran miting görüntüleri, dünyanın hayli ilgisini çekti.

Yüzlerce gazeteci, bu iddianın doğru olup olmadığını araştırmak için Türkiye'ye akın etti.

Sonuçta, Ergenekoncuların yapay olarak hazırladıkları tüm oyunlar yüzlerine vuruldu, medet umdukları Batı'dan kötek yediler.

Bu mücadele dindar elitlerle laikler arasında ise, cuntacılığa bayrak açmış olan Ahmet Altan, Cengiz Çandar, Hasan Cemal, Şahin Alpay gibi liberal isimler, DTP, DSİP, EHP, Genç Siviller, DÖH, Irkçılığa ve Milliyetçiliğe Dur De, ÖSH, Yeşiller Partisi de mi dindar elit oldu şimdi!..

Balyoz darbe dalgası, eski tartışmayı yeniden alevlendireceğe benziyor. Soru yine aynı: Türkiye'deki mücadelenin tarafları kim?

Ergenekon sürecinde kırılma noktası, cunta suçuna karışmış, apoletinde çok yıldız bulunan generallerdi. Hükümet, Genelkurmay ile 2007'den beri saydığım kadarıyla dört defa anlaşma yaparak, operasyonların üst düzey askerlere ulaşmasını engelledi. İyi ki, bağımsız haraket eden cesur savcılarımız ve işini iyi yapan delikanlı polislerimiz var. Korkmadılar, yılmadılar, suçu örtbast etmediler ve iktidar asker dayanışmasına rağmen delil toplamaya devam ettiler.

Türkiye, erken kalkan askerin darbe yapabildiği bir ülke değil, zira savcılar askerlerden daha erken uyanıyor, polislerimiz dört gözle güvenliğimizi sağlıyor. Hakimler, polis ve savcıların önlerine koyduğu hukuki delillere dayanarak zanlı askerleri tutukluyorsa artık herkese susmak düşer. Yargıya kimse müdahale edemez. Balyoz ve Kafes darbe planları, en ince ayrıntısına kadar hesaplanmış buz gibi darbeler işte! İçerikleri sayısız suçlarla dolu!

İspanya'nın, İtalya'nın, Portekiz'in ve komşu Yunanistan'ın yıllar önce cuntalardan temizlenmek için yaptığı türden bir mücadele iç savaş olarak nitelendirilemez. Mevcut yasalarımıza göre bile suç olduğu açık olan cuntacılık, bir iç savaşın tarafı gibi gösterilebilemez.

Polisler ve savcıların ne yapmasını bekliyordunuz? Görmezden gelerek mesleklerine ihanet etmelerini mi? Dokunulmaz olduklarını sananları yargı önüne çıkartmak elbette karizmalarını çizdi, psikolojik olarak toplumda bir rahatlama meydana getirdi. Suç işleyen herkesin yargıdan çekinmesi sosyal güvenliğin teminatıdır. Bazıları hem suç işleyecek hemde utanmadan ayrıcalık bekleyecek, öyle mi? O devir kapandı.

Bazıları AKP'nin siyasi rakiplerini Ergenekon davası ve operasyonları ile susturduğunu öne sürüyorlar. 'Silahlı muhalefeti' durdurmak yasaların

gereğidir, koruma ve kollama görevi polislerindir. Askerin işi siyasete karışmak olamaz. Eğer siyaset yapmak istiyorsa, 28 Şubat sürecinin yüksek sesle konuşan subayı Osman Özbek gibi emekli olduktan sonra parti kurar ve sandıkta boyunun ölçüsünü alır.

Seçimlerde bu millet yanlış partiye oy atıyor, demokrasi işimize gelmiyor, halkın çoğunluğu zaten 'aptal' diyorsanız, bu tesbit tam Aziz Nesinlik bir durum! Demokrasiye inanmıyorsanız, diktatörlüğe, tek parti yönetimine, monarşiye, krallığa mı özlem duyuyor sunuz? Avrupa Birliği standartlarını istemiyorsanız, peki halkımıza neyi layık görüyorsunuz?!

İktidar, 2007 sonbaharında, 2008 yazında, 2009'ın Ocak ayında ve 2009 Aralık ayında, tam dört defa ordumuzun cunta ekibine dokunulmaması konusunda Genelkurmay ile işbirliği yaptı. Bu tarihleri buraya rastgele yazmadım. Başbakan Erdoğan, başından beri olayın üstünü örtme yanlısıydı. Cunta ekibinin 9 adet suikast planı ve AKP'yi bitirme planları 'silahlı muhalefet'in zıvanadan çıktığını Erdoğan'a bile gösterdi.

Her defasında anlaşmayı bozan bizzat Genelkurmay ekibinden dört yıldızlılar oldu.

Genelkurmay başkanları hakemlik yapmaktan usandı. Kendi alt kadrosunun yaptığı baskılardan bunalan son 10 yılın genelkurmay başkanları, içindeki cuntacıları temizleyeceğine ihbarcıların peşine düştü. Suç işlemek, azmetmek, azmettirmek serbest ama bunları devletin yargı mercilerine şikayet etmek yasak! Sizce de bu tiyatro artık sırıtmıyor mu? Peki nerede bu kurmay zekası? Ordunun imajını yıpratan yanlışlıklara neşter vurmak elzemdir, direnmek abesle iştigaldir.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ, çevresindeki danışmanları ve cunta ekibi tarafından defalarca aldatıldı. Suikast ve provakasyon silahlarına 'boru', vatandaşına tuzak kuran çirkin tezgaha 'kağıt parçası' dedirtenleri Başbuğ, hesaba çekmeliydi. Başbuğ'a kamuoyu önünde hatalar yaptırıldı, halk nezdinde açıkca 'yalan söylüyor' imajı uyandırıldı.

Bu açıklamaları yazanlar iyi niyetli olamaz, sorgulanmalıdır. Konu, iletişim kazası değil kasıt kokuyor.

TSK'nın itibarını Genelkurmay, adaletin itibarını yargı çevreleri sarstı. Erzincan-Erzurum hattında olup bitenlerden sonra, yüksek yargı tarafsızlığını yitirdi. Yargı reformu, artık kaçınılmaz hale geldi. "Askeri vesayet" tartışmalarını "sivil vesayet" diye savuşturmak isteyenler havada kaldı. "Yargı ve asker vesayeti" tartışmaları, artık Anadolu'ya yayılıyor ve halk sokağa inerek hakkını talep ediyor. Suç işleyen başsavcıda olsa, görev yapan veya emekli orgeneralde olsa artık gözaltına alınabiliyor, tutuklanabiliyor, yargılanabiliyor. Mücadelenin tarafları belli: Bir yanda daha fazla özgürlük ve değişim isteyenler, diğer yanda değişime karşı çıkan ve özgürlükleri tehdit olarak görenler.

Darbe belgelerini Özkök mü gönderdi?

15.03.2010

Balyoz ve Kafes darbe planları, en ince ayrıntısına kadar hesaplanmış buz gibi darbe girişimleri işte! İçerikleri sayısız suçlarla dolu! Askeri savcılıkta bunu onayladı ve deşifre olmuş darbecileri koruyamadı. Zira kaynağı bende saklı bir iddiaya göre, beşbin sayfalık Balyoz darbe seminerinin tüm orjinal nüshaları bir bavul içinde eski Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök tarafından bir aracıyla Taraf gazetesine gönderildi. 'Suça bulaşan ceza çekerse vicdanı rahatlar' diyen Özkök, tarihe ordumuzun 'darbe sendrom'una son veren onurlu bir paşa olarak geçti.

Balyoz darbe dalgaları, Türkiye'deki mücadelenin tarafları kim sorusunu yeniden gündeme getirdi. İç ve dış basının ilintili felaket tellallarının lanse ettiği gibi Türkiye'de dindar ve laik elitleri arasında 2007'den bu yana 'kansız', 'sanal' bir iç savaş yaşanmıyor. Kılıçların çekildiği doğru olsada savaş medyaya açık seçik yansıdığı için kamuoyu yanıltılamıyor. Suça suçüstü yapıldığı için üstü örtülemiyor. Yaşanan güç mücadelesinde tarafların dindar muhafazakâr hükümet ile laik nizam olduğu şüpheli. Bilek güreşi, her kesimden demokratlarla statükocular arasında yaşanıyor.

Ergnekoncu çetesi içeride ve dışarıda Türkiye'nin demokrasiden ve çağdaş değerlerden koptuğu mesajını yıllardır verdi ama tutturamadı. Güya koyusundan İslamlaşıyorduk (!), kavgada İslam ile demokrasi, laiklik ve çağdaş değerler arasında geçiyordu. Laik Batı dünyası bu savaşta beklendiği gibi Ergenekoncuları desteklemedi. Çünkü değişime direnen çevrelerin, 'çakma laik' kimliğini, asıl amaçlarının da 'ballı', 'sınırsız', 'sorumsuz' güç olduğunu farkettiler. Statükocular tüm dünyada kaybediyor. Kimsede kaybeden ata oynamak istemiyor.

Ergenekoncuların tüm karanlık planları, medyada yapay olarak hazırladıkları çarpıtma haberleri, yorumları yüzlerine vuruldu, medet umdukları Batı'dan sürekli kötek yediler. Bu mücadele dindar elitlerle laikler arasında olsaydı pek çok liberal isim, parti, sivil toplum örgütü, ortak

paydada birleşemezdi. Ayrıca ordumuzun demokrat subayları, gerekli bilgi sızdırmalarıyla darbecilere hak ettikleri dersleri veriyorlar.

Ergenekon sürecinde kırılma noktası, cunta suçuna karışmış, apoletinde çok yıldız bulunan generallerdi. Hükümet, Genelkurmay ile 2007'den beri saydığım kadarıyla dört defa anlaşma yaparak, operasyonların üst düzey askerlere ulaşmasını engelledi. İyi ki, bağımsız haraket eden cesur savcılarımız ve işini iyi yapan delikanlı polislerimiz var. Korkmadılar, yılmadılar, suçu örtbast etmediler ve iktidar asker dayanışmasına rağmen delil toplamaya devam ettiler.

Türkiye, erken kalkan askerin darbe yapabildiği bir ülke değil, zira savcılar askerlerden daha erken uyanıyor, polislerimiz dört gözle güvenliğimizi sağlıyor. Hakimler, polis ve savcıların önlerine koyduğu hukuki delillere dayanarak zanlı askerleri tutukluyorsa artık herkese susmak düşer. Yargıya kimse müdahale edemez.

İspanya'nın, İtalya'nın, Portekiz'in ve komşu Yunanistan'ın yıllar önce cuntalardan temizlenmek için yaptığı türden bir mücadele iç savaş olarak nitelendirilemez. Mevcut yasalarımıza göre bile suç olduğu açık olan cuntacılık, bir iç savaşın tarafı gibi gösterilebilemez.

Polisler ve savcıların ne yapmasını bekliyordunuz? Görmezden gelerek mesleklerine ihanet etmelerini mi? Dokunulmaz olduklarını sananları yargı önüne çıkartmak elbette karizmalarını çizdi, psikolojik olarak toplumda bir rahatlama meydana getirdi. Suç işleyen herkesin yargıdan çekinmesi sosyal güvenliğin teminatıdır. Bazıları hem suç işleyecek hemde utanmadan ayrıcalık bekleyecek, öyle mi? O devir kapandı.

Bazıları AKP'nin siyasi rakiplerini Ergenekon davası ve operasyonları ile susturduğunu öne sürüyorlar. 'Silahlı muhalefeti' durdurmak yasaların gereğidir, koruma ve kollama görevi polislerindir. Askerin işi siyasete karışmak olamaz. Eğer siyaset yapmak istiyorsa, 28 Şubat sürecinin yüksek sesle konuşan subayı Osman Özbek gibi emekli olduktan sonra parti kurar ve sandıkta boyunun ölçüsünü alır.

Seçimlerde bu millet yanlış partiye oy atıyor, demokrasi işimize gelmiyor, halkın çoğunluğu zaten 'aptal' diyorsanız, bu tesbit tam Aziz Nesinlik bir

durum! Demokrasiye inanmıyorsanız, diktatörlüğe, tek parti yönetimine, monarşiye, krallığa mı özlem duyuyor sunuz? Avrupa Birliği standartlarını istemiyorsanız, peki halkımıza neyi layık görüyorsunuz?!

İktidar, 2007 sonbaharında, 2008 yazında, 2009'ın Ocak ayında ve 2009 Aralık ayında, tam dört defa ordumuzun cunta ekibine dokunulmaması konusunda Genelkurmay ile işbirliği yaptı. Bu tarihleri buraya rastgele yazmadım. Başbakan Erdoğan, başından beri olayın üstünü örtme yanlısıydı. Cunta ekibinin 9 adet suikast planı ve AKP'yi bitirme planları 'silahlı muhalefet'in zıvanadan çıktığını Erdoğan'a bile gösterdi.

Her defasında anlaşmayı bozan bizzat Genelkurmay ekibinden dört yıldızlılar oldu.

Genelkurmay başkanları hakemlik yapmaktan usandı. Kendi alt kadrosunun yaptığı baskılardan bunalan son 10 yılın genelkurmay başkanları, içindeki cuntacıları temizleyeceğine ihbarcıların peşine düştü. Suç işlemek, azmetmek, azmettirmek serbest ama bunları devletin yargı mercilerine şikayet etmek yasak! Sizce de bu tiyatro artık sırıtmıyor mu? Peki nerede bu kurmay zekası? Ordunun imajını yıpratan yanlışlıklara neşter vurmak elzemdir, direnmek abesle iştigaldir.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ, çevresindeki danışmanları ve cunta ekibi tarafından defalarca aldatıldı. Suikast ve provakasyon silahlarına 'boru', vatandaşına tuzak kuran çirkin tezgaha 'kağıt parçası' dedirtenleri Başbuğ, hesaba çekmeliydi. Başbuğ'a kamuoyu önünde hatalar yaptırıldı, halk nezdinde açıkca 'yalan söylüyor' imajı uyandırıldı.

Bu açıklamaları yazanlar iyi niyetli olamaz, sorgulanmalıdır. Konu, iletişim kazası değil kasıt kokuyor.

TSK'nın itibarını Genelkurmay, adaletin itibarını yargı çevreleri sarstı. Erzincan-Erzurum hattında olup bitenlerden sonra, yüksek yargı tarafsızlığını yitirdi. Yargı reformu, artık kaçınılmaz hale geldi. "Askeri vesayet" tartışmalarını "sivil vesayet" diye savuşturmak isteyenler havada kaldı. "Yargı ve asker vesayeti" tartışmaları, artık Anadolu'ya yayılıyor ve halk sokağa inerek hakkını talep ediyor. Suç işleyen başsavcıda olsa, görev yapan veya emekli orgeneralde olsa artık gözaltına alınabiliyor,

tutuklanabiliyor, yargılanabiliyor. Mücadelenin tarafları belli: Bir yanda daha fazla özgürlük ve değişim isteyenler, diğer yanda değişime karşı çıkan ve özgürlükleri tehdit olarak görenler.

Ercümen-i Daniş 'out', Kırklar 'in'

Encümen-i Daniş, deşifre olunca geri plana çekilirken, şu sıralar farklı bir yapılanmanın önem kazanıyor.. Encümen-i Daniş, deşifre olunca geri plana çekilirken, Ergenekon iddianamelerinin satır aralarında kalan 'Kırklar Grubu' hareketlendi. İP eksenli Kırklar'ın hedefi TSK içinde örgütlenmek... Ergenekon terör örgütü iddiasıyla başlatılan soruşturma kapsamında ismi sık sık gündeme gelen Encümen-i Daniş yapılanması etkinliğini kaybederken, farklı bir yapılanmanın önem kazandığı iddia ediliyor. Ergenekon iddianamesinin bazı bölümlerinde de geçen 'Kırklar' isimli yapının, kamuoyuna dönük yüz olarak örgütlendiği ve TSK'daki uzantısının da Alpler ve Erenler isimli iki koldan oluştuğu ifade ediliyor.

Emekli Genelkurmay başkanlarının da üyesi olduğu Encümen-i Daniş, kendisini unutturma sürecine girdi. Deşifre olduktan sonra şeffaflık görüntüsü vererek toplantılarının yapılacağı yerlerin girişinde gazetecilere görüntü veren ve sorularını yanıtlayan üyeler, son zamanlarda kendilerini geri plana çekti. İsmi Ergenekon sürecinde sıkça geçen Encümen-i Daniş'in dışında farklı yapılar da Ergenekon iddianamelerinin satır aralarında ve delil klasörlerinde bulunuyor. Bunlardan biri de 'Kırklar Grubu'. Grupla ilgili bilgiler emekli Deniz Albay İlyas Çınar ve Doğu Perinçek'in bilgisayarında ele geçirilen "40'lar.doc" isimli dosyadan çıktı.

Dosyaya göre İlyas Çınar, Ergenekon'un alt birimi kabul edilen ve Sevgi Erenerol veya Doğu Perinçek'e bağlı çalışan "40'lar Grubu" olarak adlandırılan grubun üyesidi. Dosyada yer alan "40'lar toplantısı" başlıklı listede Şener Eruygur, Kemal Alemdaroğlu, Emin Gürses ve Ferit İlsever başta olmak üzere birçok ünlü isminden oluşan 58 kişi yeralıyor. Kırklar isimli grubun İşçi Partisi merkezli özel bir grup olduğu belirtilirken, "Kırklar grubundan" olan Emekli Albay Çınar ve Ergenekon sanığı Sevgi Erenol'dan elde edilen "kurtlarvadisi-ergenekon.doc" isimli dosyada ise sözkonusu yapının anlamı ve bağlantıları anlatılıyor.

BELGEYE GÖRE KIRKLAR GRUBU

Belgede Kırklar şöyle özetleniyor: "Plan ve projeler alt birim olan kırk kişiye dağıtılır. Kırk görevli bu sistemin dağılımını teknik bir şekilde Türk insanına sunar. Bu öğretinin ve uygulamanın bizzat sahibi Ergenekon'dur. Ergenekon'un görev alanlarının içinde Türk Ordusu'nun çok önemli yeri vardır. Türk Ordusu içinde bu görevler ve görevliler Alpler ve Erenler olmak üzere iki misyona ayrılırlar. Her birim Türk ordusunun kült birimlerini oluşturur. Alpler, Özel Harp Dairesi'nin faaliyetlerini devam ettirir. Erenler ise işin parapsikolojik ya da başka bir anlatımla ilâhi yönünün sergilemesini yapar. Bu sistemin idarecileri çok özeldir. Sistemin başında görülmezler. Ve asla deşifre olmazlar. Türk Milletinin zor anlarında bu sistem olaylara direk el koyar. Sistem sürekli olmasına rağmen kendisini her zaman hissettirmez."

'40'lar.doc isimli belgeden, Ergenekon'un her zaman devrede olduğunu, gizlilik kurallarına çok önem verildiği, TSK bünyesinde kurulmuş olmadığı ve gizlice TSK içinde yapılanma ve sızmaya çalışıtığına yönelik bilgiler de çıktı. Belgede, Ergenekon'un Türk TSK'daki yapılanmaya çok önem verdiği, bu çerçevede "40lar grubu" üyesi başta Emekli Deniz Albay İlyas Çınar ve diğer emekli personelleri aktif olarak kullandıkları görülüyor. Ayrıca yapılan incelemede "40lar grubu" üyelerinin Ergenekon örgütünden aldığı talimat gereği köprü vazifesi görerek Ergenekon gündemini, TSK'nın Emekli ve Muvazzaf Personellerinden kilit isimlere mail yolu ile aktardığı ve organizasyonu sağladığı tespit edildi.

Balyozcular nereden koşuyor?

01.03.2010

Öncelikle, eski Genelkurmay Başkanımız Hilmi Özkök'e, darbecilerin oyunu bozan Yaşar Büyükanıt'a ve demokrasiden geri adım atmayan Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'a teşekkür ediyorum.

Hilmi Özkök, Balyozcuları ve peşi sıra tezgahlanan darbeleri durdurmasaydı, şimdi darbe planlarını değil, 27 Mayıs ve 12 Eylül gibi haşin bir darbeden sonra yaşanacak geri kalmışlığımızı, milyonlarca mağdurun dramını, trajedisini konuşuyor olacaktık. 7 yılda plananan darbe sayısı altıyı buldu: Ayışığı, Sarıkız, Yakomaz, Eldiven, Kafes, ve Balyoz.

Balyozcuların başı Çetin Doğan'ı bedelli askerlik yaptığım Burdur'da tanıdım. 1998 ve 1999'da orada Tuğay komutanıydı. İlk yaptığı konuşmayı irtica brifingine dönüştürmüş ve iç düşmanlarımız hakkında istatistik destekli bilgi vermiş, yurt dışında bunların ağına düşenimiz varsa, tövbe etmeye çağırmıştı!!

Darbe hastası askerlerin varlığını delil sayarak tüm ordumuzu suçlamak vicdansızlık olur.

Özel Harpçiler yıllardır 'iç düşman' fişlemesi yapar, savaş senaryoları yazar ama 'darbe tatbikatı' yapmaz. Oysa 28 Şubat 1997'ya MGK'da kararlar aldırarak üç ay sonra Refahyol hükümetini düşüren yasadışı Batı Çalışma Grubu'nun başındaki Çetin Doğan pervasızdı.

Darbeci 'Mason Bektaşi mezhepci'lerin lideriydi. Hemde Çerkez kökenli olmasına rağmen.

'Mason Sebataycı'ların lideri Çevik Bir ise, İsrail ile yaptığı 5 milyar dolarlık askeri anlaşmaları zoraki Erbakan hükümetine imzalatmıştı.

‘Amerikan düşmanı’ imajı çizen Çetin Doğan, 1 Mart 2003 tezkeresini parlamentodan geçirmeye zorlayacak kadar Amerikancıydı!

Aslında Balyozcular ilk balyoz darbesini 17 Ağustos 1999 depreminde yedi. İzmit depreminin bilinmeyen kazancı, bir iç savaş çıkartacak planların ve fişlemelerin yerin dibine gömülmesiydi. Depremin merkez üssü Gölcük’te 2 milyon vatandaşın fişlendiği kozmik arşiv vardı.

Pek bilinmez, dananın kuyruğu, Nisan 1999 MGK toplantısında kopmuştu. MGK’da Çetin’in yazdırdığı kararları Bir onaylatmak için Ecevit hükümetine baskı yapıyordu. Ecevit, ‘iç savaş çıkar’ endişesiyle direndi ve imzalamadı. Bir, başbakanlığa gelerek Ecevit’e zorla kararları imzalatmak istesede, başarılı olmadı. Ecevit, Bir ve MGK Genel Sekreteri Erol Özkasnak’ın emekli edilmesini, Genelkurmay başkanı olacak Hüseyin Kıvrıkoğlu’dan rica etti. 1997 Kasım'ında KKTC'deki tatbikat esnasında suikasttan kıl payı kurtulan dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Hüseyin Kıvrıkoğlu, suikast düzenleyen Bir çetesini zaten tasfiye edecekti.

Bunları nereden mi biliyorum? 17 Ağustos 2000’de, yani depremden tam bir yıl sonra ‘mahcup’ bir MHP milletvekili, elinde Nisan 1999 MGK’sının 8 sayfalık kararlarıyla Ankara’daki gazetemize geldi. Gazetem, ‘ordumuzu yıpratmayalım’ düşüncesiyle yayınlamak istemedi. Israrcıydım, “hiç olmazsa İran’a yaptırımlar kısmını belgenin sayı numarası ile haberleştirelim ki, elimizde olduğunu bilsinler” dedim. Haberi yaptım, hiç kimse yalanlamadı.

Yayınlanmayan 8 sayfada neler yoktu ki… Sanki bir darbe girişiminin yaptırım paketiydi. Bir maddesine çok gülmüştüm: Yeni cami ve Kuran kursu inşaatlarının ‘irtica faaliyeti’ olarak vali ve kaymakamlara rapor ettirilmesini anladım, ama ‘irticacı imamların memurluktan atılması’ mantığını kavrayamadım. Özel okullara el konulup devleştirilmesinden, cuma hutbelerinin MGK tarafiından yazdırılmasına kadar sivil hayata askeri müdahaleler vardı.

Başbakanlık Başdanışmanı kisvesindeki Deniz Kuvvetleri eski komutanı Güven Erkaya ve Çetin Doğan, gemi azıya almışlardı. 130 bin memurun namaz kıldığı veya eşi başörtülü olduğu için, YAŞ kararları gibi yargısız infazla memurluktan atılmalarını hükümetten talep ediyorlardı. Bu

atmosferde, 10 ile 17 Ağustos 1999'da Gölcükte yapılan 'istihbarat semineri'ne Mossad ve CIA'dan üst düzey yetkililer katıldı.

Deprem sayesinde fişler kayboldu, ancak uslanmadılar, bir sene sonra 30 bin memuru tekrar fişlediler. Temmuz 2000'de TBMM tatile girmeden Ecevit kabinesine çaktırmadan kanun hükmünde bir kararname imzalattılar. Bu belgeyi Ankara'daki ofisimize getiren başka bir

'mahcup' MHP milletvekiliydi. Pazar günüydü, nöbetçi gazete ekibi belgeye inanmadı. Ertesi gün, belgeyi merkeze faksladım ve haber sonraki gün 'yargısız infaz kararnamesi' diye manşetten girdi. Ecevit önce inkar etti, daha sonra üç bakanı itiraf edince kabullendi. Ancak Cumhurbaşkanı Sezer, kararnameyi imzalamadı. Ecevit hükümeti, Doğan ve Bir'in baskısıyla yeniden imzalayıp gönderdi, Sezer tekrar veto etti.

Balyozculara bir kere daha balyoz inmişti. Batı Çalışma Grubu'nun adı 'Cumhuriyet Çalışma Grubu' olarak değiştirildi. 2000 ve 2001 ekonomik krizleri çıkartıldı. Ecevit Mehmet Haberal'ın Başkent hastanesinde sakatlandı, komplo kuruldu. Bir gecede Merkez Bankası'ndan 10 milyar dolar çekip yurt dışına transfer eden Bank of America, City Bank ve Deutsche Bank'ı ve halkı yüzde 50 fakirleştiren devalüsyon gecesinde para kaçırma furyasına katılan 38 İstanbul baronunun kimler olduğunu umarım 'demokrasi kahramanı' gazete Taraf yakında açıklar.

Doğan'a son darbeyi MHP Lideri Devlet Bahçeli'nin danışmanı emekli Korgeneneral Altay Tokat vurdu. Bahçeli, Kıvrıkoğlu'nun görev süresini 1 yıl uzatmama tavsiyesini Tokat'tan aldı ve Doğan'a genelkurmay başkanlığı yolunu kapadı. Balyozcuların umutsuzluğa düşüp darbe olgunlaşmadan 'acil çılgınlık' peşinde oldukları anlaşılıyor. Özkök, Büyükanıt ve Başbuğ paşalar iyi idare etmişler. Bu süreçte Doğan, Haziran 2001 MGK'sından geçirttiği Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'yle (MGSB) meğer 'darbe semineri'ne yasal kılıf giydirmiş.

Bu tehditleri takip görevi Özal Harbçilerin…

Bakanlar Kurulunun 10.07.2001 Tarih ve 2001/2717 Sayılı Kararı ile onaylanan MGSB'de tanımlanan iç tehditler şunlar: 'Yıkıcı Faaliyetler; Bölücü Faaliyetler; İrticai Faaliyetler; Azınlık; Çıkar Amaçlı Suç Örgütü;

Yolsuzluk; Kayıt dışı Ekonomi; Yasadışı Göçmen; Kara para; Kara paraya Öncül Suç; Mülteci; Sığınmacı; faaliyetler'

Yani cuntacılık suç veya tehdit değil. Bu belgeyi silbaştan düzenlenmeden, 28 Şubat sürecinde Doğan'ın zorla çıkarttığı polisin bölgesine askeri sokan EMASYA genelgesi iptal edilmeden, Anayasa'nın 145. ve 125. maddeleri değiştirilmeden, 'askeri vesayeti' arzulayan içimizdeki darbe hastalarından kurtulmamız zor. On sene öncesinden farklı olarak bugün aydınlarımız ve medya artık susmuyor ve halk sokaklarda darbecileri protesto ediyor. Tek yol referendumla anayasa değişikliği yapıp darbelerin önünü ilelebet tıkamaktır.

İçimizdeki kozmik düşman!

01.02.2010

Özel Harp Dairesi, "içimizdeki kozmik düşman" ihtiyacını karşılamak için Genelkurmay'a bağlı görev yapan, Amerikalılar tarafından kurdurulmuş para-militer bir yasal örgüt. Kozmik odalarında, kurgulanmış iç ve dış düşmanlara karşı son yarım asırda 'İstihbarata Karşı Koyma'nın sergilediği oyunlar, planlar ve kullanılan isimler saklı.

Özel Harb'i ilk defa duyduğum yer, Eylül 1986'da askeri lisede İstihbarata Karşı Koyma dersiydi. Hocamız İhsan Yarbay, Özel Harb deneyimlerini zevkle anlatıyordu. Çokda hoşumuza gidiyordu. İhsan Yarbay, sivil hayata gönderilerek halkın en fazla gevezelik yaptığı meslek ve mekanlarda çalışmıştı. Bakkal, taksi şoförü, manav, berber, simitçi ve çiçek satıcı olmuş, istihbarat toplamıştı. Hepimiz Özel Harbci olma rüyası görürken bir gün sınıfa Özel Harbciler geldi. İsteğe bağlı olarak adayları belirlediler. Ders ve disiplin notu yetmiyordu, atletik yapılı olmakta gerekliydi. Zayıf, tıfıl biriydim, seçilemedim. İki yakın arkadaşım seçildi. Fikrimi sordular. 'Vatan, millet, sakarya' ülküsüyle onları kabul etmeye zorladım.

Ağustos 1989'de GATA Komutanı olacak Ömer Şarlak gözetiminde, (daha sonra Malatya'da İnönü Üniversitesi rektörlüğü yaptı) Özel Harbciler öğrencilere Ocak 1987'de ordunun iç düşman konseptini açıkladılar. İlk şoku orada yaşadım. Halkına güvenmeyen bir ordumuz vardı ama halk ordusuna güveniyordu. Tuhaf bir durumdu. Bu konsepte göre, başta Komünistler, PKK, Aleviler, Ermeniler ve İslami gruplar olmak üzere herkes düzenli olarak fişleniyordu.

Şubat 1987'de İstihbarata Karşı Koyma'nın odaklandığı iç düşmanlarla etkili mücadele etmek amacıyla CIA ve Mossad'tan gelen hocaların seçilmiş istihbaratçı 400 Türk subay ve astsubayına özel gayri nizami harp eğitimi verdiği haberi 'fısıltı gazetesi'nde yayıldı.

‘Komplo teorisidir’ dedim, inanmadım. Ancak bir gün kendini Üsteğmen Gürkan olarak tanıtan, GATA’da yatan bir hasta, yanıma sokularak sayısız pot kırdı. Çok acemiydi. Özel Harbci olduğu belliydi. İBDA-C adlı İslami bir örgüt kurduklarını ve Türkiye’ye şeriat devleti getireceklerini söyledi. İçimden güldüm ama çaktırmadan üsteğmeni sorguladım. Cebinden misyonlarını ve hedeflerini yazdıkları küçük bir bloknot çıkardı. Ruscaydı. Troçki kızıl Komünizmi ile İran yeşil şeriatını evlendirdiklerini söylediğinde, gülmemek için dudaklarımı ısırdım. Üsteğmeni epey dalga geçerek kovaladım. Uğur Mumcu, Çetin Emeç gibi suikastlarda Gürkan gibilerin izlerini görünce, işin şaka olmadığını kavradım.

Uzun yıllar bu süper NATO biriminin, 1952’de NATO üyeliğimizden sonra kurulduğunu sanırdım. Çünkü özel eğitim için ABD’ye gönderilen ilk 17 seçkin subay 1953’de eğitilmişti.

Oysa Ankara'da Washington”un kurdurduğu örgüt, 11 Haziran 1944’de faaliyetine başlamıştı.

İlk derin devlet operasyonu, 4 Aralık 1945'te gerçekleşen Tan gazetesi baskınıydı. Tan Gazetesi'ni basan kalabalığın içinde İlhan Selçuk ve İTÜ talebesi Süleyman Demirel de yer alıyordu. Sabiha-Zekeriya Sertel çiftinin çıkardığı Tan, dönemin CHP iktidarına karşı en sert muhalefeti yapıyor, yeni kurulan DP'yi destekliyordu.

12 Mart 1947'de açıklanan Truman Doktrini Türkiye'ye 100 milyon dolarlık bir yardım kararını içeriyordu, sonra Marshall Planı geldi. Artık Amerikan güdümündeydik. 1960 askeri darbesinde 243’si general rütbesinde sol görüşlü 7200 subayın tasfiye edildiği unutulmuş gözüküyor. Amerikan Gladyosu, orduyu yönlendirdi ve Türk toplumu iç düşman konseptleri ile kutuplaştırıldı. ‘Kırmızı Kitap’ veya ‘Milli Stratejik Konsept’ diye dayatılan ayrıştırmalar, yasalarda olmayan kanunlar, kurallar, Özel Harçbilerin eliyle planlı, programlı biçimde halka kabul ettirildi. İçimizde düşmanlar olduğuna ikna olmamız için sayısız cinayetler, komplolar tezgahlandı ve icra edildi.

Medya, Özel Harbçilerin faaliyetlerini yazamıyordu. Veya onların psikolojik savaş birimi gibi haber yapıyordu. 1994 ve 1995’de Azerbaycan’ın merhum cumhurbaşkanı Haydar Aliyev’e yönelik suikastlar

ve darbe planlarını organize eden herkes yazıldı, bir isim yazılamadı: Engin Alan. Ayrıntılar için Hazar'ın Kurtlar Vadisi kitabıma bakılabilir. Türkiye'yi rezil eden, imajını bozan operasyonlarından sonra Türkiye'ye terfi ederek döndü. Hemde adı Özel Haraketler Komutanlığına çevrilen birime komutan oldu. 1999'da Abdullah Öcalan'ı Kenya'dan getiren ekibin başındaydı. Bakü'ye yerine ataşe olarak tayin ettirdiği isim Saldıray Berk de Özel Harbciydi.

Saldıray Berk, 1918'de Azerileri Ermeni katliamından kurtarmak için Bakü'ye gelen Kafkas İslam ordusuna şehitlerine anıt mezar yaptırılması için Zaman gazetesinin verdiği mücadeleyi takdirle karşıladı. Aliyev, kendisini yok etmeye çalışan Özel Harbcilerimize artık güvenmiyordu, tek inandığı Zaman grubuydu. Mart 1998'de Bakü'ye gelen İsmail Hakkı Karadayı'ya havalimanında sunduğumuz manşetteki projemiz , 2000'de gerçek oldu. Berk ile sohbetimizde şunları söylemişti: "Helal olsun size! Dört büyükelçi ve askeri ataşelerin yapamadığını yaptınız. Gerçi bana danışsaydınız, size bu konuda tüm kozmik arşivlerimizi açar, başarıya ulaşmanız için daha fazla bilgi sunardım."

Aynı Berk'in 3. Kolordu Komutanı olarak Erzincan'da ortaya çıkan masum insanların evlerine silah koydurup, terörist gösterme operasyonunu yönettiğine inanamadım. Savcılara ifade vermeyi reddeden Berk, 'çirkin tezgah' kurdurduğu insanları çok yakından tanıyordu.

Demek ki, emir demiri kesiyor. Asker mantık aramıyor, inanmasa da gelen emirleri uyguluyor.

Ve bugün. Bülent Arınç olayını soruşturan hâkim ve savcıya 8'er adet mermi gönderildi. Bu, bir ölüm tehdidi ve soruşturmayı kapatın uyarısı. Rahmetli Turgut Özal, Kartal Demirağ suikastının ardında yine Özel Harbcilere ulaşmış ama geri adım atmıştı. Eğer bugün AKP

hükümeti, asılan Menderes, zehirlenerek öldürülen Özal ve önceleri suikast, son demlerinde hastanede kendisine komplo kurulan Ecevit gibi geri adım atarsa, sonları seleflerininkine benzer; hem fiziki hem siyasi intihar.

Aslına hepimizin sorması gereken sorular şunlar: Kozmik odalardan gazeteci, siyasetçi, PKK yöneticisi, üst bürokrat isimleri çıkacağı için mi

bazılarının uykuları kaçıyor? Özel Harbcilerin iç düşmanlarını ya dış düşmanlarımız belirliyorsa! Türkiye şeffaflaşıyor, kozmik adamların hükmü sona eriyor. Halen kozmik iç düşman üretenler, akıntıya karşı kürek çekeceklerine halkıyla barışsa ne güzel olur!

10 yıl önce 10 yıl sonra

01.01.2010

Ottawa büyükelçimiz Rafet Akgünay ile bir öğle yemeğinde iç ve dış politika konuştuk.

Sorduğu çok sayıda sorudan büyükelçimize aktardığım ve aktarmadığım 10 yıl önceki öngörülerimi ve ülkemizin gelecek 10 yılı ile ilgili tahminlerimi paylaşmak isterim.

ABD'nin stratejik araştırma kurumları, hem kendi ülkeleri hemde Türkiye gibi stratejik müttefiklerinin geleceğini planlarlar. ABD'nin son 20 yılda Türkiye'de büyükelçilik yapmış beş eski diplomatının hazırladığı raporlar önemlidir: Mark Parris, Marc Grossman, Eric Edelman, Ross Wilson ve Morton Abramowitz. Halihazırdaki büyükelçi James Jeffrey'i de önemseyin. Bu diplomatlar bizi bizden iyi bilirler.

Amerikan büyükelçilerinin siyasetden sorumlu yardımcıları, askeri, kültür ve basın ataşeleri genellikle CIA ve Pentagon ile dirsek temasında çalışırlar. 2000 Ekim'inde Mark Parris'in siyasetden sorumlu yardımcısı Lawrence ve Basın Müşaviri Jesse Bailey, Ankara'da gazetecilerden, politikacılara, bürokratlardan akademisyenlere kadar geniş bir spektrumda tesbit ettikleri isimleri dolaşarak bir anket yapıyorlardı.

Ankara'da yaptığım hızlı, etkili ve düzeyli gazetecilik dikkatlerini çekmiş olacak, anket için seçilenlerden biride bendim. Yazılmaması kaydıyla ve teypimin kapatmam şartıyla yapılan görüşmeyi haberleştirmedim, ilk burada yazıyorum. Giriş soruları şunlardı: Türk halkı kime güveniyor, Türkiye'yi önümüzdeki 10 yılda yönetecek ve merkezi sağı toplayacak 3 lider adayım kimler. Açık istihbarat yapıyorlardı. Gizlemedim. Tayyip Erdoğan, Abdullah Gül ve Melih Gökçek'in isimlerini verdim.

Erdoğan siyasi yasaklıydı. AKP henüz kurulmamıştı. Gül, Recai Kutan'a karşı verdiği yenilikçiler savaşını kaybetmişti. Gökçek'in tekrar Ankara belediye başkanlığını alacağına kimse ihtimal vermiyordu. Gerekçelerimi

sordular, tek tek izah ettim. Mantıklı buldular ve sordular: Tayyip Erdoğan'ın siyasi yasağı nasıl kalkar, biz ne yapabiliriz!

Şunları söyledim: Erdoğan'ın şiir okumaktan hapis cezası aldığı 312. maddenin tamamen kaldırılması veya kısmen değiştirilmesi gerekir. Yasağı ancak askerler kaldırabilir. Erdoğan Erbakan değil. Şeriat devleti kurmayacağına dair İsrail ve ABD'deki Yahudi lobilerinin ikna edilmesi elzem. Washington, yıllardır Türkiye'yi askeri elit üzerinden 'militer demokrasi' ile yönetti. Eğer gerçekten Erdoğan'ı kurtarmak istiyorsanız Pentagon'un, Genelkurmay ile organik ve inorganik ilişkilerini devreye sokun. Askerler ikna olmadan Erdoğan siyaset yapamaz. İktidar olmadan da yıpratılamaz.

'Merkezi solu kim toplar' sorusuna, tereddütsüz Deniz Baykal dedim. CHP'yi ağır bir yenilgiye uğratmış, 1999 seçiminde ilk defa Meclis dışında bırakmış Baykal'ın kısa süre sonra medyada 'kahraman kurtarıcı' ilan edilerek CHP'nin başına tekrar geçeceğini söylediğimde, inanmadılar. Gerekçem basitti: Lideri seçecek CHP delegelerinin yüzde 99'u Baykal'ın demokrasi dışı yöntemlerle atadığı politikacılardı. Baykal ölmeden siyasi yaşamı sona ermeyecekti. CHP'de lider sultası vardı.

Sahtekar mafya bozuntusu Cem Uzan'ın Genç Partisinin neden bitirileceğini, Bülent Ecevit'in DSP'sinin lideri öldükten sonra nasıl yüzde 1'lik partiler mezarlığına dahil olacağını izah ettiğimde, şaşkınlıkları arttı. Süleyman Demirel'in siyasi geleceğine dair soruya yine tereddüt etmeden, "Siyasi mevtadır, ne Demirel nede emanetçisi Hüsamettin Cindoruk bir daha Türk politik hayatında etkili olamayacaktır" dedim. Gerekçem Ahmet Sezer'in cumhurbaşkanlığını bir yıl öncesinden bilen cinlerle irtibatlı Lila adlı Hristiyan bir Gürcü kahinin kehanetiydi.

Fazilet Partisi'nin neden kapatılacağına ilişkin yorumum Amerikalıları epey güldürdü: "Askerlerimiz mantıksız düşünür. FP kapatılınca gelenekçiler ve yenilikçilerin iki ayrı siyasi parti kurmasıyla 'Milli Görüş'ün bölüneceğini sanıyorlar, oysa siyasette iki kere iki dört etmez. Yıllardır Kürt partilerini kapattırırlar ama yok edemezler. Zaten askerlere göre ülkemizde Kürt yaşamaz!"

Amerikalılar, Mesut Yılmaz ve Tansu Çiller'in üstünü neden çizdiklerini açıkca anlattılar.

MHP'nin geleceğini sorduklarında, önümüzdeki (3 Kasım 2002) seçimde Türkiye'de iki parti kalacağını belirttim. Erdoğan'ın kuracağı parti iktidar olacaktı ve CHP ömür boyu muhalefet kalacaktı. Siyaset müneccimi değilim, sezgi ve bilgilerim kuvvetliydi. Yüzde 8 kemik oyu olan MHP'nin yüzde 20 sınırını tekrar zorlaması, potansiyeli olan bir lideri doğal olarak içinden çıkarması ile mümkündür.

2020'ye kadarki öngörüm, Ergenekon'un temizlenmesi şartıyla Türkiye'nin bölgesel süper güç olacağıdır. Bu süreç içinde Avrupa Birliği dağılacak veya etkisini kaybedecektir. 2018 yılında AB'ne girmeyi hak edecek Türkiye, kendi arzusuyla üyeliği ret edecektir. Siyasi bağımsızlığını Brüksel'e, ekonomik bağımsızlığını Frankfurt'a teslim etmeyecektir.

Türk ordusu milleti ile barışacaktır, iç düşman konsepti sona erecektir. Çünkü Türk ordusu 2008'den itibaren "fesat çetesi" elinden boyunduruğu kurtarmaya başladı, 2012 yılında boynundaki kementi çıkaracaktır. 2014 yılında ise kendi içindeki kirli çamaşırları, darbe hastalarını temizleyecektir.

Şiddete dayalı etnik terör, dağdan şehire insede zamanla siyaset içinde normalleşen radikaller güvercinleşecektir. Liberal Kürtleri temsil eden 10 milyonluk çoğunluk, militanlaşmış siyasetçileri marjinalleştirecektir. Aleviler üzerinden tezgahlanan Almanya merkezli oyun boşa çıkarılacaktır. Elleri kanlı, kirli Almancı Gladyocular, cezalandırılacaktır. Amerikan Gladyosu, kaostan düzen çıkartma politikasının işe yaramadığını görecektir. Askeri elitin demokrasi ve yasal siyaset üzerindeki kılıncı kınına girecek, sivil demokrasi kültürü kökleşecektir. Türk ekonomisi, dünyanın en büyük 7 ekonomisi içine girecektir.

AKP'nin iç tüzüğü lider sultasına engel. 2012 yılında parti başkanlığını bırakacağını açıklayan Recep Tayyip Erdoğan'ın cumhurbaşkanlığına çıkacağını tahmin zor değil. Bugüne kadar 9 suikast düzenlenen Erdoğan, tabii eğer öldürülmezse. Erdoğan Özal'ın yaptığı hataya düşecek, ondan sonra AKP zayıflayacaktır, bölünecektir. Cindoruk'un DP'si heveslenmesin, bu halk Ergenekoncu yaşlılar mezarlığına oy vermez.

CHP’nin yeni lideri Kemal Kılıçdaroğlu’dur. Bu süreçte Ergenekon’un avukatı Deniz Baykal’ın yine Ergenekoncular tarafından suikast ile öldürülmesinden endişe ediyorum.

Çünkü artık işlerine yaramıyor.

Dışişleri bakanı Ahmet Davutoğlu’nun başbakanlığa hazırlandığı sır değil. Dış politika üstadı Davutoğlu’nun iç siyaseti bilmediği ve devleti tanımadığı eleştirileri yapılıyor. Erdoğan’da dış politikayı bilmezdi, devlet tecrübesi yoktu ama cumhuriyet tarihinin en başarılı başbakanı olmayı başardı.

Amerikalılar, önümüzdeki 10 yılda ülkemizi yönetecek lider adaylarını, pek çok testten geçirmeye başladılar. Yahudi lobileri önünde ve stratejik araştırma kurumları toplantılarında terletiyorlar. Davutoğlu favorim olmasına rağmen 2012 yılına kadar başka bir adayın hazırlandığını sanıyorum. Bu sefer Amerikalılardan tiyo almadım, Ankara kaynaklarıma da dayanmıyorum. 6. hissim böyle söylüyor.

Özal’ı öldüren konsorsiyum!

15.12.2009

Kurtlar Vadisi Gladio filmi, rahmetli eski cumhurbaşkanımız Turgut Özal’ın zehirlenerek öldürüldüğü tezini yeniden gündeme getirdi. `Neden öldürüldü?` sorusuna verilen cevap tek değil.Yüzlerce senaryo içinden dikkate alınması gereken birbirinden farklı üç ayrı tez bulunuyor.

En çok bilineni, şimdi İmralı`da bulunan Abdullah Öcalan`ın, Özal`ın vefatından hemen sonra, Kuzey Iraklı Kürt lider Celal Talabanìye açtığı tezdir. Ordu elitini kızdırmış, hayli hiddetlendirmiştir. Tezin ilk yazarı Fehmi Koru’dur. Film, bu konuyu işliyor. İkincisi, zehirlenmeyi ihbar eden bir Azeri ve Hacettepe'deki laborant hanım. Kan tahlili anormaldi, kan şişeleri kayboldu, olayın üstü örtüldü. Azerilerin çoğu, tıpkı eşi Semra Özal gibi, Özal’ın "Büyük Türk Birliği"ni gerçekleştirme projesi nedeniyle öldürüldüğünü iddia ediyorlar.

Üçüncü tezin müellifi benim. Özal’ın ölmeden önce gizlice yaptığı petrol payı, erken Bakü Ceyhan hattı anlaşmaları ve Karabağ’a radikal yaklaşımı nedeniyle öldürüldüğünü 1993’den beri savunuyorum. Bu günkü görüşüm de, uluslar arası bir konsorsiyumun konsensusa varıp infaz kararı aldıktan sonra Özal’ı Ruslara zehirlettiği yönünde. Bu konsorsiyumda, ABD, İsrail, İngiltere, Rusya ve Almanya var. Alman ve Türk Gladioları, Rus ayakları ile birlikte ‘ortak operasyon’ yaptılar.

Özal, Orta Asya ziyaretinden dönüşte ayağının tozuyla Bulgar sanatçının sergisine gitmişti.

Vefatından bir gece önce sefaretteki bu sergiye katılması için yorgun Turgut Bey'e anormal bir biçimde ısrar edildi. Nihayetinde, o gece içtiği (normalde hiç sevmediği) limonatadan zehirlendi.

Kardeşi Korkut Özal, cinayet mahaline ilk yetişen isimdi. Dinleyelim: Ağzının kenarından sarımtırak bir sıvı geliyordu, orada ölmüştü. Özel doktoru Cengiz Aslan, ben, Semra hanım baş ucundaydık. Semra Hanım Cengiz Aslanà `Turgut Beyìn saçından bir tutam kesip bana verir misin` dedi. Ben o anda herhalde hatıra için alıyor` diye düşündüm. Semra Hanım Turgut Özal`ın saçını ABD`deki bir kliniğe gönderdi. Tabi farklı bir isimle. Merakla sonucu bekliyorduk. Gelen sonuç hepimizi şok etmişti. Turgut Özal zehirlenmiştì Daha sonra evlerine giren gizemli bir hırsız, bu sonuçları, yedek kıl örneklerini götürdü.

1993'ten bu yana yaşanan olaylara Gladio'nun etkisinin anlatıldığı Kurtlar Vadisi filmi, Özal'ın ölmediğini, öldürüldüğünü, İskender Büyük'e mahkemede itiraf ettiriyor. 2 numara Fuat Aras", bir yandan "İskender'e Apo'ya suikast" talimatı verirken, bir yandan da Apo'ya telefon açıyor: "Orayı hemen terk et!" Yani; "tazıya tut, tavşana kaç" taktiği! Apo, suikasttan, "o telefon" sayesinde kurtuluyor! (Gerçeği: Mesut Yılmaz, Ergenekon'un strateji uzmanı Yalçın Küçük'e suikast haberini uçurmuştu.) İskender, verilen talimatı yerine getiriyor!

Gladio'nun iddiasına göre; Özal, "Kerkük ve Musul'a girecek, bunun karşılığında Kürtlere federasyon verilecektir! Bu ise, kaçak uyuşturucu ekonomisini yöneten baron ve Gladio'nun işine gelmiyor.

Taha Kıvanç müstear adıyla Yeni Şafak'ta yazan Fehmi Koru 6 Mayıs 2002 tarihli köşesinde, Özal'ın nasıl ve neden zehirlendiği tesbitimi tarihe şöyle geçirmişti:

"Azerbaycan`da çok yaygın kabul görmüş olan bir tez var: `Bölgede, Rusyàyı dışlayan, doğal zenginlikleri Türk-İslam cumhuriyetlerinin kendi kullanımına sunan bir düzen arayışı içerisindeydi Özal; bazı mutabakatları gizlice sağlamıştı da... Bu yüzden, Bakü`da konakladığı sırada, Azeri yönetiminden Rus casusları tarafından zehirlendi.` İlginç değil mi?

Bu tezi bugüne kadar ısrarla savunan bir gazeteci arkadaşımız... Özal`ın Orta Asya gezisi sırasında ve sonrasında Bakü`de Zaman gazetesi muhabiri olarak çalışmış, Azeri yönetimi ve istihbarat kaynaklarından haber alabilen Faruk Arslan, bir süre Ankaràda da görev yaptı.

Tezi, ilk kez, iki yıl önce yayımlanan `Petrol Kurduàdlı kitabının `Petrol, darbe ve suikastlar` bölümünde dile getirmişti. Faruk Arslan, Àzeri istihbaratı Özal`ın ölümünde Rus istihbaratının rolü olduğuna inanıyor` diyor. Dediğine göre, istihbaratçılar, Özalà gezinin iki ayrı durağında zehir verildiğini düşünüyorlarmış. Kazakistan ve Azerbaycan... Verilen zehir, belli bir süre sonra, vücuda alınan herhangi bir sıvıyla öldürücü hal alıyormuş... Rus istihbaratının, kalp ameliyatı geçirmiş insanlara karşı `ışınla suikast` düzenleme teknolojisi geliştirdiğini de yine ondan öğreniyoruz... Protokol gereği, konuk devlet başkanının kullandığı takıma 45 gün dokunulmazmış; bunu kaydettikten sonra, `Keşke, Özal Ailesi, Bakü`da kullandığı tabak ve bardakların tahlilini isteseydì diyor Faruk Arslan... Ruslar`ın bir devlet başkanına suikast düşünme cürètinin umutsuzluktan kaynaklandığını öğreniyoruz.

Anlaşılan, Özal`ın, Balkanlar`dan sonra Orta Asya ve Azerbaycan gezisine çıkması bardağı taşıran damla olmuş... O günlerde, Ermenistan`ın, Azeri bölgesi Dağlık Karabağ`ı işgal ettiğini, savaşın Azeriler lehine seyretmediğini de hatırlayalım. Özal, Bakü`ya gelirken, Èrmenistan bizimle sınırdaş; karşı tarafa bizden bir-iki mermi düşse ne olur?` tehdidini savurmuştu... Başka ayrıntıları Faruk Arslan`ın satırlarından takip edelim: Ùzatılan şekerin ucunda petrol hakkı ve Bakü-Ceyhan olduğunu Ruslar iyi biliyordu. Özal, petrol hattını, Türk dünyasına bağlanan hayati bir damar olarak görüyor, güvenlik şeridi oluşturarak bölgeyi Rusyàdan kopartmak için adımını atıyordu; hem de Amerikànın resmi politikasını belirlediği 1998`den tam beş yıl önce... Gezi öncesi (Şubat 1993), İzmir`de bir otelde, Azeri bakan Sabit Bağırov ve iki yardımcısı ile Özalìn güvendiği üç kişi gizli bir petrol protokoluna imza atıyordu. Bu haber ilk önce Moskovàya ulaştı. Elçibeyìn en güvendiğim adamlar diye gönderdiği üç kişiden ikisi Ruslarà çalışıyordu. Bu anlaşmayı engellemek için Ruslar`ın önünde tek yol kalmıştı: Özal`ı sessizce öldürmek...` Şimdi Kanadàda serbest gazetecilik yapan Faruk Arslan`ın vardığı sonuç şu: `Özal`ı Rus istihbaratı öldürdüğü kanısı Azerbaycan`da yaygın bir görüş olarak kaldı; Bakü-Ceyhan ve Karabağ sorununa Özal`ın radikal yaklaşımı hayatına mal oldu.` Farukùn bir iddiası da, Türkiyède askerlerin bu tezi araştırdığı, ama sonucu açıklamadığı... `Özal öldürüldü` diyenlerin dillendirdiği makul tezlerden biri bu.”

‘Zehirlendi’ tezimin yıllar sonra film yapılmasından gurur duyuyorum.

Ergenekoncu İdhar’ın üç atlısı!

15 Aralık 2009

Ergenekoncular, ‘Kafes Planı’yla kafeslemek isterken kafeslendiler. Türk ve Kürt iç savaşı çıkartmaya yönelik provokasyonlarla ‘yıkılmadık ayaktayız’ diyorlar. Birileri simetrik mi asimetrik mi bilmem ama kendi halkına karşı psikolojik savaş yürütüyor. Önümüzdeki dönemde Ergenekon’un gizli ‘İdhar’ grubunun piyasaya sürdüğü veya süreceği anlaşmalı üç ayrı taşeron güç göze batıyor: KCK, Hizbullah, Haydar Baş.

Asimetrik savaşı kimin yürüttüğü, ‘Kafes Planı’ve ‘Sevgili Günlük’le netlik kazandı.

Darbecilerin başarısız ‘toplum mühendisliği’artık sırıtıyor. ‘Sivil Gençler’in anlamlı protestolarına bayıldım: “Sevgili Günlük 1960’da ortaya çıksa Adnan Menderes asılmazdı, 1970’de ortaya çıksaydı Deniz Gezmiş asılmazdı”.

En fazla üzüldüğüm husus, medyanın tetikci olarak kullanılması oldu. ‘Asimetrik Savaş

Dairesi’nin medyaya servis yaptığı 210 bin haberi hazırlatmak için gazetecilikte tecrübeli geniş bir ekip gerekir. Sadece ele geçirilen bir CD’de tesbit edilen 590 dosyada sayısız şer planı bulunuyor. Mesleği askerlik olan ve vatandaşların verdiği vergilerle maaşlarını alanlar, maalesef işi gücü bırakıp hukuk dışına çıkmışlar.

Bunların emrini verenler, yazanlar ve uygulayanlar, yaptıklarının normal olduğunu sanıyor olmalılar. Askeri disiplin altında ve bir hiyerarşi içinde haraket ettikleri ortada.

Genelkurmay'ın göbeğinde cunta var ama işlem yapılmıyor. Bu devirde, ‘duymadım, görmedim, bilmiyorum' üç maymunu oynanamıyor. Asimetrik bir savaşın figüranlarının kendilerine karşı asimetrik savaş yürütüldüğünden yakınmaları çelişki oluşturuyor.

Üç kuvvet komutanını savcılığa ifade vermeye götüren Günlük'ün emekli Oramiral Özden Örnek'e ait olduğu konusunda kuşku kalmadı. Cumhuriyet Gazetesi Ankara temsilcisi Mustafa Balbay ve Şener Eruygur'un bilgisayarında da aynı Günlük çıktı. Zaten teknik inceleme Günlük'ün Özden'in bilgisayarında yazıldığını teyit etti. Polisin ve savcıların elinde kamuoyu ile paylaşılmayan belge ve bilgilerin olduğu oldukca açık.

Ergenekon sanığı ve darbelerin planlayıcısı olmakla suçlanan Şener Eruygur ve eski JİTEM

Komutanı Albay Hasan Atilla Uğur'dan ele geçirilen belge ve mektuplarda, devreye sokulan darbe planının deşifre olması durumunda, ‘gizli yapılanma sürece el koyacak' yazılı.

Bu ayrıntı, cunta ekibinin çalışmalarını sürdürdüğünü ortaya koyuyor. ‘İrtica eylem' ve ‘Kafes' planını hazırlayan ekibin belgelerde yer alan ‘B' planını devreye soktuğu, son günlerde bölücü örgütün artan sokak eylemlerinden belli. İdhar ekibi, düğmeye basmış durumda ve üç karanlık atlıyı yeniden aktifleştiriyor.

PKK'nın şehir örgütü olan KCK ile Doğu Perinçek'in askeriyede örgütlediği ‘Karargah Evler' soruşturmaları savsaklandı. Ortak çalışıyorlar, resmen korunuyorlar. Polis ve yargı çaresiz bırakılıyor, terör bilinçli azdırılıyor. Hükümetin açılım politikalarını sulandırıyorlar.

DTP'yi kapatmak isteyenler Reşadiye baskını ardından iki haftada kamuoyunu hazırladı. Ergenekoncular KCK'ye sokak eylemleri yaptırırken, PKK, son yayınladığı bildirisinde Kürtleri dağa davet etti. DTP kapatılınca PKK sevinç çığlıkları attı. Kandan beslenen Ergenekon ve PKK, DTP gibi şiddet değil siyaset yolunu seçenleri cezalandırıyor. PKK ve KCK baskısıyla DTP, partisini savunamadı. Diyarbakır'da süren JİTEM davasına, açılan ölüm kuyularına, faili meçhul 17 bin beşyüz cinayetin üstünün açılmasına yeterince destek veremedi, demokrasi sınavını kaybetti.

Cinayetlerde JİTEM ile PKK işbirliğinin ortaya çıkmasından çekiniyorlar. Açılım şansını heba ettiler. DTP'nin kapatılması, tekrar başa dönülmesidir. Çözümsüzlükten, şiddetten medet uman Ergenekon kazandı.

Geçmişte Hizbullah'ı kurduran Teoman Koman Paşa henüz sorgulanamadı. Hizbullah militanları, JİTEM'in yanısıra Diyarbakır Çevik Kuvvet Merkezi'nde eğitildiler.

Gladyocuların ve JİTEM'in bir 'Kontrgerilla' örgütlenmesiydiler.

İdhar, Hizbullah'ı 2003'den beri 'Tahşiyeciler' adıyla çakma bir 'Nurcu' grup haline getirmeye çalışıyor. Deşifre olunca ismi yine değişmiş, 'Mustazaf-Der' adıyla faaliyette. İrtica paranoyası için palanlandırılıyor. Hizbullah aynı zamanda El-Kaide için militan devşiren bir örgüt. İki örgütün işbirliği, gasp, fidye amaçlı adam kaçırma gibi eylemlerin yanı sıra sigara, insan kaçakçılığı ve uyuşturucu ticaretinden pay işlerinde derinleşiyor.

İlk defa burada okuyacağınız şok haberi vereyim: 17 Ocak 2000'de Beykoz'da öldürüldüğü iddia edilen Hizbullah lideri Hüseyin Velioğlu ölmedi, yaşıyor. Dört tane delilim, şahidim var. Bunlardan biri, isminin açıklanmasını istemeyen Kanada'ya iltica etmiş eski bir Hizbullah mensubu. Dediğine göre, Velioğlu devletin elemanıydı, eline yeni isim ve bir pasaport tutuşturularak bir Avrupa ülkesine iltica ettirildi, şimdi uykuda…

Şahidim Beykoz operasyonunu tek kelime ile izah ediyor: Düzmece. Ölen başka bir yerde çıkan çatışmada öldürülüp baskın yapılan eve Velioğlu yerine konan bir benzeriydi. DNA testi yapılsın görülecektir. Polisle yaşanan çatışma tiyatroydu. Sağ ele geçirilenler zaten daha önce ele geçirilmişti. Yandığı iddia edilen CD'lerde aslında yanmadı. Yangını polis çıkardı ve CD'lerin yandığını ortaya atarak elde ettiği bilgilerin Ergenekon'un ve ilişkide oldukları CIA ve MOSSAD'ın eline geçmesini engelledi.

İkinci şahidim, Veli Küçük Paşa'nın 9 yıl mutemetliğini yapan Tuncay Güney. Hizbullah'ın JİTEMci askerler kontrolünde olduğunu ilk Doğu Perinçek'ten duydu. Küçük, kendisine aktarılan bu bilgiye hiç şaşırmadı,

Beykoz operasyonunun senaryodan ibaret olduğunu itiraf etti. Güney'e Küçük ölen adamın Hüseyin Velioğlu olmadığını söyledi. Hizbullah'ı ve İrfan Çağrıcı'yı (Çetin Emeç cinayeti sanığı) Türkiye, İran ve İsrail'in ortak kullandığını da ekledi.

Hizbullah'ı başımıza Teoman Koman'ın bela ettiğini açıkca ifade etti. Küçük çözüldü mü acaba?

Üçüncü şahidim, kayıp Susurluk'un tetikçisi Abdullah Argun Çetin. Hizbullah'a ebelik yapan kişinin sonradan kim vurduya giden Binbaşı Ahmet Cem Ersever olduğunu, 'Yeşil' lâkaplı Mahmut Yıldırım'ın infaz biçimleri konusunda eğitmenlik yaptığını bizzat kendisinden duymuştum. Dördüncüsü, Beykoz baskınındaki tuhaflığı "Kendi Dilinden Hizbullah"

kitabında yazan İsa takma adlı sahtekarın tutarsızlıkları. Güya artık şiddetten kaçınıyorlarmış, 'cici taşeron irtica örgütü' olmuşlar. 28 Şubat sürecinde Ergenekoncular tarafından 1 milyon iftira CD'si dağıttırılmış sahte profesör, çakma Kadiri şeyhi Haydar Baş konusuna, cesaret ederde tekrar oyunlarına alet olursa, 2005'de sonsaniye.net deki yazılarımla nasıl seslerini kestiysem, yine heveslerini kursakta bırakırım.

Polat, Ergenekoncu mu olacak şimdi!

12 Ekim 2009

Ergenekon davası, yeni sezonu başlatan popüler televizyon dizilerinde farklı açılımlarla ekrana yansıdı. Star Tv'ye transfer olan Kurtlar Vadisi Pusu dizisi, Ergenekon'u yok sayan bir medyanın ve patronun kucağında, konsept ve çizgi değiştirdi. Samanyolu Tv'de 3. sezonunu yaşayan başarılı polis dizisi Kollama, 'Erkenkondu' adıyla Rus 'Matruşka'sı ile simgeleyerek konuya odaklandı. Ergenekon içindeki ikinci paralel gücü gündeme getiren dizi, bu açılımıyla Kurtlar Vadisi'ni solladı.

Kurtlar Vadisi'ni ilk bölümünden beri dikkatli izliyorum ve hakkında 2005'de 'Vadi'nin Şifresi Çözülüyor' kitabını yazdım. Dizi, parayı verenin kullandığı ve sadece para kazanmak için çekilen bir psikolojik savaş aracı görüntüsüne büründü.

İlk 55 bölümünün konseptini kurgulayan danışmanlar Soner Yalçın ve eski Gırgır çizeri Hasan Kaçan, 'eski sosyalist', yeni 'sosyete kapitalistleri' olarak diziyi fenomen haline getirmeyi başardılar. Mafyayı çökertmek için çalışan Polat Alemdar'ı görevlendiren Aslan bey, meşhur kayıp Jitemci Yeşil ve Susurluk kazasında öldürülen Abdullah Çatlı karışımı bir karakterdi. Yüzü değiştirilen Polat, kirli mafya düzeni çökertirken, özellikle gençleri mafyaya özendirdi ve halkı korkuttu. Ergenekon belgelerinde askeri danışmanlar tarafından yönlendirildiği ortaya çıkan dizi, Ergenekoncuların beş askeri darbe planladığı dönemde ortamı hazırlıyordu.

Soner Yalçın'ın işine son verildiği 2. Kurtlar Vadisi döneminde, dizinin konsepti, yayın yönetmeni, senaryo yazarları değişti. Aydınlık'ta 7 yıl çalışmış, Doğu Perinçek'in yetiştirmesi Yalçın'ın Susurluk'u ülkücü faşistlerden ve mafyadan ibaret gösteren konsept sona erdi. 45 bölümden oluşan yeni konseptin mucitleri, Pana Film'in kurucuları Kaçan'a ek olarak

artık işinde uzmanlaşan yayın koordinatörü Bahadır Özdener, Raci ve Necati Şaşmazdı. Baronun masonlarla irtibatını ortaya çıkartan dizi oldukca sükse yaptı. Polat'ın ABD'ye gidip dünya derin devletini yönetenlere ve masonlara rest çekmesi, Türk milliyetçiliğini kabarttı.

Amerikan düşmanlığının körüklendiği bir dönemde çekilen Kurtlar Vadisi Irak filmi, askerimizin başına çuval geçiren stratejik müttefikimize yönelik bir intikamdı.

2006 yazında yeni konsept hazırlıkları yapan dizi senaryo ekibinden email aldım. Son zamanlarda derin devlet konularını yazmadığımı, oysa onlardan çok yararlandıklarını belirtiyor, tavsiye soruyorlardı. Doğrusu küsmüştüm. Hasan Kaçan'ın kitabımın basılmaması ve Şaşmaz kardeşlerin kitabımın toplatılması için verdiği çabadan rahatsızdım. Ergenekoncu Sedat Peker ve Adil Serdar Saçan'ın Şaşmazların üstüne çökerek kitabımın basılmaması karşılığında yüklü bir miktar haraç kopardığını geç öğrendim. Ergenekoncuların halen güçlü olduğu bir dönemdi.

Yeni konsept için ekibe, toplatılan kitabımdaki İstanbul baronları merkezli derin devlet ve yeni Ergenekon'a geçiş sürecini işlemelerini önerdim. 63 bölüm sürecek yeni konsept başladığında tavsiyeme uyduklarını şaşkınlıkla gördüm. Ergenekon operasyonları ve davasıyla örtüşen derin bilgiler veren dizi popülerliğini korudu. Diziyi senaryolaştıranlar Elazığlı, Emniyet istihbaratda Elazığlı dolu olduğu için bazı bilgileri erken elde etmeleri normaldi. Ancak bu süreçte daha önce masonları ret eden Polat'ın 'İhtiyarlar Heyeti' denilen masonlarla ilintili 'Encümeni Daniş' tarafından görevlendirilmesi çelişki oluşturdu.

Bu sezon başlayan yeni konseptin mimarları arasına derin konuların usta yazarı, 'derin devlet yok, derin çeteler var' görüşündeki Ömer Lütfi Mete'de eklendi. Hürriyet yazarı olarak ödüllendirilen, dışladıkları danışman Soner Yalçın ile aynı medya grubunda birleştiler.

Ergenekon'u yönlendiren Gladio'nun yıllarca kullandığı Veli Küçük'ü temsil eden İskender Büyük'ün artık çözüldüğünü simgeleyen ve kahramanlaştıran Gladio filmi sonrası, Polat Alemdar ile dizide ortak hedefe karşı çalışmaları öngörüldü. Suikast yapılan başbakanı aciz, çaresiz gösterme eğilimini ve Gladio'ya karşı birlikte savaşılması konseptini,

Ergenekon’u sulandırma ve hükümete şantaj girişimi olarak görüyorum. Polat, Ergenekoncu mu olacak şimdi!

Ortadoğu’nun yeni Lawrence’ı tiplemesini abartılı buldum. İlginçtir, gerçektende Türkiye’nin son 15 yılına şekil veren, ancak İstanbul değil Ankara’da oturan Amerikalı diplomatın soyadı Lawrence. (Kartı bende halen duruyor) ‘Bağımsızlık mücadelesi veren derin devlet (güya Ergenekon) ile Amerikalıların yönettiği Gladio veya CIA kontrolündeki yapı çatışıyor’ tezi gerçeklerle bağdaşmıyor. Veli Küçük ve benzeri Ergenekoncuları kutsayan bu yaklaşım, bilinçli bir çarpıtma. Günahlarını böyle ucuz affettiremezler. Polise saygı göstermeyen ve küçümseyen dizi, ülkede sanki Emniyet Teşkilatı yokmuş gibi davranıyor.

Kollama dizisinin yeni konseptini daha mantıklı ve oturaklı buldum. İlk yılında halka polisi sevdirmeye ve imajını düzeltmeye çalışan dizi, 2. sezonunda mafya kirli düzeninin arkasındaki karanlık elleri deşifre etmeye gayret gösterdi. ‘Yediler’ kadrosundaki Veli Küçük’ün muadili ‘ Dokuz Parmak’ kodlu liderin ele geçirilmesinin ardından yeni sezonda, Ergenekon içindeki veya karşısındaki ikinci güç ortaya çıkarıldı. Bu konuyu önceki yazılarımda işlemiş, adreste vermiştim. 125 milyar doları bulan kara para trafiğini kimin yöneteceğinin Ergenekon davasından daha önemli olduğunu vurgulamıştım. Nitekim İstanbul polisi son bir ayda bir tondan fazla uyuşturucuyu baskında ele geçirdi. Bunun anlamı şudur: CIA bağlantılı çetelerin derin devletciklere aktardığı kara para damarı kesildi.

İki gücünde esasen Amerikancı olduğu, farklı Amerikan derin devletlerinden ve ideolojilerden beslendiği, Emniyet istihbaratdan tutunda MİT ve Askeri istihbaratlara kadar herkes tarafından biliniyor. Derin devlet çeteleri yapısı içinde siyasi güç ve ekonomik pastayı elde etme kavgası olduğu, yıpranan Ergenekon’un yerini almaya çalışan daha derindeki paralel gücün fırsatı kaçırmayacağı açık. Kollama’da bahsedilen 2011’deki kanlı hesaplaşma yakınlaşıyor. Bu süreçte Ergenekon’u bağımsız Türk derin devleti göstermesi beklenen Kurtlar Vadisi Pusu’yu, göz boyamadan gerçekleri tarafsız biçimde işleyen Kollama’yla karşılaştırmalı izlemelisiniz.

Irkçılık ve ayrımcılığa devam mı, tamam mı?

15 Kasım 2009

“Kafatası ırkçılığı”, “seçkin kan teorisi” ve “üstün ırk” söylemleri, 20. yüzyıldan kalma ayrımcılık ve ırkçılık hastalıkları. Faşizm mikrobunun bir virüs gibi milletlerin bünyesine girmeye başladığı tarih 1789 Fransız İhtilalidir. İmparatorlukları ve monarşileri yıkan bu

‘zehirli virüs’, cumhuriyet veya demokrasi rejimlerinde iyileşmedi, azgınlaştı. Yıkıcı aşırı milliyetçilik ile pozitif yapıcı milliyetçilik arasındaki sınır belirsizleşti. Ulus devletlerin yaslandığı katı ulusalcı ideoloji, globalleşmeyle beraber çöküşe geçti.

İkiyüz sene öncesi dünya coğrafyasına baktığımızda neredeyse hiç ulus devletin olmadığını görürüz. Homojen olmayan çok çeşitli, çok dinli toplumları idare etmek için ecdatın uyguladığı ‘millet sistemi’, sömürgeci kapitalist Batı emparyalistlerin kurduğu köleliğe dayalı kolonileştirme sisteminden üstündür. Yamalı bohçaya dönen dünyanın bugünkü ulus devletleri, Ortadoğu’daki kan gölüne çare bulamıyor.

Akademi dünyası, bir süredir, 400 yıl Osmanlı’nın Balkanları ve Ortadoğu’yu nasıl idare ettiğini tartışıyor. Osmanlı’nın millet sisteminde her din mensubuna kendi şeriatını uygulama hakkı tanınmıştır. Ayrıca her millet kendi dilini, kültürünü yaşatmakta özgürdür, çoğunluk oluşturduğu bölgede idarecilerini kendisi seçer ve yönetir. Müslüman olmayanlar ‘Cizre’ vergisi, müslümanlar toprak vergisini merkezi devlete öder. Asimilasyon değil saygı anlayışı benimsenmiştir. İstanbul hükümeti, asayişi, güvenliği sağlar, adaletle hükmeder, halka hizmeti Hakk’a hizmet kabul eder.

Aç gözlü emperyal güçler barış ve huzur içinde yaşayan Osmanlı milletinin topraklarındaki zenginliğe göz dikmeseydi, 1.dünya savaşında 15 milyon insan ölmezdi. Her milletin kendi kaderini belirme hakkı, Wilson prensipleri olarak 20. yüzyılın başında sunuldu. ABD, hegemonyasını kurmak için eski imparatorlukları ve monarşileri dağıtmak istiyordu.

Dünyadaki altıbin milletin hepsi devlet kurmak için dağa çıksa iç savaşlar bitmez. Ulus devlet projesinin yayılmasıyla son 50 yılda bağımsız devlet sayısı 240’ı aştı. Bu devletlerin ne kadar bağımsız olduğu tartışmalı.

Modern günün kölelik sistemi, sözde gönüllü bağımlılığa dayanıyor. Ülkeler ve milletler hiç olmadığı kadar birbiri içine geçti.

İngiliz ve Fransız sömürgeciliğiyle kurulmuş Kanada, ‘beyaz ırkı’ her zaman üstün saydı.

1910’larda Kanada’nın meşhur parolası ve şarkısı, ‘ İlelebet Beyaz Kanada’ idi. 1967’de yeni göçmenlik kanunuyla Avrupalı ve beyaz olmayanları ülkeye kabul etmesiyle ‘sistemik ırkçılık’ bir nebze gevşedi. Ekonomi ucuz işçiye ihtiyaç duymasa taviz vermezlerdi. Ülkemiz darbe anayasasını referandumda onaylarken, 1980’lerden sonra gelişen insan hakları söylemleri ile kabul edilen Kanada anayasasında, ırkçılık ve ayrımcılık suç sayıldı. Geçmişi kızıldereli katliamları ile dolu, Çinli, Japon ve beyaz olmayan ırklara sayısız zulümler yapmış

Kanada, eski hataları için defalarca özür diledi. Çok kültürlü politikalar artık zorunluluk, çünkü 2017 yılında Toronto’nun yüzde 55’inin, Vancouver’in ise yüzde 49’unun beyaz olmayan ırklardan oluşacağı hesaplanıyor.

Hitler’in önderliğinde Nazi Almanlarının “temiz kan, üstün ırk” söylemi, 2. dünya savaşında 50 milyon insanın ölümüne yol açtı. Aşırı milliyetçi Mussoloni rehberliğinde İtalyanlar Afrika’yı yaktı, yıktı; Fransızlar sadece Cezayir’de 1.5 milyon sivil katletti. Asya’da Pol Pot rejimi, Mao Komunizmi, Hindu milliyetçiliği milyonlarca masuma kıydı.

Tarihi her zaman iktidarda olan güçlü elitler yazar, bu nedenle subjektif bir ilimdir. Sosyologlar ve Antropologlar, tarihçilere göre daha az politize olmuştur. Osmanlı ve Türkiye 68 tarihine ait gerçeklerin öğrenilmesi için 1923 ile 1946 arasının doğru tahlil edilmesi gerekiyor.

Türkiye Cumhuriyeti, kurulurken Fransız milliyetçiliği etkisindeydi. Fransızca bilen Atatürk’ün şahsi kütüphanesinde altıbin Fransızca eser bulunduğunu ve altını çizerek pek çoğunu okuduğunu Atatürkçülük dersinde bir komutanımız söylemişti. Demokrasi, insan hakları gibi kavramlar henüz ‘ütopya’ idi. Ulus devletler, ‘totaliter tek parti cumhuriyet’ rejimi adı altında kuruluyordu. Dış konjonktür ve sosyo

ekonomik zorunluluklar, kültürel ve dini kimliklerin bastırılmasından yanaydı.

Hitler ve Mussoloni'yi yakından takip eden Atatürk, 1934 yılında ülkeyi yöneten tek parti CHP'nin tüzüğünün değiştirilmesi yönünde çalışma yapması için Almanya, Fransa ve İtalya'ya bir heyet gönderdi. CHP Başkanı Recep Peker başkanlığındaki heyet, Atatürk'e Hitler'in Nazi partisi ve Alman milliyetçiliğini öven bir rapor sundu. Atatürk çok kızmıştı. O yıllarda 5. cumhuriyet denemesi yapan Fransa'nın modelini istiyordu. İsmet İnönü ve Peker'i Çankaya köşküne çağırdı. Hitler'in Almanya'yı uçuruma sürüklediğini ifade ederek, Fransız ile İtalyan modeli arasında seçim yapmalarını talep etti. Fransızlardan totaliter laiklik modeli, İtalyanlardan sivil hukuk 1937'de alıntılandı.

1923 ile 1946 arasında tam 16 Kürt isyanı çıktığını ve kanlı biçimde bastırıldığını İnkilap tarihi dersinde hiçbirimiz okuyamadı. Osmanlı mirasımız ret edildi. Halkın yüzde 90'ı eğitimsiz çiftçi köylüydü. Ülke siyaseti, medyası ve ekonomisi, Selanik'ten getirilen 26 bin Sebataycıya ve İttihatçı geleneğinden gelenlere teslim edildi. Ordumuz kendisini yenileyemedi. Çok partili sisteme geçiş özümsenemedi. Ölen Faşizmin yerine 1952'de NATO üyeliğimizle kurulmak istenen Amerikancı sistem, demokrasiden yana değildi. Washington, askeri elitle 'militer çakma demokrasi' rejimi için işbirliği yaptı.

Türkiye, 1946'dan beri Pentagon ve CIA koordineli Türk ordu eliti ve gayri nizami harp örgütleri üzerinden yönetildi. NATO Gladyolarının Türk milliyetçiliğini Komünizm tehlikesine karşı kullanma projesi, Ergenekon yapılanmasını doğurmuştur. Ancak yöneticiler asla gerçek Türk milliyetçisi olmamıştır. Kürt, Alevi, dindar, hatta müslüman Türk milliyetçilerini iç düşman yapan konseptleri, toplumu kamplara, kutuplara bölmüştür.

Amerikalıların kurdurduğu Almanya Gladyosu ile Türk Gladyosu'nun ortak çalışma retoriği, bugün net kırılma yaşıyor. Çünkü 1999'dan beri Ergenekon'u dönüştüren ve işleyişini değiştiren Amerikan Gladyosu, eskiden kirli işlerini yaptırdığı Alman Gladyosuna, fazla bağımsız çalıştığı için artık ihtiyaç duymuyor. O halde Ergenekon'da yaşanan tasfiye ile Gladyo tamamen tasfiye edilemiyor. Yol ayrımındaki Türk ordusundan

demokrasi yokuşunda doğru seçimi yapmasını bekliyoruz. Irkçılık ve ayrımcılığa devam mı, yoksa tamam mı?

Militer demokrasinin sonu!

01.11.2009

Kanada’nın ünlü sosyolog yazarı sayılan Naomi Klein, 2007’de yayımlanan, ‘Şok Doktrini’ adlı kitabında, bir toplumda değişim yaşanması için önce şok edici gelişmelere ihtiyaç duyulduğunu savunur. Doğrulanan bu tezi onu meşhur yapmıştır. Sosyologlara kulak vermeyen veya işlerine geldiği gibi yorumlayanlar tökezliyor. Toplumumuz değişiyor ama maalesef Türk Silahlı Kuvvetlerimiz, ‘eski tas, eski hamam’ sanıyor. Kendilerini ve kamuoyunu kandırmaya çalışanlar her zaman çıkıyor. Sonuçta kaybeden olmaya mahkumlar. Halkla İlişkiler uzmanları,’imaj herşeydir, üzeri çizildi mi zor düzeltilir’der. "AK Parti ve Gülen'i Bitirme Planı" gündeme geldiğinde bazıları "TSK ile hükümetin arasını açmak" içindir yalanı arkasına sığındı. Nice komplo teorileri üretildi.

Ergenekon operasyonu ve davası, ülkeyi kaosa götüren karanlık ellere şiddetli bir şoktu.

Ülkenin altının üstünden daha kalabalık olduğu anlaşıldı ama halen inkar edenler bulunuyor.

İkinci şok darbe, bazılarının ifadesiyle ‘İrticayla Mücadele Eylem Belgesi'nin gerçek çıkmasıyla yaşandı. Şok üstüne şoka alışmış ülkemiz insanını bu denli açık ‘göze parmak sokan’ skandallarda uyandırmaz ise, pes doğrusu! Klein, şok doktrinini bir kere daha gözden geçirmeli. Bazı ülkelere ‘ekstra’ veya ‘ultra’ olmadı, ‘süper’ şoklar gerekiyor.

Son yaşanan ‘mega’ şoka dönelim. Savcılığa ve gazetelere ihbar mektubuyla gönderilen belgenin "orijinal" olduğunu Adli Tıp'ın teyit etmesi, Başbuğ’un "kağıt parçası"nı cuntanın suçüstü belgesi haline getirdi. Deşifre edilen askeri cunta mensuplarının, hükümeti devirmek için hazırladığı darbe planı, Genelkurmay’ı zan altında bıraktı. Bu aslında ‘militer demokrasinin sonu’ veya sonun başlangıcı olabilir. Çünkü

Genelkurmay Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ, belge ispatlanırsa demokrasi ve hukuk ilkeleri dışında davranan mensupları TSK içinde barındırmayacağına dair ‘asker sözü’ vermişti.

Başbuğ, basın toplantısında Türk halkının gözlerinin içine bakarak TSK komutanı olarak teminat verdi. Tutulmayan söz "asker sözü" olamaz.. Türk demokrasisi yeni bir "hukukun üstünlüğü" sınavı veriyor. Bu soruşturmaya destek vermek, suçluları TSK içerisinde barındırmamak Başbuğ'un ‘onur borcu’. Kaba tabirle "Halkına savaş açanlar", diplomatik dille ‘psikolojik harp yürütenler’ yargı önüne çıkarılmaz ise, kamuoyu vicdanı yaralanır.

Tarih, bu sorumluları affetmiyecektir.

Genelkurmay’ın halen ihbar mektubunu medyaya sızdıranları suçlaması inandırıcı değildir.

Suçun anasını değil danasını tartışmak sırıtıyor. Devlet, vatandaşına tuzak kurmaz, kurarsa itibarı kalmaz. Orduyu yıpratan cuntanın yaptığı budur. İhbarcı subayın anlattığı, terhis olan askerin doğruladığı bilgiye göre konunun gazetelere çıkmasından sonra karargahta panik havası yaşanması, suçlunun suçunu bildiğini gösteriyor. En iyisi subayın mektubundaki cunta isimlerine ve tanık olduğu olaylara bir göz atalım:

Belgenin Taraf gazetesinde yayınlandığı 12 Haziran’ın mesai başlangıcında Dursun Çiçek'e Tümg. M. Mutlu Arıkan "Bunu siz mi hazırladınız?" diye sordu. Çiçek panik içerisinde inkar ederek "Bunu biz yapmadık, bizim dairenin işi değil." deyince Arıkan "Sen onu bırak, ben sana bu şekilde hazırlanan yüzlerce belge gösteririm, sen bana bu belgenin neden sızdığını söyle" diyerek tepki gösterdi.

Bilgisayarlar 35 kez silinerek savcılara 'temiz' verildi. Üç gün boyunca kağıt imha makineleri 40 çuval evrak öğüttü ve yakılarak imha edildi. Askeri Savcı Yrd.As.Hak.Yüz.Volkan Şahin Albay Dursun Çiçek’in evinde göstermelik arama yaparken, eşi Üstğm Berrin Şahin ile Üstğm. Fatih Karacaer belgeleri silmekle meşguldü.

Yavuz hırsız misali Askeri Savcımız, Bilgi Destek Daire Başkanlığı’na geldiğinde "Biz personelimizi böyle koruruz" diyerek tavrını açık bir

şekilde ortaya koydu.

Hv. Öğ. Bnb. Hicri Dinçerol bahse konu belge hakkında, "Bu belgeyi biz hazırlamıştık, nasıl sızdı anlayamadım" dedi. 2007 yılı Eylül ayında dönemin Genelkurmay II. Başkanı Org. Ergin Saygun'un emriyle üniversitelerden bir kısım akademisyen ve CHP yönetiminden bazı politikacılarda projeye destek verdi. Dönemin Genelkurmay Harekat Başkanı, daha sonra Başbakana askeri danışman olarak atanan Korg. H. Nusret Taşdeler'in himayesinde Genelkurmay Bilgi Destek Daire Başkanlığı'nda şube müdürü olarak görevli Kurmay Albaylar Dursun Çiçek, Sedat Özüer, İlker Ziya Göktaş ve Fuat Selvi tarafından kamuoyunu yönlendirme maksatlı çeşitli belgeler hazırlatıldı.

Cunta yapılanmasında ‘kilit isim’ diye suçlanan Org. Hasan Iğsız'ın Genelkurmay II'nci Başkanlığı döneminde, ‘operasyon’ hız kazanarak devam etti. Iğsız'ın verdiği direktif gereği Korg. Mehmet Eröz ve Tümg. Mustafa Bakıcı'nın da katkılarıyla gerekli çalışmalar başlatıldı ve belge Dursun Çiçek tarafından hazırlandı..

Özetle ihbarcı subayın kaleminden durum böyle. Genelkurmay’ın suçu örtbas ve unutturma çabası yetmeyecektir. Suç, zihinlere kazındı. Medya ve kamuoyunun topyekun tepkisinden sonra Genelkurmay açtığı soruşturmayı kapattı ve cunta mensubu olmakla suçlanan düşük rütbelileri, ‘tanık’ olarak sivil savcılara ifade vermeye gönderdi. ‘İlintili’ gazeteciler, seçilmiş

hükümet ve ülkenin en büyük sosyal haraketiyle mücadeleyi askerin asli ‘koruma ve kollama’ görevi olarak lanse etmeye başladı. Sorun, Milli Stratejik Konsept Belgesi’nde ki, (MSKB), ‘iç düşman’ kategorisi ve ‘çifte hukuk’ yanlışı.

Halihazırda askeri personele sivil yargılama yolu açan yasa Anayasa Mahkemesi'nde Kasım ayında görüşülecek. Aslında Anayasa Mahkemesi söz konusu yasal değişikliği iptal etse de bir şey değişmiyor. Eski yasaya göre de general rütbesinin altındakiler sivil mahkemelerde yargılanabiliyor. Nitekim Çiçek, yeni yasal düzenlemeden önce sivil mahkemece tutuklandı ve tutuksuz yargılanıyor.

‘Militer Demokrasinin Sonu’, 10 sene önce Ankara’da topladığım gizli askeri belgeleri deşifre edecek kitabımın adı olacaktı. Olamadı, cesaret edemedim. Zulasında belge saklayan çok sayıda vatandaşımız olduğunu yakinen biliyorum. ‘Yüreği mangal’ gibi bir savcı, bir gazeteci veya bir polis çıkınca belgeler yağmur gibi yağıyor.

Atatürk’ün ‘Yurtta Sulh, Cihanda Sulh’ özdeyişini tatbik etmek istiyorsanız, halkı ve komşularıyla ‘sıfır düşman’, en azından ‘azami dost’ doktrini uygulamalı değil misiniz, Sayın Başbuğ?

Kürt açılımının içi dışı

01.10.2009

Kürt açılımının içini dışını yazmak için herkesin eteğindekileri dökmesini bekledim. Geçen yaz okuduğum 15 kitabın beş tanesi Kürt sorunu ile ilgiliydi. 'Atatürk'ün Kürtleri' ve 'Barzan: İsyanın Sıfır Noktası', ezber bozan kitaplardı. İçeride, Atatürk'ü Kürtleri yok saymaya iten Şeyh Sait isyanını bilmek zorundayız. Dışarıda, Barzani aşiretinin doğduğu Barzan dağ köyüne son yüzyılda uğrayan yabancı ajanların listesini çıkartmalıyız. Bizi açılım yapmaya zorladıkları için mi açılım yapıyoruz, yoksa açılım yapmak için çok geç mi kaldık?

Doğrusu Kürt açılımına başlayalı çok oldu. Özal'dan beri her liderimiz Kürt realitesini tanıdı.12 Eylül darbesinin getirdiği kısıtlamalar, son dönemde ortadan kaldırıldı. Kürtçe eğitim, müzik, radyo, televizyon gibi açılımlarla ifade özgürlüğünün çerçevesi genişletildi. O halde kast edilen açılımdan maksat nedir?

Bölgeler arası farklılıkların giderilmediğinin farkındayım. Kandil'deki teröristi, Kuzey Irak'taki milyar dolarlık adam haline gelen Barzani'de, işgalci komşumuz ABD ve İsrail'de, hatta 2. Mavi Akım anlaşması yaptığımız Rusya'da artık dağda istemiyor. Uluslar arası konjonktür, PKK'yı tasfiye ediyor. Militanlaşan teröristin siyasileştirilmesi ve parlamentoda temsil edilmesi arzu ediliyordu, DTP o görevi ifa ediyor. Peki daha ne isteniyor? Bir tek PKK

elebaşısı Abdullah Öcalan'ın resmi parti başkanı olarak Meclis'e girmediği kaldı. Açılımla Kürt halkın devletine olan küskünlüğü giderilmek, bağlılığı artırılmak isteniyorsa, amenna!

Bir açılım yapmak istiyorsanız, Selçuklu ve Osmanlı döneminden başlayarak nereden nereye geldiğimize bakacaksınız. Tıkaçları, tıpaları, çıkıntıları, çukurları bulacaksınız. Güya çözüm isteyen PKK ve DTP'nin

neden çözümsüzlüğün bir parçası olduğunu anlamak için tarihe göz atmalıyız. Sorunu siyasileştirmek isteyenlerin nihai hedefi bellidir. Oyuna gelmeyeceksiniz.

Kürtlerin temel karakteristik özelliklerini yansıtmayan terörist veya siyasi temsilcileri ile açılım yapmak saçılıma, bölünmeye götürür. Kürtlerin çoğunluğu Sünni Nakşidir ve mezhep olarak Şafidir. Alevisi, dinsizi azdır. Tarihimizde bir terörist grupla veya teröristle devletin masaya oturduğu görülmemiştir. Muhatap, yıllardır arada kalmış mağdur, masum Türkiye vatandaşı Kürt halkıdır.

Selçuklu döneminde Kürtlerin sorun çıkardığı vaki değildir. Anadolu'da birliği sağlamaya çalışan Yavuz Sultan Selim, ünlü Kürt İslam alimi İdris-i Bitlisi ile biatlaşmaya varan temel bir anlaşma yapmıştır. Bu anlaşmaya göre, Kürtler Doğuda İslam kardeşliği gereği Osmanlı'nın gözü kulağı olacaktır. Buna karşılık kendi yöneticilerini seçecekler, kendi kendilerini yönetecekler, öşür dışında vergi vermiyeceklerdir. Osmanlı'nın gönderdiği valilere teknik ve idari olarak bağlı olacaklardır. Aynı dine inandıkları için iki millet kardeştir, Kürtler Osmanlı'yı oluşturan ana unsurdan kabul edilir. Nitekim Kürtler, hiç bir zaman ayaklanmaz.

Kanuni Sultan Süleyman'ın her fermanında adı 'Kürdistan' olarak geçen bu bölge, Osmanlı'ya her zaman asker veren sadık bir eyalettir. Bu fermanlar, Kürtlere 'Dağ Türkmeni' diyenlerin tezini çürütür ve 'Kürdistan' adının öcü olmadığını ispatlar.

Tanzimat döneminde merkezi idarenin baskısı arttıkca, sorun ortaya çıkmaya başlar. Ana millet unsuru Türkmenler bile kendilerini üvey evlat gibi hissseder. Osmanlı'nın son döneminde Prens Sabahaddin'in savunduğu Batı'dan gelen milliyetçi fikirler Fransız İhtilal'inden doğmuştur. Her ırkın kendi milletini temel alarak siyaset izleme düşüncesi, Osmanlı'yı otuzbeş devlete bölecek bir süreci tetikler.

Osmanlı'da 1904 Makedonya açılımı, 1914 Ermeni açılımı, dış güçlerin baskısı ile yumurta kabuğa geldikten sonra açıklanmış, geç kalmış açılımlardır. Makedonya çetelerinin zoraki hale getirdiği açılım sonrası koca Balkan elimizden çıkmıştır. Ermeni açılımının 1915'de Tehcir'e dönüşmesi, açılımları nasıl elimize yüzümüze bulaştırdığımızı anlatan acı

tecrübelerdir. Yıkılan bir Osmanlı'da açılım yapan aşırı milliyetçi hastalar olunca, yaptıkları sadece batan geminin direğini boyamak olmuştur. 2. Abdülhamit'in Kürtlerden Ermeni ve Ruslara karşı Hamidiye Alayları kurduğu, Çanakkale'de ve Kurtuluş savaşında Kürtlerle omuz omuza çarpıştığımız biliniyor. O halde Kürt sorununu ortaya çıkaran yeni cumhuriyetin çarpık ideolojisidir.

Türkiye, bugün batan değil yükselen yıldız bir ülke. Bu nedenle açılımlara, bölünme psikolojisi ile yaklaşmak yanlıştır. Batan ülkede açılım tehlikelidir. Atatürk'ün Kürt kelimesini yasakladığı 1925 yılında yaşamıyoruz. Şeyh Sait isyanının yol açtığı travma artık tedavi edilmelidir. Avrupa Birliği üyesi olacak bir Türkiye, hiç bir vatandaşının diline, dinine, kültürüne, alt kimliğini yaşamasına karışamaz, baskı kuramaz. Türklük, kan ve ırk bağı içermeyen tüm Türkiye vatandaşlarının üst kimliğidir. Bu vatandaşlık kimliğinin dili Türkçe'dir. Buna rağmen her vatandaş çocuğuna istediği ismi koyabilmelidir, içinde x, q ve w harfleri olsa bile…

Şeyh Sait'e karşı çıkan Bediüzzaman Said Nursi'nin tesbit ettiği Kürt meselesine yaklaşık yüzyıl önce önerdiği çözümün iki şıkkından birisi İslam kardeşliği ve ittihadıdır. İkincisi ise, fiziki alanda adem-i merkeziyetçi bir anlayıştır. Bu anlayış idari ve tekniktir. Siyasi değildir.

Siyasi ve ideolojik çözümler, birlik ve beraberlik yerine çatışma alanına dönüşür, şerre hizmet eder. Açılımın karşı kutbunu temsil ettiğini zanneden PKK ve DTP'nin iki talebi var. Birisi, Öcalan'ın er geç serbest bırakılması ve Kürtleri temsil eden siyasi yapının başına geçmesidir.

İkincisi, Kürt kimliğinin siyasi bir kimlik olarak Anayasa'da yer almasıdır. İkiside çatışma doğurur.

Kürt açılımı, PKK'yı siyasileştirmeden dağdan indirecek ve elemanlarını evine döndürecekse faydalıdır. Kürt vatandaşlarımız, Türk kardeşleri ile ortak vatan, dini, milli ve manevi değerler etrafında şuurlanmalıdır. Doğu ve Güneydoğu'dan oy alamayan CHP ve MHP'nin açılıma destek vermemesini normal karşılıyorum. Çünkü orada seçmenleri yok. AK Parti'nin açılımı vatandaşa anlatma girişimi, oy avcılığına dönüşmemelidir. Açılımların içini ve dışını boşaltma konusunda usta olduğumuzu unutmayalım.

Esasında Kürt açılımını yapacak veya yürütecek olan, evladını teröre kurban veren Türk ve Kürt annelerdir. Henüz başörtüsü sorununu çözemeyen Türkiye'nin daha derin bir meseleyi halletmesi, statükonun direnci nedeniyle kolay olmayacaktır.

Ergenekoncular intikam alır mı?

15 Ağustos 2009

4. Toronto Türk Festivali, unutulmaz ilklere damgasını vurdu. Kanada, ilk defa Mehter Takımı gördü, dinledi. Yonge üzerinde ilk defa yapılan Mehterli üç Türk yürüyüşü de muhteşemdi. Sahne programı için masraftan kaçınılmamıştı. Ekibiyle Türkiye'den gelen ses sanatçısı Gökmen'de bir ilkti. Daha önce hep yerel sanatçılarla idare edilmişti. ABD'den getirilen Mavi Yıldız grubunun folklor gösterilerine bayıldım. Üstelik grup üyelerinden sadece biri Türktü, diğerleri Amerikandı. Ve ben ilk defa kitaplarımı imzaladım.

İlk defasında, 2005 Haziran'ın da İstanbul'da 'Vadi'nin Şifresi Çözülüyor' kitabımı imzalama girişimim başarısızlıkla sonuçlanmıştı. İnternet üzerinden henüz çıkmadan bir haftada 25 bin satış, 2 baskı yapan kitabım Ergenekon'u ortaya çıkarıyordu. Yayınevi, 'atla gel, sana imza günü yapıyoruz' deyince soluğu İstanbul'da aldım. Kitabımın telif haklarını Ergenekoncuların basmak, daha doğrusu basmamak için 3 yıllığına satın aldığını sonradan öğrenecektim. Bana Kurtlar Vadisi dizisi ekibinin kitap aleyhinde 200 bin YTL'lik tazminat davası açtığı için kitabımın SEKA'ya gönderildiği söylendi. Güya kitabım, dizinin mafya dizisi olduğunu ispatlıyordu, RTÜK diziyi kapatacaktı. Bu yalana inanmaya mecburdum. Çünkü kitabı bastırmak zorunda kaldığım yayınevinin sahibi ünlü mafya babası Ergenekoncu Sedat Peker'di. Tuncay Güney'i sorgulayan ve kasetlerini kaçıran ünlü eski polis Ergenekoncu Adil Serdar Saçan yayın editörüydü.

Yayınevlerinin hepsi korkunca kitabı basmayı kabul eden Evreca ile anlaşma yapmıştım. Yeni kurulan ve sadece mafya kitapları basan bu yayınevinin Peker'e ait olduğunu bilemezdim.

Kendi yayınevim Karakutu korkmuş, ‘sadece onlar basabilir’ diye yönlendirmişti. Peker’in Atilla adlı adamı 2 bin tirajın telif hakkı çekini elinde sallayarak, ‘sus payı’ verdi. Kaçak bastırırsam takip edecekleri uyarısında bulunurken, dizi bitince yayınlayacaklarına söz verdi.

Atilla’nın dediğine göre, kitabı yayınlanmadan okuyan ve beğenenler arasında güya Mehmet Ağar, Alaaddin Çakıcı ile hukuki yönlerini tashih eden bir kaç yüksek hakim ve savcı da vardı. ‘Alaaddin abimiz pek beğendi ama Sedat reise az yer vermişsin, olur o kadar’ diye onay aldıklarını ima etti. Editörleri Saçan, MİT’in ‘2. Mafya’ raporundan Fethullah Gülenle ilgili bölümü çıkarttığım için işkillenmiş, bunun devlet raporunda tahrifata girdiği için suç olduğunu ileri sürmüş. Bu konuşmalarımıza şahit olan menajerim ve Karakutu’nun sahibi Rasih Yılmaz, bir dolaplar döndüğünü ama üzerlerine gidersem ömrümün oldukca kısalabileceğini ifade ettiler.

Dizi bitti, kitap yayınlanmadı. ABD’de ‘self publisher’ olarak Lulu.com’a 2006 Haziran’ında satışa koydum. Kitabı ilk satın alanlar arasında İstanbul polisi ve savcılıkta vardı. Kitapda bu gün tüm netliğiyle ortaya çıkartılan Ergenekon örgütünün eskiden yeniye geçiş öyküsü isim isim anlatılıyordu. Bugün tutuklananların, sorgulananların tamamına yakınının adı geçiyordu.

Gazeteci Can Dündar’ın 1997’de gündeme sınırlı bilgi ile getirdiği Ergenekon ahtopotunun tüm kollarını gösteren ilk eserdi. Bilgileri nasıl mı elde etmiştim? Evvela her Ankara gazetecisi gibi Ergenekoncular benimde haber kaynağımdı. Devletin kendilerine ait olduğunu zanneder, çok rahat konuşurlardı. Kimsenin onları tutuklayabileceği, yaptıklarından dolayı sorgulamaya cesaret edebileceği akıllarının ucundan dahi geçmezdi. Çok pervasızdılar. Bu rahatlık sonlarını hazırlıyacaktı. ‘Susup az yazarak bilgi akışına devam’ ilkesini sürdürmeme gerek kalmamıştı. Gazetecilerin bildiğini toplumunda bilmeye hakkı var, ‘ maskeli balo’ sona ermeli diye düşündüm. İsimleri bilince takip etmeniz kolay oluyor. Ayrıca 2003’den beri 74

Ergenekoncular açtıkları web sayfaları ile ‘çakma ulusalcılık’ akımı yayıyorlardı. Açık istihbarat sayılan bu bilgileri ayrıştırıp analiz etmek zordur. Psikolojik savaş malzemesi içerdiğinden yarısı yalan yanlıştır. Benim yaptığımı herhalde Emniyet ve MİT istihbaratçıları da yapmıştır. Yapmıyorlarsa zaten ya ihmal veya kasıtlı göz yumma vardır…

Ergenekon’un deşifre edilmesinde katkılarım olduğu için mutluyum. Dostlarım, beni öldüreceklerinden çok korkuyorlar. Bu nedenle Türkiye’ye gitmemi salık vermemişlerdi. Bu endişeleri yayıncım Rasih Yılmaz ve eski arkadaşım Bugün Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Erhan Başyurt’la paylaştığımda çok kafa buldular. İstanbul’da Tophane’de nargilelerimizi tüttürürken gülme krizine girdiler. ‘Türkiye, işkencelerin yapıldığı, faili meçhul cinayetlerin işlendiği, eften püften sebeplerden dolayı mahkeme kapılarında yıllarca süründürüldüğünüz ülke olmaktan çıktı’ dedi Rasih. Türk basının en oturaklı köşe yazılarını yazan Erhan’ın yorumlarına güvenirim, çok mantıklı konuştu: Ergenekoncuların kımıldamaya mecali yok, senle mi uğraşacaklar. Ortaya öyle bilgiler saçılıyor ki, artık Ergenekon’u ilk senin ortaya çıkarmanın bir önemi kalmadı. Tuncay Güney’i ilk senin keşfettiğin, meşhur ettiğin bile unutuldu. Bizim milletimiz balık hafızalıdır. Ergenekon davasında bunca suçtan sonra ceza almazlarsa intikamlarından korkabilirsin. Pandora’nın Kutusu açıldı, pislikler saçıldı, bunun geri dönüşü yok artık.

Festival’deki imza günlerime dönecek olursak, tüm kitaplarım satıldı, okuyucularıma gösterdikleri yoğun ilgiden dolayı teşekkür ederim. İmzamı almak, benle fotoğraf çektirmek için gelen isimlerden biri de Tuncay Güneydi. Ayaküstü yarım saat konuştuk, Ergenekon davasının nereye koştuğu konusunda yorum alışverişinde bulunduk. Tuncay Güney’in kendi hayat hikayesini anlatan kitabı Güney’e ücret almadan imzalayarak verdim. Ancak yanında getirdiği arkadaşı için isteyince ’Pamuk eller cebe, Sabah gazetesi yazarı Mahmut Övür’e bahsettiğin şu beşbin dolar aylığı görelim’ diye takıldım. ‘Hediye edince insanlar kitabın kıymetini bilmiyorlar, okumayıp kütüphanesinde süs mankeni yapıyorlar’ dedim. Güney, hak verdi. Mason Bektaşiler ve Karakutu kitaplarının parasını ödedi. Etraftan görenler, ‘Vay be! Tuncay Güney’e de acımadı, parasını çatır çatır aldı’ diye epey şaşırdılar. Güney kibarca fotoğraf çektirmek istedi, kıramadım. Güney’in festival ziyaretinde çektirdiği hatıra fotoları tüm Türk basınında haber oldu.

Yeni Hayat Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Süleyman Güven, Bizim Anadolu Gazetesi Toronto Temsilcisi Celal Uçar, Kanada Türk Dernekleri Federasyonu Başkanı Nedim Düzenli’de Mason Bektaşiler kitabımı imzalı alanlar arasındaydı.

Diplomaside Amerikan mantığı!

01.08.2009

Amerikalıların büyükelçi seçme kriterlerine hayranım. Bakmışsınız bir işadamı, akademisyen, sanatçı, müzisyen veya gazeteci büyükelçi oluvermiş. Diplomat olmak için Dışişleri'nde 'dirsek çürütmek', 'bol mürekkep yalamak' şart değil. Başarı kriterleri farklı. ABD'nin ekonomik, siyasi çıkarlarını gönderileceği ülkede kimin daha iyi koruyabileceğine bakılıyor. Stratejik ülkelerde tecrübeli diplomat tayin etme geleneği olsa bile, pek çok ülkede Amerikan büyükelçilerinin 'mektepli' diplomat değil, 'alaylı' olduğunu göreceksiniz.

Büyük devletler, hemen her ülkede büyükelçilik veya konsolosluk açıyorlar. Kendi vatandaşlarının yaşamadığı ülkelerde de diplomat bulundurma zorunluluğu hissediyorlar.

İstihbarat çalışmaları için sanırım bu elzem. Türkiye'nin ABD, İngiltere, Fransa, Çin, Rusya ve Almanya gibi köklü diplomasi geçmişi var. Bu nedenle büyük devletler kadar çok sayıda diplomatımız, yüksek maaşlarla, masrafdan kaçınılmayarak yurt dışında görevlendiriliyor.

İmkanları mükemmel. Başarılı olup olamadıklarını bilemem ama nereye gitseniz Türk vatandaşları onlardan şikayetçi. Neden acaba?

Amerikalılar için başarı kriteri, büyükelçinin bulunduğu ülke ile ABD arasında ekonomik ilişki kurdurabilmesi. Pek çok Amerikan büyükelçisini, büyük küçük demeden o ülkedeki Amerikan vatandaşı için çatır çatır devletlerle veya şirketlerle pazarlık yaparken bulabilirsiniz. Çoğu zaman büyükelçiyi o şirketin çalışanı sanırsınız, şaşırırsınız. Vatandaşını korumak ve kollamak büyükelçinin ana görevi. Amerikalı iş adamı başarılıysa büyükelçide başarılı sayılıyor. Mantıkları farklı.

Bu mantıkla çalışan henüz sadece bir tane Türk büyükelçisi görebildim. ‘Kaç tane Türk diplomat tanıyorsun’ derseniz, listesi kabarık. 1992 yılında tanıdığım Bakü Büyükelçisi Altan Karamanoğlu, merhum Azeri lider Haydar Aliyev’e 1994 ve 1995’de darbeler düzenleyen Ergenekonculara destek vermeseydi, ‘zoraki’ değil kahraman olarak geri dönerdi. Yerine gelen büyükelçi Ömür Orhun, “fetret dönem”inde talihsiz bir diplomattı. Kendisini büyükelçilik duvarları arkasına hapsetti, ne devlet ricaliyle nede Türk vatandaşlarıyla sıcak bir ilişki kurabildi. Aliyev, onu sevmedi ve sessizce ‘istenmeyen adam’ ilan etti. Geleli bir yıl geçmeden geri gönderildi. Nedenini Aliyev’e sorduğumda, “Beni bir defa bile Türkiye’ye götürmedi, Türkiyelilerde sevmiyor.”diye kinayeli konuşmuştu.

Yerine gelen büyükelçi Osman Faruk Loğoğlu’nun güven mektubunu Aliyev bir ay kabul etmeyerek adeta cezayı ona kesti. Bu devrede Dışişleri Bakanı İsmail Cem’i Bakü havalimanında Azeri Dışişleri Bakanı Hasan Hasanov ile bekliyordum. Yanımızdaki Loğoğlu duyacak biçimde Hasanov taşı gediğine şöyle koydu: “Türkiye’nin tüm devlet kademeleri Aliyev iktidarını devirmek için çetelerle işbirliği yaptı. Araştırdık, bir tek sizler temiz çıktınız; bu nedenle başka kimseye güvenemiyoruz.”

Büyükelçi Loğoğlu, Amerikan Tarsus Kolejinde okumuş, ABD’de master ve doktora yapmış,

“solcu” bir aydındı. Dersine iyi çalışmıştı. Kafasında ayrımcılık yoktu. Tüm Türk vatandaşlarını kucakladı, kutuplaşmaya son verdi. Türk işadamlarının sorunlarıyla ilgilendi, dört bine yakın işadamı Azerbaycan’a yatırım yaptı. Sorunları bizzat çözüyordu. Bakü Türk kolejini defalarca ziyaret etti, dersleri dinledi. Önyargıları parçaladı. Bakü Ceyhan boru hattı onsuz olamazdı, gerçek mimarıydı. Aliyev, Türkiye’ye güvenmeye onla başladı. Loğoğlu, bu başarıya ‘göstermelik’ değil, toplumda gerçek birliği temin ederek ulaştı. Daha sonra Dışişlerine müsteşar oldu, Washington’da 5 yıl büyükelçilik yaptı.

Loğoğlu ile ‘kanka’ olduğumuzu söylemeye gerek yok sanırım. Her gün arar, ‘Aliyev ne yapıyor, ne ediyor?’ diye sorardı. Aliyev’in ‘özel muhabiri’ gibiydim, yurt içinde veya dışında nereye gitse yanındaydım. Loğoğlu, Azeriler üzerinde kimlerin etkin olduğunu görmüş, bu krediyi Türkiye için nasıl kullanacağını kavramıştı. ‘Dostlar alışverişte görsün’ diye diplomasi

yapmıyordu. Ona kimse ‘şunları bunlara tercih ediyorsun’ diyemedi. Vaktini öldürüp, ayda 10 bin dolar maaşı cebine indirip, “ense yapmaya” gelmemişti. Türk büyükelçiliği onun döneminde herkese gerçekten açıktı.

Ankara’da Dışişleri’ni takip ettiğim yıllarda ve gazetecilik yapmak için gittiğim 35’e yakın ülkede bir çok Türk diplomat tanıdım ama Loğoğlu gibisini görmedim. Derin devlet camiasını yakından tanımasına, güçlerini bilmesine rağmen onlara direnmeyi başaran onurlu bir diplomattı. Çevik Bir, bir gün evine baskın yaparak MGK’da sunacağı raporları kendi “çakma raporu” ile değiştirmek istediğinde, ‘hayır’dedi. Daha önce Mart 1998 MGK’sında verdiği brifingi, raporu değiştirmedi. Türkiye’nin yurt dışında imajını, ‘kim düzeltiyor, kim yamultuyor‘, biliyordu. Emin olduğu görüşü savundu. Çünkü bizzat gözleri ile görmüş, kulaklarıyla duymuş, içinde yaşayarak şahit olmuştu.

Kanada’da da 2000 yılından beri üç büyükelçi gördüm. Erhan Öğüt, çıkardığımız bir yayına sonuna kadar destek vermekten çekinmedi. Birileri aleyhimize haberler çıkarttı, inadına yine bizi alkışladı. Aydemir Erman’dan son yılına kadar aynı ilgi ve saygıyı gördüğümü itiraf etmeliyim. Her ay en az bir defa arayan, halimi, hatırımı, işimi soran Erman, insani ilişkilerde kısmen başarılıydı. En azından samimiydi, neyse oydu. Babacandı. İlk yıllarında toplumun her kesimiyle diyalog kurma çabasına giren Erman, son bir kaç yılında tesbit ettiği sayılı kişiler üzerinden işini görmeyi yeğledi. Yıldızı bazılarıyla hiç barışmadı.

Son büyükelçimiz Rafet Akgünay’ı henüz değerlendirecek kadar tanımıyorum. Daha yeni yüzyüze THY galasında görüşebildik. Beni yazılarımdan tanıdığını söylüyor. Onu Demirel’in danışmanı iken uzaktan tanıyordum. Akgünay’da Orhun gibi bir “fetret dönem”inde geldi.

Kanada ile ilişkiler yıllardır oldukca limoni. Tüm Türk toplumunu kucaklayacak adımların nasıl atılacağı sanırım Ottawa’dan pek kestirilemiyor. Türk toplumu, “Mavi Kuvvetler” ve “Kırmızı Kuvvetler” olarak ayrıştırılarak, algılanıyor. Her diplomatımızın Faruk Loğoğlu gibi olmasını elbette bekleyemeyiz. Eski nesil ile yeni diplomatlar arasında bugün bir kuşak, mantık, dünya görüşü ve vizyon çatışması yaşanıyor. ‘Pragmatist Amerikan mantığı’nı özümsemiş gençlere Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu’nun büyükelçilikte öncelik tanıdığını son tayin

kararnamesinde gördük. Yeni jenerasyon diplomatlarda oldukca iş var, umut vaat ediyorlar. Eski kuşaktan kendini yenileyemeyenler çağa ayak uydurmakta zorlanıyor, yerini donanımlı gençlere bırakıyor. Kısacası Ergenekoncu diplomatlar için geri sayım başladı.

Siyaset Müneccimi Ertuğrul Günay

15.07.2009

AKP'nin vitrin 'solcu' Kültür Bakanı Ertuğrul Günay'ı nasıl bilirsiniz? Akil adamdır. 2000 yılında Türkiye'de ilk genel seçimde 2,5 parti kalacak demişti. O bir ' Siyaset Müneccimi', ne dediyse doğru çıktı.

Siyaseti doğru okuyan, derin toplum mühendislerine bel bağlamayan, derin odaklara, askere dayalı siyaset yapmayan enterasan bir 'solcu'dur. Dik durmayı bilen ve duruşunu değiştirmeyen, gerçek bir demokrattır.

1999 genel seçimlerinden sonra oluşan çok partili siyaset tablosu karşısında hayal kırıklığına uğradığımız günlerdi. Üçlü koalisyona mahkum olmuştuk, Bizans türü siyasi entrikalardan geçilmiyordu. Ankara'nın puslu ağır havası her zamankinden daha bulanık, kafalar karışık, gelecek karanlıktı. CHP, siyasi hayatında ilk defa yüzde 10 barajını geçemeyerek Meclis dışında kalmıştı.

CHP'liler şoktaydı. CHP tabanının öfkesini dizginlemek için Baykal güya yenilgiyi kabul ederek istifa etmişti. Emanetini Altan Öymen'e teslim eden Baykal, torunuyla emekliliğini yaşamak için Antalya'ya çekilmişti. Baykal'ın bir daha dönmeyeceğini sananlar çoğunluktaydı. Atatürk'ün partisini siyaset dışına itmiş başarısız Baykal, hırçınlığıyla CHP'nin kredisini tüketmişti. Baykal, tam bir kriz tüccarıydı.

İşte bu sırada CHP ve Yargı muhabiri arkadaşım Ahmet Turan Ayhan, solu kurtaracak umut isim Ertuğrul Günay'dan röportaj yapmak için randevu almıştı. Ayhan yıllardır Zaman'ın Yorum sayfasını başarıyla yöneten, çok okuyan bir aydındır. Siyaset muhabiri değildim ama Ayhan katılmam için ısrar etti. Kızılay Bakanlıklardaki mütevazi ofisinde Günay ile tarihi bir görüşme yaptığımızı bilmiyordum. 'Solcu işte, bunların topu aynıdır' diye içimden geçiyordu. Önyargılıydım. Arkadaşım, ' O farklıdır' dedi, inanmadım.

Gazetecinin şaşkını, röportaj yapmaya giderken röportaj yapılan, haber almaya giderken haber verendir. Günay'ın Türk dünyası uzmanı ve hayranı olduğunu bilmiyordum. Meğerse o gün röportaj vermeye gitmişim. Ayhan, Günay'a beni 'Türk dünyası uzmanı arkadaşımız Azerbaycan'dan geldi' diye tanıttı. Günay, 'yazılarından, haberlerinden tanıyorum' dedi ve arka arkaya sorular sormaya başladı. Şaşırmıştım. Aydın insanlarla konuşması gerçektende çok zevkli oluyor.

Elçibeyden Aliyevlere, Azerbaycan, Orta Asya, Kafkasya ve Bakü Ceyhan petrol boru hattına kadar her konuda bir saate yakın Günay'ın sorularını cevapladım. Samimi sohbetimiz gazeteci ile siyasetçi mecrasından çıkmıştı. Arkadaşım Ayhan, röportajının güme gittiğini düşündü ve hoş muhabbetimizi bir espiriyle kesmek zorunda kaldı.

Epey güldük, Günay’dan ve Ahmet’den 'şaşkın gazeteci' olduğum için özür diledim. CHP’yi ve solu avucunun içi gibi bilen Ahmet sorularını sormaya başladı. Günay, özetle ‘sol nasıl kurtulur’ ve ‘Türkiye'de önümüzdeki 10 yılda neler olacak’ başlıklarıyla vizyonunu uzun uzun anlattı.

'Baykal dönecek ve CHP'yi kimseye kaptırmayacak' diye sitem etti. İtiraz edecek oldum, aldırış etmedi, 'Sen bizim CHP'de dönen dolapları bilmezsin' diye başını bilgiçce salladı. Taban öfkeli ama ne gam...

Meğerse başkanı seçen CHP delegelerinin yüzde 99'unu merkezden Baykal atamış. CHP ne kadar seçim kaybederse kaybetsin Baykal ölmediği sürece CHP liderliğini bırakmaya niyetli değilmiş. İstifa ederek tepkileri azaltmış, başarısızlığını unutturacakmış.

CHP'ye en büyük yenilgiyi tatdıran Baykal'ın geriye nasıl döndüğünü anımsıyorum. Yoğun talep, rica ve istek üzerine.. Delegelerini yıllardır oturtmuş Baykal, sultanlığına 'kahraman kurtarıcı' olarak dönmüştü.

Günay'ın veya başka bir sol adayın neden Baykal'a karşı CHP liderliği yarışında şansı olmadığını kavramıştım. Peki Günay gibi üretken ve aydın bir isim neden dışarıdaydı? Baykal kinciydi ve muhalefet istemiyordu.

Doktorasını siyaset üzerine yapmış Günay kendinden emin konuştu: Önümüzdeki ilk genel seçimde ülkemizde 2.5 parti kalacak ve bundan sonra

halkımız koalisyona vize vermeyecek; ABD, Fransa gibi olacağız.

Tarih 2000 yılı Ağustos'unun ilk günleriydi. Henüz AKP kurulmamıştı. Üçlü koalisyonun önümüzdeki sandıkta cezalandırılması önceden öngörülemezdi, ülkede henüz öyle bir atmosfer yoktu.

Günay'ın ütopik fikirlerine içimden gülerek, 'peki kim bu 2.5 parti?' diye sordum. Şöyle dedi: Birinin CHP olduğunu biliyorum. İkincisi merkezi sağı toparlayacak bir partidir, ama bugün henüz kurulmadı.

İş iyice bilmeceye dönmüştü. Yüzde 21 küsur oy almış DSP ne olacak? Cevap: Bülent Ecevit'in ölümüyle birlikte siyasi mevta olacak veya CHP içinde eriyecek. PKK elebaşısının ABD ve İsrail ortaklığıyla paket teslimiyle, senaryosu evvelden yazılmış bir süreç yaşadık ama dış ve iç dinamikler farklı bir 10 yıl planlıyor.

ANAP ve DYP ne olacak? Cevap: ANAP ve DYP misyonlarını tamamlamış partilerdir. ANAP Özal'ın misyonundan uzaklaştı, mirasyedi gibi davrandı. DYP'yi Çiller yedi bitirdi. İkiside birlikte batacaklar.

Ya MHP? Sakın milliyetçi oylarında tükeneceğini söylemeyin! Cevap: Hayır. MHP işte bahsettiğim parlamentoya barajı geçerek girebilecek yarım parti. Belki girer, belki giremez, ama her zaman var olacak.

Halen anlayamadığım konu merkezi sağı kim birleştirecekti? Cevap: Elbette Recep Tayyip Erdoğan ve Abdullah Gül. Halkımız güven duyduğunu yüceltir, bu yenilikçilerin kuracağı partiyi halkımız ödüllendirilecektir.

Peki diğer partiler ne olacak? Cevap:Yolsuzluk ve hortumculuk ülkemizin asıl sorunudur. Mevcut partiler denendi ve yıprandı. Soygunculara prim verdiler, önlerini kesmediler, paylaştılar. Halkımız öfkeli, ceza kesecekler. CHP'ye neden fatura kesmiyorlar, siz CHP'de olmayacak mısınız? Cevap: CHP rejimin, devletin, Atatürk’ün partisidir. Artık milletin partisi olmalı, halkın değerlerine saygı göstermeli, iktidarın hediye edilme devri geride kaldı.

Günay'ın 22 Temmuz 2007 seçiminde kararını AKP'den yana kullanmasına şaşırmamıştım.CHP'nin beklediği değişimi yapamadığını gözlemliyor olmalıydı. CHP adına büyük kayıp, AKP adına ise kazançtı.Günay'ın 3 Kasım 2002 seçimi için yaptığı tahminler yüzde yüze yakın gerçekleşti. AKP'ye çok faydalı olacağına kuşkum yoktu, Kültür Bakanlığı ona çok yakıştı.

Ergenekon’un maskesi düştü

01 Temmuz 2009

Ergenekon davası, maskeleri düşürdü. Elbette dava, cumhuriyetimizin gövdesini kemiren tüm kurtları bir çırpıda temizleme iddiasında değil. Savcılar, iddianameyi yazarken davanın derin devleti yargılama davasına dönüşmemesi, ordumuzu ve MİT'i yıpratmaması için özenli bir dil kullandı. Bu kurumların kendi içinde sessiz temizlik yapmasına imkan tanıdı.

En başta sorunun köküne inmeyi reddetmiş gözüken, sadece görünen cerahati kesip atmakla ilgilenen bir dava ile karşı karşıyayız. Dava, derin devletin dört veya dörtbin beşyüz kişi arasında gizli kadroları bulunan elit, oligarşik, burjuva, milletvekili olmadığı halde dokunulmazlığı bulunan üst düzey ve alt kadrolarından bahsetmiyor. Onları ortaya çıkartıp temizlemeyi değil, gözdağı vermeyi hedefliyor. Dokunulmaması gereken bazılarına ilk defa dokunduğu için ise, farklılık arz ediyor.

Yine de Ergenekon davası, yargılama sürecinde son 50 yıllık faili meçhulleri ortaya çıkaracak, hatta cumhuriyet tarihimizi yeniden yazdıracak gelişmelere gebe. Nihayet kara koyunlarımızın bir kısmı ayıklanıyor, kirli bağırsaklarımızın kör kısmı geçici de olsa temizleniyor.

Ergenekon davasına yansıyan müthiş bilgiler, üç maymunu oynayanları “maymunluktan” vazgeçirmedi. ‘Dağın fare doğurması’nı bekleyenler afalladı, ama halen fili sığdıracak çuval arıyorlar. Oysa görmezlikten geldikleri canavar, dudakları uçuklatan boyutta.

“Sahte cumhuriyetçiler”, “numaradan ulusalcılar” ve Atatürk'ün arkasına saklanan “ihanet şebekesi” deşifre edildi. Ülkemizin altını oyanların şaşırtan kimlikleri, yılların “psikolojik savaş” ürünü ezberleri bozdu. İdeolojik körlüklerden dolayı halen 1970’li yıllarda yaşayanlar, Ergenekon’un kendi adamlarını ıskartaya çıkartıp öldürdüğünü yıllardır ıskaladılar.

1990'lı yıllarda Veli Küçük'e JİTEM kurdurularak Ergenekon operativ hale getirildi. Son 20 yılda kurdurulan Hizbullah, İBDA-C ile aktifleştirilen TİT, DHKP-C ve bazı taşeron sağ ve sol terör örgütleri hep kontrollerindeydi. İddianameye göre, Küçük'ün Yeşil'in sağkolu Osman Gürbüz'e Hablemitoğlu'nu öldürme emrini verdiği belgelendi.

1990'lı yıllarda doğuda ve batıda binlerce faili meçhul cinayete azmettiren Küçük, Gazi olayları, Danıştay saldırısı ve Cumhuriyet gazetesini bombalatma gibi siyasetin ve ülkenin dengesini bozacak sayısız provokasyona karıştı. Gülen'e yönelik cımbızlanmış kasetlerle hazırlanmış 1999 Haziran fırtınası ve 9 yıl süren kesin beraatle sonuçlanan haksız dava sürecinden, Uğur Mumcu, Ahmet Taner Kışlalı cinayetlerine kadar sağ kesimlerin üzerine atılan tüm suikastların, iftiraların mimarıydı. Milliyete, inanca, düşünceye göre yaptığı fişlemeler onbinlerce can yaktı.

İddianameye göre, Ergenekon terör örgütü, PKK, Hizbullah ya da DHKP-C gibi terör örgütlerinin tasfiye edilmesinden değil, kontrol edilmesinden yana. Ergenekon-PKK ilişkisinin kanıtlarından biri de Öcalan'ın avukatı Doğan Erbaş ile Perinçek arasında geçen bir görüşme. Veli Küçük ve Ümit Oğuztan'ın evinde ele geçirilen “Panzehir” adlı örgütsel dokümanda PKK'nın tamamen tasfiye edilmesi yerine Öcalan'la işbirliği yapılması ve Ergenekon'da kendilerine “genç subay” diyen kişilerin PKK'da üst düzey görevlere getirilmesi, PKK'nın Kuzey Irak'ta 3 bin militan sayısında tutulması gerektiği belirtiliyor.

Perinçek'in PKK ile ilişkiyi yürüten, hatta Aydın Doğan'a Küçük tarafından mesaj götüren elçi oluşu, sahte ulusalcı, eski Maocunun maskesini düşürüyor. Perinçek'in Küçük'ün pek çok provokasyonunda ve terör eylemlerinde ‘katalizör', ‘organizatör' veya ‘provokatör' rol üstlenmesi ilgi çekici. ABD ve NATO düşmanı sanılan ‘ binbir surat' Perinçek'in esasen Ergenekon'u yönlendiren Neo-Amerikancı merkezlere çalışması hayret verici bir pişkinlik.

Güya kapitalizm, emperyalizm, ABD karşıtı İlhan Selçuk'un ABD Başkan Yardımcısı Dick Cheney'e AKP aleyhinde rapor sundurması, ülkücü Haluk Kırcı'ya 500 bin dolar vererek başbakana yönelik suikast işlenmesine dair bilgileri el yazısıyla not defterine geçirmesi, inanılmaz belgeler. Selçuk ve Kırcı isminin yanyana gelmesi, ezber bozucu olduğu kadar ürkütücüde.

Ergenekon davasında sanıkların profili sanırım pazarlık için kasten düşük tutuldu. Ankara’da biraz gazetecilik veya siyaset yapmış herkes, “donkişotca” derin devletçilik oynayan söz konusu pervasız ekiple karşılaşır. Bir süre sonra gerçek sahipleri ve liderini tanır, gücünü bilir, kalemi yazmaz olur, yanlışa direnemez. Cesur gazeteci, polis ve savcılarımızın işbirliği ile nihayet yanlışa ‘dur’ denildi.

Tabii ki, yargılanacak yüz kişinin “günah keçisi” yapılmasıyla “derin devlet” çökertilmiş olmuyor. Fazla büyütmeyelim. Oluşan konjonktürel, siyasal ve dönemsel şartlar karşısında kamuoyunun tepkisini göze alamayan ‘Beyaz Türkler’in direnci kırıldıda, işlevini tamamlamış Ergenekon çetesi kurban verildi.

Konuşan Mukaddes maskeleri düşürüyor!

01.06.2009

Ergenekon davasında en üst düzey yönetici olarak yargılanan Şener Eruygur'un eşi Mukaddes hanımın konuşmaları sürekli ortam dinlemelerine takılıyor. Son çıkan 3. kasedi, son dönemin oyunlarını kapsayan yeni bilgilerden oluşuyor. Cumhurbaşkanını indirme oyunu yakışıksız olduğu kadar göz açıcıda.

İlk Mukaddes kasedinde, Eruygur'un hasta olmadığını, GATA'da boş yere yattığını, destek vermedikleri için Genelkurmay'a kızgın olduğunu öğrenmiştik. İkinci Mukaddes kasedi, Eruygur'un plandığı mitingler ve darbeler ile Genelkurmay ilişkisini Tamer Akbaş Paşa'nın kurduğunu anlatıyordu. Genelkurmay başkanı İlker Başbuğ'a eşini kurtarmadığı için ateş püskürüyordu. 27 Nisan 1997 bildirisini geceyarısı yayınlamasına, ilk Cumhuriyet mitingine askeri personelin destek vermesini sağlamasına karşın, Yaşar Büyükanıt'ın Dolmabahçe görüşmesinden sonra desteğini çekmesini sert bir dille eleştiriyordu. Üçüncü Mukaddes kasedi, Büyükanıt'ın Dolmabahçe gizemine ışık tutuyor.

3. kasette neler yok ki.. Abdullah Gül'e açılan davanın amacını ve Kanadoğlu'nun yorumunu, Prof.Dr. Türkan Saylan'ın mitinglerde neden konuşturulmadığını, eski genelkurmay başkanı Org.Yaşar Büyükanıt'ın yahudiliğini kesin olarak kimden öğrendiğini, Atatürkçü Düşünce Derneği'nin (ADD) son dönemdeki asıl amacının ne olduğunu, eski cumhurbaşkanı Sezer'in cumhuriyet mitinglerine kaç bin TL destek olduğunu detaylarıyla anlatıyor.

Mesela yere göğe konamayan 'iyilik meleği'mefta Türkan Saylan'ın Eruygur tarafından çok tutulan biri olmadığını, frekansının tutmadığını öğreniyoruz. Darbeye karşı çıkan Saylan, ADD'de başkanlık yapan Eruygur'u istememiş, hatta birbirlerinin elini bile sıkmamışlar.

Eruygur ile Aytaç Yalman emekli olduğunda, Cumhuriyet gazetesinde, iflah olmaz darbe danışmanlarından İlhan Selçuk'u ziyarete gitmişler. Selçuk, Eruygur'u ADD üyesi ve başkanı yaptırmış. Amacı, tabiki darbe zemini için orduyu kullanmak. Kral gibi karşılanmışlar, pohpohlanmışlar, epey havaya girmişler. Ergenekon çetesi içinde 6 çalışanı yargılanan Cumhuriyet burası. Darbe için kaos ortamı hazırlansın diye kendi kendilerini bombalatanların gazetesi. Danıştay'a saldırı düzenletip yargıç öldürtmeye azmetmekten yargılanıyorlar.

Büyükanıt'ın Yahudiliği hakkında konuşan Mukaddes hanıma göre, 'Yaşar beyin annesinin yahudi olması çirkin.' Büyükanıt bu duruma itiraz etmemiş. Zira istihbaratı İsrail'in Türkiye ateşesinden almışlar. Büyükanıt'ı annesinin soyu nedeniyle yıpratmak çirkin olanı. Daha kötüsü Eruygur'un 2. iddianameye göre, zehirle suikast düzenletmesi. Eğer Büyükanıt'ı bertaraf edebilselerdi, Eruygur genelkurmay başkanı olacaktı ve darbe gerçekleşecekti.

Bu dönemde Büyükanıt ile ilgili 'Kürşat Haraketi' ünvanlı bir grup tarafından web sayfası hazırlanmış, bana da servis yapılmıştı. Göz atmakla kalmadım, hemen tüm bilgileri indirdim, okudum, provokasyon olduğunu anladım, yazmadım. Meğerse hazırlayanlar Ergenekoncularmış, 2. iddianamede yer alıyor. Dolmabahçede, Başbakan Erdoğan, çetenin hazırladığı hacmi kabarık şantaj ve sindirme dosyasını Büyükanıt'a verince oyunları başlarına dolandı.

27 Mayıs darbecileri başbakan'ı asarak sivillere, Genelkurmay Başkanı Rüştü Erdelhun'a işkence ederek TSK'ya gözdağı vermişti. 1960 darbesinde ABD, ordumuzda 235'i general olmak üzere 7.200 subayı emekli ettirerek ülkemizi yeniden dizayn etmişti. Herkes bu kadar çok şeyi nereden bildiğimi soruyor. 18 yaşıma kadar yaşamım askeri lojmanlarda, orduevlerinde, askeri tatil kamplarında, askeri üslerde, askeri okulda geçti. Asker olan babam nedeniyle Türk ordusuna hep hayranlık ve saygı duydum. Bu aşırı denilebilecek sevgi ve hürmetim yanlışları görmemi engellemiyor. Ordumuzu, bu yanlışlıklara göz yuman, halkını 'iç düşman' gösteren darbeciler yıpratıyor.

Mukaddes hanım bana eski paşa hanımlarıyla girdiğim bir diyaloğu hatırlattı.1999 yazında Antalya Kemer'de Simena tatil köyünde NATO

zirvesi yapılıyordu. Çalıştığım gazete akredite olmadığı için izleyemiyorduk. Genel Yayın Yönetmenimiz ayrımcılığa çok bozulmuştu. Bu tatil köyüne girip zirveyi takip edip edemeyeceğimi sordu. Düşünmeden 'evet' dedim. Antalya'ya gidip, Antalyalı yerel gazeteci gibi valilikten basın kartı alıp, içeri girdim. Simena'da herkese kendimi Azeri bir diplomat olarak tanıtarak medyanın alınmadığı yemeğe katılmayı başardım. Nereye oturacağım diye bakınırken, en önde yaşlı bayanların masasında boş sandalye gördüm ve oturdum.

Bu masanın genelkurmay başkanı ve kuvvet komutanlarının eşlerinin oturduğu masa olduğunu sohbet başlayınca kavradım. Azeri Türkçesiyle Azeri politikalarını anlatmama bayıldılar, her konuyu serbestçe konuştular. 'Derin devlet yandaki masada oturuyor' diyen paşa eşinin gösterdiği isimlere bir göz attım. Kenan Evren, Vural Beyazıt, Nurettin Ersin, Sabri Yirmibeşoğlu, Kemal Yamak ve Muhittin Fisunoğlu'nu tanıdım. Bir paşa eşi ekledi: Liderleri Tahsin Şahinkaya gelmeyecekmiş. İşleri vatanı korumak ve kollamak olan Milli Birlik Komitesidir bunlar.

Yemekte gelen karides salatası ve İstakozu yemeyince bir paşa eşi benden şüphelendi. Seks fıkraları anlatmaya başlayıp yüzümün kızarıp kızarmayacağına baktı. Önüme içki koydu, içmeyince, sende 'dinci' misin yoksa? diye sordu. Dayanamadım, kimliğimi itiraf ettim.

Bundan sonra çok tatlı bir sohbet başladı. Türk okullarının dünyadaki başarısından övgüyle bahseden bir paşa eşi, birden 'şeriat gelirse bize içki içtirmez ama' diye takıldı. Doğruları izah edince, şakayla karışık 'senin gibi parlak çocuklardan zarar gelmez, keşke hepsi senin gibi aydın olsa bu mürteciler' dedi. O kadar çok soruları vardı ki, kimi zaman cahilliklerine kızdım, kimi zaman bu tanıtım fırsatını bulduğuma şükrettim. Yemek sonrası hepsi saygı ile elimi sıktı, konuşarak anlaşabileceğimizi söylediler. 'Derin' denilen komutanlarla ayak üstü sohbet edip kafama takılanlara sordum, paşa eşleri gülerek seyrettiler, kimliğimi ispiyonlamadılar. Ancak gazetem, ertesi gün çıkardığım özel haberi manşetten fotoğrafımla verince, benim 'gizli misyon' 3. gün sonlandı.

Bu hatıramı, komutan eşlerinin ülkemizde cereyan eden pek çok olaya Mukaddes hanım gibi yakinen vakıf olduğunu anlatmak için yazdım. Kocası darbe planlayan komutan eşinin, derin devletin kılcal damarlarına

hakim olması normaldir. İnsanın ‘konuş Mukaddes konuş’ diyesi geliyor, konuşta darbecilerin maskesini düşür, gerçek yüzlerini göster. Ülkemizin ‘şeffaf bir toplum’ haline gelmesi için bol bol konuşan Mukaddes hanımlara ve ortam dinleyenlere ihtiyacımız var!..

Ergenekoncu masonların cemaati

15 Mayıs 2009

İtalya'daki P2 mason locası skandalına benzer bir skandal kapımıza dayandı. Ergenekon'un üst düzey yöneticilerinin dünya ve Türkiye masonları ile ilişkileri yeni gündeme geliyor.

Ergenekon’un 2. iddianamenin ek klasörleri arasında sanık Şener Eruygur'dan ele geçirilen, 36. klasörde yer alan belge, 'Convent Otel'de Avusturya'daki mason locası toplantısında alınan gizli kararları kapsıyor.

Ergenekon'un masonik bir hücre yapılanması olduğu artık sır değil. Bazılarına göre, 5 bin yöneticisi ve yüzbin görevlisi bulunan bu yapı aslında büyük bir dini cemaat.

2. İddianameden ‘nanik’ diyen şok belgeye göre, meğerse Yunanlı mason biraderler Türk biraderlerini uyarmış, İtalya’daki Gladyo’yı dağıtma süreci mason localarına uzanınca Türk masonlardan gerekli tedbirleri derhal almalarını tavsiye etmişler. Masonik yapılara ve Yahudilere aleyhtar olanların tespit edilerek imha edilmesi bile kararlaştırmış. Kara listeler hazırlamışlar.

Ortya çıkan belgede, Türkiye'de özellikle 'hassas noktalardaki' ve basın sektöründe söz sahibi biraderlerin uyarılması maddesi gözaçıcı. Ergenekon uzmanı olduk ya artık, herkes ‘medyadaki elebaşlarına ne zaman operasyon yapılacak?’ diye soruyor. Kamuoyu sanırım uyuyor. Mehmet Karamehmetler’in tutuklu Ergenekoncularla yaptığı utanç verici pazarlıklar ortaya çıkarıldı. Turkcell aracılığıyla Şener Eruygur ve Aytaç Yalman’ın

banka hesapları üzerinden yapılan ödemelerle ortam dinlemeleri yapmak için dinleme cihazları getirdikleri yayımlandı. Ortalığa saçılmış ortam dinleme kasetlerini kimin çektiği ve neden ‘yanarsak, yakarız’ mesajı verdikleri belli oldu. Turkcell’e el konulmaması ve sahibinin henüz tutuklanmaması şaşırtıcı sayılabilir.

Yunanlı mason biraderleri, Türk Ergenekoncu mason yoldaşlarına, ‘dinci teşekküllerin önlenmesi konusunda daha dikkatli ve hassas davranılması, Halkçı partilerin kadrolarındaki biraderlerin miktarının çoğaltılması ve bunların etkilerinin takviyesini’ tavsiye etmişler.

CHP’nin ve Baykal’ın neden Ergenekon avukatlığına soyunduğu anlaşılıyor. Milletvekili dokunulmazlıkları olmasa dokunulacak çok CHP milletvekili var. Başörtüsü sorununu kimin çözmek istemediği belli. Dini cemaatlere, ‘iç düşman’ muamelesi çeken içimizdeki ‘ Yunanlar’ın emir aldıkları dış mihraklar deşifre oluyor. Genelkurmay’daki mason çetenin içimizdeki Yunanlılarla paralel çalışmalar yapması ordumuzu yıpratır, ama bağlamaz, bağlamamalı!

‘Dini gruplar arasındaki ihtilaf ve bölünmelerin körüklenerek, masonluk aleyhindeki etkilerinin zayıflatılmasını’ isteyen Yunan mason biraderlerin, kimlerle işbirliği yaptığını artık biliyoruz. Ayrıca belgede yazılı, ‘Türk devletlerinin Türkiye ile ilişkilerinin zayıflatılması’ maddesi, son günlerde Azerbaycan ile aramızı kimlerin bozmaya çalıştığını anlatır gibi.

Ergenekon sanıklarından emekli Orgeneral Hurşit Tolon'un masonların toplantılarına katıldığı ortaya çıktı. 2. iddianamede yer alan, ismi Karargah Evleri yapılanmasında geçen Kemal Aydın'da ele geçirilen bir notta, "Mart-20 Kent Otel'de Atatürkçü masonlar, Hurşit Paşa da vardı." yazıyor.

Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası'na üye olan emekli Tuğamiral İlker Güven en üst düzeye çıkmış, hatta Güney Locası'nın kurucu üyesi olmuş. Dini cemaatlere kayıtlı değil, gönüllü bağlılığı tespit edilenleri YAŞ ve Genelkurmay kararları ile atan ordumuzun masonik yapılanmalara üye olanlara ses çıkarmaması tam bir çifte standart.

‘Askeriyede hiyerarşi bozulur’ endişesiyle mütedeyyin mensuplarını kapı önüne koyanlar, mason mensupların hiyerarşiyi bozmasından endişe

duymamış gözüküyor. Ordumuzdaki Yunanlı biraderler etkisindeki mason çete, daha fazla üst düzeyde barınamaz. Askeriyede emir komuta zincirini bozan bu tür yapılanmalara göz yummak, ordumuzun disiplinini, hiyerarşiyi yok eder.

Ergenekon firarisi Bedrettin Dalan'ın Fransa eski Cumhurbaşkanı Jacques Chirac'ı yardımcısı olarak anlatmasını nereye koyacaksınız? Silahlı Kuvvetler'den darbeye destek umudunu kesince, Amerika'daki masonik bağlantıları ile Yahudi lobilerine 'dalmalar' yapan Dalan'dan bahsediyoruz. Poyrazköydeki arazisinde ordu donatacak silahlar çıkan Dalan, ordumuzdaki masonların üstünde bir konumdaysa, darbe için düğmeye basabilecek ehliyette demektir.

Dalan’ın kurduğu İstek Vakfı ve üniversitesinin yönetim kurulunda Doğan medyanın patronu Aydın Doğan’ın bulunduğu sansür edildi. Doğan, Dalan’ın ana finansörü. Poyrazköy operasyonundan sonra Aydın Doğan’ın ismi alelacele İstek Vakfı’nın web sayfasından ve vakfın kuruluş öyküsünden çıkarıldı.

Ergenekon'un gerçek sahibinin 'laikliği' kisve ve ‘ Atatürkçülüğü’ kalkan yapan ‘masonik bir dini bir tarikat' olduğu ortada.Veli Küçük’ün bilgisayarından çıkan ‘13. Kabile’ kodlu belgede, "Mevlana Celalettin Rumi ve Hacı Bektaş-ı Veli gibi isimlerin Anadolu topraklarına gelişleri, örgütlenişleri, felsefeleri, amaçları ve etkinlikleri ile günümüz dünyasının Masonik Bilderberg faaliyetleri ile Yahudi Protokolü olarak anılan prensip ve amaçlar dizilerinin aynı temelde oldukları çok açıktır." ifadeleri bulunuyor. Masonlarla Ergenekon ilişkisi çok derin.

Anlayacağınız derin devletimizin ‘çakma’ denilebilecek kadar uyduruk, laik sanılan, gizli faaliyet gösteren, özel ritüelleri olan dini bir cemaati bulunuyor. Fransız etkisindeki Jön Türklerin ülkemize getirdiği ‘ateizm’, modernite adı altında ilk başlarda sadece yeni kurulmakta olan mason locaları ve Bektaşi tarikatında kabul gördü. Balkan çetecilerin mason ve Bektaşi kardeşliğini tek çatıda pekiştirmesiyle İttihat ve Terakki Partisi’ne dönüşen bu dini cemaat, 1909’da 2. Abdülhamit’i devirdi. Osmanlı iktidarını ele geçirip, 10 yılda koca imparatorluğu aşırı Türk milliyetçiliğiyle dağıttı. Saray’a bağlı Yıldız İstihbaratı var iken derin devletimizin temelini oluşturan Teşkilatı Mahsusa’yı kuran yapı, kendisine

30 bin silahşör bağlamıştı. Ülkemizdeki MİT'in altyapısını Teşkilatı Mahsusa oluşturdu.

İlginçtir, ülkemizin son iki asrını belirlemiş böyle bir güç merkezini kimse yazmıyor veya yazamıyor. Bu konuyu ele aldığım Mason Bektaşiler kitabımın, online satış listelerine göre etnik dini kitaplar kategorisi içindeki satışlarda ilk sıraya çıkması, bu bilgi açlığından kaynaklanıyor.

Aleviliği dışlayan yozlaştırılmış Bektaşilik çatısı altında, mason localarında çifte dini kimliklerini gizleyen, Ergenekon'u yönlendiren Mason Bektaşi yönetimindeki derin yapıya yıllardır müsamaha gösteriliyor. Sormak hakkımız: Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ, dini cemaatleri sivil toplum örgütü saymadı, peki bu dini cemaati nereye koyuyor? Veya şöyle soralım: Kendi müslüman halkını 'iç düşman' gören konsepti bitirmenin, ayrımcılığa son vermenin, toplumsal barışı demokrasiyle sözde değil özde yerleştirmenin vakti gelmedi mi?

Korku duvarı yıkıldı

15.03.2009

Ergenekon'da korku duvarı, 2. iddianamenin mahkemeye intikali ile yıkıldı. GATA'kulli' kaçakları, devleti şiddet kullanarak yıkmaya ve ele geçirmeye teşebbüsten müebbet hapis istemiyle yargılanıyor. Ancak henüz konuşması, hesap vermesi gerekenler susuyor, hatta yurt dışına kaçıyor.

28 Şubat sürecinin kudretli generali Çevik Bir'e vurma dönemi başladı. Belgelerle, şahitlerle iyice 'madara' edilen Bir, sessizliğini koruyor. Bin yıl sürecek denilen, 10 senede pörsüyen post modern darbenin enkazı temizleniyor. Andıç mağduru Mehmet Ali Birand, nihayet patladı, içini döktü. Taha Akyol, hesap sordu. Cengiz Çandar, öldürülmekten halen korktuğunu itiraf etti. Nazlı Ilıcak'ın başına yargıya baskı uygulayarak oyunlar açan Bir'in daha çok marifetleri bulunuyor.

Yargının zan altında kaldığı, yargıya baskının sıradanlaştığı, yıpratıldığı sürecin sonudur bu.

Eğer geri adım atılsaydı, dik durulmasaydı, demokrasi ve hukuk üzerindeki 'darbeci asker vesayeti' ilelebet payidar kalacaktı. Ordumuzu asıl yıpratanlar bu cunta meraklısı maceracılardır.

Eski Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı'nın, Hüseyin Kıvrıkoğlu'nun, Hurşit Tolon'un, Şener Eruygur'un eşinin internete düşen 'ortam dinleme' kayıtları, yalanlanamadı.

Darbeci, cuntacı zihniyetin sivillere, yargıya, politikacılara bakış açısını mükemmel resmeden bu ses kayıtları, korku eşiğinin aşıldığının da göstergesiydi. 10 sene önce kimse bunları yayımlamaya, gazetecilerde eleştirmeye cesaret dahi edemezdi.

Kasetleri, Ergenekon’un elit ucundan gelmeyenlerin yuvalandığı, masonluğun sadece belli seviyesine kadar yükselebilen ‘Meşaleciler Grubu’nun lideri, tutuklu Veli Küçük’ün ekibinin sızdırdığı ortaya atıldı. GATA’kulli’ ayrıcalığı tanınmayan Küçük’ün çözüldüğü veya anlaşma yaptığı iddia ediliyor. Söz konusu meclislerin 40 yıllık müdavimi Rahmi Koç tarafından bile ziyaret edilmeyerek yalnızlığa terkedilen Küçük, ‘yanarsam,yakarım’ demek istiyordu, ama aldırmamış gözüküyorlar.

Encümeni Daniş Grubu ve onun üstündeki Dostlar Meclisi veya Milli Birlik Komitesi denilen elit, üst düzey Mason veya Bektaşilerin alındığı ‘Şemsiyeciler Grubu’, mesajı algıladı. En önemlisi, Karadayı’nın ‘saçmalıklar’ diye küçümsediklerine artık herkes inanıyor. Bazılarına göre, gizliliği kalmayan bu ihtiyar meclisleri, artık sıradan bir emekliler kıraathanesidir.

Katılmıyorum. Ejderha hırpalandı, yoruldu, ama henüz pes etmedi. Koruyucu zırhları henüz yırtılamadı. Kabuk ve maske değiştiriyorlar. Obama ile birlikte yeniden kurgulanan yeni dünya düzenine uyum sağlamaya çalışıyorlar.

Bu arada BOTAŞ'ın asit kuyuları nihayet açıldı ve kemikler bulundu. Bu ölüm kuyuları artık ‘darbı mesel’ haline geldi, yüzlerce habere konu oldu. Korku eşiğinin aşılmasında kilometre taşıydı bu kuyular. Vicdan taşıyan onlarca gazeteci, yazar veya düşünür kalem oynattı, televizyonlar, ajanslar bölgeye elemanlarını gönderdi.

Geçtiğimiz günlerde Silopi'de 10 bin kişi miting yaptı. Kamuoyu uyandı, üzerilerine sinen korku zincirini kırdı. Bir gazeteci için en mutlu an, emeğinin karşılığını karşılık beklemeden aldığı işte bu andır. Yılın gazetecilik başarısı ödülünü alsam bu kadar sevinmezdim.

Mazlumların, mağdurların sesi olabilmek çok güzel bir duygu.

İtiraf etmeliyim, sırf bu kuyuları açtırabilmek ve savcılığa ciddi bir suç duyurusu yapabilmek için ‘Kara Kutu’ kitabımı yazdım. Silopi Cumhuriyet Başsavcısı Atilla Öztürk cesur çıktı ve Şırnak Baro Başkanı Nurettin Elçi'nin 1 Aralık 2008'de kitabımı delil göstererek sunduğu dilekçeyi ihbar kabul etti. Kitabımdan bu bölümü 16 Kasım'da köşesinden duyuran Bugün

gazetesi köşe yazarı Nuh Gönültaş'a ve editörümüz Hasan Yılmaz'a da teşekkür borçluyum.

Kuyuları, ilk defa 10 sene önce RP eski Milletvekili Abdülmelik Fırat'dan duymuştum. Kızı çalıştığım gazetede, yanımda gazetecilik stajı yapan Fırat'ın söylediklerini o günlerde yazmak, kendi ölüm fermanını imzalamakla eşdeğerdi. Ergenekon'un Kara Kutusu Tuncay Güney'e sadece asit kuyularının net adresini sordum. Güney, söylememek için biraz direndi, eğer bu işten bir sonuç çıkmazsa Küçük ekibinin kendisinden intikam almasından, yani öldürülmekten korkuyordu. Haksızda sayılmazdı. Kaybedeceğim bir şey yok, bem ölsemde demokrasi kazansın diye radikal bir karar verdi. BOTAŞ karakolunun adresi kitabıma böyle girdi.

1990'lı yıllarda insanların kafasında, 'BOTAŞ Karakolu'na giren bir daha çıkamaz' diye bir korku ve anlayış vardı. JİTEM açısından simgesel öneme sahip mekan, yıllarca korku mahzeni olarak ünlendi. JİTEM çalışanlarının Güneydoğu'daki üs bölgelerinden biriydi.

Levent Ersöz'ün komutanlığı döneminde, bölge Şırnak Cumhuriyeti adlandırıldı. İnsanların, çarşı ortasında kaçırıldığı, ölüm kuyularına atıldığı, cesetlerin dahi bulunamadığı bir cumhuriyetti Şırnak, ilçeleri ve köyleri. Ölüm ve korku kol geziyordu. Faili meçhullerin faili belliydi, sözüm ona tespit edilemiyor, edilse dahi yargılanamıyordu. Suçluluk psikolojisine yenilen biri asker, biri polis iki şüphelinin şüpheli intiharı, korkunun dağları aştığını simgeliyor.

Ergenekon ile mücadele için JİTEM'in aydınlatılması gerekiyor. Kuyuların açılması yetmez, kayıp ailelere hesap verilmeli, suçlular yargılanmalı. Televizyon televizyon dolaşıp hasta babası için ağlaşan Ersöz'ün ve Arif Doğan'ın kızları, Veli Küçük'ü savunan avukat kızı şunu bilmelidir: Bu bölgede binlerce insan babasız ve kardeşsiz kaldı, devletine düşman oldu, Türk kardeşine kan davası güttü, PKK'nın kucağına düşürüldü. Konu vatan hainliği veya kahramanlık meselesi değildir. Her insanın hayatı değerlidir, suçluysa yargılanmayı hak eder.

10 sene önce bazı doğu milletvekilleri ile Ankara'da Erzurum Çağ kebabı yemeye gitmiştik.

PKK’ya yataklık gerekçesiyle damgalanan 10 bin ‘hain Kürt listesi’ni gündeme getiren bir milletvekili, Veli Küçük’ü görevlendirenleri ve gizli kararın imzalandığı MGK toplantısında yaşananları anlatmıştı. Dönemin Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş, yakın günlerde ne hikmetse ABD’ye yerleşen eski başbakan Tansu Çiller’e, ‘ Bir gün bu yargısız infazlar ortaya çıkarsa hepimizi darağacına çıkartırlar, sonumuz Adnan Menderes’ten daha kötü olur, itibarımız kalmaz’ demişti. Eski İçişleri Bakanı Mehmet Ağar, listeden emin konuşmuş,

‘teröre karşı gayri nizami harp yöntemleriyle mücadelenin şart olduğunu’ vurgulamıştı. Oh be! Nihayet bunu da yazdım...

Gördüğünüz gibi korku duvarı yıkılsa bile, aşındırılamayan duvarlar, yargı işlemez zırhlar var. İtalya’da ‘Temiz Eller’ operasyonu 10 yıl sürmüş, 7 bin kişi tutuklanmış, bine yakını ömrünü hapiste geçirmişti. Ergenekon operasyonları, 10 yıl sürdürülebilirse ülkemiz bir nebze arınabilir.

GATA'ya kaçışın patent hakkı

01 Mart 2009

Ergenekon davasında tutuklu paşaların, askerlerin GATA'ya hastalık numarasıyla kaçışları, süreci bulandırdı, sulandırdı, saptırdı, anlamsızlaştırdı. 'GATAkulli' denilen kaçış yönteminin patenti GATA'da öğrenim görmüş eski öğrencilere aittir. GATA'da dört tane okul vardır, birinde dört yıl okumuş biri olarak eski hatıralarım gözümün önünde canlandı. Bir Arap atasözü olan ' Men dakka dukka', Türkçesiyle ' Eden, bulur', ibret verici biçimde gerçekleşiyor.

En iyisi en başından anlatayım. 1980'li yılların başında rahmetli Kemal Sunal'ın başrolünü oynadığı ' Hababam Sınıfı' filmleri bir fenomen haline gelmişti. 1983 yılında girdiğim GATA'daki askeri lisede devremiz 60 kişiydi. Okulun henüz ikinci gününde GATA'ya bir şehit cenazesi getirildi. Cenazede, 314 numaralı yeni mezun beni buldu, çünkü benim numaram 314'tü."Bizim devremiz Askeri Hababam sınıfıdır, bende lideri Şabanım" dedi ve kurala göre 314 numaralı öğrencinin kendisi gibi yeni devrenin lideri olması gerektiğini söyledi. Beni sünepe, pısırık, içine kapanık, pek zayıf bulmuştu. 'Senden Hababam Sınıfı lideri olmaz' diye peşin hüküm verdi.

Ne olduysa oldu, bizim devre bayrağı devraldı. Kısa sürede yaptığı yaramazlıklarla adı Hababam Sınıfı'na çıktı. Ne hikmetse, ders ve disiplin notum nedeniyle bende birden Koğuş Kıdemlisi ve sınıf başkanı oluverdim. Esasen gerçek lider ' Çinçin' lakaplı cesur yürekti, komünistlerden sürekli dayak yediğim için benimde korumamdı.

Hababam sınıfı neler yapmıyordu ki... Kuralları bozmak adetimizdi. Ama hiç bir zaman suçluyu ele vermezdik. Kim yaptı denilince toplu olarak ayağa kalkardık, toplu ceza alırdık.

Hele bir gece toplu kaçıp 'Rock konseri' izlemeye giden sınıfın son yatış yoklamasını nasıl verdiğimi unutamam. Komutan "sarhoş" lakaplı Ayfer Yılmazdı. Kimse ne iş yaptığını bilmezdi, istihbaratçı olduğunu 4 sene

sonra öğrendik. Bir şişe rakı ve meze aldın mı sabaha kadar içer, uyurdu. O nöbetçi iken kimse nöbet tutmazdı. Ama o akşam büyük kaçışı hissetmiş gibi erken yat yoklaması istedi. Dışarıya iki tane adam salıp bizim Hababam Sınıfı'nı konserden toplatırken, komutanı iki saat zor idare etmiştim. Tam yoklama verince komutan şok olmuştu.

Bizim Hababam sınıfının en büyük icadı, GATA'ya hastalık numarasıyla kaçıştı. 4 sene içinde 9 kişi GATA'ya zor dönemlerde hastalık numarasıyla kaçmış, hava değişimi veya rapor almıştı. Tıp bilgileri sağlam olduğu için doktorlar numaraları çakmıyordu. Çoğu sahte intihar girişimleri ile psikolojik travmadan rapor alır, okuldan atılmaktan yırtardı. Disiplin notu düşenleri kurtarmanın en kestirme yolu 'GATAkulli'ydi.

15 Mart 1987, benim GATA'ya hastalık bahanesiyle kaçışımın 22. yıldönümü. Neden mi kaçtım? Varlığı yeni öğrenilen Ergenekoncular yüzünden. Encümeni Daniş'te bulunan Necdet Öztorun Kara Kuvvetleri komutanıydı. Genelkurmay başkanı olmaya çantada keklik gözüyle bakıyordu, hatta davetiyeleri bile bastırmıştı. Rahmetli Özal'ın Cumhurbaşkanı Evren ile anlaşıp Öztorun'u tasfiye etmesine altı ay vardı. Öztorun, inanılması güç bir hukuksuzluğa imzasını attı. Tüm askeri okullarda ve orduda büyük bir örgüt kurulduğunu iddia ederek düğmeye bastı. Öztorun, NATO eğitimliydi ve Ergenekon'un üst düzey yöneticisiydi.

Düğmeye basmadan önce en son ABD ve İsrail'e uğramıştı. Emir milli değildi, dışarıdan geliyordu.

GATA'daki hayali örgütün lideri olmakta suçlandım, hemde 17 yaşımda. 320 kişilik okulun yarısı güya bana itaat ediyordu, emir komuta zincirinde hiyerarşiyi bozmuştum. Halbuki 4 sene boyunca her sabah komutanlara ' okulda vukuat vardır veya yoktur' tekmili veriyordum.

Bu iddiaları sahte belgelerle inanılır hale getiren ekibin başında sarhoş havacı albay Ayfer Yılmaz ve Atilla yüzbaşı vardı. İşkenceyle, dayakla istediği bilgiyi zorla koparıyordu.

Ayfer Yılmaz, beni sorgularken şunu açıkca söyledi: Oğlum, ben 12 Eylülde nice komünistlere, ülkücü baba yiğitlere işkence yaptım, istersem senin Atatürk'ü öldürdüğünü bile söyletirim. Liderler konuşmaz bilirim,

ama ben seni yarın Mamak Cezaevindeki özel işkence odamda bülbüller gibi konuşturacağım...

Elbette olmayan bir örgütü itiraf etmem mümkün değildi. Yılmaz'ın 3 gün boyunca anlattığı işkence yöntemlerini gülerek dinledim, adamı sinir ettim. Hababam Sınıfı, beni nezaretden gece kurtarmaya karar vermişti. Kurtardı da. Ama istemedim. Kaçarsam suçlu durumuna düşerdim. Aklıma 'GATAkulli' geldi. Normal viziteye çıkıp 'deli numarası' yapmaya karar verdim.

O sabah, "Beşinci Boyut"luk bir hadise yaşandı. Her zamanki doktor hastalanmış, yerine GATA Tıp'dan doktor adayı bir öğrenci gelmişti. Simasında göz kamaştırıcı bir nur vardı, parıldıyordu. Doğruları anlattım. Birden gürledi, ' O şerefsiz Atilla yüzbaşı homoseksüel bir komünisttir, aynı zamanda Mason Bektaşidir' dedi. İlk defa böyle bir kombinasyon duyuyordum. O mübarek doktorun beni GATA'ya yatırması için sevk ettiği doktorda kendisi gibiydi. Acaba Hızırla mı karşılaşmıştım?.

'GATAkulli' sayesinde işkenceden kurtuldum, 21 gün rapor aldım. Oysa Ergenekoncu ekibin operatörü Atilla Yüzbaşı, rapor almamam için GATA'ya ' Çok başarılı, disiplinli bir asker ve örnek Atatürkçü' diye mektup göndermişti. Sonuçta, raporumun bittiği gün Genelkurmay Kararı ile okuldan ayrıldım. O gün, 12 Nisandı, doğum günümdü ve beraat kandiliydi.

Genelkurmay ve Milli Savunma Bakanlığı aleyhine Yüksek Askeri İdare Mahkemesi'nde dava açtım. Çünkü hem disiplin abidesi gösterilip hemde disiplinsizlikten uzaklaştırma Askeri Ceza Kanunu'yla çelişiyordu. Usul hatası vardı. Bu ayrı bir hikayedir.

Atilla Yüzbaşı, 6 ay sonra bağırsak kanserinden dışkısını yapamadığı için acılar içinde GATA'da öldü. Ayfer Yılmaz, siroz'dan yaşama veda ederken, lakabı kendi tabiriyle "O...çocuğu" olan diğer Ergenekoncu Tayfun Yüzbaşı, bir sene sonra apandisi patlayan askeri öğrencinin istihrahatını iptal ederek ölümüne yol açmaktan ordudan uzaklaştırıldı.

Ergenekoncu askerlerin GATA'ya kaçış maceraları, ister istemez bana bunları hatırlatıyor. GATAkulli'nin patent hakkı, 1987 mezunu GATA Hababam Sınıfı'nındır. Yeni bir keşif değildir. Kadere bakın, şimdi kimler

kullanıyor!. Çok yazık! 'Alma mazlumun ahını çıkar aheste aheste' diye buna denir işte. Son kitabım 'Mason Bektaşiler', 22 yıllık bir takibin ürünüdür. Bu kitabı, bana ilham veren, Ergenekoncuların elinden kurtaran o mübarek doktora ithaf ettim.

Gülhane Askeri Tıp Akademisi (GATA) öğrencisini, yani beni tanımayarak yeni bir skandala daha imzasını attı. GATA Saymanlık Müdürü Nuriye Karaman imzasıyla GATA'nın eski askeri öğrencisi Faruk Arslan'a,tarafıma, 30 Mart 2011'de gönderilen mektupda, yapılan araştırmada gerek GATA Saymanlığı'nda gerekse okul idaresinde öğrenciyle ilgili herhangi bir bilgi ve belgeye rastlanılmadığı ileri sürüldü. Mağdurların avukatları tarafından Ankara GATA Komutanı Korgeneral Hasan Memişoğlu'na benzer kanunsuz ve usulsüz uygulamaların sona erdirilmesine ilişkin Kasım 2010 ve Ocak 2011'de mektuplar gönderilmesine rağmen henüz cevap alınamadı.

GATA Komutanlığı ve Saymanlığı, T.B.M.M tarafından çıkartılan ve 30.6.2010'de yürürlüğe giren 'Askerî Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'da yapılan değişiklikleri tanımıyor. Kanunun öngördüğü üç ay içinde yasal çerçevede tazminat haklarını talep eden askeri öğrencilere geri ödenmesi gereken personel ve amortisman giderlerininin ödenmemesi için GATA'nın sürdürdürdüğü direnç devam ediyor. GATA, yürürlüğe giren kanunlara AK Parti'nin çıkardığı kanunlar geçersizdir gözüyle bakıyor. Seçim sonuçlarını bekliyor ve ödemeleri savsaklıyor. Tarafıma gönderilen mektup çamura yatmaktır, ipe un sermektir, kanunsuzluktur.

GATA'dan verilmiş okul çıkış belgem bulunuyor. Söz konusu belgeyi okul idaresine yazdığım dilekçemde göndermeme rağmen dört yıl eğitim gördüğüm okulda kaydıma rastlanamaması bir skandaldı. Oysa 30 Haziran 2010'da çıkartılan kanunla, öğrenim giderleri adı altında alınan masraf kalemleri arasından personel ve amortisman giderleri çıkarıldı. Telefola konuştuğum GATA'da görevli subay ve astsubaylar kaydımın bulunduğunu itiraf ettiler. Ancak buna rağmen göz göre göre GATA Saymanlığı'na yanlış rapor yazdılar. Diğer askeri okullarda da benzer dramlar yaşanıyor. Çok komik ücretler ödeyerek geçiştiriyorlar. 175 TL gibi posta ücretini

karşılamayan raklamları utanmadan tazminat karşılığı diye ödüyorlar. Oysa bu giderler her zaman askeri okullarda toplam giderlerin yarısı olmuştur. GATA Saymanlığına 1987 ile 1990 arası taksitle ödediğim tazminat bedelinin bugünkü karşılığı 60 Milyar TL. Bugün alınan yüklenme bedelide bu kadardır. Ödenmesi gereken rakam 30 Milyar TL civarında. 1992 öncesi ve sonrası diye bir ayrım yoktur. Hukukta boşluk veya bahane arıyorlar. GATA Saymanlığı'nın mektubu, tarihe utanç belgesi olarak geçti. Bu mektup, bir komedi dram veya şaka olmalı. Ne hikmetse Saymanlık her ay bana taksit makbuzu gönderdiğini unutuyor, okul idareside verdiği çıkış belgesini hatırlamıyor. GATA'da okumadım da uzayda mı okudum? Eminim Yüksek Askeri İdari Mahkemesi, 20 Nisan 1987'de açtığım davayı da hatırlamaz. İşlerine gelince bizi fişlediler, şimdi bedel ödemek gerekince, işlerine gelmeyince kayıtlarımızı siliyorlar. AK Parti EMİNSU modelini örnek alabilir. 12 Eylül 2010 referandumuyla YAŞ kararları düzenlemesi yapıldı, uyum yasaları çıkartıldı ve 2500 kişinin mağduriyetinin giderilmesine başlandı. Eğer doğru düzgün bir takip yapılmazsa ve askeri bürokrasi bu işe karışırsa ipe yine un sererler. Öte yandan ordudan YAŞ kararı olmaksızın Genelkurmay, Kuvvet komutanlıkları, üçlü imza, bakan kararı veya okul idareleri disiplin kurulları kararlarınca 12 Eylül 1980'dem beri ilişiği kesilen 7500 kişinin mağduriyeti sürüyor. 1970 ve 80'lerde ordudan atılan sol görüşlü kardeşlerimiz, EMİNSU adlı dernekle, YAŞ mağdurları hariç, tüm askeri öğrenciler dahil özlük haklarını aldılar ve devletde istihdam edildiler. Hemde 1983'de darbecilerin en güçlü, ülkenin en fakir, siyasetin aciz olduğu dönemde bunu başardılar. AKP daha iyisini yapmalı. Hiç olmazsa EMİNSU modelini günümüze uyarlayıp tatbik etmeli. Ordumuz ancak mağduriyetleri samimi biçimde gidererek, yaslara uyararak ve gerçek suçluları bünyesinde barındırmayarak normalleşebilir ve eski saygın konumuna tekrar kavuşabilir.

Ergenekon'da kasetler savaşı

15 Şubat 2009

Ülkemizde demokrasi savaşı veriliyor. Max Weber, demokrasinin en büyük düşmanının sadece kendi çıkarlarını düşünen despot elit grup olduğunu söyler. Aynı baskıcı, totaliter küçük grup için cumhuriyet araçtır, amaç değildir. Elit grup, konumlarını korumak için adaleti, hukuku yok sayar, demokrasi ve cumhuriyeti, Roma'yı yakan Neron gibi kendinin olmayacaksa yakabilir. Ortaya çıkan ses kayıtları, ya Neron'dan medet uman içerdeki yardakçıların son uyarıları, yada gerçektende birilerinin elinde ortaya çıkmaya hazır çok sayıda bomba kaset bulunuyor.

Susurluk sürecini takip edenler için Ergenekon sürecinde ortaya çıkartılan son kasetler, ses dinleme kayıtları sürpriz olmadı. Bu ses kayıtlarını kimin piyasaya sürdüğü halen muamma.

Ülkemizde herkes birbirini dinlediği için çok sayıda zanlı var. Yabancı istihbaratların yaptığı dinlemeler, hiç olmadık biçimde medyaya aktarılabiliyor.

Tutuklu iki orgeneralin hastalık bahanesiyle GATA'ya sevkedilip zımnen beraat ettirilmeleri kamu vicdanını rahatsız etti. Aslında bu uzlaşmayı bekliyordum. Geriye günah keçisi olarak yanmaları için Ergenekon'un 10 numarası Veli Küçük, JİTEM İstihbaratın Eski Başkanı Levent Ersöz gibi düşük rütbeli emekli paşalar bırakıldı. Bu durumdan rahatsızlarsa efendilerinden intikam alabilirler.

Eski genelkurmay başkanı İsmail Hakkı Karadayı'nın eski ANAP Lideri Erkan Mumcu'ya yaptığı baskı konuşmasının ardından Şener Eruygur'un eşinin GATA sürecinin nasıl işlediğini anlattığı dinleme kaydı, Youtube'a düştü. Bu konuşmaların dinleme izni alınmadan kayıt edildiği anlaşılıyor. Bu nedenle polisten ziyade gözler, Ergenekon çetesine yöneldi.
Doğu'da 'Sarı Levent' lakabıyla korku imparatorluğu kuran Ersöz paşanın dinleme ve kayıt altına alma tutkunu olduğu biliniyor.

Emniyet'de 1990'lı yıllardaki Osman Ak'ın ' Telekulak Çetesi'ni unutmuş olabilirsiniz. Ama Ersöz'ün yasadışı biçimde kaydettiği 2500'den fazla şantaj kasetinin olduğu bilgisi daha çok yeni. Ersöz ile işadamı Mehmet Emin Karamehmetler arasındaki konuşmaların dökümü basına sızdı. Paşaların iş dünyası ile yakından ilgilenmeleri, kelli felli iş adamlarının onlardan yardım dilenmeleri üzücü olduğu kadar gözaçıcıda.

Ergenekon davası içine giren Atabeyler'in başbakana suikast krokisi ve Sauna çete'sinin şantaj kasetleri hazırladığını biliyoruz. Bu işlerin uzmanı 'Sisi' lakaplı Seyhan Soylu'nun göz altında iken verdiği derin bilgiler basına tam yansımadı. Aslında polis, sanıldığının aksine çok ketum davranıyor. Basına ses kaydı sızdırmak isteseydi, hergün yeni bir skandal ile yüzleşmek zorunda kalırdık. İşadamlarından, askerlere, üst düzey bürokratlara kadar pek çok saygın insanın ses ve görüntü kaydı, Sauna çetesinden çıkmıştı. Bu kayıtlar kamuoyuna açıklanmadı.

Ersöz'ün kayıtları nerede bilmiyoruz. Veli Küçük'ün kayıtlarından haberimiz yok.

Veli Küçük ile Hürriyet Genel Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök'ün Susurluk kazasından 10 dakika sonra yaptığı telefon konuşmasının dökümleri yarın bir gazetenin manşeti olursa şaşırmayınız. Bugün Karamehmetler'in kasedini Taraf gazetesine sızdıran, yarın Aydın Doğan'ın Veli Küçük ile 2001'de yaptığı özel görüşmenin kasedini ortamı uygun görürse servis yapabilir. Herkes kısacası diken üstünde.

Bakarsınız bir gün Susurluk davasından nihayet yargılanmaya başlayan Mehmet Ağar'ın inanılması güç skandallarda parmağı olduğuna dair belgeler, kayıtlar yayınlanabilir. Ağar'ın, 'ne yaptımsa devlet için yaptım, devlet izin verirse konuşurum' söylemi çökebilir. Devleti için 'rutin dışı'na çıkanların kendilerini sağlama almak için 'zulo'ya neler sakladıkları bilinmez.

Hele durun bakalım, daha Abdullah Çatlı'nın kayıp çantasındaki telefon rehberi ve Yeşil'in işlediği tüm cinayetleri kaydettiği videolar ortaya çıkmadı. Birileri JİTEM davaları Ergenekon ile birleştirilirse Susurluk arasında köprü kurulur diye sabahlara kadar uyuyamıyor. Ne Genelkurmay JİTEM cinayetleri ile nede Kürt vatandaşlarımız, Ergenekon-PKK arasındaki derin bağlantıyla, infazlarla yüzleşmeden huzur bulamaz. Suçun üstünü örtmek vicdanlarda kabuk bağlatır, psikolojileri bozar, sorununda zaten kesin çözümü olamaz.

Ülkemizde bu dinleme furyasının hukuki temeli nedir? Türk Ceza Kanunu'nun 135. maddesine göre kolluk kuvvetleri izin alarak dinleme yapabilir. Yargıtay 8. Daire önündeki bir davayla ilgili ''içeriği maddi

delillerle desteklenmeyen telefon görüşmelerinin cezalandırmaya yeterli olmayacağı" hükmünü verdi. Kafaları karıştıran 'ses kayıtları delil değil' imajı uyandıran kararının aksine yasal dinlemeler mahkemede kanıt olarak kullanılabilir. Yasal olarak yapılmayan dinlemeler ise kanıt olamazlar. Bu kadar basit olan ayrımı bulandırmak nafile çabadır. Yargıyı eğip bükmek, adamına göre değiştirmek, zayıfı cezalandırırken, güçlüyü korumak adalet sisteminin temeline dinamit koyar, güvensizliğe yol açar.

Ergenekon opreasyonu çerçevesinde Emniyet'in Danıştay saldırısından beri, belki öncesi şüphelendikleri şahısları dinlemeye aldığı anlaşılıyor. Polis, ortaya delil koyar ve savcıdan yasal dinleme için izin alır. Kendi başına karar verip kimseyi dinleyemez. Dört milyon küsur sayfa telefon dinleme, şüpheli emaillerinin, chatlerinin takip kayıtlarından bahsediliyor.

Şüphe duyulanlardan elde edilen maddi deliller polisin doğru iz üzerinde olduğunu ispatladı.

Soruşturma kapsamındakiler hakkındaki tek delilin telefon dinlemeleri olmadığı aşikâr. Ele geçirilen cephaneler, suikast planları ve daha önemlisi işlenmiş cinayetler var ortada.

Ergenekon Terör Örgütü'nü yok sayan veya gönüllü avukatlığına soyunanlar, yanlış yerde konuşlandıklarının farkındalar. Bu duruşları, kamu vicdanını yaralıyor. Sanırsınız ki, tutuklananların hepsi hayali bir siyasi intikam senaryosunun kurbanı! Silahlar, bombalar, suikast planları, krokiler hep sahte, uydurma! Göz altına alınan saygın insanlara gözdağı veriliyor! Toplumun artık gözü açıldı. Kimin ne karıştırdığı az çok biliniyor.

Bu ülke insanı, artık hiç bir haberle şok olmuyor, sansasyon manşetlere alıştı. Yanlışları kanıksar hale geldik. Bomba kasetler değil asıl bu vurdumduymazlık tehlikelidir.

Kaz kaz 25 yılda bitmez Ergenekon...

15.01.2009

Ergenekon operasyonları ezberleri bozdu. Ortaya çıkan silah tarlaları, polisin işini çok iyi yaptığını gösterdi. Delililer çok güçlü olunca demekki, bağımsız savcıların onayıyla kendilerini adaletin üstünde görenlerde gözaltına alınabiliyormuş, bağımsız hakimler tutukluyabiliyormuş. 2009 darbesi önlendi. Kirli yapılanma içinde kendilerini 'imparator'

sanan medya ayağı ve İstanbul baronlarının sırası yaklaşıyor.

Susurluk soruşturmasında aslan kesilen bir takım medya, sıra Ergenekon'a gelince kediye döndü. Ergenekon'un Susurluktan bariz farkı ve fazlası, çok farklı kesimleri biraraya getirmesi. Kimse başını kuma gömmesin; Ergenekon "fasa fiso" veya bir "siyasi intikam"

değildir. Susurluk'ta ıskalanan son çırpınışlarını sergileyen 'ırkçı sol'un ve 'demode Kemalist'lerin bir kesiminin kirli yapıda yönetici olduğu yeni anlaşılıyor. Saygın 'ulusalcı', 'cumhuriyetçi', 'laik geçinen' dokunulmazlar şaşkın. İstismar ettikleri, arkasına saklandıkları zırhları düşünce birden 'çıplak kral' olduklarını anladılar.

İtiraf etmeliyim ki, biz gazeteciler korktuk. Susurluk dönemi ve sonrasında işlenen faili meçhul cinayetler arkasında yer alan Veli Küçük'ün adını bildiğimiz halde hiçbirimiz yazamadık. Bugün orgeneraller tutuklanıyor, yargılanıyor; çünkü Genelkurmay suç zanlısını artık korumuyor. Orduyu yıpratmamak işte böyle olur.

Veli Küçük'ün Ankara'daki darbe meraklısı, ırkçı derin ekibiyle 1998'de tanıştım. JİTEM'i kurduran ve Hizbullah'ı yedeklerine alan en derin paşamız Teoman Koman da Küçük gibi Susurluk Komisyonu'na ifade vermedi. Eski MİT Başkanı ve Jandarma Genel Komutanı Koman nede olsa ülkemizin en güçlü holdingi Koç'un ve Cavit Çağlar'ın Nergiz'inin danışmanıydı. Kimse onlara yan bakamazdı. Hoyratça işler yapan

Başbakanlık başdanışmanı, eski deniz kuvvetleri komutanı Güven Erkaya'ya kim kafa tutabildi ki, Koman'a 'destur' desin...

28 Şubat sürecinde Ankara'da gerçekten neler olduğunu yazmaya henüz kimse cesaret edemedi. Bir kesit sunayım: Başbakanlık muhabiri olarak rahmetli Bülent Ecevit'i takip ederken, bir gün 'Kriz Masası' diye bir birim ile karşılaştım. Başında emekli bir tümgeneral vardı. Meğerse ülkenin atanmış gerçek başbakanıymış. Gizli başbakanın yardımcısı Yasin Aslan adlı 7 yıl ABD Kongresi'nin maliyeleştirdiği Azatlık (Liberty) radyosunda çalışmış

bugün 13 kitabı bulunan bir gazeteciydi. 6 ay sonra Aslan, generalimizin 'abuk sabuk' emirlerine dayanamayıp istifa etti.

Başbakanın imzalayacağı tüm genelgeler, bu generalin 30 kişilik 'post modern' darbe ekibi tarafından hazırlanıyordu. O devirde başbakanlık yapan ne Mesut Yılmaz nede Ecevit, önüne gelen genelgeyi imzalamama hakkına sahipti. Zaten müşavir Albay toplu imzalatır, başbakan okuyamazdı bile. Tüm bakanlar gölge bakan görevinde birer albay tarafından idare ediliyordu.

Ergenekoncular, sanırım böyle bir başbakan ve bakanlar özlemindeler. Medya organlarını da yönlendiren Albaylar vardı. En kötü hükümet bile bu dönemden iyidir.

Bu arada Koza sokağa başbakanlık müşaviri olarak taşınan Yasin Aslan ile ilişkilerimi geliştirince birdenbire Azerbaycan ve Özbekistan'da 'Türkcü, Turancı' darbeler organize etmiş, Ermenistan'da devlet başkanına (yanlışlıkla bakan öldürmüşler), Şam'da PKK elebaşısı Abdullah Öcalan'a suikast düzenleyen timin içindeki bir istihbaratçıyla tanıştığımı anladım.

Mesut Yılmaz, Öcalan'a Yalçın Küçük aracılığıyla 'kaçsın' mesajı yollayınca başarısız olmuşlar, Yılmaz'a fena küfrediyordu. Deli Yürek dizisindeki istihbaratçı Turgay'ı andırıyordu. Avrupa Birliği'ne girilmesine kesinlikle karşıydı. Çünkü derin askerlerimiz, ülkemizin tüm 'iç düşmanlar'ının AB'ye girmek istediğini gözlemlemişti. AB kötü bir kurum olmalıydı ki, 'iç düşman' kategorisine sokulan halkın yüzde 70'i taraftardı. Şu meşhur 'Milli Stratejik Konsept', diğer adıyla 'Kırmızı Kitap' öyle

diyordu. Aslan'a göre demokrasi hikayeydi, 'aptal' halkı başıboş bırakırsan hata yapardı (!). İşi şansa bırakmamak için siyasi mühendislik dedikleri kaos çıkartmak işleriydi.

Bir gün 'acilen gel' dedi, gittim. 'Salak' rolünde bilgi topluyordum. 'Sana Mesut Yılmaz'ın babaannesinin Kırım'dan gelen bir Ermeni olduğunu ispatlayacağım' diyerek bir belge çıkardı. 'Sen bilmezsin, Recai Kutan'da, Oğuzhan Asiltürk'te aslında Ermeni kökenli müslümanlardır'

diye ekledi. Alaycı bir üslupla, 'başka' dedim. Kinayemi anlamadı, devam etti: Murat Karayalçın, Emre Gönensay.. daha sayıyordu, 'dur yeter' dedim. Aslan'a göre bunların 'kanı bozuk'tu, bu nedenle ülkeye ihanet edebilirlerdi. Başımdan aşağıya sanki kaynar sular dökülmüştü. İşte Ergenekon'un ulusalcılığı budur, 'döl' veya 'kafatası' ırkçılığıdır.

AKP iktidara gelince Aslan başbakanlık müşavirliğinden alındı, Beyşehir'e İngilizce öğretmeni olarak gönderildi. Sürgün olarak algıladı, gitmedi. Azerbaycan Kültür Derneğine başkan oldu. Devleti bu kurtarıcılardan kurtarmak şart. Ortak özellikleri, yalnızca kendilerini devletin gerçek sahibi olarak görmeleri. İç düşman diye ötekileştirdikleri nüfusun büyük çoğunluğunu küçümsüyorlar. Bugün roller değişti.

Elbette Susurluk artığı Koman ve Küçük gibilerin kadroları kolayca temizlenemez. Bunlar yargı sürecine direniyorlar. Kamuoyu artık uyanmış durumda. 21. yüzyılda rutin dışına çıkan eli kanlı silahlı devlet kurtarıcıları istemiyor, çağdaş Batı demokrasisi istiyor.

Ergenekon operasyonları, henüz siyasilere, yüksek yargıya ve medyaya tam uzanamadı.

Masonlardan kimse bahsetmiyor. Dış istihbaratlar kayıp. JİTEM dosyaları davaya dahil edilmedi. Temennim, bu süreçte, ne yargı yıpransın, ne asker, ne de siyasi iktidar; bırakın bağımsız yargı işini görsün... Acelesi yok, zaten kaz kaz 25 yılda bitmez bu Ergenekon...

Ajan gazetecilerin listesi

15 Aralık 2008

Medyada ne zaman ajan gazeteciler tartışması başlasa kulak kabartırım. Bu sefer tartışmayı Taha Kıvanç başlattı. MİT ile bağlantılı 23 gazeteci listesinden söz etti ve iki ismi kodlayarak öne çıkardı. Herkes bu isimlerin, 'Siyah' kodlu Fatih Altaylı ve MİT'in kapsamlı tarihini yazan Ergenekon'un tutuklu sanığı Tuncay Özkan olduğunu anladı.

Gerçekten MİT ajanı olsam “Evet MİT ajanıyım” demem mümkün mü? diyen ve Kıvanç müstearını kullanan Fehmi Koru'nun iddialarını ret eden Altaylı, 'Ben MİT ajanı isem, siz it ajanı mısınız' diye sordu. Koru, daha sonra 'Siyah'ın kim olduğunu bilen var mı?' diye işi pişkinliğe vurdu. Altaylı'nın eşi “Boş ver takma kafana. Bunlar Uğur Mumcu için de MİT

ajanı demişlerdi. Senin gibi ağzında bakla ıslanmayan adamdan ajan majan olmaz. Hemen kovarlar” demiş. Haksız sayılmaz. Çok konuşandan ne MİT ajanı olur nede it ajanı.

Kıvanç her ne kadar listeyi İç İşleri eski bakanı Saadettin Tantan'dan duyduğunu söylesede, bu listenin eski Başbakan Mesut Yılmaz tarafından kendisi ile görüşen iki gazeteciye Zafer Mutlu ve Hasan Cemal'e verildiğini gazeteciler 8 yıldır biliyor. Listeyi kim hazırlamış belli değil. MİT sahip çıkmıyor. Ama listenin başına gelenler trajedi olduğu kadar komikte.

Altaylı'nın her hafta MİT'e uğrayıp zarf aldığını MİT'ci Mehmet Eymür daha önce açıklamıştı. Ancak Altaylı'yı ilk itham eden gazeteci Haluk Şahin idi. Şahin'in CIA elemanı olduğunu ise, 'Ergenekon'un Çöküşü Çöküşü 2' isimli kitabında Zihni Çakır yazdı.

Ergenekon'un kara kutusu Tuncay Güney'e göre, Çakır'ın listesi, Veli Küçük'ün eline geçen meşhur kayıp çuvalından çalıntı. Peki nasıl oluyor bu?

Güney'i sorgulayan polis Adil Serdar Saçan tarafından Emniyet dışına kaçırılan belgeleri teslim alması için Küçük, Saçan'a Tuncay Özkan'ı gönderiyor. Akman Akyürek'in ve arşvini Çatlı'nın kayıp çantasını daha önce koplayan Özkan yamandır. Özkan bir kopyasını alıp, belgeleri gizliyor, Küçük'e başka kopyayı teslim ediyor. MİT bir iddiaya göre, Saçan'ın 'gizli' deposuna bir gece girip belgeleri kopyalıyor ve Genelkurmay'a rapor sunuyor. Depo, tevafuken 2004'de basılıyor ve belgeler tekrar Emniyet'in eline geçiyor. İstihbarat servislerimiz arasında tam bir belge kapmaca, saklambaç, körebe oynanıyor.

Güney'e göre, Küçük'ün arşivi ve belgeler Emniyet'in eline geçmesinden sonra Çakır'a, kitabı için sızdırıldı. CIA ajanı damgası vurulan gazetecilerin isimleri şunlar: Erdal Şimşek, Kamuran Akkuş, Harun Odabaşı, Haluk Girti, Önder Şuşuoğlu, Mehmet Güç, Reha Muhtar, Necdet Açan, Güneri Civaoğlu, Cengiz Çandar, Mine Kırıkkanat, Haluk Şahin, Okay Gönensin, Bilal Çetin, Murat Birsel, Ali Bayramoğlu. Bunlar arasında, güya MİT tarafından hazırlanan ve eski Anayasa Mahkemesi Başkanı Yekta Güngör Özden'in CIA ajanı olduğunu gösteren bir belge de var

Tek kelime ile 'çakma', saptırma bir liste bu. Bu isimlerin yarısını şahsen tanırım, hepsi sıkı sağlam gazetecilerdir. Mehmet Ali Birand, Can Ataklı, Can Dündar gibi gazetecilerin yabancı servislere çalıştığına dair belgeyi gördüğünü söyleyen Güney'in bahsettiği liste de, gayri ciddi.

Babasının eski bir MİT elemanı olması Can Dündar'ı otomatik olarak istihbarat elemanı yapmaz. Ahmet Hakan, Taraf gazetesi yazarı, The Economist temsilcisi, geçmişte bir çok saygın yabancı medyaya çalışmış gazeteci Amberin Zaman'ın yabancı istihbarat elemanı olabileceğini kibarca yazdı. Zaman, cevabi yazısında, babası Bangladeşli, kocası Erivan'da görevli bir Amerikalı diplomat olduğu için bu iddianın çıkartılmasından üzgündü. İyi gazeteci olmayan bu kadar saygın kurumlarda çalışamaz, kapıya hemen koyarlar. Kocası Amerikalı CIA veya diplomat diye suçlanan diğer gazeteciler Taraf gazetesinden Yasemin Çongar ve ünlü 'darbe ihtimali yarı yarıya' ve 'Hudson skandalı' mimarı Zeyno Baran.

MİT ve Genelkurmay servis haberlerin en yoğun olduğu matbuat Doğan medyasıdır. Buda normaldir. Harp Okulu'dan solcu olduğu için ayrılan Hürriyet'in yıllanmış gazetecisi Metehan Demir'in sık sık asker ve MİT

istihbarat kaynakları kullanması gözümden hiç kaçmaz. Eski bir Deniz subayı iken atılan Ali Kırca'nın 28 Şubat sürecinde lakabı ' Düğmeci Paşa' idi.

Radikal gazetesinde İstihbarat şefliği yapan, artık öğretim görevlisi bir akademisyen olan dostum Deniz Zeyrek, bence Ankara'nın 'en derin' gazetecisidir.

Ülkemizde ajan gazeteci yoktur demek istemiyorum. Yeni Formu çıkaran Aydın Yalçın gibi Amerikan NED'den yüz bin dolar aldığını bunu da totaliter rejimlerle mücadele ederek demokrasiyi yerleştirmek için yaptığını itiraf edenler çıktı. ABD'den Ankara'ya dönüşünde Aslı Aydınbaş, gazetecilerin bildiklerinin yüzde 20'sini yazdığını, yüzde 80'ini sakladığını hayretle görmüştü. Bunun nedeni, tam tersi olsa o gazeteciye istihbarat kaynakları bir daha bilgi aktarmazlar, gazetecilik yapamaz. CIA, 1996 yılına kadar 400 gazeteciyi ajan olarak saflarına katınca 1996 yılında ABD Kongresi yasa çıkardı ve CIA'in gazeteci kullanımına yasak getirdi. Bildiklerinin yüzde 80'ini yazmayan, ama yabancı servislere gönüllü aktaran gazetecilerin azalması için, TBMM yasa çıkararak MİT'in gazeteci kullanımına yasak getirmelidir.

Alevilik açılımı zaruridir

01 Aralık 2008

Ergenekon'un Aleviler üzerinde kurduğu tahakük ve oyunlar kaldırılmadan ülkemiz birlik ve dirlik kuramaz ve iri olamaz. Türkiye'nin bir Alevi sorunu olduğuna inanıyorum. 85 yıldır bu sorunun neden çözülmediğini araştıranlar, arkasında "antidemokratik" ve "despot", katı bir zihniyeti görecektir. Alevilerin taleplerini daha fazla görmezden gelmeye devam edersek, boy atan uç fikirler ya da uç hareketlerle başa çıkılamaz. Aleviler, kimlik bunalımları içinde kendini hala ifade edebilme rahatlığına kavuşamadığı için herkes kendi Aleviliğini/Bektaşiliğini oluşturuyor. Avrupa'daki bazı Alevi dernekleri, "Ali'siz Alevilik"i gündeme sokmaya çalışıyor.

Bu sorun, son zamanlarda daha yüksek sesle konuşulmaya başlandı.

AK Parti'nin Reha Çamuroğlu’nu milletvekili kadrosuna alması, bu konuda açılımın eli kulağında olduğunu gösteriyordu. Ancak gecikti, Çamuroğlu küstü, Başbakanlık Danışmanı ofisini dahi boşalttı. 12 Haziran 2011’deki seçimden sonrada tamamen elveda dedi.

9 Kasım’da yurt dışındaki bin 200 küsur derneği çatısı altında birleştiren Avrupa Alevi Dernekleri Konfederasyonu Başkanı Turgut Öker’in fişeklediği, 21 derneğin üye olduğu Alevi Bektaşi Federasyonu Başkanı Ali Balkız’ın desteklediği Ankara mitingi, AKP’nin aklını başına getirdi. Alman İstihbaratından lojistik destekle yapıldığı iddialarına rağmen, hükümete ‘barışcıl’ bir uyarıydı. 10 Kasımda Bakanlar Kurulu’nda alel acele Çamuroğlu’nun ‘çözüm paketi’ onaylandı.

Çamuroğlu, ‘İsmail’ve ‘Son Yeniçeri’ adlı mükemmel romanları, Alevilik konusunda bilimsel araştırmaları, kitapları ile konunun uzmanlarından. O, kendi çevresinden gelen “hain”, “dönek”, “düşkün” eleştirilerine aldırmadı. Alevi örgütlerin çoğundan destek bulamasa da meseleyi gündeme taşıdı. Bu arada Cem vakfı Başkanı Prof. Dr. İzzeddin Doğan’ın, ‘mitinge destek vermedi’ diye “düşkün” ilan edilmekle tehdit edilmesi, yakışık almadı.

Sorunun çözümü için atılacak en büyük adım, Alevi toplumunun üzerinde ortaklaşa uzlaştığı taleplerin karşılanması. Diyanet İşleri Başkanlığı’nın kaldırılması, Cemevlerinin resmi ibadethane olarak kabul edilmesi ve zorunlu din derslerinin kaldırılması gibi konular halen sıkıntılı madde başlıkları.

Dedelere standard getirilmesi, eğitim verilmesi, imamlar gibi devlet maaşı sunulması olumlu reformlar. Şu anda 1982 anayasasını değiştirmek mümkün olmadığına göre, mevcut din dersine Alevi bölümü ekleyip seçmeli hale getirmek, akıllı bir ‘ara formül’ olabilir.

Alevilerin bazılarının Diyanet’e bağlanmaya sıcak bakmayacaklarını biliyorum. Bu nedenle Kültür Bakanlığı’na bağlanması iyi bir orta çözüm. Bazıları, ‘eskiden Cem Evi mi vardı, nereden çıktı?’ diye cahillik gösteriyorlar. Osmanlı’da tekke ve zaviye vardı, pek çok tarikat ibadetlerini camide yapmazdı, köylerdeki Cem Evleride bir tarikat tekkesiydi.

Malumunuz, kanuna göre bunlar kapatıldı, ama kanuna aslında hiç uyulmadı, bugünde bu anlamsız yasak sırıtıyor.

Bunun yanı sıra, Çorum, Sivas ve Maraş "olayları" ile ilgili dosyaların açılması, davaların yeniden görülmesi, Madımak Oteli'nin müze yapılması gerekiyor. Eğer "derin devlet"in birimlerinin müdahil olduğu olaylar resmen kanıtlanırsa, Alevi toplumundan özür dilenmesi elzemdir. Elbette ki bunlar, çok kolay gerçekleşecek şeyler değil. 1937 ve 1938'de Dersim'de ne olduğuna vereceğimiz doğru cevap, bence 'özür', devletimizi belki de Tuncelili Kürt Alevi vatandaşlarımızla barıştıracaktır.

Dersimli bir Alevi olan Yüzleşme Derneği Başkanı Cafer Solgun, 'Alevilerin Kemalizm'le İmtihanı' adlı kitabında şu görüşleri savunuyor: Alevilerin Kemalistliği bir takiyedir. Daha doğrusu öyle başlamıştır. Kemalizm'i yaymaya çalışanlar, Cumhuriyet mitinglerinde Alevileri kullanıp darbe çağrısı yaptırdılar. Alevilerin şeriat tehlikesine karşı darbe çağrısı yapılan etkinliklerde bulunmaları çok utanç verici bir şeydir. AKP bir iktidar partisidir.

Eleştirilecektir. Fakat Alevilerin sorunu AKP ile beraber ortaya çıkmamıştır. Alevilerin sorunları şu veya bu siyasi partiyle değil, doğrudan rejimledir.

Alevileri oldukları gibi kabul etme erdemini göstermeliyiz. Türkiye'de yeni bir dönüşüm yaşanıyor. Bugüne kadar Alevilere hak ettikleri hakları vermeyenler, dost bildikleri güya Kemalist çevrelerdi. Alevilik çalışmalarıyla öne çıkan Cem Vakfı'ndan Ayhan Aydın'ın şu Alevi tanımlamasına katılıyorum:

"Alevi/Bektaşi İslam anlayışı; İslam içinde kendi ibadet, inanç kural ve kaidelerini, rütiellerini çeşitli kalıplar şeklinde oluşturmuş, birbirinden çeşitli nedenlerle farklı görünümlere sahip olsalar da cem, semah, dede, baba, ocak, müsahiplik, muharrem orucu, Hızır vd. çok önemli ibadet uygulamalarında ciddi sistemler geliştirmiş, Kuran gibi, Buyruk gibi, ulu ozanların ve düşünürlerin görüşleri, sözleri, şiirleri, deyişleri gibi belli kaynakları kendilerine rehber edinmiş, bu sistemlerle yaşamlarını sürdürmüş bir inanç bütünlüğüdür. Hz. Ali'siz, Hz.

Muhammed’siz, Kuran’sız bir Alevi/Bektaşi İslam anlayışı düşünülemez. Hz. Hüseyin’siz, Kerbela’sız, Muharremsiz, Ehlibeyt’siz bir Alevilik/Bektaşilik de düşünülemez.”

Bir tetikçi, bir provokatör, tek gerçek

1 Kasım 2008

1990’lı yıllar, çeşitli Türk ve yabancı istihbaratların ağır psikolojik savaş taktikleri ile Türk gazetecileri yanlış yönlendirdiği “kayıp yıllar” olarak tarihe geçti. Meşhur sandığınız pek çok gazeteci ününü, istihbaratlardan gelen servis haberlere borçluydu. Haber atlatma hırsı olan gazeteciler ustaca aldatıldılar, ama bazılarının kastı zaten aldatmaktı.

Bu netametli girişi, yıllardır sektirmeden takip ettiğim Aydınlık gazetesinin yabancı istihbaratların sürekli aldatan bir “dezenformasyon aracı” olduğunu anlatabilmek için yaptım.

CIA ve MOSSAD’ın, Genelkurmay ve MİT’in aşırı solcu istihbaratçılarının sızdırdığı yarısı yanlış yarısı doğru bilgilerle çıkan bu yayın, bilgi kirliliğine ve toplumu birbirine düşürmeye çalışır. Uzman gazeteci değilseniz okumayın, alıntı yapanlara kanmayın, kafanız karışır.

Kıbrıs’taki Türk askerine daha dün “işgalci” diyen, bugün ise ordumuzu güya savunan Ergenekon tutuklusu Doğu Perinçek, 40 yıldır tüm istihbaratların bir nevi "dezenformasyon misyoneri"dir. Türkiye ilginç bir ülke. Aydınlık, Susurluk’taki ‘sağ Ergenekon’u deşifre etmek için çok çaba sarfetti. Perinçek sonra gidip ülkücü mafya lideri Sedat Peker ile “Kızılelma koalisyonu” kurdu, Maoculuktan Türkçülüğe geçiş yaptı. Ermeni kökenli bir mason olmasına rağmen “sözde Ermeni soykırım” iddialarına karşı en sert savunmayı İsviçre’de yaparak “donkişotluğa” soyundu.

Bugüne kadar hiç yazmadığım Susurluk’un bir tetikçisini yazmaya, Ergenekon’da yargılanan Doğu Perinçek’in avukatlığını Ceyhun

Mumcu’nun üstlenmesi nedeniyle karar verdim. Kardeşi Uğur Mumcu’nun katilinin kim olduğunu ve arkasında kimler bulunduğunu Ceyhun beyin bizzat yüzüne Ağustos 2000’de söylediğimde hiç şaşırmamıştı.

Susurluk’un “sağcı katilleri” olduğuna inanan Mumcu, kardeşi ile eski dost olan Perinçek’in Ergenekon’un “sol kolu” olduğuna inanmıyor. Örgütün 1999’da kurulduğunu var sayarak, Uğur Mumcu’nun daha önce öldürüldüğü bahanesinin arkasına sığınıyor. Züğürt tesellisi!

Mumcu’yu kimin öldürdüğünü nereden mi biliyordum? Katilin kendisi söylemişti, ama maalesef “deli raporu”yla serbest bırakıldı, kirli yapıyı deşifre etmiyecek “gühah keçi”leri para karşılığı suçu üzerilerine aldı.

En iyisi başından anlatayım. Mumcu’yu öldüren çeteyi itiraf eden ve idam istemiyle Ankara DGM’de yargılanan Abdullah Argun Çetin, yaklaşık 1.5 yıl tutuklu kaldıktan sonra 4 Ağustos 2000’de tahliye edildi. 5 Ağustos’da çalıştığım gazete ofisine gelen Çetin, öldürülmeden önce son kez konuşmak istediğini söyledi.

Daha önce CHP milletvekili Fikri Sağlar’ın çok umutlar bağlayıp TBMM Susurluk Komisyonu’na getirdiği Çetin’i Yaşar Topçu Komisyon’dan “hasta bu adam” diye kovmuştu. Çetin’in yaptığı işleri zaten aklı yerinde normal bir vatandaşın yapması mümkün değildi, işin doğası gereği Susurluk tetikçileri Ayhan Çarkın gibi “ruh hastası” tiplerden seçilmişti. Gerçektende bu onun ortadan kaybolmadan önce “son kurşunu” oldu. Görüşmeye gazetenin Ankara temsilcisi, haber müdürü, iki köşe yazarı ve muhabir olarakda ben katıldım.

Kendisini Abdullah Çatlı’nın ‘sağ kolu’ ve Yeşil'in ‘eski elemanı’ olarak tanıtan, “Abdullah Kerimoğlu” ve ‘‘Acar’’ kod isminide kullanan Çetin, bildiği tüm yapıyı anlattı. Binlerce sivil insanı PKK’ya “yataklık” gerekçesiyle 1990 ile 1996 arasında gereksiz yere öldürdükleri için pişmandı. ‘Derin devlet’in içinde çatışma çıktığını, sağ kanadın tasfiye edilmesinden sonra ‘yetim’ kaldıklarını savunuyordu.

Azerbaycan'da Haydar Aliyev'e yönelik suikast teşebbüslerinde yer aldığını, Bahriye Üçok ve Uğur Mumcu suikastlarına katıldığını, Mumcu'nun yaşamını yitirmesine neden olan bombanın yapımında görev aldığını,

Sultanahmet Meydanı'ndan Bakü Metrosu'na kadar, dünyayı dehşet içinde bırakan birçok sabotaj ve bombalama eyleminlerinde bulunduğunu, uyuşturucu işi yaptıklarını detaylarıyla açıkladı.

Çetin'in patronu Çatlı ve Yeşil'di, onlarda emri JİTEM'in patronu Veli Küçük'ten alıyordu, tıpkı Perinçek gibi. Dokunulmaz olduğunu düşünen Küçük, TBMM Susurluk Komisyonu'yla dalga geçerek ifade vermeye gelmemişti. Haberi yayınlayamadık, Çetin'i bir daha gören veya duyan olmadı.

Tek bir gerçek var; Çetin vatan için kurşun sıktığını sanan ahmak bir "tetikçi"ydi, Perinçek ise kime çalıştığını bilen eğitimli, tartışmasız bir "prokovatör". Aklı başında bir aydın olan avukat Ceyhun Mumcu'nun neden halen "Bizimkiler yapmış olamaz" diye Aydınlık ve Perinçek'i savunduğunu çözemiyorum. Bu bir "ideolojik körlük" müdür, yoksa bir "akıl tutulması" mı?

Türk ve Kürt kardeşliğine dinamit koyanlar!

15 Ekim 2008

Herkesi çileden çıkartan Aktütün karakolu saldırısı, PKK'nın taşeron bir terör örgütü olarak artık tamamen yabancı istihbaratların güdümüne girdiğini gösteriyor. Düşman olmaktan çekindiğimiz İsrail ve ABD ile bölgede çıkarlarımızın çeliştiğini, arif olan anlıyor. Türk ve Kürt kardeşliğini dinamitlemeyi hedefleyen güçler, PKK'yı kullanıyor.

Topu topu dağlarda yuvalanmış dört bini geçmeyen militanı kalmış PKK'yı bitirmek Türk ordusu için zor değil. Bu işin bu kadar uzamasında içimizdeki 'İrlandalı'ların katkısı büyük.

Sınırda tampon bölge oluşturulması, profesyonel askerlerin bölgede konuşlandırılması, modern askeri teknolojiden yararlanılmasına, 'hayır' diyen yok. Ancak daha fazla askeri yöntemler mi, yoksa daha fazla demokrasi mi, çözüm yoludur?

OHAL'ın, sıkı yönetimin yeniden bölgeye hakim olması, tamda terörden, kandan beslenenlerin hedefi değil midir? Daha fazla aş ve iş, daha fazla eğitim ve sağlık olanakları, daha fazla devletin gülen yüzü, merhametli, şefkatli ve müşfik eli bölgeye uzanmalıdır.

Kışkırtıcı, bol şehitli terörün hedefi, bölge halkını kalkındıracak hamlelerin kökünü dinamitlemek, kaçırmak, Türk milliyetçiliğini körükleyerek nefreti masum Kürtlerin üzerinde yoğunlaştırmaktır. Türk ve Kürt kardeşliğinin pekişmesinden sadece PKK değil, bölgede emeli olan yabancı devletler, istihbaratlar da çok çekiniyor.

Kaos ortamından faydalanan rantcı çeteler, uyuşturucu, silah ve insan kaçakçılığını yıllardır bulanık suda yürütüyor. Kim bunlar? İşte burada durun, biraz düşünelim. PKK ile Ergenekon Terör Örgütü, dolayısıyla JİTEM arasındaki ilişkiyi ıskalamayalım. Diyarbakır'da devam eden davada JİTEMci tetikçilerden mağdur Kürt vatandaşlarımız, davalarının Ergenekon davasıyla birleştirilmesini talep etti. Üç yüze yakın aydın, çoğu

JİTEMcilerin karıştığı, yargısız infazlarla öldürülen 18 bini aşkın faili meçhullerin aydınlatılmasını istedi. Medya bunları görmüyor.

Olaylara tek taraflı, subjektif bakmayalım. Türk Hizbullah'ının karıştığı 'domuz bağı' cinayetlerinin ayyuka çıktığı 2000 yılında çalıştığım gazete, iki diplomasi muhabirinden beni İran'a, diğer arkadaşımı Lübnan'a Hizbullah liderleriyle röportaj yapmaya, konuyu derinlemesine araştırmaya göndermişti. Hizbullah Lideri Nasrullah ve İran İstihbaratı yetkilileri, Türk Hizbullah'ı ile ilişkilerinin olmadığını, bu işin Türk derin devleti Ergenekon'un işi olduğunu açıkca vurgulamıştı. Menzil ve İlim gruplarından oluşan Türk Hizbullah'ının üzerine gittiğimizde karşımıza yine JİTEM, Arif Doğan ve Veli Küçük çıktı.

PKK ile Hizbullah ilişkisini yazdık, ama kimseyi inandıramadık. Kimse iki örgütün arkasında da aynı el olduğunu görmek istemedi.

1990'lı yıllarda PKK itirafçısı olarak JİTEM'e alınan, 10 yıl boyunca tüm faili meçhul cinayetlere karışan Abdulkadir Aygan, 'İtirafçı' adında 2006'da bir kitap yazdı. İsveç'te oturan Aygan, Ergenekon davasında tanık ve sanık olmak istediğini ve tüm kirli, karanlık ilişkileri deşifre edeceğini bildirdi. Kitabın en çarpıcı bölümünde, Aygan'ın PKK elebaşısı Abdullah Öcalan'a JİTEM'den sıkıldığını, PKK'ya dönmek istediğini bir akrabası vasıtasıyla iletmesi yer alıyor. Öcalan, ' Orada daha faydalı, dişini sıksın' diye haber gönderiyor. Kandan beslenen, büyüyen, destek bulan PKK, kanın durmasını istemiyor, JİTEMcilerin yanlışlarını kullanıyor. Aygan'ın 'Diyarbakır Emniyet Müdürü Gaffar Okkan, JİTEMcilerin işini bozuyordu' tespiti önemli. Devletin gülen yüzünü öldüren yalnız Hizbullah veya PKK değil diğer karanlık yüzüydü.

Öcalan'ın Ergenekon üyesi olduğunu Emniyet Eski İstihbarat Genel Müdürü Bülent Orakoğlu son kitabında öne sürdü. 'Sakıncalı' gazeteci Uğur Mumcu'nun öldürülmesinin nedeni, Ergenekon'un PKK'ya silah sevkiyatını, Kuzey Iraklı liderler Mesut Barzani ve Celal Talabani'yle terör arasındaki ilişkiyi, CIA ile MOSSAD'ın rolünü kitabında yazacak olmasıydı. MİT'de Kürt Şubesine bakan istihbaratçının kızı Kesire ile Öcalan'ın neden evlendirildiğini Mumcu öğrenmişti. Hepsinin arkasında düşman olmak istemediğimiz iki ülkenin istihbaratları bulunuyordu. Bugün de onlar var; daha da güçlendiler, Kuzey Irak 'arka bahçeleri' oldu.

Ermeni terör örgütü ASALA'nın terörü bırakmadığını, elemanlarını PKK'ya verdiğini, Türk düşmanı Süryani ve Yezidilerden oluşan elemanları 'paralı asker' olarak PKK için toplayarak Beka vadisinde terör eğitimi yaptırdığını ilk yazanlardanım. Şiddete karşı şiddet politikası, sadece 1993 ile 1996 arasında 30 bin cana mal oldu. Bitmeyen kan davası, yabancı istihbaratların fitnesiydi. Yargısız infazlara izin verildiği bu dönemin hesabını kimse vermek istemiyor. Ergenekon'da adeta tek günah keçisi kalan Veli Küçük'e bu 'pis işi' yaptırtanlar saklanıyor. Öcalan'a göre, Ergenekon'u MOSSAD, Doğu Perinçek'e göre, CIA tasfiye ediyor.

STV'de yeni sezona başlayan ' Tek Türkiye' dizisi, hem güncel hemde geçmişte olanları görsel olarak ekrana taşıyor. Henüz asker kılığına giren PKK'lılar afişe edilebildi, PKK kılığına giren JİTEMcilere, Ergenekoncuların PKK'ya karşı kullanmış gözüktüğü Hizbullah'a sıra gelmedi. Türk ve Kürt kardeşliğinin temelinde müslüman kardeşliği olduğunu görmeliyiz.

Aşırı ırkçılığın Türkler gibi Kürtleri de esir almayı sürdürmesi halinde, PKK terörünün beslendiği kaynaklar kurutulamaz. Bölgeyi tekrar 'terör kısır döngüsü'ne ve yeni Ergenekonlara teslim etmemeliyiz.

Liderin şemaili ve bağlantıları

15 Eylül 2008

Ergenekon yazılarımdan oldukca etkilendiğini gözlemlediğim okuyucularım, ısrarla bir numaranın kim olduğunu soruyor. Herkesin bir tahmini var. Çoğu asker kökenli zannediyor.

Ne AKP nede başka bir iktidar yakın tarihlerde "O" kişiyi karşısına alabilir. Bu nedenle epey kirlenen Ergenekon örgütünün tasfiyesine zorakide olsa gerçek liderin izin verdiği görüşündeyim. 2001'de 'tükürdüğünü yalamak' zorunda kaldığı, hoşuna gitmeyen temizlik emrini daha büyük yerden aldığını bildiğim için "zoraki" diyorum.

Burada Türkiye’yi hangi ‘derin ABD örgütleri’ yönlendiriyor sorusu ortaya çıkıyor. Bizim lider, neoconların en aşırı kanadına bağlı, Cumhuriyetci, yani Bush taraftarı. Diğer derin Amerikan devletlerinin çatışması sırasında neoconlar, Irak savaşında yaşanan fiyasko sonrası etkinliğini göreceli yitirdi. Türk liderde geri adım atmak zorunda kaldı. Lider, ılımlı Washington’un uyarılarına rağmen AKP’yi devirmek için söz konusu çeteyi ve generalleri 2001’de görevlendirdiğine pişman oldu.

Gerçek liderin uluslararası bağlantıları ve güçlü ekonomik yapısı, isminin dile getirilmesini bile engelliyor. Görünürde hiç bir zaman illegal iş yapmayan, cep telefonu ve bilgisayar kullanmadığı için dinlenemeyen ve izlenemeyen lideri suçlamaları zor. Yaşı artık epey ilerledi. Asker olmadığını biliyorum.

Dört kuşak öncesinden Rum dönmesi, cumalara gidiyor, ölümü hatırlattığı için cenaze namazlarını sevmiyor, gitmiyor. Berberi Atina’da, her 15 günde bir tıraş olmak için Yunanistan’a gidiyor. Şık giyinmeyi sevdiği için sürekli Paris’te dolaşıyor.

Netice itibariyle ailesinin kurduğu, geliştirdiği işini koruyor, siyasi iktidarını, gücünü kimseyle paylaşmıyor. Seçimle başa gelen iktidarların muktedir olamaması, söz konusu elit liderimizin karizmasından kaynaklanıyor. Koordinatlarını vereceğim liderin portresini anlamanız için mensup olduğu derin örgütleri ve etkisini kavramanız gerekiyor.

Liderimiz sosyal demokrat gözüküyor ve asla bu özelliklere ulaşamayan CHP'ye oy vermeye devam ediyor. Oysa bu doktrin ilkelerini sosyal adalet prensibinden alır. ABD ve Avrupada liberal geçinenler bu akımdan. Liderimiz liberal ama aslında Amerikalılardan beter bir “kapitalist.” Eski Türk sosyalist ve komünistler, liderimizin şirketlerinde üst düzey yönetici.

Dünyadaki pek çok tüketim ve üretim malzemesini, medyayı, devletleri sistematik gizli örgüt ağına sahip bir elitler grubu kontrol ediyor. Dünyanın yüzde 40 servetine sahip 200 en zenginin yönlendirdiği grup, tüm dünyada 8 bin üst düzey elemanla koordineyi sağlıyor.

Globalizasyonun ve Yeni Dünya Düzeni'nin temel felsefesini ortaya koyan “Kaostan Düzen” mottosu ile ortaya çıkmış Illüminati, Skulls and Bones

Society (SBS, Kuru Kafa ve Kemik Cemiyeti), Bohemian Grove (veya Bohemian Club) adlı gizli cemiyetleri var.

Bu elitler grubun arkasında masonik gizli örgütlenmelerin olduğunu kimse yazamıyor. Bu uluslararası ağın, 20. yüzyılda bünyesine eklediği Council on Foreign Relations (Dış İlişkiler Konseyi), Trilateral Komisyon ve Bilderberg isimli örgütler bulunuyor.

Bu örgütlere üye olan kişiler istihbarat örgütlerinin, silahlı kuvvetlerin, NATO'nun veya Savunma Bakanlıklarının, bankaların, dev tröstlerin en tepesindeki insanlar. Bizim yerli liderimizde CFR, Bilderberg ve Illüminati üyesi.

Illuminati, üyelerini inanılmaz bir sır gibi saklıyor ve bugün hemen her ülkede mevcut. Özel eğitim, tören ve alt mason kültüründen gelmeyenler Illuminatiye kabul edilmiyor. Başında Henry Kissenger bulunuyor, Türkiye'den sorumlu adamı Richard Perle, bizim liderle iş pişiriyor. NATO bağlantılı Gladyolar kurmak onların kararıydı. Yeraltı örgütleri ile ilişkiyi Trilateral Komisyon sağlıyor.

Trilateral Commission (TC), Yeni Dünya Düzenini tüm dünyaya daha iyi yayabilmek için oluşturuldu.1973'te David Rockefeller, Henry Kissenger ve Zbigniew Brzezinski tarafından kurulan gizli örgüt, CFR'yi Atlantik ötesi ülkelerde CIA ile örgütlüyor; siyaset, darbe, mafya mühendisliği yapıyor.

CFR'nin resmi olmadan uluslararası düzeyine taşınmış bir şekli olan 1954'de kurulmuş Bilderberg, her yıl gizli toplantılar düzenliyor. Türkiye'de son 50 yıldır başa geçen ünlü politikacıların çoğunluğu Bilderberg üyesi, bizim liderde toplantılarına katılır veya temsilcilerini mutlaka gönderir.

Tüm dünyada TC, Bilderberg ve CFR birbirinin içine girmiş durumda. Her üçünün de üyesi olan Bill Clinton, Brent Scowcroft, John Mark Deutsch, Robert Strange gibi 50 kişi var, bizim liderde bunlardan biri, çok güçlü.

Küresel sermayeyi yöneten elitler, amacına ulaşmak için savaşlar çıkartıyor, değişmez sanılan ülke sınırlarını değiştiriyor, kaostan düzen çıkartıyor, ulus devletleri tehdit ediyor.

Ergenekon’un gerçek liderinin neden yakayı sıyıracağını, isminin dahi açıklanamayacağını anladığınızı umuyorum.

Türkiye'nin imaj sorunu

1 Eylül 2008

Politikacılarımız gurbetçilerimize, "Bulunduğunuz ülkenin vatandaşı olun, lobimizi oluşturun" diye tavsiye de bulunurlar. Bir dış gezide eski Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, bir vatandaşımızın " iltica tek çare olsa bile mi?" sorusunu "seçme ve seçilme hakkı elde edinde hangi yolla olursa olsun" diye cevaplandırmıştı.

2000’de Dışişleri Bakanlığı'nda "off the record" kalması şartıyla yapılan Diplomasi muhabirlerinin katıldığı "Background" bir toplantıda Demirel'in söz konusu beyanının gizli bir devlet politikası olup olmadığını sordum. Dışişleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı ve Ortadoğu Genel Müdürü konumundaki tecrübeli diplomatımız, "Elbette vatandaşlarımıza iltica ederek vatandaş olun diyemeyiz. Ancak bu yola tevessül edenlerin vatandaşlık elde etmesini gayri resmi destekleriz, bu vatandaşlarımıza yönelik konsolosluk hizmetlerimizi aksatmayız." diye cevaplandırdı.

Kanada'ya ilk adım attığım 2001 başlarında Afganlı bir dostumun, "bana 10 bin dolara Türk pasaportu ayarlar mısın?" teklifiyle karşılaştım. "Türkiye'ye her ülke vize uyguluyor, ne yapacaksın?" diye sorduğumda, "Japonya uygulamıyor, benim ticaretim orayla" yanıtını verdi.

Meğerse pasaport satan bir çetemiz varmış. Ankara'daki Kanada büyükelçiliğinde ise, 10 bin dolar karşılığı vize veren şebeke daha yeni ortaya çıkartıldı. Bu şebeke ile 1990'lu yılların başında yakınlarına vize alanlarla yeni tanıştım. Demekki 20 yıl vize satmışlar.

Ottawa büyükelçiliğimizde yaşanan diğer bir skandalı, Nisan 2007'de yazdığımızdan beri, gayri resmi Toronto konsolosluğuna döndük. Derdi olan bizi arıyor. Kanada'ya iltica eden Türk vatandaşlarına, konsolosluk

işlemleri için Ottawa'ya gittiğinde ekonomik gerekçe ile iltica ettiğine dair kağıda zoraki imza attırılıyor. Bu imzayı atmadan işi görülmüyor.

Bu yanlışlığa 2007 başında iltica başvurusunu kaybedenlerin pasaportlarının uzatılmaması uygulaması eklendi. İnsan Hakları başvurusundan göçmenliği alabilecek onlarca vatandaşımızı büyükelçiliğimiz ortada bıraktı. Eski Büyükelçimiz Aydemir Erman ile çok iyi ikili ilişkiler kurduğuma güvenerek aradım. Tam dört yıl her iki ayda bir telefonla arayarak hatırımı soran büyükelçinin samimiyetimize binaen bu sorunu çözmesini umuyordum. Büyükelçimiz, "Esneklik gösteriyorduk, ama bitti. İstersen yaz. Dışişleri'nden resmi yazı geldi, bir ‘halt’ yiyip Türkiye'nin imajını bozanların pasaportlarını uzatmıyoruz."
dedi. Yukarıdaki gayri resmi politikayı hatırlattım, tınmadı. Haberi yazdım.

Kanada Göçmen ve İltica Bakanlığı'na haberi tercüme ederek gönderen Hamilton'daki SİSO, bakanlığın Türkiye'nin vatandaşlarına yardımcı olmadığı görüşüne sahip olmasını sağladı. Bu kategoride sadece beş ülke bulunuyor. Diğer dördünden ikisi Zimbabya ve Uganda gibi 5.

sınıf dünya ülkeleri. Türkiye pasaportlarını uzatma şartını kaldıran bakanlık, onlarca vatandaşımızın göçmen olmasının önünü açtı. 'Zorla imza attırma' haberini büyükelçiliğimiz, imajlarını bozma girişimi olarak algıladı. Asıl yanlışı kendilerinin yaptığını gözardı etmeye devam etti. Bu sorun yüzünden, büyükelçilikte görevli bir personelin sorunlu vatandaşlarımıza büyükelçilik dışında fazla para karşılığı konsolosluk hizmeti verdiği ıskalandı. Bir ihbar üzerine yakayı ele veren personel işten atıldı.

Halen imzayı kimin topladığı aydınlanmadı. Kanada makamlarınca, güvenlik soruşturması sırasında her iltica edenin adı büyükelçilik vasıtasıyla veya direk Türk İç İşleri bakanlığına yazılarak soruluyor. Büyükelçiliğin fişlemeye ihtiyacı yok, bu isimleri biliyor.
Dilekçeleri, ‘zevahiri kurtarmak’ için aldıklarını sanıyordum. Acaba yanıldım mı?

Üç yıl önce Müslüm adlı bir vatandaşımız, vatandaşı bilgilendirme kanunundan yararlanarak Türk Dışişleri'ne başvurdu ve zoraki alınan imzalardan İçişleri Bakanlığı'nın haberi olup olmadığını sordu.

Dışişlerinden gelen resmi mektupda, İç ve Dışişleri bakanlıklarının böyle bir uygulamadan haberlerinin olmadığı bildirildi.

Eski büyükelçi Erman'da imzaları kendilerinin almadığını savunmuştu. 'Kulağı kesik' bir vatandaşımız, imzaların eski JİTEM yeni adı JİT olan Jandarma İstihbarat tarafından PKK'ya karşı toplandığını savundu.

Arif Doğan ve Veli Küçük'e kurdurulan, ama varlığı hep inkar edilen JİTEM'in adı, Ergenekon davasında Türkiye'nin imajını bozan eylemlerle anılıyor. PKK'ya yataklık gerekçesiyle kaçırılan, kaybolan on bine yakın vatandaşın yargısız infaz edildiği ileri sürülüyor. Küçük'ten sonra Doğan'ın JİTEM arşivi de ele geçirildi. Ergenekon'un öldürüp izlerini yok ettiği çoğu Kürt kökenli vatandaşlarımızı görmezlikten gelemeyiz.

Ergenekon'un ‘gönüllü avukat’lığını üstlenen talihsizlere hayret ediyorum. Türkiye'nin imajını bozan bu cinayet şebekesi cezalandırılmadan, PKK'nın oyuncak olarak kullandığı "Kürt kartı" elinden alınamaz, AB'ye girilemez. İlticalardan daha fazla imajımızı çizen bu ‘faili belli’ skandalla hesaplaşılmalıdır. Ergenekon’un, 2000 ile 2002 arasında ülkemizi Afganistan ve Irak’ın ardından 3. iltica ülkesi haline getirmekten sorumlu olduğunu da unutmayalım.

Ergenekon'un lideri kim?

28 Şubat 2008

Ergenekon'un lideri kim? Ergenekon'un liderlik şeması tamamen ortaya henüz çıkartılamadı.

Emekli Tuğgeneral, Jandarma İstihbarat JİTEM'İn kurucusu Veli Küçük tutuklandı. Ancak Küçük'ün operativ ekibin başı olduğu, asıl lider olmadığı, hatta yönetim şeması içinde ilk 10'a bile giremeyeceği dillendiriliyor. Veli Küçük'ün Ergenekon örgütünün tamamen deşifre olmasını önlemek için dışarı atılmış bir safra olduğu görüşüne katılıyorum. Ergenekon kitabı yazarı Şamil Tayyar'a göre, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, liderin kim olduğunu biliyor.

Erdoğan bildiğine göre, AKP'nin kurmayları ve AKP milletvekillerinin çoğu da biliyor. MİT eski Başkanı Atasagun, Jandarma ve Kara kuvvet komutanlığı yapmış Aytaç Yalman'a gidiyor. 'Paşam, Şener Eruygur'la ilgili kötü duyumlar alıyoruz. Herkesin olan bitenden haberi var' diyor. Herkesin dediği başbakan. Olan biten de darbe planı. Herkesin Ergenekon yapılanması ve 2009 darbe planından haberdar olmasını, bağlı olduğu başbakana değilde askere şikayet eden bir MİT başkanımız vardı... Malumunuz Nokta Dergisi'nin kapatılmasıyla sonuçlanan Sarıkız ve Ayışığı darbe operasyonları, medya andıçları ortaya çıkınca rezil oldu koskoca generaller. Gazeteci Şamil Tayyar, Ergenekon'un 1 Numara'sı Veli küçük değil, emekli bir orgeneral, diyor. 2 numarayı da bildiğini söylüyor, ama açıklamıyor. Bence yanılıyor; 1 numarada 2 numarada asker değil... Askerden kire bulaşmışlar sadece amaçları doğrultusunda kullanılan unsurlardan biri. Şamil Tayyar'a göre, 2009 darbesine ortam hazırlamayı amaçlayan Ergenekon çetesinin faaliyetleri Orta ve Batı Anadolu'da vatansever kuvvet örgüleri STK'lar eliyle, Güneydoğu'da ise JİTEM, JİT ya da Türk İntikam Tugayı (TİT) üzerinden yürütüldü. Eski Emniyet İstihbarat Dairesi Başkan Vekili Bülent Orakoğlu'nun iddiasına göre, terör örgütü PKK'nın elebaşı Abdullah Öcalan Ergenekon terör örgütü üyesi. Ergenekon'un o kadar fazla sürpriz üyesi varki, paranoyak olabilirsiniz. Bu isimleri açıklamak benim beden ve ruh sağlıma zararlıdır. 2000 yılında görüştüğüm Gazi Üniversitesi Öğretim Görevlisi Nurallah Aydın'a göre, Ergenekon'a bağlı Sendika baikanından rektöre, ünlü gazetecilerden holding patronlarına kadar, yargı mensuplarından askerlere kadar 4000'den fazla her kesimden üst düzey yönetici bulunuyor. Aydın'ın Ergenokon şemasında gerçek lider asker değil Türkiye'nin para ve güç imparatoru sivil bir İstanbul baronuydu, MGK Genel sekreterleri operativ liderdi. 28 Şubat sürecinde Çevik Bir'den beri askeri kanatta gelenek bozuldu. Son iki Genelkurmay başkanı Ergenekon'u tasfiye ettiği için bazı yazarlar onlara saldırdı. Yine Aydın'a göre, Ergenekon'un Konsey'inde İstanbul baronları ağırlıkta, asker katılımcılar emekli olduktan sonra bu holdinglerde bankamatik danışman oluyor. Şemdinli'ye atılan bombanın Türk-Kürt çatışması için Ergenekon çetesi tarafından atıldığı biliniyor. Ama faileri iyi çocuklar(!) oldukları için mahkumiyetleri bozuldu. Bir savcının meslek hayatına mal olan, suçluların serbest bırakıldığı ve tutuksuz yargılanmaya devam edildiği Şemdinli davasında üç maymun oynanıyor.

Danıştay cinayetinin tetikçisi Alparslan Arslan, Ergenekon'un uzantısı STK'ne bağlı, senet mafyasında küçük bir piyon. Dini hassasiyetleri olmadığı halde başörtüsü için terör eylemi yapıyor ve şeriat istiyor. Şerait istetenler şeriat ve başörtüsü karşıtı Ergenekon lideri ve çoğu mason Ergenekon baronları... Taha Kıvanç'ın, ' başörtüsü serbesiyetini masonlar engelliyor'

tezini kulağına fısıldayan dostu haksız sayılmaz... Ülkeyi karıştırmak için eylemler, Doğu'da JİTEM'le, Batı'da STK'larla yürütülürken, Ulusalcı Vatanseverlerin yöneticisi, "Dört bin askeri sivil kıyafetlerle yürüttük. Kimse fark etmedi" diyor. Kimse bunlara siz kim oluyorsunuz demiyor. Herhalde emir büyük yerden geliyordu veya korunuyorlardı... En azından Genelkurmay ve Emniyet, dönen dolapları ve bu isimleri biliyor, bugüne kadar sessizce izliyordu. Anlaşılan artık sessiz kalınmayacak... STV 'de 2007'de yayımlanan Yağmurdan Sonra dizisinde 2009 kaos planını deşifre etti, ama kimse senaristin bu kadar gerçekçi bir senaryoyu nereden aldığını sormadı. Bu dizideki provokasyonların hepsi gerçekleşti. Demek ki istihbarat sağlam yerden veya dizi ipliklerini pazara çıkartmak için istihbaratçılardan yararlandı... STV senaryo yazarları bile gerçek liderleri ve Ergenekon'u giydikleri dona ve aile yapılarına kadar biliyor. Dizi sonunda Ergenekon aysberginin görünürdeki liderleri tutuklandı, ancak gerçek liderler yine yırttığına göre sonuç belli: Lider kadrosu açıklanamayacak... Kurtlar Vadisi Pusu dizisinde Tataroğulları lideri ve diğer baronlar Ergenekon'un konseyinde bulunanları simgeliyor, İskender Büyük ise Veli Küçük'ü.

Derin devleti ve mafya yapılanmasını ortaya çıkardığını ileri süren Pana Film, nedense Ergenekon'un liderini açıkladığım ' Vadi'nin Şifresi Çözülüyor' kitabımı önce Hasan Kaçan vasıtasıyla daha sonra başka yollarla engelledi. Şimdide Pusu dizisinde kitabımı izliyorum. Bu kitabı yayımlayan Sedat Peker'in sahibi olduğunu sonradan öğrendiğim Evreca yayınevi nedense kitabı Adil Serdar Açan'a okuttuktan ve sansür yaptıktan sonra PANA Filmin kitabı toplattığını ileri sürdü. Polislik mesleğinden ihraç edilen, Organize Suçlarla Mücadele Şube eski Müdürü Adil Serdar Saçan, 2001 yılında ortaya çıkartılan Ergenekon örgütüyle ilgili bilgi ve belgeleri Emniyetden kaçıran isimdi. İstanbul Polisi'nin 2004 yılının Ocak ayında Gaziosmanpaşa'da bir depoya düzenlendiği baskında ele geçirilen Saçan'ın

gizlediği Ergenekon belgeleri arasında Ergenekon'ı deşifre eden tanık Tuncay Güney’le gözaltındayken yapılan üç saatlik mülakatın görüntü kayıtları da mevcuttu. Toplatılan kitabımla ilgi Vatan gazetesi Kitap Ekinde 2005'de tam sayfa röportaj yapılmasına rağmen Ergenekon'un liderinin kim olduğu yine sansür yedi. Ergenekon ahtapotunun medyadaki kollarının çok uzun olduğunu 2. Susurluk skandalı Ergenekon'a ilişkin yaklaşımlarından anlıyoruz. Cumhuriyet gazetesi, kendi binasına bomba atanların Ergenekon ilişkisi olduğu belrlenmesine rağmen Ergenekon konusunda dillerini yutmuş durumdalar. Aydın Doğan medyası Ergenekon Terör Örgütü'nü görmezlikten gelerek yazmamayı sürdürüyor. Ucu dokunuyor olmalı! Birileri ısrarla Ergenekon'un liderinin ve yönetici ekibinin ortaya çıkmasını engellemeye çalışıyor.

Ülkenin Cumhurbaşkanı, Başbakanı, Genelkurmaybaşkanı, MİT'i, Emniyet'i dururken benim yazmam 'Donkişotluk' olur. Sadece ipucu verebilirim. 2000 ve 2001 krizlerini kim önceden haber alıp rant sağladı ise, O'dur. 'Parayı ve sarışın kadını takip edin' diyor ya Taha Kıvanç, doğrudur... Boş yere askere bakıp vakit geçirmeyin: Ergenekon'un lideri ve liderlerin çıktığı baronluk saltanatını yıllardır besliyorsunuz.

Ergenekon nereden koşuyor?

01.08.2007

Ergenekon davası, son 50 yıllık faili meçhulleri ortaya çıkaracak, hatta cumhuriyet tarihimizi yeniden yazdıracak gelişmelere gebe. Nihayet kara koyunlarımızın bir kısmı ayıklanıyor, kirli bağırsaklarımızın kör kısmı geçici de olsa temizleniyor. Cumhuriyetimiz 1923'de kuruldu, 2008'de arınıyor. Ergenekon davasına yansıyan müthiş bilgiler, üç maymunu oynanayanları maymunluktan vazgeçirmedi. Dağın fare doğurmasını bekleyenler afalladı, ama halen fili sığdıracak çuval arıyorlar. Oysa görmezlikten geldikleri canavar, dudakları uçuklatan boyutta.

Sahte cumhuriyetçiler, numaradan ulusalcılar ve Atatürk'ün arkasına saklanan ihanet şebekesi deşifre edildi. Ülkemizin altını oyanların şaşırtan kimlikleri, yılların psikolojik savaş ürünü ezberleri bozdu. İdeolojik körlüklerden dolayı, 1953'den beri NATO üyesi ülkemizde kurulmuş yerli Gladiomuz Ergenekon'un izi, tozu, hayaleti görülemedi veya görmezlikten gelindi. Zamanında sağlam duruş sergilenemedi. Yanlışa yanlış diyebilmek ve cesaretle dik durabilmek erdemdi, ama yapamadık.

Ergenekon davasının gövdeyi kemiren tüm kurtlardan bir çırpıda temizleyeceğini sananlar yanılıyor. Savcılar, iddianameyi yazarken davanın derin devleti yargılama davasına dönüşmemesi, ordumuzu ve MİT'i yıpratmaması için özenli bir dil kullandı. Bu kurumların kendi içinde sessiz temizlik yapmasına imkan tanıdı. En başta köke inmeyi reddetmiş

gözüken, sadece görünen cerahati kesip atmakla ilgilenen bir dava ile karşı karşıyayız. Dava, derin devletin dört veya dörtbin beşyüz kişi arasında gizli kadroları bulunan elit, oligarşik, burjuva, milletvekili olmadığı halde dokunulmaz üst düzey kadro ve kısmen dokunulmaz bir alt kadrosunu ortaya çıkartıp temizlemeyi değil, gözdağı vermeyi hedefliyor. Yine de

dava, dokunulmaması gereken bazılarına ilk defa dokunduğu için farklılık arz ediyor.

Nede olsa askeri darbelere direnemeyen bir neslin efradıyız. Derin devlet yapılanmasını, konsept, kadro, strateji ve yönetim anlayışı değişikliklerine göre, 1923 ile 1936, 1938 ile 1952, 1953 ile 1978, 1979 ile 1998 ve 1999 ile 2008 dönemlerine ayırmak mümkün. İttihat ve Terakki geleneğinin devamcısı bir ekip tarafından kurulan Türkiye'nin daha ilk yıllarında elit oligarşi, derin devletini kurmuş, zengin sınıfını seçmiş, köylü ile efendinin kimler olacağını belirlemişti. Bu süreç, 1936'da Atatürk'ün mason localarını kapatmasına kadar sürdü.

Atatürk'ün mason tarafından zehirlenmesiyle İnönizm devri başladı.

Tek parti döneminde CHP ve İkinci Adam diktası var iken, zaten derin devlete gereksinim yoktu. CHP, çok partili sisteme geçişi, demokrasiyi özümseyemedi. İkinci dönemde DP'ye karşı yaşanan hezimetlerden çıkış yolu bulamayan CHP'nin imdatına, NATO üyeliği ve Marshall yardımı yetişti. 1960 darbesini örgütleyenler düşük profilli subaylardı ve emir Washington'dandı. ABD'den gelen bir milyon dolarlık yıllık bütçe ile Ankara'da bir askeri binada 1979 yılına kadar faaliyetini başbakanlardan habersiz sürdürmüş olan Kontra'nın temel amacı, ülkemizi Sovyetlerden gelen kızıl tehlikeden korumak ve siyasi balans yapmaktı. MHP ve Milli Selamet'in kurdurularak siyasetin parçalanmasının ardında derinden koşan Faruk Gürler ve Muhsin Batur paşaların imzası vardı.

1957'de Albay Turgut Sunalp'a Kıbrıs'ta Rauf Denktaş ile Rumlara karşı sivil direniş örgütleme görevi veren bu kurum, operasyon finansını ABD'den almadığı için ülkemizin en zengini Vehbi Koç'un kapısını çaldı. Koçlar ile derin devletin organik bağı bugüne kadar sürdü. 1970'lerde gençliğin Komünizme kayması, Türkiye'nin Brezenski tarafından Yeşil Kuşak kapsamına alınmasıyla aşıldı. KGB'nin mantar gibi çoğalan sol örgütlerine ülkücü sağ örgütlerle cevap veren Kontragerilla, 30 bin insanımıza sokaklarda kıydı. 12 Eylül darbesiyle Ergenekon yeniden yapılandırıldı.

Sağcı, solcu herkes devlet kurtarırken telef oluyordu, kazanan hep Ergenekondu. Siyasi iktidarlar muktedir olamıyordu. İstanbul baronlarının

aşırı güçlendiği dönem olan 1980'li yıllarda Garanti Bankası'nın danışmanlığını yapan Turgut Sunalp, darbenin 5 kudretli paşasının militer demokrasisini koordine ediyordu. Ergenekon'a vakıf Kemal Yamak paşayı yanına danışman alarak kısırdöngüden çıkış yolu arayan Turgut Özal, kendi zenginlerini ortaya çıkarınca İstnbul baronlarının kontrolündeki medyanın hışmına uğradı. Siyasi suikastlarle siyasetin kimyası laiklik balonu ile bozulurken kanlı el terör işliyordu.

1990'lı yıllarda Veli Küçük'e JİTEM kurdurularak Ergenekon operativ hale getirildi. Son 20 yılda kurulan Hizbullah, İBDAC, TİT, DHPC kontrollerindeydi. PKK ise kontrolden çıktığı için 1993 ile 1996 yıllarında faili meçhullerle Küçük ekibi tarafından yargısız infazlarla cezalandırıldı. Uyuşturucu ve kumar parası, derin ekipleri birbiriyle çatışmaya götürdü.
3 Kasım 1996'da Mercedese çarpan gariban kamyon şöföründen başka kimsenin ceza almadığı Susurluk çetesi, Ergenekon'un babasıydı, askeri darbeler ise, veledi zinalarıydı. Susurlukta ortaya çıkan bataklık kurutulamadı, suçlular cezalandırılamadı. Bundan cesaret alan Ergenekon Terör örgütü, pervasızca kendini devletin gerçek sahibi zannederek yapılandı.

Ergenekon davasında sanıkların profili sanırım kasten düşük tutuldu. Ankarada biraz gazetecilik veya siyaset yapmış herkes, donkişotca derin devletçilik oynayan söz konusu ekibin gerçek sahipleri ve liderini biliyor. Yargılanan yüz kişinin günah keçisi yapılmasıyla derin devlet çökertilmiş olmuyor. 2001 yılında bu ekibi AKP'yi devirmesi için görevlendiren lider, Ergenekon'u yeniden yapılandıracak güce sahip. Beyaz saçlı, 70'ine merdiven dayamış, cep telefonu kullanmayan, basına fazla çıkmayan, centilmen ve beyefendi olarak bilinen zengin burjuva liderin maymun iştahı doymadan ülkemiz durulmuyacak.

Çeteleşmenin hangi modeliyle vatan kurtaracaksınız?

2 Nisan 2007

Aslında herşey Osmanlı'nın 1908-1918 döneminde kendisini "ruh-i devlet" olarak algılayan İttihat ve Terakki içindeki asker kökenlilerin siyasete çetelerle bulaşmasıyla başladı. Hürriyet kahramanı diye şişirilen genç askerler orduda hiyerarşiyi bozmakla kalmadılar, siyasete karışarak istikrarsızlığa bizi abone yaptılar. Bugünkü Kuvvacılar kendilerine bu yapılanmalardan bir veya bir kaçını örnek aldıkları için nereden koştuklarını incelemek zorundayız. Mantar gibi çoğalan günümüz Kuvvayı Milliye yapılanmalarında yine askerleri görüyoruz. Bu askerler emekli veya gidişatdan memnun olmayanlardan oluşuyor. Ülkemizin kurtuluş savaşı öncesinde olduğu gibi vahim bir dönem geçirdiğini savunuyorlar 2. Abdülhamit'i tahtan indiren Selanik merkezli İttihat usulü komitalaşma İstanbul'a taşınınca içlerinde iktidarı ele geçirme yarışı başlar ve birbirlerine düşerler. Dışa, yani aralarında diğer eski muhaliflerin ve özellikle de Hürriyet ve İtilaf Fırka'sının de bulunduğu "iç düşmanlara" karşı birleşik bir cephe oluşturabilen İttihat ve Terakki, içte parçalanmıştı. 1913 darbesinden, ve özellikle de Mahmud Şevket Paşa'nın öldürülmesinden sonra, her "Üç Paşa"nın (Talat, Enver ve Cemal) kendi özel istihbarat ve zor aygıtına sahip olduğu görülmüştü. Kimse kimseye güvenmiyordu. 10 yıllık dönemde yaşanan siyasi kaosu anlamak için çetelerin derin silahşörleri tanınmalı. İttihat ve Terakki tarafından kurulan ve resmî askeri ve sivil bürokrasinin üstünde bir yer alan Teşkilât-ı Mahsusa hem resmi bürokraside yer tutan, hem de bu bürokraside resmen yer almayan şahıslardan oluşuyordu. Teşkilât içinde, Diyarbakır valisi Dr. Reşid'le birlikte, Yakup Cemil gibi sicilleri "devlet adamlığı"nı engelleyen kişiler ve ulemadan ve eşraftan –kişisel ve kolektif biyografyaları henüz yazılmamış-çok sayıda kişi yer almıştı. Beğenmedikleri hükümeti düşürme hakkını kendinde görüyorlardı.

Dede Yakup Cemil, 1908 Babiali baskınında Harbiye Nazırını öldürüp darbecilere destek vermekle kalmadı, 34 yaşında Enver paşayı silah zoruyla

Harbiye Nazırı ve Genelkurmay Başkanın yaptırarak, Osmanlı'nın çöküşünü hızlandırdı. Siyasete Selanik ve Makedonya'da doğan çetelerin müdahalesi Cumhuriyet döneminde esin kaynağı oldu. Vatan elden gidiyor yaygarasıyla demokrasiyi sık sık kesintiye uğratan bu çeteler, iktidarı ele geçiren kendi yandaşları tarafından tasfiye edildi. Onlar rahatsız olan genç subaylardı. Osmanlı yıkılırken günah keçisi görülen Albay Yakup Cemil'in idam edilmesine Enver Paşa'nın göz yumması en bariz örnektir.

Aynı biçimde Talay Aydemir'de başarısız darbeleri nedeniyle idam edilecekti. Başarılı darbeciler asla yargılanmayacak ve kahraman olarak gezmeye devam edecekti. Soner Yalçın'ın Yakup Cemil, Teşkilatın İki Silahşörü kitabını okurken bu yapıyı ve kafa yapılarını net olarak gözlemledim. İttihat ve Terakki'nin genç askerlerden kurulu bir mason yapılanması olduğunu halen dile getirmekten çekiniyoruz. Analiz yapmaktan sakındığımız diğer nokta ise Yakup Cemil türevi çetelerdi. Gayri Nizami Harp usülleriyle çalışan ve vatan kurtarmak için kah İstanbul da hükümetler kurup bozan, kah Traplusgarp'a Yemen'e Kafkasya'ya topraklarımızı savunmaya koşan çetelerimizin kurdukları Teşkilât özellikle Balkan ve Kafkasya kökenli elemanlardan oluşuyordu, Cumhuriyet döneminde Komünist kızıl tehlikeye karşı MİT'de bu yapı korundu. Çerkez, Gürcü, Azeri, Özbek, Tatar kökenlilerle Sovyet tehditine karşı, içimizde ayrışmalar kurgulandı ve illegal operasyonlar yapıldı. Önceleri kahramandılar, daha sonra ise tasfiye edilmesi gereken kirli bağırsaklara döndüler.

1920 şartlarını bugün yaşadığımızı iddia etmek, gülünç olduğu kadar ordumuza hakarettir. İstiklâl Harbi'mizde 1921'e, yani Batı bölgesinde az-çok merkezî bir ordunun kurulmasına kadar, çetecilik şeklinde örgütlenilmişti. Bu bir zorunluluktu. İşgal altındaydık ve İstanbul çaresizdi. Bu döneme kadar Batı bölgelerinde mukavemetin temel nüvesini oluşturan Çerkez Ethem, çeteciliğin en önemli simasıydı. Ethem'in kendi birliklerinin ötesinde Anadolu düzeyinde, Kafkasya kökenliler arasında önemli bir sosyal tabana sahip olduğu, bu tabanın verdiği güçle, bir yandan radikal bir söylem geliştirdiği, diğer yandan da mahallî düzeyde devletin zayıflaşmış bürokrasisini kendisine bağımlı bir hale getirdiği görülüyordu. Ethem dışında da, büyük ölçüde çözülmüş İstanbul hükümetine, ve henüz tam bir varlık kazanamamış Ankara hükümetine oranla oldukça büyük bir özerkliğe

sahip Ege'de Efeler, Kuvayi-Milliye birlikleri gibi bilinen vatansever çetelerimiz vardı. En azından 1921 baharına kadar, Kâzım Karabekir'in kontrolündeki bazı Doğu vilâyetlerinin dışında, subaylar dahil, "millî mukavemetin" büyük bir ölçüde bu çete kuvvetlerinin yönetiminde gelişmişti.

Yunanlılara karşı elde edilen başarıların sahibi Çerkez Ethemdi, harbiyeli İsmet İnönü değil. Öyleki Mustafa Kemal ve Meclis Çerkez Ethem'i Ankara'da kahraman gibi karşılamıştı.

İnönü ve arkadaşları eski İttihatçı paşaların yapamadığını yapmış, Ankara hükümeti Eskişehir'e taşımak için hazırlanırken Yunanlıların Ankara'yı almasını engelemişti. Bu dönem çeteciliğinin, Ankara hükümetinin tecriden güçlenmesi, Çerkez Ethem kuvvetlerinin tasfiye edilmesi, ve daha sonra Yahya Kahya gibi sorunlu bazı çete simalarının ortadan kaldırılması ile büyük ölçüde 1922'ye gelindiğinde sona ermişti. Devlet ve ordu oturunca böyle başına buyruk çeteler yarardan ziyade zarar getirmeye başlamıştı. Cumhuriyetimiz 84 yıllık oturmuş bir rejim, ordumuz dünyanın onuncu büyük ordusu iken ortaya çıkan Kuvvacıların yaptığı vatan kurtarma edebiyatı, sanırım Genelkurmay tarafından da endişe ile izleniyordur. Çünkü hiyerarşiye aldırış etmeyen bu güçler, siyaseti karıştırmakla kalmaz, ülkeyi sıkıntıya sokabilirler.

Yakup Cemil ve benzerleri ne zaman İstanbul'da siyasete müdahele etmişse yüz kızartıcı olaylar yaşanmıştır. Bir sonraki yazımda anlatacağım. Devletin bekasını yine kendi imkânları ile sağlama süreci yeni sorunlar doğurmuştu. İktidarı yönetme heveslisi derin çetelerin Atatürk'e bile suikast düzenlediği unutulmamalı. İstiklâl Harbi'nde önemli bir rol oynamamış subay ve sivil bürokratlar katmanı, Cumhuriyet pastasından pay kapmak için çirkin oyunlara kalkıştılar. 1926 İzmir Suikastı sonrası "temizlemeler" bu sürecin karşıt son halkasıydı. Atatürk'e sadık görünen çete, aslında Attaürk'ün silah arkadaşları olan öteki çeteyi Bizans oyunlarıyla dize getirmişti. İdam edilenler içinde Kurtuluş savaşımızın pek çok kahraman askeri vardı. İstiklâl Harbi çeteciliği, büyük bir ölçüde bürokrasi ile eşanlamlı olarak kabul edilen "okumuşlar katmanını" hor gören bir niteliğe sahipti. Subay kökenli İttihatçılarla Kuvva çeteleri hep ihtilaflı ilişkiler içindeydi.

Bu arada yeni cumhuriyetde asker eşraf ve ulema kökenli Birinci Cihan Harbi dönemi İttihatçıları varlıklarını yeni maskelerle devam ettiriyordu. Teşkilât-ı Mahsusa'dan gelen, devleti devlete rağmen kurtarma programını devam ettiren bu derin yapılanma Atatürk'ü koruma bahanesiyle siyasete karıştı. Eski İttihatçıların zihnî ya da organik devamı genç Cumhuriyetde sağlanmıştı. Ne var ki, kriz ve dağılma, İttihatçılığın uğradığı prestij kaybı, İstiklâl Harbi'ni destekleyen Sovyetler Birliği'nin varlığı ve Üçüncü Enternasyonal yoluyla yoğun bir propagandaya girişmiş olması gibi faktörler, devletin ne olduğu ya da ne olması gerektiği konularında çeteler arasında da ciddî yol ayrımlarına yol açmıştı. Bu nedenle, Çerkez Ethem misalinin de gösterdiği gibi, bazı çeteler kendilerini, sosyalizm, İslâmcılık ya da Türkçülük arasında ihtilaflı sentezlerle meşrulaştırmışlardı. Herkes kendine yeni bir isim ve izm bulmuştu. Atatürk'ün kafası karışıktı.

Son 10 yılında Çankaya köşküne çekilmiş siyasi arenada boğuşmayı yazar arkadaşlarından esefle dinliyor ve iğreniyordu. İsmet İnönü ve İnönü takımı eski İttihatçılar derin yapılanmayı kurup yöneterek iktidarı ilelebet ellerinde tutma hesapları yapıyordu. İnönü'nün Recep Peker'e hazırlattığı yeni cumhuriyetin siyasi yapısı başlıklı 1930'lu yıllardaki araştırmada Almanya'daki Nazist yapının model alınması önerisine Atatürk karşı çıkmasaydı, Almanların başına gelen ırkçı felaket başımıza gelecekti. Atatürk'ün ölümünden sonra başlayan İnönizm dönemi derin çetenin altın yıllarıydı. Kim gıkını çıkartırsa 'temizlenen', seçimlerin komediye dönüştüğü, ülkenin gelişemediği, pek demokratik bir dönemdi doğrusu! Demokrasinin adı bile ürkütücüydü. Bir nevi bugünkü Arap diktatörleri gibi, daha gerici bir yapımız vardı.

Merak ettiğim konu Kuvvacı yapılanmaların gericiliği çağrıştıran hangi çetelenme modelini daha çok beğenip örnek aldığı. Yakup Cemilci yapılanma mı, İttihat ve Terakki örgütlenmesi mi, Çerkez Ethem tarzı çeteleşme mi, Cumhuriyet'in ilk yıllarında birbiriyle çatışan iki ayrı askeri grubun derin yapılanmalar savaşı modeli mi , Peker'in hazırladığı Nazizim tarzı milliyetçilik mi, yoksa İnönü tarzı diktatörlük mü, kendilerine cazip geliyor? Vatanı hangi modelle kurtarmak istiyor sunuz? Söyleyin bilelimde, dersinizi verecek bir kitap daha yazayım!

Ergenekon derin devletin neresinde?

1.03.2007

Her karşılaştığım Ergenekon'dan soruyor, bu örgütün derin devletin neresinde olduğunu merak ediyor. Konuşmaktan yoruldum. Kimisine göre, ‘derin devlet’ yok, Ergenekon çetesi gibi devletin görevlendirdikleri var. İşin doğasından kaynaklanan bir illegal görünme söz konusu.

Dava sürecini baltalayacak olan gerçek şu: Genelkurmay, Jandarma, Emniyet ve MİT yasalarının hepsi bu gizliliğe, gizli görev yapmaya izin veriyor. Devlet sırrı konsepti, bu zamana kadar korunmalarını sağladı.

Derin devlete geçit veren yasal hükümler varsa, Ergenekon çetesi neden bugün cezalandırılıyor? Davaya esas teşkil eden deliller, davanın derin devletle ilişkilendirilmeme politikasıyla çelişiyor.

Bazılarına göre, 'derin devlet ‘aslında her devlette olması gereken ancak Türkiye’de çeteleşen devlet. Türkiye'de artık kimse derin devletin olmadığını tartışmıyor. Ergenekon'a yıllardır efsane olarak yaklaşanlar bile yelkenleri suya indirdi. Ergenekon davasıyla ortaya çıkan örgütlenmenin derin devletin neresinde olduğuna cevap aranıyor.

1970'lerde Ergenekon denilen derin devlet yapılanmasını ilk defa telaffuz eden isim emekli bir deniz binbaşısı ve yazar olan Erol Mütercimlerdi. Ona bu bilgiyi veren emekli Tümgeneral Memduh Ünlütürk, “Ben de Ergenekon’un üyesiyim. Ergenekon Türkiye’de bütün kurumların üstündedir.” demişti.

1980’lerde MGK bünyesinde oluşturulan Psikolojik Savaş biriminin kurucularından emekli Kurmay Albay Tahir Tamer Kumkale, “Derin devlet vardır, gereklidir, bu mefhum devletin bütün kademelerinde yaşamaktadır” sözleriyle aslında şüphelere son verdi.

O halde Ergenekon çetesi kimlerin oluyor, neden kullandığı niçin ıskalanıyor? NATO ülkelerinde ABD-CIA patentli Gladio tipi yeraltı örgütlerinin Avrupa'da bir bir deşifre edilmesine karşın Türkiye'de bunun çözülemediği sır değil. NATO üyeliğimizle komünizme karşıt yapılandırılan Ergenekon'un düşmanlarına, 27 Mayıs askeri darbesi öncesinden itibaren 'iç düşman' ibaresi eklendi. Bu iç düşmanlar kimi zaman bölücü, kimi zaman irticacı, kimi zaman ırkçı diye anıldı.

Şu anda derin devlet dendiğinde herkesin aklına 'çete' geliyor. Derin devlet yozlaştırıldı, bazen şahsî, bazen ideolojik çıkarları için her şeyi yapabilen çeteler haline getirildi. Ülkemizde çek senet kovalayan mafyanın bile derinden yönlendirildiği ve derin devlete çalıştığı zannı yaygın.

Başbakan Erdoğan, "Bunlar kendilerince kutsal saydıkları bazı şeyler uğruna harekete geçen çeteler." diyor. Eski cumhurbaşkanı Demirel'e göre, 'derin devlet' denilen olgu, asker ve en belirgin derin devlet faaliyeti ihtilallerdi. Kontrgerilla iddialarını dile getiren rahmetli Ecevit'e göre, 'derin devlet' Özel Harp Dairesi idi. Türk siyasi tarihinde 'derin devlet', kontrgerilla, Özel Harp Dairesi, Özel Kuvvetler Komutanlığı çoğu yerde özdeşleştirilir.

Oysa Özel Harp Dairesi, ordumuzun bir birliği olup, Millî Savunma Yüksek Kurulu'nun 17 numaralı kararıyla 1952'de kuruldu. Halen de Genelkurmay Başkanlığına bağlı bir birim olarak Özel Kuvvetler Komutanlığı adıyla görev yapıyor.

Özel Harp Dairesi 1963-1974 arasında Kıbrıs Türk Mukavemet Teşkilatı'nın kurulması, geliştirilmesi ve desteklenmesinde görev aldı; görevi 1974 Harekâtı ile sona erdi. 1990'lı yılların başında MİT eski Başkanı Teoman Koman tarafından gazetecilere gezdirilene kadar Özel Kuvvetler Komutanlığı, bilinen bir sırdı. Bu nezih birliğimizin adını Ergenekon'un cinayetleriyle kirletmek haksızlıktır.

Ergenekon delilleri arasında, 1 Mayıs 1977'de Taksim meydanını kan gölüne çevirerek 36 kişinin katledilmesinde, yüzlercesinin yaralanmasında kimlerin rol aldığına telsiz konuşmalarıyla yer verilmesi, Ergenekon davasının derin devletin geçmiş karanlık ellerine de uzandığını gösteriyor. Fabrikatör lakaplı Doğu Perinçek yine başrollerde.

12 Mart öncesinde 1968 kuşağını yanlış yapmaya yönlendiren, yangına körükle giden ajan provokatörlerin, Ergenekon yöneticisi İlhan Selçuk tarafından yönlendirildiği artık sır değil.1980 öncesi beş bin insanımızı kaybettiğimiz anarşi olaylarında, Ülkücü ve Dev Sol'un eline birbirini takip eden seri numaralarıyla el bombaları verenin Ergenekon olduğu belirlendi. Bomba kardeşliğinde Abdullah Çatlı ve Dursun Karataş provokatördü.

Susurluk çetesiyle akrabalığı belirlenen Ergenekonda, devletin sağ ve sol ellerini birbirine karşı tetikçi olarak kullandığı, ‘ böl, parçala, kamplaştır, yönet’ politikası izlediği anlaşılıyor.

Maalesef 1990'lardan itibaren Türkiye’de her faili meçhulün ‘derin devlet’ tarafından işlendiği kanaati yaygınlaştı. Akşam Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Serdar Turgut’un dediği gibi ‘ İsmi Ergenekon’da geçen herkesten nefret ediyorum’.

Ergenekon davası, devletin kaybettiği itibarı kazanması, iç düşman olarak kategorize edilen, küstürülen halkından özür dilemesi için bir fırsattır. Derin devlet, tüm vatandaşların çıkarlarını kollar korursa, bütünlüğümüzü sağlarsa sevilir.

28 Şubat ve bankalarda batan paşalar istemiyoruz!

03.03.2007

28 Şubat döneminde, batan bankaların önemli bir kısmında yönetim kurullarında emekli generaller vardı. Banka yöneticileri yargılanırken, askerler davadan muaf tutuldular. Bu anlaşılamayan dokunulmazlık zırhı şu soruyu doğuruyor: 28 Şubat'da kurtarılmak istenen acaba gerçekten vatan mıydı, yoksa bankalarda paşalarımızın adıyla birlikte battığı ortaya çıkan özel şirketlerin çıkarları mı?

1990-93 yılları arasında Kara Kuvvetleri Komutanlığı yapan Muhittin Fisunoğlu Genelkurmay başkanlığı sırasını beklerken Doğan Güreş'in görev süresinin uzatılmasıyla emekliye ayrıldı. Fisünoğlu, Genelkurmay Başkanı olamayınca Sümerbank'ın Yönetim Kurulu üyesi oldu! Mafya babası, 15 yıl yeni hüküm yiyen Sedat Peker'in kurduğu Öztürkler ve Ergenekon yapılanması içinde 'farkında olmadan' göründü. Sümerbank CEO Başkanı Ömer Hayyam Garipoğlu yargılandı, hapislerde süründü, ceza aldı, ama savcılarımız Fisunoğlu'nun ifadesini bile almadı. Fisunoğlu, Sümerbank'ta ne yaptığını soranlara, "Bankacılık alt kadroda teknik bir konu. Yönetim kadrosunda ise teknik bilgi gerektirmiyor (!)" diye kendini savundu. Çünkü Garipoğlu, onu bankacılık bilgisi için değil başka "birikim"leri, "ilişki"leri için yönetimine almıştı. Garipoğlu'nun yediği haltları yazmaya bir köşe yazısı yetmez, kitap yazmak lazım, tabi Fisunoğlu kızmazsa...

Fisunoğlu'nun Kara Kuvvetleri Komutanlığı ve Teoman Koman'ın MİT Müsteşarlığı ve Jandarma Genel Komutanlığı yaptığı dönemde Diyarbakır-Batman bölgesinde örgütlendirilen Hizbullah konusu halen aydınlatılmamış ve devlet sırrı olarak korunan, tozlu raflara kaldırılmış bir konudur. O yıllarda Fisünoğlu ve Koman Hizbullah'ın "PKK'nın baskınlarına karşı kendini koruyan, dini inançları kuvvetli vatandaşlar"dan oluştuğunu açıklamışlardı. Daha sonra 'Domuz bağı' ile öldürülen Zehra Vakfı mensupları gibi dindar Müslümanlar ortaya çıktı. 28 Şubat'ın aktörlerinden Hizbullah'ın derin devletin bir ürünü olduğu o kadar sırıtıyordu ki,

pislikleriyle birlikte basına yansıyınca örtbas edildi. Fisunoğlu ve Koman'ın derin ilişkileri Garipoğlu ve Cavit Çağlar'a lazım olmuş olacak ki, emekli olunca transfer edildiler.

Batık bankaların sivil yöneticilerinin içerde veya ceza almış olması, ancak tüm asker üyelerinin toz kondurulmadan dışarıda dolaşması ilginç bir görüntü ortaya çıkarıyor.

Yöneticileri arasında "paşa" bulunan Etibank, İnterbank ve Sümerbank'ın, sadece patronlarının hapsedilmesi ve cezalandırılması ilginç bir yaklaşımdı. Oysa yönetiminde paşa bulunmayan Yurtbank ve Egebank'ın ise hem patronları hem de tüm yöneticileri hapsedildi.

28 Şubat'ın ünlü generallerinden Güven Erkaya, daha önce el konulan Bank Ekspres'in ve sürekli el değiştiren Kanal-6'nın patronu Korkmaz Yiğit'in danışmanlığını yaptı. Yiğit'in kimyasını değiştiren, hükümetler deviren Türkbank skandalı yaşanırken, kimse danışmanına soru soramadı. Daha sonra neden başbakanın başdanışmanı yapıldığını sorgulamaya kimse cesaret edemedi.

Çevik Bir ise, doğrudan bir şirkette yer almak yerine ordunun birçok ihalesinde ABD, İsrail ve Almanya şirketleri lehine lobi yapmayı yeğledi. Etibank'ın paşası Deniz Kuvvetleri eski Komutanı emekli Orgeneral Vural Beyazıt, Dinç Bilgin cezalandırılırken, diğer yönetim kurulu üyeleri cezalandırılmadığı için sorgulanmadan serbest kalan talihlilerdendi. Yine Sümerbank yönetim kurulunda Kara Kuvvetleri eski Komutanı emekli orgeneral Muhittin Fisunoğlu, İnterbank yönetim kurulunda da, Jandarma eski Genel Komutanı emekli orgeneral Teoman Koman, aynı gerekçelerde ne sorgulandı, ne de yargılandı. 28 Şubat sürecinde yargıda bağımsızlığın yok olduğunu simgeleyen çifte standart bir uygulamaya gidildi. Ordu, askeri mahkemede yargılasaydı ve işi sivillere bırakmasaydı bile razıydık. Ülkemizde bırakın darbecileri, batak darbeciler bile cezalandırılamayacak kadar dokunulmaz 'vatansever'lerden oluşuyor. 'Darbe ikliminden neden uzaklaşamıyoruz, ordumuz yıpranıyor' diyenler, önce neşteri bu paradoksa vurmalı.

Bu durumda Can Ataklı, eski patronu Bilgin için "O tek kişilik çetemi ki, sadece o içerde, onun dışında herkes dışarıda" diye soruyordu. Ataklı, "eski

komutanların bir de hapse girerek ordunun haysiyetinin daha fazla zedelenmemesini sağlamaya çalışıyorlar. Savcılar da ordunun bu hassasiyeti nedeniyle şimdilik eski komutanlara dokunmuyor" diye yazmıştı. Peki asıl hortumcuları korumak Ordu'nun haysiyetini zedelemiyor mu? Hortumcuları kurtarmaya çalışmak ne zamandan beri haysiyeti kurtarmak oldu? Bu tenakuzu eminim Genelkurmay görüyordur ve kimsenin ordunun adını lekelemeye hakkı olmadığı konusunda ordu içinde gerekli bilgilendirmeyi yaparak 28 Şubat'dan ders çıkarmıştır.

Nitekim Kıvrıkoğlu ve Özkök, Genelkurmay başkanlığı dönemlerinde adı batıklara karışmışları yavaş yavaş tasfiye ettiler. Hiç olmazsa darbeciler terfi yerine emekli edilerek tekdir görmüş oldular ki, bu bile darbecilere iyi bir ders, büyük bir gelişmedir. Ordumuzdaki sağduyu, 28 Şubat acılarıyla epey gelişti.

Bankalara ve özel şirket yönetim kurullarına üyelik veya başkanlık konusunda gelen ısrarlı talepleri, üst düzey bazı komutanımızın geri çevirememe gibi bir zafiyetleri olduğunu biliyoruz. Bu işin geleneksel bir uygulama haline geldiği için fazla kanıksanmadığını belirtmiştim. Yolsuzluklara ve hortumculara engel oldukları sürece dürüstlüğünden şüphe etmediğimiz emekli askerlerimizin yüksek maaşlarla bu makamları işgal etmelerine itiraz edemeyiz. Endişemizin nedeni, tamamen vatansever düşüncelerden kaynaklanıyor.

Ordumuzun yıpratılmasına yol açacak biçimde şeytana külahını ters giydiren iş adamlarımız tarafından kullanılmalarından ve dolduruşlarına gelerek sık sık darbe tezgahına gelmelerinden tedirgin oluyoruz. En iyisi küçük bir kısmının listesini vereyim de ne demek istediğimi anlayın.

Eski Genelkurmay Başkanlarından Orgeneral Semih Sancar (Akbank YK), Org. Muhittin Fisünoğlu (Sümerbank), Org. Teoman Koman (İnterbank), Oramiral Vural Beyazıt (Etibank), 12 Eylül'ün Orgenerallerinden Turgut Sunalp (Netaş ve Garanti Bankası Yön. Kur. Üyesi); Org. Adnan Ersöz (İşbankası Yönetim Kurulu Üyesi); 12 Mart'ın ünlü darbecilerinden Org. Faik Türün (Umumi Mağazalar Yönetim Kur. Üyesi); Org. Süreyya Yüksel (Yaşar Holding Danışmanı); Org. İbrahim Şenocak (Etibank Yönetim Kurulu Başkanı); Org. İsmail Hakkı Akansel (PETKİM Danışma Kurulu Üyesi); Org. Vecihi Akın (AKSİGORTA Yönetim Kurulu Üyesi);

Org. Doğan Özgöçmen (Yapı Kredi Bankası Yönetim Kur. Üyesi); Org. Suat Aktulga (LASSA); Org. Şeref Akıncı (Doğuş Holding Yönetim Kurulu Üyesi); Org.Kemalettin Eken (Şekerbank Turizm Yönetim Kur. Üyesi); Org. Sabri Deliç (Profilo Holding Başkan Yardımcısı); Oramiral Bülent Ulusu (AKSA Yönetim Kurulu Üyesi); TİKKO gerillası oğlu Cemil Oka'yı ihbar ederek öldürten Org. Nazif Oka (Hema Holding Yönetim Kur. Üyesi); Org. Halil Sözer (Borusan Yönetim Kur. Üyesi); Korg. Fevzi Aysun (Derborsa Yönetim Kur. Üyesi); Korg. Hikmet Kesim (Türk/ABD Havacılık San. (TAİ) Yön.K.Ü.); Korg. Tevfik Alpaslan (Altay şirketler Grubu); Tümg. Cemil Mete (Minex Savunma Sanayi Yön. Kur. Üyesi); Tümg. Hayri Sözen (Borusan Danışmanı); Tümg. Servet Bilgi (Bekoteknik Yönetim Kur. Üyesi); Tuğg. Tanju Erdem (Yaşar Holding Danışmanı); Tuğg. Fikri Topsever (AKSA Personel Müdürü); Tuğg. Sezer Bilgili (Pamukbank Denetçisi); Tuğg. Şahap Ar (Alarko Holding Yönetim Kur. Üyesi); Tuğg. Sıtkı Sunday (Otomarsan Başkan Vekili); Tuğg. Orhan Köker (Profilo Holding Müşaviri); Tuğg. Yılmaz Oral (Hema Holding Yönetim Kur. Üyesi); Tuğg. Kamuran Gümüşsoy (GİMA Yönetim Kur. Üyesi.)

Askerlerimizin emekli olduktan sonra ilgi duyduğu tek iş mekanı elbette sadece bankalar ve kalbur üstü özel şirketler değildi. 19 Mart 2006 tarihli Zaman gazetesinin 'Turkuaz ekinde eski çalışma arkadaşım Emine Dolmacı'nın ' Siviller askerî vesayet peşinde!: Emret danışmanım' başlıklı haberinde şu ayrıntılara rastladım: “Cumhurbaşkanlığı makamını işgal planları yapılıyor. Buna izin vermeyeceğiz.”

ifadelerini Ankara’da yapılan ‘Cumhuriyet İçin Halk Yürüyüşü’nde kullanan eski Jandarma Komutanı Şener Eruygur, Atatürkçü Düşünce Derneği (ADD) başkanlığını yapıyor. Ülker’e ‘yeşil sermaye’ etiketi vuran ve askeri garnizonlarda satışını yasaklayan Genelkurmay’ın istihbarat biriminin başında bulunan, emekli Koramiral Turhan Özer, 2005 yılı sonunda Ülker’in 10 kişilik İstişare Konseyi’ne getirildi. Tümgeneral Armağan Kuloğlu, PKKkoordinatörü olarak atanan Orgeneral Edip Başer ve Tümgeneral Rıza Küçükoğlu, Avrasya Stratejik Araştırmalar Merkezi’nin (ASAM) yönetiminde, Kıdemli Kurmay Albay Atilla Sandıklı Türkasya Stratejik Araştırmalar Merkezi (TASAM) Genel Müdürlüğü görevinde, Tuğgeneral Süleyman Canpolat Dışişleri Bakanlığı Stratejik

Araştırmalar Merkezi (SAM) Yönetim Kurulu’nda, Tuğgeneral Nejat Eslen ise Global Stratejik Araştırmalar Merkezi Müdürlüğü’nde bulunuyor.

Think tank kuruluşlarında adına sıkça rastlanan askerler, siyasete de heves ediyor. İçişleri eski Bakanı Meral Akşener, Sabah Gazetesi’ne verdiği röportajda, 28 Şubatın paşalarından orgeneral Çevik Bir’in AK Parti’ye danışmanlık yaptığını belirtiyor.

(28.11.2005) “Bölgeye gelen askerlerin işlerini ciddiye alıp hizaya gelmeleri için bu kişilerin evlerinin yakınlarına birkaç bomba atardık.” itirafında bulunan Korgeneral Altay Tokat, MHP Merkez Yönetim Kurulu’nda yer alıyor. Kıbrıs Barış Harekatı’nda ismini duyuran Kurmay Albay Oğuz Kalelioğlu ise, emekli olduktan sonra yaptığı Diyanet İşleri Başkan Yardımcılığı’nın ardından geçtiğimiz ay DYP’de basın ve propaganda başkan yardımcısı olarak siyasete girdi. Tümgeneral Osman Özbek, kuruluşunda yer aldığı Cumhuriyetçi Demokrasi Partisi’ne artık uğramıyor. Tümgeneral Rıza Küçükoğlu, Oramiral Orhan Karabulut ve Orgeneral Teoman Koman’ın medya gruplarına danışmanlık yaptığı biliniyor. İhlas Ankara Medya Grup başkanı olarak da yine bir emekli asker Nuri Elibol görev yapıyor. Koramiral Atilla Kıyat, Fenerbahçe Kulübü Yönetim Kurulu’nda, Tümgeneral Çetin Uğural, Oramiral Halis Burhan ve Korgeneral Hasan Kundakçı isimleri de Türkiye Sanayici ve İşadamları Vakfı (TÜSİAV) Yüksek İstişare Konseyi’nde yer alıyor.

En fazla asker yönetici yoğunluğu üniversitelerde gözleniyor. Genelkurmay eski Başkanı Orgeneral İsmail Hakkı Karadayı, Haliç Üniversitesi mütevelli heyeti üyeliği görevini sürdürüyor. Tümgeneral Rıza Küçükoğlu, Bahçeşehir Üniversitesi Global Hukuk Programları Direktörlüğü genel sekreterliğinde bulunuyor. Tuğamiral Mehmet Celayir Koç Üniversitesi genel sekreteri, Orgeneral Edip Başer Yeditepe Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Enstitüsü müdürü, TOBB Ekonomi ve Ticaret Üniversitesi mütevelli heyeti üyesi, Tümgeneral Mehmet Tiryaki Anadolu Bil Meslek Yüksek Okulu Yönetim Kurulu üyesi olarak görevini sürdürüyor.

Elbette, iyi eğitim almış askerlerimizin emekli olduktan sonra atıl kalmalarından yana değilim. Sadece 'militer demokrasi' yapımızın sona ermesini; hukuki temellere ve insan hakları beyannamesi kurallarına dayanan gerçek demokratik ve sosyal devletimizi, bölgesel veya süper güç

olarak görmek istiyoruz. 21. yüzyılda, yeni bir 28 Şubat ve batık bankalarda batan paşalar görmek istemiyoruz.

Ergenekon’un demokrasiyle hesaplaşması

01.04.2007

Son 15 gündür kiminle karşılaşsam “Türkiye’de neler oluyor?” diye soruyor. Kısa cevap: Siyasete yargı darbesi yapılıyor, hukuk ile demokrasi karşı karşıya getiriliyor. Kimse yetinmiyor. “Ergenekon’u ilk yazan sensin, daha derin bilgi ver” diyorlar. AKP’yi kapatma davası ile Ergenekon’u tasfiye savaşının sonucunu merak ediyorlar.

Eski Ergenekon yapılanmasının yenilendiği süreci yakından takip edip, ihbar niteliği taşıyan onlarca köşe yazısı yazmış, hatta 2005’de kitap haline getirmiş bir gazeteciyim. “Özel kuşlarım” olduğunu sanmayın. Elde ettiğim bilgiler tamamen “açık istihbarat.” Derin devletçi grupların kimseden korkusu yok, onlarca web sayfaları var, göstere göstere hükümeti devirmeye çalışıyorlar, eylem yapıyorlar. Sadece kimler olduklarını bilmeniz ve bilmeceyi çözmeniz için parçaları birleştirmeniz gerekiyor.

Susurluk sürecinde kirli bağırsaklarımız tam temizlenseydi, ortaya çıkartılan illegal derin çeteler ve tepe organizasyonu Ergenekon bu denli cesur olamazdı. 21 banka battı, ülkemiz 50 milyar dolar kaybetti, siyaset ve ekonomi çöktü, ama asıl sorumlular yargılanamadı.

Susurluğun arkasındaki “gulyabani”, 29 Ekim 1999’dan itibaren strateji değiştirdi. Daha önce bir araya gelmesi asla düşünülemeyen örgütler, gruplar, şahıslar, “Yeni Ergenekon” yapısı içinde “Ulusalcı”, “Kızılelmacı”, “Kuvvacı” temasında birleştirildi. Hücre yapıları kuruldu.

Hiç bir Batı demokrasisi, böyle yapıları barındırmaz.

2002'den beri süren Ergenekon Terör Örgütü'nün AKP'yi devirme operasyonu, 2003’le 2004’de Sarıkız ve Ayışığı isimli darbe tertipleriydi. Hedefe ulaşmak için her yolu mubah gören bu yapılanma, eski Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök Paşa’yı yıpratmak için haberler ürettirdi, köşeler yazdırdı. Genelkurmay Başkanı Büyükanıt’dan bekledikleri desteği bulamayınca darbe umutları sonlandı. 22 temmuzda

sandıkta halk, Ergenekon'u tokatlayınca koalisyon umutları da suya düştü. AKP, selefleri gibi geri adım atmayıp dik durunca kızılca kıyamet koptu.

Bugün Ergenekon olarak ortaya çıkan "derin devlet"in başlangıcı Atatürk'ün ölümünden sonradır. Milli değildir, dışa bağımlıdır, Fransız Büyük Mason Locası'na hesap verir. En üst yapı olan Illimunati'nin önderi Henry Kissinger, Bilderberg veya başka özel toplantılarda CFR üyesi olan baronumuzla paslaşır. 1936 yılında mason localarını kapattıran Atatürk, devrimlerine karşı çıkan masonların ekonomiyi ve siyaseti tamamen ele geçirmesini mahzurlu bulmuştu. İnönü döneminde krallıklarını ilan ettiler, Atatürk'ü putlaştırıp arkasına saklandılar.

Her on yılda bir askeri darbe tasarlayan yapılanma, amaçları doğrultusunda her kesimi kullanmayı becerdi.

İstediklerini yıllarca üniversitelere rektör, kentlere vali, Emniyet Müdürü yaptılar. Hayatı İstanbul'da Bebek Otel Bar'ında, Caddebostan Büyük Kulüp'te geçen Baştabipler, Başsavcılar, Milli Eğitim Müdürleri'ni, bürokratları, üst yargı üyelerini seçtiler. Medya ellerindeydi.

Ergenekon, buzdağının görünen küçük bir kısmı. Hortumlama, hırsızlık düzeninin devamı için istikrarsızlık planlayan ve siyasetde boşluk arzulayan bu ülkemizin baronları, hep maşa kullandı, hiç yanmadılar, her zaman dokunulmaz kalmayı başardılar.

Türk halkı uyanırsa böyle tatlı para kazanamazlardı, bu nedenle 'ötekiler' diye aşağıladılar, varoşlarda hapsettiler. Böldüler, kamplaştırdılar. Birleştirici unsurlardan, dinden, kültürümüzden, değerlerimizden nefret ettiler. Kurtlar Vadisi, Şubat Soğuğu,Yağmurdan Sonra, Tek Türkiye gibi diziler, ipliklerini pazara çıkardı, rezil oldular.

Halk desteğini alan AKP başarılı oldu, farkında olmadan 2. Cumhuriyeti kuruyor. Atatürk'ün öldüğü günden beri Türkiye'yi yöneten derin devlet çöküyor, bitiyor. Bu arada sağduyu diyerek çaktırmadan şantaj yapıyorlar. Onların başörtüsü gibi kırmızı çizgileri değil halkımızın seçenekleri önemlidir. Her biri kaybettiğini hissetti, kaybedecek bir şeyi olmayan Türk halkından iyice korkmaya başladılar. Ergenekon'un demokrasiyle hesaplaşmasından ortaya yeni bir Türkiye çıkacaktır.

AKP kapanmayacak, Ergenekon örgütünün bazı üyeleri bu defa ceza alacak diyorum.

Ergenekon’un gerçek sahipleri bu seferde yakayı kurtarabilir, tüm yapı deşifre edilmeyebilir.

Uzlaşma sağlanacaktır. Lider ve dört binden fazla olan tam kadronun listesi artık polisin elinde. Hep takip edilecekler. Eskisi gibi açıkca meydan okuyamayacak, yer altına çekileceklerdir.

Masonluk çökerken Ergenekon'un kaderi

15.04.2007

Masonlar, Ergenekon'un her zaman tepesinde oldular. Mason localarının Türkiye'yi istikrarsız hale getirmek için devreye girdiği artık yazılıp çiziliyor. Hatta Fransız masonların Türklerden şiddet talep ettiği ortaya atıldı. Ergenekon Terör Örgütü'nün, operasyonda adı geçenlerle sınırlı olmadığını herkes biliyor. Dikkatden kaçan konu, dünyada masonluk çöküşte iken sadece Fransa ve Türkiye'de yükseliyor.

İtalya'daki P2 mason locasının Gladio kontra-terör örgütüyle bağlantıları vardı. NATO üyesi ülkelerde kurdurulan tüm derin devlet ve Gladio yapılanmalarında masonlar organizatördü.

İtalya'da gerilim çıkararak, hükümetler değiştiren ve siyasi cinayetlerde parmağı olduğu ortaya çıkan P2 mason locasının üyeleri arasında devrin gizli servis sorumluluları, polis müdürleri, hakimler, yargıçlar, savcılar, avukatlar, gazeteciler, iş adamları, adli tıp görevlileri gibi ülkenin önde gelen insanları vardı. O dönemde P2 locası üstadı Licio Gelli, emrinde milletvekili ve senatörün olduğunu açıklamıştı. Ülkemizde durum bundan farklı değil, hatta daha kötü...

İtalya'yı yıllarca mafyavari ve dış bağlantılı olarak yöneten P2 mason locasının ilişkiler ağı çözüldüğünde, gözler öteki ülkelerdeki mason localarına çevrildi. Türkiye'de çok fazla kamuoyunun önüne çıkmayan ve bu yüzden hep 'esrarengiz örgüt' olarak kalan mason localarının, 28 Şubat'ta perde arkasında önemli rol oynadığı iddia edildi. Susurluk'un üstünün örtülmesi masonların becerisiydi. Şapkadan, ulusalcılık maskesiyle Ergenekon adlı bir ucube çıkarmayı başardılar.

Dünyada toplam 12 milyon mason bulunuyor. Son 15 yılda Anglosakson masonluğu İngiltere'den başlamak üzere 200 bine yakın üye kaybetti. Amerikan masonluğu ise, 11 Eylül'den sonra 1 milyon 150 bin üye kaybına uğradı. Peki Türkiye'deki durum nedir?

Ülkemizde 198 locaya kayıtlı 14 bin mason var. Almanya Birleşik Büyük Locası'na bağlı 5 mahalli büyük locada gurbetçi Türkler mevcut, çoğunluk Türkay locasında yer alıyor. Dünya üzerinde buna benzer, yine TC uyrukluların çoğunluğu teşkil ettiği 6 adet loca bulunuyor. Biri Paris'te 'Corn d'Or Locası'. İki tane Nur locasından birisi Tel-Aviv'de diğeri Washington'da, ayrıca New York'ta Anatolia locası var. Romanya Bükreş'te Işık locası tamamı yine Türklerden oluşan ve Türkçe ritüelle çalışan bir loca.

İlginçlik burada. Kıta Avrupası masonluğu başta Türkiye Büyük Locası olmak üzere, her yıl yüzde 6.5'luk artış kaydediyor. Bu artışın büyük kısmını gençler teşkil ediyor. Otuz yaş altı gençler oluşturuyor. Gençlerde 'Bu çevreye gireyim, iş ve sosyal çevremde gelişme sağlayayım' düşüncesi hákim. Nede olsa gücü severiz.

Masonluğun büyük bir değişim geçirdiğini belirten Büyük Doğu'nun Fransa Büyük Üstad'ı Jean-Michel Quillardet, masonluğun iki ana geleneğinden birini oluşturan İngiliz masonluğunun düşüşe geçtiğini ve yaşlandığını, buna karşın Büyük Doğu'nun tarihi bir atılım içerisinde olduğunu geçen ay açıkladı. AKP'ye kapatma davasının temel sebebi, hiyerarşik olarak Türk masonların bağlı olduğu Fransız mason locasının başörtüsü kırmızı çizgisinin çiğnenmesiydi. Yargı yıllardır en güçlü oldukları yer.

Başörtüsü yasağının kaldırılması girişimi, kıta Avrupası'nın en eski ve en büyük mason locası olan Büyük Doğu'nun (Grand Orient) Paris'teki toplantısında gündeme gelmişti. Büyük Üstad Jean-Michel Quillardet, ilginç basın toplantısında, başörtüsünün serbest bırakılması için

'geriye gidiş' ifadesini kullanmış, yasal düzenlemeyi 'laikliğinin yeniden tanımlanması yolunda açılan tehlikeli bir gedik' olduğunu savunmuş, başörtüsünün "İslamî olmadığını, Kur'an'da yer almadığını ve sonradan üretildiğini" ileri sürmüştü. Bir ülkenin iç işlerine nasıl karışıldığını ispatlayan tarihi sözlerdi bunlar.

Türkiye'deki masonlarla sağlam bir diyalog kurduklarını anlatan Büyük Üstad, halkın yüzde 80'inin başörtüsü yasağına karşı olmasını ise şöyle yorumluyordu: "Ben, kamuoyunun her zaman haklı olduğunu düşünmem. Halk yanılabilir, demokrasiye karşı olabilir." Büyük Üstad, hiçbir Avrupa

ülkesinde üniversitede dini sembol yasağının olmadığı hatırlatılınca,'Türkiye'deki yasak kalkamaz'' diye kükremişti. Ne demokrasi ama! AKP'yı cezalandırma veya burnunu sürtme girişiminin kaynağı bu.

Ergenekon soruşturmasında, örgütün dış istihbarat örgütleriyle ve masonlarla bağlantısı olduğuna polisin ulaştığını sanıyorum. Çarklar tersine dönüyor, masonların çöküşü, Ergenekon'u bitirebilir. Fransız mason locasının kapsama alanından kurtulabilirsek tabii.

Alperenler Yakup Cemil olmasın!

30.Mart.2007

Alperen ismi gönülleri, kalpleri fetheden Hak dostu, eren manasına gelir ve Ahmet Yesevi'nin Anadolu'yu müslümanlaştırmak bir nevi Türkleştirmek için gönderdiği talabeleri, şakirtlerinin genel adıdır. Alperen ismini korumak ve sahip çıkmak için özel nedenlerim var. Alperenler 'Yakup Cemil' olmasın terennümü, bir temenni, bir dua, bir beklentidir.

Önce özel sebeplerden başlayayım. Oğlumun ismini Alperen koydum, daha doğrusu dönemimizin Yesevisi koydu. Ali'si benden Alperen'i O'ndan bir Arslan ferdi oğlum. 1996'da bu ismi nüfusa yazdırmam doğrusu kolay olmadı. Bakü büyükelçiliğimizdeki görevli katip ve konsolos, bu ismin konması yasak isimler içinde olduğunu ve koyamayacağımı söyledi. Çok şaşırdım. 'Başka bir isim koyun' diye dayattı. Gazeteci olduğumu bildikleri halde dalga geçer gibi baskı yapıyordu. Tepem attı, ama altdan alarak amacıma ulaşmaya çalıştım. ' Alperen, Türkiye'de yeni meşhur olmuş bir Rock sanatçısının adı, albümü yeni çıktı, hiç duymadınız mı?' dedim. Başını iki tarafa sallayarak yüzüme bön bön baktı ve ' Hiç duymamıştım.

Kardeşim başka isim mi bulamadın? Koysana Kaya gibi moderm bir isim' diye çıkıştı. Başımdan aşağıya kaynar su boşanmıştı. Gazeteciliğimi kullanmadan bu meseleyi tatlıya bağlamaya gayret gösterip, içimden bir ' La havle vela kuvvet illa billahil aliyyül azim' çektim.

İmdatıma Bakü Büyükelçiği'nin Güvenlik Amiri yetişti. Konuşmalarımız bağrışmaya dönüşünce ister istemez kulak misafiri olmuştu, beni kapı dışarı etmek için ilerlerken birden olaya vakıf oldu, yüzü değişti, kaşları çatıldı. Ellerini havaya kaldırdı; biri yumruk olmuştu, sanki birinin gözüne sol kroşe indirecekti, diğer sağ elinin işaret parmağıyla katibin gözlerini oymak ister gibi gürledi: Bırak bu tarih bilmez, ülkü bilmez şerefsizleri. Sünepe, soytarı monşerler sürüsü ne olacak!. Alperen ismini duymamış bu uyuz

demek. Yaz ulan Alperen ismini. Alperenler senin özündür, atandır bre vicdansız. Polis Müdürü geldi, elimi sıkarak tebrik etti ve memur Alperen ismini yazana kadar başımızdan ayrılmadı. Zafer kazanmış

komutan edasıyla büyükelçilikten çıktım. Herkes böyle orijinal bir ismi nereden bulduğumu yıllarca sordu. Azeri olan kayınpeder ve kayınvalideme uzun uzadıya bu ismin alında Türkistan kaynaklı olduğunu anlattım. Babası bendim, saygı gsöterdiler ses çıkarmadılar. Ne Türkiye'de ne Azerbaycan'da nede Orta Asya'da bu adı taşıyan kimse kalmamış, adeta hafızalarımızdan silinmişti. Oğlumun ismini her duyan merak ediyordu. Kimse duymamıştı Anadolu'nun kalbini ordudan önce fetheden Alperenlerimizi...

Alperen ismini popüler hale getirmeye karar verdim. İsmini koyan O Hak dostunun sevdalısı olduğunu bildiğim Muhsin Yazıcıoğlu'nun yayın organları Gündüz, Gelecek ve Hür Gelecek gazetelerinde Ali Alperen mahlasıyla 1998 ila 2003 arası tam beş yıl köşe yazısı, haber ve araştırma yazdım. Köşemin ismi Türkistandı; söz konusu gazetelerde okuduysanız Türk dünyası ve Turan hülyası ile ilgili derin araştırma haber, analiz ve makaleleri Alperen ruhuyla yazılmıştı. Okuyucular, hatta bu gazetelerin üst düzey yöneticileri hariç çalışanları bile gerçek ismimi bilmedi. Alperen Ocakları'nın kurulurken bu ismin seçilmesinde sanırım katkım oldu. Neden Yakup Cemil üzerinde bu kadar fazla duruyorum? Çünkü Alperen Ocakları'ndan Yakup Cemiller devşirmeye çalışan melunların art niyetlerini sezinliyorum.

Kimdi bu Yakup Cemil? Yakup Cemil ismi, bazılarına göre İttihat ve Terakki, Kuvvai Milliye ve Teşkilatı Mahsusa'nın kahraman, vatansever silahşörü olan yüzbaşı rütbeli eşkiyası. Bazılarına göre ise, ordunun hiyerarşisini bozup siyasete karıştırmasıyla vatan kurtaranların nasıl vatan batırdıklarını simgeliyor.

Siyasetden hiç anlamayan asker oldukları halde siyasetde toplum mühendisliği yaptılar ve hedeflerine ulaşmak için insan hakları ve demokrasiyi hiçe sayarak seri cinayetler işlediler.

Oğlu ve torunu MİT'e hizmet eden Yakup Cemil, 1916'da hükümete darbe ve suikast girişimi bahanesiyle en yakın silahdaşı Enver Paşa tarafından kurşuna dizdirildi. Yakup Cemil geleneği Cumhuriyet döneminde rahatsız

genç subaylarla maalesef sürdürülüyor. Oğlu Ahmet Cemil, 1960 ihtilalinde İstanbul Valisi ve Emniyet Müdürü'nü tutuklamakla görevlendirilmiş derin devlet istihbaratçısı, silahşörüydü. Onun oğlu torun Yakup Cemil ise, derin devletin ASALA avı sırasında yurtdışında tetikçilik yaptı, halen yaşıyor.

Soner Yalçın'ın Teşkilatın İki Silahşor'ü kitabını yeni bitirdim. Kitapda konuşan torun Yakup Cemil ve dede Yakup Cemil'in portreleri, endişelerimi daha da artırdı. Kimi zaman fedai, kimi zaman halaskâr zabitan ya da devrimci subay denilen, hedefe ulaşıldıktan sonra kullanıcıları tarafından tasfiye edilen 'tetikçilerin' tanınan ilk örneklerindendi dede Yakup Cemil. O, kimi idealist subaylara yıllarca örnek diye sunulmuş bir insandı. Gözü kara genç subaylar ve zoraki emekli edilen veya atılan askerler demokrasimizin başına hep dert oldular.

Yakup Cemil, İttihat Terakki'ye iktidar yolunu açan 'Babıâli Baskını'nın kilit ismiydi. Enver Paşa istediği için dağa çıkan, baskın veren, adam vuran biriydi; tüm bunları vatan elden gidiyor velvelesiyle yapıyordu. Kamil Paşa hükümetinin istifasını istemek için yapılan Babıâli baskını sırasında, Harbiye Nazırı Nazım Paşa'yı pür hiddet karşısında görünce söyleyecek laf bulamayıp hazırolda azar işiten Enver'e cesaret gelsin diye silahını çekip paşanın kafasına dayayan ve tereddütsüz ateşleyen adamdı. 34 yaşındaki Enver paşa'yı silah zoruyla Genelkurmay Başkanı ve ordu komutan vekili yaptıran (komutan padişah) oydu.

Torun Yakup Cemil'e göre dedesi siyasete karıştığı ve koca Osmanlı'nın hükümetlerini yapıp, bozduğu dönemlerde hep haklıydı. Bence ise ordunun adını batırdı (kendisi bunu kahramanlık olarak anlatıyor), ama gerilla savaşlarında yol açan gözüpek gerçek bir kahramandı. Sayısız cephede savaştı, en ilginci herhalde Bulgarlar İstanbul'a kadar ilerlerken bir avuç hapishaneden salıverilen gönüllüyle kuşatması ve daha sonraları padişahı dinlemeyerek kısa süreli Batı Trakya Türk hükümeti kurmasıydı. Kafkasya'da yine mahkum askerlerle yürüttüğü mücadeleyle 'Ardahan Fatihi' bile oldu. Hunhardı. İttihat ve Terakki'nin işine gelmeyen sayısız adam öldürdü, hepsi güya faili meçhuldü. Enver paşanın önünü açmak için sayısız cinayet işledi. Çorum ve Bitlis'de yargılamadan öldürdüğü vatan haini casuslar nedeniyle başı derde girecekken, kahramanlıkları nedeniyle korundu, hep gözyumuldu. Yataktan geç kalkanı, esrar içeni, casusluğundan

şüphe ettiğini oracıkta kurşuna dizdirirdi. İktidara geçtikten sonra Enver Paşa onu yanından uzaklaştırmak için 1. Dünya Savaşı'nda cepheden cepheye göndermişti. Ermeni tehciri sırasında Erzurum ve Bitlis'de yediği haltlardan sonra, ' Enver paşanın amcası Halil Paşa'dan kimse onu kontrol edemez diye Irak'a gönderildi. Rahat durmadı, emirlere itaat etmediği ve komutanlarını beğenmeyip sürekli eleştirdiği için, sonunda alay kumandanlığına tayin vaadiyle İstanbul'a getirtilip açığa alındı.

Muzmin muhalif bu sefer iktidara getirdiklerine muhalifti. Bir görev verilmediği için karar verdi: Darbeyle hükümeti düşürecek, Enver'in yerine belki Mustafa Kemal'i belki başkasını oturtacaktı. Darbe yapmak kahve içmek kadar kolaydı onun için. Belinde silahı ve cesaretiyle indiremeyeceği hükümetin olmadığını sanıyordu. "İhtilali ben yapıyorum, neden başkasını iktidara getireyim, o koltuğa ben otururum" diye bir düşünceye de takılmadı hiç.

Geri dönülmez yola girdiği noktada tutuklandı. Kararı Enver Paşa vermişti ama tebliğ edecek adam bulunamadı, herkes korkuyordu. Sorgulamasında açık açık yapacağı darbeyi normalmiş gibi anlattı. Güya barış yanlısıydı. Vatanı kurtarmak için verilen zayiatların hiç önemi yoktu.

Hep kendini haklı gördü. Ve her zaman onun gibiler ve vatan kaybetti.

İdama mahkûm edildiğini infaz sabahı öğrendi. Hakkındaki kararı Enver Paşa yurtdışı gezide olduğu için Harbiye Nazırı'na vekâleten Talat Paşa imzalamıştı. 11 Eylül 1916 günü sabah erkenden ona, "Sizi nakletme emri aldık. Araba hazır, gidebiliriz" dediler. Sürgüne gideceğini düşündü. Zaten elleri kelepçelenmiyordu, hapishane müdürünün yanında imam da yoktu... Kâğıthane'de durduklarında çevre süngülü askerlerle kuşatılınca, hapishane müdürüne döndü: Demek arkadaşlar bana uzun yol hazırlamış. Gizlemeye ne lüzum vardı iki gözüm Hakkı Bey! İmamın dua etmesine izin vermedi. Kurşuna dizileceğini öğrenince hoşnut oldu; bu askerceydi. Onu kazığa bağlayacak askere uzun uzun ne yapması gerektiğini tarif etti.

Gözlerinin bağlanmamasını istedi, reddedildi. En son askerlere döndü: Elleriniz titremesin, iyi nişan alın. Hükümet korkusu olmazsa muvaffak olamayız. Hükümetin emri yerine gelmeli.

Sözlerini tamamlamıştı ki on dört asker aynı anda silahları ateşledi. Lütfen Alperenler, ülkücü dostlar oyuna gelmeyin. Alperenlerden Yakup Cemiller çıkarırlarsa, bizi ayağımızdan vurur, arkamızdan güler ve imajımızı yaralarlar. Eli kanlı katilden Alperen olmaz. Alperen kalp kırmaz, gönül incitmez, Allah'ın rızası için yaşayan erendir, bir Hak dostudur: Somuncu Babadır, Emir Sultandır, Geyikli Babadır, Sarı Saltuktur, Ahi Evrandır, Mevlanadır, Hacı Bektaşdır, Hacı Bayramdır. Hz. Ali gibi cesurdur, kahramandır, aynı zamanda ferasetiyle, ilmiyle model, ibadetiyle, takvasıyla model, örnek insandır. Elinden, dilinden, belinden emin olunandır. Lütfen Alperenliğin içini boşaltmayalım...

"Alperen" terimini ilk kez yazılı kaynaklara geçerek kullanan 13.-14. yy da yasamış olan Aşıkpaşa'dır. Aşıkpaşa Garibname adıyla bilinen eserin yazarıdır. Aşık Paşa: (1271-1373) : Türbesindeki kitabeye göre, 1271 yılında doğmuş, 1373'te ölmüştür. Asıl adı Ali'dir. Eşinin adı Hacı Hatun olduğu, Elvan, Selman (Süleyman), Hasan Can, Kızılca adlarında oğulları, Melek adında kızı olduğu belgelerden anlaşılmaktadır. Dedesi Baba İlyas, Horasan'dan Anadolu'ya göç eden erenlerdendir. Babailer tarikatının kurucusudur. Kayseri'de bir müddet kadılık yapan Baba İlyas, 1227 yılında Amasya'da Hanıkâhı Şeyhi olmuş, 1258 yıiında vefat etmiştir. Mezarı Amasya'da İlyas Köyü'ndedir, Aşıkpaşa'nın babası Muhlis Paşa hakkında geniş bilgi yoktur. Selçuklu isyanı sırasında 6 ay kadar Konya tahtında oturduğu yazılmaktadır. Muhlis Paşa'nın Eskişehir'e giderek Ertuğrul Gazi ile görüştüğü, büyük iltifat gördüğü, bu görüşmede Osman Beyin'de bulunduğu, torunu Ahmet Aşık'ı Aşık Paşazade Tarihi adlı kitabında yazılıdır. Osman Bey'in kaynatası Şeyh Edebali, Kırşehir ahilerinin büyüklerindendir. . Aşıkpaşa'nın Orhan Gazi devrinin büyüklerinden olduğu, Ahmet Aşık'ın şu mısralarından anlaşılmaktadır. Ne geyse yakışır Orhan Gazi, Aşıkpaşa zamanında idi gazi.

Aşıkpaşa, Süieyman Türkmani gibi devrin zahiri ve batınî ilminde olgunluğa ermiş bir kişiden feyz ve ışık alarak yetişti. Latifi'nin dediği gibi; "O kibar meşayihin zenginledindendi. Şahane itibar ve değeri, padişahane kudret ve gücü vardı." Aşıkpaşa'nın yaşadığı devirde Fars dili, ilim ve şairler arasında çok yaygın olarak kullanılmakta iken, Garipname isimli eserini Öz Türkçe olarak yazmış, Türk ve Tacik dillerini gaflet uykusundan uyandırmak için şu süri yazmıştır: Türk diline kimse bakmaz idi, Türklere

her giz gönül akmaz idi. Türk dahi bilmez idi el dilleri, İnce yolu ol ulu menzilleri. Türk dilinde yeni manalar bulalar, Türk, Tacik cümle yoldaş olalar, Yol içinde birbirini yermiye Dile bakıp manayi her görmiye. Aşıkpaşâ’nın Garipname isimli eseri 12.000 beyittir. Öz Türkçe yazılmıştır. Aşıkpaşa 3 Kasım 1333’de vefat etmiştir. Türbesi şehre hakim bir tepedir.

Kerkük ve Kuvvacı Donkişotlar!

01.04.2007

Donkişotca yaklaşımlar sergileyen Kuvvacıları yakından izliyorum. Ara karıştırıcı fikirler üretip, projeler hazırlıyorlar. Başlarında veya etraflarında emekli askerler var. Ülkenin yeniden "Kuvvai Milliye" haraketine ihtiyaç duyacak kadar vahim durumda olduğunu öne sürüp, sürekli korku pompalıyorlar. Hain listeleri bulunuyor. Askerlerin Kerkük, Cumhurbaşkanlığı seçimi ve genel seçim konusunda iki farklı fikre bölünmesinden 'vazife' çıkartıyorlar.

Mantar gibi çoğalan Kuvvacı yapılanmaların arkasında her seçim öncesi toplum mühendisliğine soyunan aynı elin olduğu apaçık ortada, oldukca sırıtıyor. Geçtiğimiz ay ortaya çıkan ve başında Fikri Karadağ'ın olduğu yapılanma ile ilişkisi olmadığını ileri süren Kuvvai Milliye Derneği, faturanın kendilerine çıkartıldığını savunuyor. Bu derneğin iddiası; dağıtımını üstlendiği ve bir dönemin yolsuzluklarının belgelere dayanarak anlatıldığı kirli ellerin ittifakı kitabına ilginin, Karadağ'ın medyada rezil edilerek engellendiği şeklinde.

Kitabın yazarı dönemin tüm yolsuzluklarını, yolsuzlukları örtmek için harcanan çabaları, kimlerin bu düzen içinde olduğunu anlatan Jnd.Kurmay Alb.Aziz Ergen. Emekli olduktan sonra bu derneğe katılmış, web sayfalarında köşe yazarlığı ve danışmanlık yapıyor. Güya Fikri Karadağ skandalı, Ergen'in kitabının basın açıklamasını yaptığı günün ertesinde patlatıldı. Ergen açıklama yaparken yanında Dernek yöneticileri ile birlikte Susurluk ve 28 Şubat sürecinin DGM savcısı Talat Şalk bulunuyordu. Kitabın basın açıklaması yayınlanır yayınlanmaz ; güya silah, Kuran ve bayrağa el basarak yaptırılan ' ölme ve öldürme' yemin törenindeki görüntüler hemen tüm medya kuruluşlarına servis yapıldı. Karadağ'ın suç örgütü kurmuş muamelesine tabi tutulmasını eleştiriyor, törendeki silahlı görüntüleri çıkarırsanız geriye normal bir vatanperverlik göstergesinin kaldığını öne sürüyorlar. Piyasada serseri mayın gibi patlayacak

milliyetçilik duyguları sömürülmüş adam toplamak, sahte Atatürk yemini ettirmek, hain listesi hazırlamak ve bunları gerekirse öldürmek veya bu uğurda ölmek için örgütlemek sanırım suç değil ki, Karadağ hakkında henüz dava açılmadı. Karadağ yerine Cübbeli Ahmet Hoca aynı örgütlenmeyi yapsaydı, kimbilir ne gümbürtü kopardı.

Üşenmedim, bu zevatların köşe yazılarını okuyarak kim olduklarını ve ne yapmak istediklerini anlamaya çalıştım. Derin devlet olduklarını kabul etmiyorlar. Toplum mühendisliği adına kendilerine görevler düştüğünü söylüyorlar. Milletimiz nasıl ki 1919'da sinesinden Kuvva-i Milliye çıkarmış ise, yine milletimizin hür ve müstakil, huzur ve barış içerisinde güven ve mutluluk ülkesi olarak yaşamasını temin etmek adına Kuvva-i Milliye ruhunu yaygınlaştırmak gerektiğine inanıyorlar. İyi ama, işgal altında değiliz ki diyebilirsiniz. Ülkemizin emperyalist oyunlar ile adeta tekrar işgal edilmek istendiğine veya zımni işgal altında olduğumuza inanmamızı istiyorlar. Hürriyet ve bağımsızlığımızı, hain ilan ettiklerini yok ederek koruyacağımızı hesaplayan paranoyak bir kafa yapısına sahipler.

Amaçlarına ulaşmak için her yolu mubah görüyorlar. Huzur ve güvenimizi; huzursuzluk, kargaşa, kaos çıkartarak sağlamaya çalışan ve bir devletimiz olduğunu adeta kabullenmeyen, ağaç kovuğunda yaşadıklarını sanan eğitimli, üstelik asker emeklisi bir güruhla karşı karşıyayız.

Ülkemizin büyüklüğüne, bütün kalacağına inanmamışlar, bir rüzgarda yıkılacağını varsayıyorlar. Bu rejim ve cumhuriyet bu kadar çürükse zaten ayakta kalamaz. Fransa, gerçek cumhuriyeti bulana kadar 20. yüzyılda beş cumhuriyet denemesi yaptı ve son 50 yılda eski gücünü yakalamaya başladı. Biz statükocuların elinde esiriz, 'küçük kalalım, bizim olsun' diyorlar. 84 senedir yetişen insanlarımızı hor görme, ordumuzu, polisimizi küçümseme ve koskoca Türkiye'yi yalnız kendilerinin kurtarabileceğine inanmanın ve vizyon sahibi lider görmenin Psikiyatri'de ki hastalık adı' Kataleptik Şizofreni'. Aslında çocuk iken başlaması gereken bir anomalidir ve tedavisi imkansızdır. Psikoloji ve Akıl Sinir Hastalıkları okuyanlar, kitaplarına baksınlar. Bu güruh keşke gerçekten 'deli' olsaydı. Donkişotluk bu ülkede zor meslek. Üstelik yel değirmenleri sanal ve yanında akıl veren eşeğe binen yardımcın kadrolu MİT elemanı, ama CIA ve Mossad'a çalışan ' double double ajan' ise... Vatanseverliğinde suyu çıktı. Hiç utanmıyorlar.

Cumhurbaşkanlığı postunu AKP'li bir adaya kaptırmayı içlerine sindiremiyorlar. Genel seçimlerde AKP'nin yine tek başına iktidar çıkarması en büyük kabusları. Dolayısıyla AKP'nin yönettiği bir ülkede devletin olmadığını ileri sürecek kadar ileri gidiyorlar.

Demokrasiye inanmadıkları belli. Seçimle iktidara gelen eğer kendi istedikleri olmazsa halkı cahil, kimi seçeceğini bilmeyen satılmışlar olarak nitelendiriyorlar. Bu mantığa göre, devleti ele geçirmeye tek kendilerinin hakkı var. 1923'deki cumhuriyeti istiyorlar, 2007 yılında yaşadığımızı ıskalıyorlar. Oysa 1923'de Atatürk'ün eşi Latife hanımın türbanlı olduğunu, laiklik diye bir ilke bulunmadığını, parlemantonun tamamına yakının kurtuluş mücadelesinde yararlılık gösteren mollalar ve İttihat ve Terakki kalıntısı Osmanlı paşası askerlerden oluştuğunu, devletin Şeriatı koruma ve uygulama görevi olduğunu unutuyorlar. Sanırım Kuvvacılar, tek parti baskısı altında gemi azıya aldıkları Milli Şef dönemi olan İnönü diktatörlüğüne nostaljik özlem duyuyorlar. Bu ülke bu irticaya, geri dönüşe izin vermez.

Militer demokrasi ve diktatörlükler devri bitti. Ayrıca Kuvvacılara Atatürk'ün ne yaptığını unutmuş gözüküyorlar. Bunlar kesinlikle Atatürkcü değil İnönü kuvvacıları...

Aziz Ergen'in yazdıklarında bazı hakikatlara da rastladım. Niyetini bilmiyorum; ama en yakın müttefiklerimiz ABD ve İsrail'in Kürt kartı oyununa karşı aciz kaldığımızı güzel anlatmış.

ABD'nin isteği doğrultusunda Terörle Mücadele Temsilciliği oluşturularak PKK'nın siyasalaştırılmaya çalışıldığı teorisi doğru, ama eksik bir tesbit. Bir kere biz istedik, çünkü artık komşumuz olan ABD'nin hiç bir Kürt oluşumu dışlamaya niyeti yok, hele Türkiye'de ve Avrupa'da belli bir eleman kapasitesine, mali ve siyasi güce kavuşmuşsa. Başımızı kuma gömmekle olmuyor. Kuzey'de zaten kurulmuş Kürdistan'ı 'kurdurmayız' diye mücadele ediyoruz. Oysa bu tarafta işler daha vahim. DTP'yi Diyarbakır ve Kerkükle eşleştirerek konuşturan, cesaretlendiren kim? Sadece MİT'e ve Emniyet'e ABD Adana 2. Konsolosu ve CIA ajanı Adnrew C. Wilson'u izlemelerini ve telefonlarını mümkünse dinlemelerini öneririm. Diyarbakır'dan ötesini 'Güney Kürdistan' olarak gördüklerini elbette Amerikan ve Yahudi dostlarımız asla ikrar etmiyecekler.

İçimizdekileri konuşturacaklar, Barzani ve Talabani ile ' it dalaşı' kurgulanacak. Öte tarafta PKK'ya cephe almayarak, PKK paraleli Kürt yapılanmayı İran'da kullanarak Ankara'dan planları için uyum bekleyecekler. Bu koordineden kazançlı çıkmamız beklenmesin. Bu bölgeye Türkiye'nin yapabileceği sınır ötesi operasyonları geciktirmek ve engellemeye çalışmak ana gayeleri. Nitekim başarılı oldular.

Biz ise bırakın dış kordineyi iç koordineyi sağlamış değiliz. Bunun suçlusuda AKP değil, kronik bir yetki kıskançlığı ve seçilmişler, atanmışlar hastalığı. Kuzey Irak politikamızı bugüne kadar yönlendiren, şekillendiren askerlerimizdi. İşi Dışişleriyle koordineli biçimde götürmeme ısrarları halen sürüyor. Genelkurmay Başkanı, Kürt liderlerle ‘ Asker olarak görüşmem’ derken AKP, ‘görüşelim’ diyor. Geçmişte askerlerimizle sürekli görüşen, hatta işbirliği yapılan Barzani ve Talabani'ye bugün ambargo uygulanmasının ana sebebi PKK değil Kerkük planları. Bu rahatsızlığı Ergen yazısında şöyle özetlemiş: Türkiye'nin Güneydoğu sınırlarınının güvenliği Kerkük ve Telafer, Musul bölgesindeki Türkmen varlığı ile direk ilgilidir. Bu şehirlerin Kürtlerin kontrolüne geçmesi durumunda Türkiye ile Bağdat arasına tampon bir bölge oluşturularak güneye inmemiz önlenecektir. Bu senaryo tarihten gelen İngiliz oyununun bir parçasıdır. Son günlerde Kuzey Irak ta yaşayan Türkmenlerden sayıları 100'ü bulan faili meçhul cinayetler işlenerek Türkmenleri göç ettirme politikası izlenmektedir. Bu organizenin arkasında Kürtlerin meşhur İsrail tarafından eğitilen PARASİN istihbarat örgütü bulunmaktadır. KDP ve KYP Kerkük ile Beji arasındaki Havice bölgesindeki Kürtlere yakınlığı ile bilinen Araplarla 37 milyon dolar karşılığı anlaşma yaparak Kerkük ve civarındaki zengin Türkmen vatandaşlarına baskı, yıldırma ve şiddet kullanarak 10 gün içinde para ve göçe yönelik eylemler gerçekleştirmektedirler. Bu olaylarda Türkmenlere yapılan haksızlıklara ABD bilinçli olarak seyirci kalmaktadır. Halbuki Irak'ı kuran Türkmenler olduğu bilinmektedir. Türkmenler Irak'ın çimentosu olup binlerce yıldan beri şehit vermişlerdir.

Kerkük ve Irak ta yaşayan Türkmenleri 2007 yılında felaketler beklemektedir. Nisan 2007 tarihinde sayım, Ekim 2007 tarihinde ise referandum yapılacaktır. ABD bu referandumun alt yapısını çoktan Kürtlerin lehine hazırlamıştır. 2004 yılından bu güne kadar Süleymaniye ve

Çemçemal bölgesinden kademeli olarak 600 binin üzerinde Kürt Kerkük'e getirilmiştir.

Gelen Kürtlere KDP ve KYP tarafından 10 bin ABD doları ile demir ve çimento verilerek ev yaptırılmıştır. Dolayısıyla sayım ve referandumda çoğunluk sağlamış olacaklardır. KDP ve KYP nin Kerkük üzerine yapmış olduğu politikayı maalesef 70 milyonluk Türkiye Cumhuriyeti hükümeti izlemekle yetinmektedir.

Daha şimdiden Kerkük Belediye meclisinde 41 üyeden 26 sı Kürt 8 Türkmen 7 si Arap olarak seçilmiş ve Kürtler çoğunluğu sağlamış durumdadır. Tüm polis teşkilatı,kamu kuruluşları ve yerel yönetimlerin başındaki yetkililerin %90'nı kürtler oluşturmaktadır. Oysa tarihten beri bilinen Kerkük Türkmen kentidir. Yukarda bahsettiğim gibi etkinliğimiz ve yaptırımımız yoksa milletin önüne çıkıp politika yapmanın ne alemi var. Çok önem verdiğimiz Kerkük ve Irak, Türkiye Cumhuriyetinin Dışişleri Bakanlığında Ortadoğu masasında değerlendirilmektedir. Dolayısıyla ne kadar önem verildiği anlaşılmaktadır.

Ergen, Irak'ta şu anda "3 S" projesi uygulandığını ve bu projenin karşısında hiç duymadığımız "Meşruu'l Vatani" denilen milli bir projeyle durduklarını ima ediyor. Bu proje mezhep ve bölücülükten uzak tek birleştirici projeymiş."3 S" projesi ise şu: Salibi/Haçlı projesi: İşgalci Müteffik kuvvetler ve Amerikan varlığıdır. 2.Safevi projesi:İşgalle birlikte zımni olarak Irak'a sızan İran nüfuzu ve ağırlığıdır. 3.Siyonist proje: Salibi-Siyonist proje özünde laik kesimlere ve etnik ayrılıkçılara dayanıyordu. İşgal sırasında üç gücünde zımni olarak birlikte hareket ettiklerini ve işgal sonrasın dada ülkede üç ülkenin nüfuzunun arttığını görüyoruz.

Ergen, öncelikle AKP hükümetinin ve Dışişleri Ortadoğu biriminin Irak, Türkmen, Kürtler veya Kerkük politikalarını tek başına belirlemediğini, hatta halen inisiyatifin Genelkurmay'da olduğunu gayet iyi bilecek kadar zeki biri. İnisiyatifi siviller hiç bir zaman ele alamadı ve karar verici olamadılar ki, suçlanmayı hak etsinler. Nitekim MGK'da konu gündeme getirildi ve diplomasiye devam kararı alındı. Çünkü Genelkurmay, ABD ve İsrail'in baskılarına rağmen sınır ötesi operasyon yapamayacağını kavradı. Donkişotluğa lüzum yok. Kuzey Irak'ta kırmızı çizgilerimizin çiğnenmesine AKP döneminde başlanmadı. AKP, sorunu kucağında

kangren olmuş halde buldu. Kazarada olsa 1 Mart tezkeresini geçirmeyerek askerlerimizi ve ülkemizi gereksiz bir yıpranmadan korudu. Ergen'in bahsettiği Kerkük projesinin mimarları 50 yıldır aramızdan su sızmayan ABD ve İsrail. Kürtler sadece petrolü elde etmelerini sağlayacak sadık maşa ve kuklalar. Irak savaşı planları 2000 öncesi hazırlandı ve Genelkurmayımız ile Pentagon o dönemden beri soğuk savaş halinde. AKP'yi ordumuza ve milletimizin çıkarlarına karşı CIA ve Mossad'ın kullandığı bir alet olarak gören Kuvvacı zihniyet, kendilerinin nereden beslendiğini unutuyor. Kürdistan'ın kurulması tamamen askerlerimizin Kürt politikasında yaptığı hatalardan kaynaklanıyor. Özal'ın planı uygulansaydı, Kuzey Irak sadece arka bahçemiz olarak değil aynı zamanda topraklarımız içinde bir eyaletimiz olurdu. Ne Özal ne başkası Kuzey Irak ve Kıbrıs gibi konularda askeriyenin esnek olmayan politikalarını aşamadı. Korkutma politikanız yüzünden paranoyak bir nesil olduk, bırakın peşimizi...

Çözüm yolu realiteleri bilmekten geçer. Yıkıcı, bölücü, ayrıştırıcı, ayrımcı yollara başvuran Kuvvacı zihniyet halen Kürtler ile Türklerin 900 yıl İslam kardeşliği etrafında birleştiğini ve kardeş olduğunu görmezlikten geliyor. İslam'a karşı olmaları basiretlerini bağlamış durumda ve İslamlı bir çözüm düşünemiyorlar. Oysa ABD ve İsrail Kürtleri sadece besleyerek askeri eğitim vererek değil eğitim ve ekonomi alanlarına yatırım yaparak yanına çekti. Kürt yoktur politikamız iflas etti, tıpkı Kürdistan diye bir yer yoktur politikamız gibi. Kerkük konusunda aklı selim bu yıl referandumun ertelenmesidir. Zaten kıyamet savaşı 2008 martında kurgulandığı için bombanın ipini bir yıl önce çekmeye gerek duymayacaktır ' müttefiklerimiz'... Kopacak fırtına kopar, korkmaya gerek yok, 1923'den daha güçlüyüz ve bilinçliyiz...

Andıçları andıçlayan diplomatlar

12/04/2007

Andıçlanan medya organlarını Ankara'da meskun dış misyon temsilciliklerinde görev yapan diplomatların yıllardır kendi bakış açılarına göre andıçladıklarını biliyor muydunuz? Nokta'da yayımlanan ve varlığı kabul edilen andıçlarda medyanın siyasi görüşlerine göre yanlış bir

sınıflandırmaya tabi tutulduğu dikkatimi çekti. Yabancı diplomatlar medyamızı farklı biçimde andıçlıyor. Askerlerin medyayı andıçlaması yanlış değil. Hatalı olan bilgi notuda denilebilecek andıcın dünya standartlarındaki ölçüler ve hukuktan uzak önyargılar ve ayrımcılıkları içinde barındırması ve öngördüğü yaptırımlar.

Ankara'da diplomasi muhabirliği yaptığım yıllarda muhatap olduğum ve işi medyayı takip olan yabancı diplomatların medyamız için daha mantıklı ve doğru sınıflandırma yaptığına şahit oldum. ABD, Rusya, Almanya, İngiltere, İsrail gibi büyükelçiliklerde yapılan andıçlama elbette 'asker karşıtı, asker yanlısı' diye değil daha global anlayış ve uluslararası geçerliliği olan kriterlerle gerçekleştiriliyor. Örneğin Zaman gazetesi için 'Liberal Muhafazakar Sağ' yakıştırması uygun görülürdü, asla ' Kökten Dinci' diye sınıflandırıldığını gözlemlemedim.

Ülkenin en çok satan gazetesi olmadan öncede, daha net tarih verecek olursak 1992'den beri, toplumda ve diplomatlar nezdinde aşırı uçta bir yayın değil oldukca ılımlı muhafazakar, hatta liberal medya olarak görülür Zaman. Andıç yazarı, 15 yıldır hiç gazete okumuyor gibi kalem oynatmış veya önyargılarının esiri olmuş gözüküyor.

Cumhuriyet Gazetesi için ' Sol' denilirdi, ama ' Demokratik Sol' diyeni duymadım. Güya tek solcu yayın organımız Birgün'müş. 'Türkiye'nin Pravdası'nın demokrasi kelimesiyle yanyana gelmesi bile andıç yazarının dünya görüşünü ele veriyor. Yabancı Diplomatlar, ülkeyi sol uçta yorumladığı için Cumhuriyet'i mutlaka alırlar ve devlet gazeteleri ile muhafazakar medya organı yorum ve haberleriyle karşılaştırıp sağlama yaparlar. Devlet gazetesi olarak görülen Hürriyet ve Milliyet Gazeteleri, ' Liberal Ortanın Solu' olarak algılanırlar, kesinlikle andıçtaki gibi ' Liberal Merkezi Sağ' değil. Milliyet için son 10 yıldır ' Magazin Liberal Sol' nitelemesi yapılır oldu, ama asla ' Liberal Merkezi Sağ' denilmezdi. Radikal için ' Liberal Merkezi Sol' tanımlaması uygun nitelemeydi, ' Liberal Merkezi Sağ' olarak andıca kaydedilmesi şaşırtıcı.

Yeni Şafak'ı ' Muhafazakar Sağ' olarak rapor ederler, andıçtaki ' Türk İslam Sentezci' gibi alakasız bir tanımlama yapmazlar diplomatlar. Akit bile onlar için ' Aşırı Sağ', ' Kökten Dinci' değil. Bu tabiri sadece terör ve şiddete başvuran El Kaida, Hizbullah yandaşı fundamentalist yayın organları için

kullanır Batılı diplomatlar. Bu türden yayın organları ülkemizde kabul görmez ve yaşamlarını sürdüremezler. Halkımız ' radikalizm'e prim vermez. Akit'i ciddiye alan bir diplomat hiç görmedim. Marjinal olarak görülen Aydınlık'ın ' Aşırı Sol' olarak nitelenmesi andıçtaki tek doğru karar. Özgür Gündem ve Evrensel'in ' Aşırı Kürtcü Sol' olarak tanımlanmasına şaşırmadım. Medyamızın tek Atatürkcü yayını, eski DYP'li Mahmut Yılbaş sponsorluğunda, Harp Okulları eski Komutanı Necati Özgen, emekli Tuggenral Nurettin Türsan, Erol Manisalı ve Atilla İlhan'ın çıkardığı Müdafai Hukuk dergisiymiş. Demekki Atatürkçülükten başka kimse geçer not alamamış.

Nokta'nın yayımladığı andıcı okudum. Tüm diğer medyayı da kapsayan andıca internetde arama yapınca ulaştım. Derginin yayımlamadığını bir internet haber sitesinde haber okurken, 'Andıçın Utah'daki bağlantıları bulundu' haberine yorum yazan bir okuyucunun verdiği web linkinden buldum. Bu linki sanırım Türkiye'de açamamanız için özel önlemler hemen alındı. Yaşasın İnternet Özgürlüğü! Hiçbir şey gizli kalmıyor. Linki veripte safi zihinleri bulandırmaya ve ordumuzu yıpratmaya niyetli değilim. Babam 25 yıl bu orduya Hava Kuvvetler'inde hizmet etti. Dedem Kafkas İslam Ordusu'nda Nuri Paşa'nın komutasında Bakü'yü Ermeni katliamından kurtarırken şehit düştü. Bu satırların yazarı da 4 yıl askeri lise okumuş biri olarak ordusunu aşk derecesinde seven ve ona toz kondurmamaya gayret eden bir fakir. 'Dost acı söyler' derler ya, benim hırçınlığım ondan.

Bakü'deki Türk şehitlerimize anıt mezar yapılması için nasıl mücadele ettiğimi şu anda Genelkurmay'da üst düzey görevde bulunan, o dönemin Askeri Ataşesi Tuğgeneral Saldıray Berk biliyor. ' 4 büyükelçi, 4 askeri ataşenin yapamadığını Azerbaycan Zaman gazetesi medya gücünü kullanarak yaptırdığın için şükranlarımı sunarım. Gel arşivlerimizde inceleme yap, bizde daha çok belge var' demişti Berk bey Nisan 1998'de dönemin Genelkurmay Başkanı Orgenaral İsmail Hakkı Karadayı'yı Bakü Hava limanında beklerken. Bu ayrı bir hikaye konusu. Ülkemizi, ordumuzu seviyorum, yanlışlarını, hatalarını bunun için yazıp çiziyor, düzeltecekleri yönünde umudumu koruyorum. Ordumuz, cumhuriyetimizin, vatanımızın gözbebeği, koruyucusu. Kendi içinden çıktığı millete düşman değil, olamazda. Yanlış algılamaları ve iletişim bozukluklarını düzeltmek için çalışıyorum. Ordumuzun ve askerimizin ülkemizin büyüklüğüne yakışır

oranda güçlü, demokratik ve adil olarak toplumunu kucaklamasını istemek suç değildir umarım. Andıç yazarına yapacağım bundan sonraki eleştiriler, medyayı yanlış okumalarına üzüldüğümdendir.

Askerlerin 'Medya Andıc'ını kim hazırlamışsa (isim vermeyeceğim), global ölçütlerde medya siyasi görüşünün nasıl tanımlanacağından haberi olmadığı belli. Akredite edilen medya organlarımızın çoğunluğuna ' Liberal Merkezi Sağ' nitelemesi yapılmış andıçta. Hürriyet, Sabah, Milliyet, Posta, Turkish Daily News, hatta Radikal gazetelerinin neresi sağ Allah aşkına?!. Sağ düşünceleri savunan bir kaç yazarının olması, bu medya organlarının ana yayın çizgisini etkiledikleri anlamına gelmiyor, dolayısıyla bırakın sağ anlayışı merkezin solundan bile geçmiyorlar. Yeni Çağ ve Ortadoğu gazetelerini ' Miliyetçi, Muhafazakar' diye akredite eden andıç yazarı, 'Muhafazakar' tanımına uyan Zaman, Yeni Şafak, Yeni Asya, Milli Gazete'yi halkın ve diplomatların yaygın görüşüne aykırı biçimde sınıflandırmış. Daha ilginci kategori yanlışlığını kavrayıp akredite kriterlerine tabi tutmaya bile yanaşmıyor. Aslında önyargılarıyla ayrımcılığa tabi tutmuş birileri bir defa ' Kökten Dinci' diye yaftalamış ve asla vazgeçmiyorlar; yani hatalı andıçlamışlar 'Muhafazakar' sıfatını hakeden basınımızı.

Batılı ülkelerde en itibarlı medya organıdır Muhafazakarlar. ABD'de 1500'den fazla Muhafazakar nitelikli medya vardır ve ordularıyla içli dışlıdırlar. Söz konusu yayınların ordu düşmanı olduğunu iddia etmek için deli gömleğini giymek gerekir. Herkesin vatanseverlik anlayışı farklıdır, bu bile bir zenginliktir. Tek model vatandaş devri geçti; akredite olacak medyanın illaki Liberal Merkezi sağa uyum sağlamasının psikolojik olarak zorlanması dayatmadır. Bu arada Yeni Şafak, Aksiyon, ' Türk,İslam Sentezci' olarak akredite edilmezken, aynı kategoride görülen Yeni Çağ ve Türkiye gazeteleri nedense yakayı kurtararak akredite yapılmışlar. Kriterlerin ne olduğu belli değil ki, ayrımcılığın nedenini anlayalım? Ordu lehine yapılan olumlu ve olumsuz haber sayısında göre akreditelerinin devam veya son verilmesine ilişkin hazırlanan raporlarda çelişkiler ve ayrımcılıklar bulunuyor. Bir hukukcu gözüyle incelendiğinde andıç yazarına dava açacak 8 temel kusuru bulabilir savcılarımız. İnsan Hakları kurallarına vursan zaten sınıfta kalır.

Andıcın kendisi ve yazarının hukuksal yanlışlıkları değil andıcı sızdıranlar ve yayımlayan suçlu sandalyesine oturtulmak istendiği için kimse andıç yazarının zihniyetini sorgulamaya yanaşamadı. Toplumdan ve dünyadan uzak nitelemelerle bir andıçlamanın yapılmasına kamuoyundan daha şiddetli tepki gösterilmesini beklerdim. Yoksa askerin medya organlarını takip edip, askerin itibarını, şerefini koruması ve yanlış yazılmış aleyhlerindeki haberleri düzeltmeye çalışması normaldir. İsmini andıç koymuşlar, basın bilgi notuda denilebilirdi.

Dünyanın tüm ülkelerinde bu yapılır. Hatta kusurları görülen hakkında kurumsal veya kişisel olarak davalar bile açılır. Uyarı yapılır, düzeltme gönderilir. Akredite olmayanlar muhatap kabul edilmediğinden uyarılma veya haberin düzelttirilmesi hakkına sahip değiller. Her medya organının siyasi görüşlere göre öncelikle sınıflandırması doğru yapılmadığından andıç yazarı ofsayta düşüyor. Bu sınıflandırma 'düşman ve dost kuvvetler' ayrımcılığı şeklinde yapıldığı için asıl sorun çıkıyor. Mesela andıcımızda akredite edilmeyen medya organlarında yayımlanan ordu hakkındaki olumlu ve olumsuz haberleri saymaya gerek duymayan andıç yazarı, sadece olumsuz olanları raporuna yazmış. Bu raporu okuyan üst düzey bir askeri yetkiliye, ' Kökten Dinci' gazeteler olarak damgaladığı sakıncalı medya organlarında ordu konusunda hiç olumlu bir haber yapılmadığı izlenimini veriyor. Andıç yazarı, baştan işe yanlış başladığı için tarafsızlığını koruyamıyor.

Andıç yazarının sonuç olarak raporuna yazdığı ilginç bir tesbiti okuyunca 'pes vallahi' dedim, bu kadarıda olmaz. Medya organlarında farklı görüşlere yer verip, reyting, tiraj yakalamak adına aykırı, sakıncalı sınıfta yer alanların sakıncasızlar içine sızdığı gözlemlenmiş ve çözüm olarak kurumsal akreditenin yanısıra kişisel akredite iptali yaptırımına gidilmesini önermiş andıç yazarı. Nitekim Radikal'de Takvim'de, Milliyet'de bazı yazarların kişisel akreditesi burunlarını sürtmek için iptal edilirken, kurumlarının akreditesi korunmuş. Radikal gazetesinin ordu karşıtı haberleri olumlu haberlerden fazla olmasına rağmen akreditesinin iptal edilmemesi Aydın Doğan medyasının korunup kollandığı izlenimi uyandırıyor. Eski Genelkurmay Başkanı'nın lanetlediği ' Genç Subaylar Rahatsız' manşetini yazan Mustafa Balbay'ın savundukları kriterlerin aksine akreditesinin iptal edilmemesi, ölçünün ne olduğunu anlaşılmaz hale

getiriyor. Kurumsal ve kişisel tesbitlerde, ölçü fikir ve düşünce özgürlüğüne hoşgörü olmayınca andıç baştan sona ayrımcılık kokuyor.

Ordumuz, andıç mı, yoksa medya incelemesi mi diyecek nasıl adlandıracaksa artık, elbette medyayı dikkatli izlemeyi sürdürecektir. İzlesin, yanlış yazılanları düzeltsin, uyarsın ama ilkokul çocuğuna yapılan muamele gibi kimisini ayakta tek bacak üzerinde beklet, kimisini afaroz et, kimisini de yok say, olmuyor, yakışmıyor, şık düşmüyor. Akredite kriterlerinin gerçekten ne olduğunu, tüm andıcı okudum yine anlayamadım. 'Muhafazakar' ile ' Kökten dinci' arasında ne fark vardır sorusuna yanıt bulamadım. Dinine kökünden bağlı mı denmek istiyor acaba? Yoksa fundamentalist, radikal denilmeye mi çalışılıyor? Öyleyse Muhafazakar nasıl olunuyor? Medyada çeşitlilik değilde tek model bir yapı mı acaba arzulanıyor diye kara kara düşündüm, işin içinden çıkamadım. ' Kökten Dinci' denilen ve akredite edilmeyen medyanın orduyu, milletini ve vatanını Liberal Merkezi Sağ denilen ve akredite edilen medya organlarından daha az sevdiğine inanmıyorum.

Gerçi bu tanımlamalara uyan, hakeden bir yayın organıda ülkemizde bulunmuyor. Bu işi yapacak uzmanı Genelkurmay keşke Harvard'ta Medya Okumaları üzerinde master yapmaya gönderse. Yaşadığı ülkenin medyasından habersiz andıç yazarı olmaz. Hiç olmazsa yabancı diplomatları biraz dinleyin veya çarıklı evliya halkımızın tesbitlerine kulak verin. Andıçta yazdığınız siyasi görüşlere sahip medya organları ülkemizde yaşamıyor. 2007'de yaşıyoruz, 1987'de değil, 1923'de hiç değil...

Neydi, ne değildi 28 Şubat?

21.Şubat.2007

28 Şubat 1997 'post-modern' darbesi, hukuksuzları çağrıştırdığı için devleti kurtarmayı değil çöküşünü anımsatıyor. Bu nedenle bin yıl devam edemedi, henüz 10. yıldönümünde acılarıyla anılıyor. 50 milyar dolarımızın havaya uçtuğu, irticanın bahane edildiği şahane bir soygun süreciydi. Sisi gibi bir homoseksüel istihbaratcı olabildiği için bir 'Travesti darbe'siydi 28 Şubat.

Her şeyden önce bu darbenin arkasında her darbe gibi ABD 'nin tam desteği bulunuyordu. 28 Şubat sürecinin başlangıç tarihi, sanıldığı gibi Demirel'e askerlerin brifing verdiği ve kendisinin darbeyi yönetmeye başladığı Aralık 1996 değil 15 Ekim 1996 tarihli ABD Dışişleri Bakanlığı'ndan ABD Ankara Büyülelçisi Mark Grossman'a gönderilen ' Çok Gizli' kriptolu bir mektuptur. Darbe için düğmeye basılmış ve Refahyol'un Amerikan çıkarlarına uymadığı bildirilmiştir. Grossman, bugün Neoconların borazanı Fox tv'nin satın aldığı TGRT'nin Başdanışmanıdır. Mossad ve CIA'nın derin devletimizi tüm enstürumanlarıyla başarıyla kullanarak, yarısından çoğu 'aptal' yerine konan bir milleti, birbirine düşürerek nasıl maymun gibi oynatılabileceklerini simgeleyen bir tiyatro resitaliydi 28 Şubat.

İstanbul baronlarının, dükalığının Anadolu kaplanlarını yeşil sermaye yaftasıyla kafese sokma darbesiydi. Beşbinden fazla mütedeyyin iş adamının önü sadece dindar oldukları için kesilmiş ve dış sermaye ve gizli dış yapılanmalarla organik bağı olanlar korunmuştu. Bunu kapı önüne konduktan sonra ilk itiraf eden gazeteci Can Ataklı'ydı. Refahyol devrilir devrilmez “İyi oldu.

Biz de destek verdik” diyen Rahmi Koç baş destekçiydi. Karşılığını aldı. Kocaeli’nde Ford-Koç ortaklığına Demirel'in ' Gelsinler Köşkün bahçesini vereyim' demogojisiyle bedava arsa verildi. Aynı grubun İstanbul’da 100 dönümlük bir çam ormanını talan ederek paralı üniversite kurmasına göz yumulmuştu. Bugün Acarİstanbul faciasının arkasında da Doğan Holding ve avaneleri duruyor. Yıkamıyorlar. Hürriyet, 28 Şubat'ı 'Sivil Darbe Zaferi' diye hep alkışladı, alkışlayacak. Bir ülkede hukuk, anayasa herkese aynı uygulanmıyorsa laik olmuş olmamış ne yazar! Ertuğrul Özkök gibi eskiden sosyal eşitlik sevdalısı eski solcularımızın patron olduğu, darbeyi savunarak 'bardak' olduklarının ilanıydı 28 Şubat.

Hızını almayan büyük sermaye basınının “Andıç” adı verilen talimatnamelerle doğrudan doğruya yönetilmesine 28 Şubat paranoyası imkan sağlamıştı. Cengiz Çandar, Mehmet Barlas ve Mehmet Ali Birand gibi tecrübeli, üstelik laik gazetecilerin, PKK teröristi Sakık'ın itiraflarını değiştiren Genelkurmay Genel Sekreteri Erol Özkasnak'ın marifetiyle 'vatan haini' diye kovulduğu basın tarihimizin yüzkara dönemiydi 28 Şubat. Paranoyak dönemlerde en sık kullanılan psikolojik savaş damgasıdır vatan

hainliği. Andıçlananlar, demokratik, gelişmiş bir ülkede yaşadıklarına inansalar, andıçın sorumlularını cezalandırmak için tazminat davası açarlardı. Yapanın yanına kar kalmazdı. 28 Şubat, hukuksuz davranışları

cezalandırılamayanların demokrasiyi kırpıp kırpıp yıldız yaptığı anomalidir. Bu psikozdan beslenenler serbest gezdiği sürece yeni darbelere ilham kaynağıdır 28 Şubat.

Çevik Bir'in o dönemin gazete patronlarına baskı yaparak, haber toplantılarına katılarak manşet attırdığı, demokratik bir ülkede asla hayale gelmeyecek üsullerle çalışıldığı zaman dilimiydi; gazetecilerin servis haberleri kanıksamadığı ve gazeteciliğin provokatörlük haline dönüşüp meslek etiğinin iflas ettiği onursuzluk zinciriydi 28 Şubat. Darbecilerden korkup, yazarlara çizerlere baskı yapmanın utancı kabullenildi. Medya patronlarının bu ayıbı içine sindirdiği, her gazeteyi yönlendirmek için bir Albay tayin edilen, bakanlara zoraki asker danışman verilen askeri vesayetin gölgesinde gölgesinden korkulan bir hayaletti 28 Şubat.

Bugün 28 Şubat sürecini küçümsemeye çalışanların Çevik Bir ve Güven Erkaya'ya karşı "kıskançlık hissiyle" hareket ettiğini söyleyen Özkasnak, "Tek bir mermi atılmadı, tek bir burun kanamadı. Tıpkı NATO'nun Varşo Paktı'nı teslim alması gibi" dedi 28 Şubat'ı ilk defa ' Post modern' darbe diye övünerek tanımlarken. Utanmadan hukuk dışılıklarını savunanların medyada boy gösterdiği bir dönemeçte hakkı söyleyenlerin hain sayıldığı, zalimler korosunun nöbet tuttuğu, bakanlıklara gölge cuntacı bakanların kurulduğu ve başbakana Başbakanlık Kriz Merkezi tarafından genelgeler yazılıp imzalatıldığı için ülkenin başbakanının kim olduğu belli olmayan devletsizlik dönemiydi 28 Şubat.

Bozacının şıracıyı savunması normaldi. 7. Cumhurbaşkanı Kenan Evren, Erol Özkasnak'ın "28 Şubat post - modern bir darbedir" açıklamasını değerlendirirken "TSK ikaz görevini yapmıştır ve iyi de olmuştur" dedi. " 28 Şubat olmasaydı acaba ne olurdu? Onu ben sizin takdirlerinize bırakıyorum" diyen Evren, sözlerini şöyle noktaladı: "Bu, MGK'da alınmış bir karar. MGK, Anayasal bir kurum. Söylenecek bir şey yok." Darbeyi savunmak anayasal bir suç iken, darbeyi savunanlar halkımıza sürekli korku pompalayanlar ve darbe zeminini kurgulayanlardı. Gerçek bir hukuk devleti olsaydık "anayasal bir suçu" itiraf edenler çoktan yargının önüne çıkmış

olurdu. Cami ile kışlanın arasını açan, vatandaşın devletine olan güvenini sarsan, suç işleyen güçlüyse, apoletliyse suçsuz sayılan, suçluların halen suçlarını suç olarak görmemeyi sürdürdüğü ve yargılanamadığı patolojik bozukluğun fiziki patlayışı, dam başında saksağanlığın daniskasıydı 28 Şubat.

Ulusal çıkarlarımızı koruma ve kollama görevi “Batı Çalışma Grubu”gibi hukuksal demokratik sosyal devlet yapısında yeri olmayan illegal cuntacı asker-sivil bir çeteye teslim edildiği ve askeri hiyerarşi bozulduğu için askeriyemizin yıprandığı bir süreçti 28 Şubat. 3 milyon insanımızı fişleyen grubun fişleri 1999 İzmit depreminde Gölcük'te yerin derinliklerine gömülmeseydi, ülkemiz bir açık hava hapishanesi veya ağlama kampına dönebilirdi.' Bu ülkeyi adam etmek için gerekirse beş milyon irticacıyı toplama kamplarına alır, açlıktan öldürürüz, nasıl olsa nüfusumuz fazla' diyebilen ve bu espiriye gülebilen vicdansızları, kalpsizleri, demokrasiden nasibini almamışları içinde barındırıyordu 28 Şubat.

Kimsenin bu yapılanmaların legalliğini sorgulamaya cesaret edemedi ve yol kesen hayduta hesap sorulamadığı gibi karşısında tırsıldı. Yargı mensuplarının illegal yapıdan brifing aldığı ve alkışlatıldıkları için yargı bağımsızlığının mevta oluşunun adıydı 28 Şubat.

Halkın hiçe sayıldığı ve inançlarıyla alay edildiği, aydınların basiretlerinin bağlandığı ve hakkı haykıramadıkları yanlışlar zinciriydi. 18 maddesinden sadece bir tanesi uygulanabildi ve 8 yıllık temel eğitime geçildi. Diğer 17 maddesinin neden yazıldığı meçhuldü. Faaliyetiyle çeşitli “sivil toplum örgütleri” ve üniversiteler de bu sürece eklemlendiği için NGO anlayışına fesat karıştırılan ve ilim yuvalarına siyasetin alet edildiği fetret dönemi darbesiydi 28 Şubat.

Başörtülülere zenci muamelesi yapılan, üniversitelerde nazi tarzı sorgulama odaları kurulan üniversitelerin ilmin değil insanlık ayıbı filmlerin çevrildiği mekana dönüştürülmesinin resmiydi 28 Şubat.

28 Şubat kararları, alınırken kullanılan kaynak eser nedeniyle sorunluydu. 28 Şubat'ın asıl müsebbibinin asker değil, medya ve sivil toplum örgütleriydi. O dönemde, ülkede aydın kimse kalmamıştı sanki; Faik Bulut gibi eski bir terör suçlusunun kitabından yararlanıldı ve bu ülkenin

yetiştirdiği ilim adamlarına hakaret edildi. Bulut'un kitabında yer alan cümlelerle, MGK kararlarındaki bazı cümleler aynıydı. BÇG’den çıktığı söylenen el altı açıklamalar vardı. Bunlar bile kitapdaki cümlelerden, virgülüne kadar intihal edilmişti. Kalıp olarak alınmıştı. Türkiye’ye karşı örgütlü yapılara teori üreten kişinin aynı zamanda devletin en hassas kuruluşlarına da teorisyenlik, kılavuzluk yaptığı bir süreçti 28 Şubat.

'Laik rejimi kurtaralım' ayaklarıyla yola çıkıp bankaların içini boşaltanların cirit attığı, devletin yol geçen hanı gibi soyulduğu ve hortumculuğun doğal karşılandığı, ülkenin 3. dünya ülkesi görünümüne hapsedildiği karanlık günlerdi. Gerçek hortumcuların ve ülkeye zarar verenlerin kimler olduğunu askerlerden, yargı mensuplarına kadar herkes gördü, bildi, tanıdı.

Ülkeyi çok korkunç bir ekonomik krize sürüklemelerinden sonra inandırıcılıklarını kaybetmelerine rağmen halen yüzümüze baka baka tek tutundukları daldı 28 Şubat. Halk, artık darbe ortamı oluşturmak isteyenlere acaba şimdi hangi bankayı hortumlayacaklar gözüyle bakıyor. Banka hortumlayan işadamlarının hep laik kimlikli olmaları da laik darbecilerin sırtında koca bir kambur olarak duruyor. Yeşil sermaye diye öz halkını kategorize eden azınlıkların ülkemizin koruyucu ve kollayıcısı bazı askerlerimizi tepe tepe kullandığı, ama evdeki hesaplarının çarşıya uymayacağını gösteren oyunun dramalarla, acılarla dolu son perdesiydi 28 Şubat.

Allah, bu millete bir daha darbeler, 28 Şubatlar yaşatmasın. 28 Şubat'ın sonuçları aslında toplum mühendislik projeleri iflas eden derin devlet kalıntılarının kendi kendilerini tasfiyeye başladıkları tarihin adıdır. Bize bunca acıları yaşatmasalardı, derinden derine ülkeyi karıştırmayı sürdürebileceklerdi. Nitekim darbeye bulaştıkları için pişmanlıkları dile getiren ve oyuna getirildiklerini kabul eden asker-sivil ehli insafların sayısı her geçen yıl artıyor. 28 Şubat tarihi bize, darbelerin tarihe karışması gerektiği arzusunu hatırlatıyor; tahrik ettiği, karşısına aldığı geniş halk kitlesi düşünülürse, uyuyan aslanı uyandıran tarihi sürecin remzidir 28 Şubat.

Da Vinci'nin gizlediği gerçek sırlar

29.Mayıs.2006

Dan Brown, 44 dilde 50 milyon satan Da Vinci'nin Şifresi kitabı ve filmiyle bir süredir Kuzey Amerika ve dünyanın gündeminde. Vatikan ve Katoliklerin tepkisine rağmen film, perde arkasında masonlar olduğu için vizyona girdi. Hz. İsa'nın çarmıhta ölmediği gerçeğini irdeleyerek İslam dünyası ile aynı görüşü paylaşan Brown'un romanı, Hoolywood desteği almasıyla Hıristiyan dünyasında Hz. İsa'nın Tanrının oğlu olmadığı tartışması başlattı.

Bu faydalı tartışmayı başlatanların amacı, maalesef müslümanlara yakınlaşmak değil. Tek dünya devleti ve tek dünya dini kurmayı hedefleyen derin ve güçlü bir yapılanma, günyüzüne çıkmak için düğmeye bastı. Artık gizlenme ihtiyacı hissetmeyen bu grup, masonluğun reklamını yapmaktan çekinmiyor.

Hz. İsa'nın yeniden dönüşü, evlenmesi ve kız çocuğu sahibi olması İslam dünyasında da bazılarınca kabul edilir. Ama itidadi değildir, kabul etmezsen din dışına çıkmazsın. Mecdelli Meryem'in fahişe olduğunu kabul eden pek çok Hıristiyan tarikat, onu şeytanlaştırarak, özellikle Güney Fransa'da, Lusifer Mary adını takmıştı. ABD ve Kanada televizyonları, kaç gündür Mecdelli Meryem'in fahişe olup olmadığını konuşuyor. Hazırlanan belgeseller, filmin başlattığı tartışmayı masaya yatırıyor. Evlenen İsa, Tanrı olamaz deniyor. Papa, filmi dinin aslını bozmaya yönelik şarlatanlık olarak niteledi. Dinin aslı zaten bozulmuştu. Ortaya saçılan dahada bozulmuş sırlar, ortaya çıkması gereken asıl sırlar değil ki. Masonlar, Hıristiyanlık tasaffi etsin, temizlensin diye uğraşmıyor. Öte yandan Kanada ve Hindistan müslümanları, film Hz. İsa'ya hakaret içerdiği için protesto etti.

Da Vinci'nin şifreleri, esasen 1118'de kurulan Mesih'in Fakir Şövalyeleri adlı örgüte dayanıyor. Vinci, gizemli gizli örgütün devamı olan Illuminati ve masonluğu temsil ediyor.

1125 yılında Kudüs'ün yeni Hıristiyan kralı, Hazret-i Süleyman'ın mabedinin bulunduğu yer olarak bilinen Mescidü'l-Aksa'yı bu örgüte tahsis etti. Bu olaydan sonra örgüt, Mabed Şövalyeleri adını aldı ve hem dini hem de askeri bir tarikat olarak resmen tanınması için Papalık makamına başvurdu. Bu istek Papalık tarafından 1129 yılında kabul edildi.

Şimdi gelelim deşifre edilemeyen gerçek sırlara. Tapınakçılar, ilk dönem Hıristiyanları ve Kudüs Havarileriyle ilgili çok gizli belgeleri ele geçirerek, Papalığa şantaj yapmaya başladı.

Hz.Süleyman mabedinde yapılan kazıda buldukları dökümanlar, Hz. İsa'nın Tanrının oğlu olmadığı, tevhid inancını getirdiği, Yahuda'nın aslında Hz. İsa'ya bilinçli olarak ihanet ettiği ve çıkarıldığı mahkemeye Hz. İsa'nın 'Allah birdir' mektubunu sunduğu gibi sırları kapsıyordu. Bu mektup kısa bir süre önce ortaya çıktı, ancak asıl ortaya çıkması gereken tevhid konusu gizlendi.

Asıl bomba belge ise, Hıristiyanlığı Romalaştıran bugünkü resmi Hıristiyanlığın kurucusu Pavlus'un bir hain olduğu ve dini tahrif ettiği gerçeğiydi. Kudüs Mesih Cemaati, domuzu, şarapı helal kılan, sünneti önemsemeyen, haç bidatı çıkaran, en önemlisi Allah'a ortak koşan Pavlus'u afaroz etmişti. Bütün bu sırlar, Roma'nın siyasileştirdiği Hıristiyanlığı toptan tehdit edecek güçteydi. Ayrıca Kudüs Cemaati Lideri Yakup, dinde ruhban sınıfı olmadığını, herkesin günah işleyebileceğini ve ancak Allah'ın günahları aracısız tevbe ile affedeceğini belgelere geçirmişti. Bu belgelerin ortaya çıkması halinde ortada Hıristiyanlık diye bir din kalmayacaktı. Başka bir belgede ise, Hz.İsa'nın evleneceği ve Sarah adında bir kız çocuğu sahibi olacağı da yazılıydı. Geleceğe dair ihbarı olmuş gibi tercüme ettiler veya öylesi işlerine geldi. Din ve kilise karşıtı gizli bir mason olan Da Vinci, bu yanlış bilgiyi şifreleyerek Mona Lisa resmine kondurdu. Masonlar, bu resmi sembol olarak odalarına astılar. Kilise bu belgelere şiddet ile karşı çıkıp belgelerin yok edilmesine karar verdi.

Mabed Şövalyeleri'ni oluşturanlar zamanın aydın asilzadeleriydi. Bu sırları korumak karşılığında önceleri Papalıktan özel statü almışlardı. Bu nedenle sadece Kudüs ve civarında değil, güney Fransa ve Paris'te de kısa sürede örgütlendiler. Bunun için gerekli parayı da Avrupa ile Ortadoğu arasındaki ticarete aracı olarak elde ettiler. Çek ve kredi mektubunu ilk defa uygulamaya koydular. Bu uygulama sayesinde Ortadoğu'ya mal almaya giden Avrupalı tüccarlar yanlarında para taşımadıkları için korsanlara ya da eşkıyalara karşı kendilerini güvende hissediyorlardı. Mabed Şövalyeleri ayrıca bankerlik ve ticarete de el attılar. Öyle ki Fransa kralının resmi bankacısı oldular, hatta krala borç verme konumuna geldiler. Bu örgütün

Ortadoğu'da başarılı olmasının bir nedeni de verdikleri sözde durmaları ve dürüst olmalarıydı. Bu özellikleri sayesinde Arap tüccarlar arasında itimat sağladılar.

Güçlerinden korkan krallar ve kilise yok edilmelerine karar verince Hugues de Payens komutanlığında olan Tapınakçılar, Litvanya'da Cathar'lara sığındı. Mabed Şövalyeleri, Hasan Sabbah'ın Haşhaşiler örgütü ile de temas kurdular. Bu temas sayesinde de bir örgüt olarak nasıl gizli kalacakları ve örgüt üyelerinin birbirlerini tanımak için işaretleşme kodu kullanmaları hakkında fikir sahibi oldular. Antik ezoterik dönemlere ait sembol ve şifreleri arakladılar. Ve kendilerine uyguladılar. Örneğin, el sıkışırken işaret parmağının karşısındakinin bileğine teması Mabed Şövalyeleri'nden olduğunun parolasıydı. Papa V. Clement, 2 Mayıs 1312'de Mabed Şövalyeleri Tarikatı'nın kapatılmış olduğunu resmen ilan etti. Ancak kapatılma kararında suçlamaların hiçbiri yer almıyor, sadece "kilisenin hayrına olduğu" belirtiliyordu. Tebliğde dikkat çeken bir başka karar da, şövalyelerin bütün mallarının, Kudüs'ten beri bu tarikatın rakibi olan Hospitalier (Misafirperver Şövalyeler) Tarikatı'na devredilmesiydi.

Yer altına çekilselerde pes etmediler. Ellerinde son kalan kutsal emanetleri korumak için 12 Tapınakçı İllumunati ve Cathar gurubu, Kilise baskısından sıkılarak özgün masonları kurdu.

Bu örgütün ilk adı Illuminati idi, ancak Almanya'da yasaklanmasından sonra İngiltere ve Fransa'da adı masonluk oldu. Inglecot Üniversitesi'nde öğretim üyeliği yapan Papaz Weishaupt, Hıristiyan dünyası tarafından dışlandıktan sonra 1770'de örgütü canlandırdı ve Lüsiferizme yapıştı. Dünya hakimiyeti için ana planını yazdı ve Şeytan Sinangogu'na teslim etti. Satanik despotluğun dönemi başladı. Weishaupt, tüm dinleri ve hükümetleri yıkıp tek elde toplama projesini 1 Mayıs'ta tamamladı. Bir nevi Deccalin şahsı manevisini örgütledi.

Karl Marks, bu manifestoyu kapitalizme başkaldırı adıyla Komünizme uyarladı. Bu tarihten daha sonra dinsizliği temel edinen Komünistler tarafından 1 Mayıs prensiplerini yazdığı gün olarak kutlanmaya başladı. Pek çok ülkeye İşçi bayramı yutturmacıyla girdi. Plana göre sistematik olarak insanları muhalif kamplara bölerek; politik, ekonomik, sosyal, dini ve etnik ayrımcılığı körükleme politikası izlendi. Asi güçlerin

silahlandırılması ile zayıflar ve masumlar öldürüldü, kaos meydana getirildi, dini kurumlar ve milli hükümetler zayıflatılarak yok edilmeye çalışıldı.

Illuminati'nin NATO ve Gladyo gibi yeraltı örgütleri ile de ilişkisi var. İtalya'da Lucio Gelli'nin kurmuş olduğu P2 Mason Locası pek çok cinayet işlemiş, yolsuzluğa karışmış ve devlet içinde devlet haline gelmişti; bu locada daha sonra görülmüştü ki; pek çok yargıç, işadamı, general, politikacı ve bakan bulunmaktaydı. P2 Locası ve tüm NATO ülkelerinde kurdurulanların arkasında Amerika başta olmak üzere farklı ulusların istihbarat örgütleri vardı. Türkiye'deki ismi 1960'da kurulmuş derin devletimizin üst adı Ergenekondur.

Masonların diğer kurduğu derin devletler gibi din karşıtıdr. Çünkü ana hedef tüm dinleri yıkmak ve tek dünya hakimiyeti kurabilmektir. Türk Ergenekon'un içinde milliyetçi güçlerin yer alması kimseyi aldatmasın. Dışarıdan verilen emri uygularlar. Atatürk, mason localarını ucu dışarıda diye kapatmıştı. İsmet İnönü döneminden beri bir türlü darbe mahalinden çıkamamamızı, Ergenekon'un yürüttüğü psikolojik savaşa borçluyuz. Kısırdöngüden kurtulamıyoruz. Çünkü, dış güçler, tabi masonlar çok güçlü Türkiye istemiyor. Bu nedenle Ergenekon ideolojik rejim savaşı yürütüyor. Yanlış anlaşılmasın derin devletimiz mutlaka olmalı. Ama kendi vatandaşı ile değil kendi hinterlantında büyük Türkiye'yi kurmak için uğraşmalı. Masonlar, bunu istemiyor.

Illuminati'nin Gül Haç gizli örgütü ile direkt ilişkisi vardı. Gül Haç örgütü geçmişi Yahudi ve Siyon teşkilatlarına dayanan gizli bir yapılanmaydı, bugün Kaliforniya'yı merkez edindi ve uluslararası olarak çalışmaya başlayarak Sion tarikatı adını aldı. Bu gizli örgütlerin terör örgütlerinden özde pek bir farkı yok; terör örgütleri bomba ve silahla terör ve anarşi yaratırken, Illimunati, SBS, CFR (Council on Foreign Relations – Dış İlişkiler Konseyi) ve Gladio türevlerini kullanıyor. Anarşi ve kaosu yani Ordo ab Chao'yu (kaostan düzen); imza yetkisi, uluslararası strateji, paranın kontrolü, borsanın kontrolü ve mafyanın indirekt kontrolü ile yaratıyorlar. Bu örgütlerin hepsi aslında birer mafya kuruluşu. Illuminati, adını ve üyelerini inanılmaz bir sır gibi saklayan ve ölümcül bir kuruluş. Hemen her ülkeye yayıldı. ABD başkanlarının pek çoğu İlluminati'den ya icazet alıyor

yada üyesi. Bu gizli örgüte ihanet edenlerin veya dışarı sır sızdıranların cezası kayıtsız şartsız ölüm.

Da Vinci kitabı ve filmi, masonların zamanın geldiğine inanarak ortaya çıkmasını sağlayan zihinleri kontrolü ve psikolojik savaş araçlarıdır. Masonların alt edilemez olduğunu dünyaya ispatlayarak dünyayı Argameddon savaşına hazırlıyorlar. Dünyayı yöneten derin devletin başında 30 yıldır aynı isim ABD eski Dışişleri Bakanı, 82 yaşındaki Henry Kissinger var, 12 kişilik Konseyi ile ABD'yi ve dünyayı elinde top gibi oynatıyor. Filme gidin, ancak gerçeklerin farklı olduğunu unutmayın!

Yabancı ve Türk Masonları neden telaşlandı?

Regina Kowboy

2 Mart 2006

Ucu dışarıda olan akımlar Suudi veya İrani olunca tehlikeli de İsraili olunca mı tehlikesiz ?

Atatürkçüler uyuyor mu? Neden ülkemizde kaçak güreşen herkes Atatürk'ün arkasına sığınıyor? Masonların içyüzünü yazmak neden bu ülkede komplo teorisidir? En önemli soru: Masonları telaşlandıran ve ortaya çıkıp imaj yenilemeye sevkeden güç nedir; emir nereden gelmiştir, içeriden mi, dışarıdan mı?

Araştırmacı-Yazar Aytunç Altındal'a göre, Kurtlar Vadisi dizisindeki 'Tapınak Şövalyeleri'nin ölüm töreni' görüntülerinin ardından Hitler'in Kavgam kitabının satışının artması yabancı ve Türk masonlarını telaşlandırdı. Bütün bunların kamuoyunu olumsuz etkilemesinden dolayı masonların harekete geçtiğine dikkat çeken Altındal, gazetelerdeki yazı dizilerini 'aklanma çabası' olarak nitelendiriyor. AB maceramıza destek turlarına çıkarak imaj yenilemeye çalışan Türk masonlar, resmen tutuşmuş durumdalar. Samanyolu'nun Şubat Soğuğu dizisinde düğmeci Mehmet Aziz Tarman'ın Sebataycı olduğunu elbette mason kardeşlerimiz hemen anlamıştır. Adamlar elbette tezgahladıkları oyunları biliyorlar, görsel olarak ekrana yansıması üzerine Kurtlar Vadisi'nden sonra 2. şoku yaşamışlardır.

Önce son ortaya çıktıkları dönemi hatırlayalım.1997 yılı ocak ayında İstanbul'da iki büyük Mason locasında çekilen gizli kamera görüntüleri, Türkiye Masonları üzerinde şok etkisi yapmıştı. Kanal 7 ekranlarında yayınlanan bu gizli kamera görüntülerinin birincisi İstanbul'da bir locada gerçekleştirilir. Görüntülerde birkaç işadamının Masonluğa giriş merasimi, Masonik bir nikah töreni ve genel kurul toplantısının görüntüleri yeralmaktadır. Masonluğa yeni giren bir kişilerin göğsüne kılıç dayanarak ölüm iması yapılması, ellerini boğazında tutan salon görevlilerinin bu imayı tekrarlaması Masonluğa yabancı olan Türk halkının oldukça ilgisini

çekmiştir. Bu görüntüler yayınlandıktan birkaç gün sonra, İstanbul'da adresi bilinmeyen bir Mason locasında yalnızca 33. dereceden masonların katılabildiği "şeytana tapma ayini"nin görüntüleri ekranlara yansır. Görüntüler Kanal 7 ekranlarında dakikalarca yayınlanır. Ayini yöneten büyük üstad, locanın ortasında kesilen bir keçinin kanını içmekte ve İbranice bazı dualar okuyarak şeytana tapma ayinini sonuçlandırmaktadır. Gizli kamera görüntülerinin yayınlanması ile birlikte masonluk, ciddi bir tartışma konusu haline gelir.

Ancak masonların kontrolündeki bazı medya kuruluşları bu konuyu hasıraltı edebilmek için olağanüstü bir çaba harcar. Bu medya kuruluşları, Mason localarındaki gizli kamera görüntülerini gündemlerine dahi almazlar. Aynı günlerde ortaya çıkan Aczimendi Şeyhi Müslüm Gündüz ve Fadime Şahin konusu ise bu gazete ve televizyonlarda günlerce birinci haber olarak yer alır. Bugün o mason törenini sunan Ahmet Hakan, cezalandırılması yerine neden mükafatlandırılarak Hürriyet'de yazıyor, halen merak ediyorum. Elbette satın alındığını ima etmiyorum, ama merak işte!

Vakit'den Hasan Karakaya'ya göre, bu olaydan sonra İsrail Masonluk Yüce Konseyi'nden Türkiye Masonları Büyük Üstadı Necip Arıduru'ya sert bir uyarı gelir. Masonluktan ayrılan bazı kişiler tarafından basına sızdırılan 27 Mart 1997 tarihli uyarı metni, Türkiye'de yeni bir dönemin başlangıcı anlamını taşımaktadır...

Bu uyarıda, özetle denilir ki:

1-Türk basınındaki ve ilgili kuruluşlardaki biraderleri örgütleyin ve Refah Partisi'ni iktidarı bırakmaya mecbur etmek için gerekli diğer bütün tedbirleri alınız.

2-RP'nin itibarının tamamen yok olması ve seçmenlerinin ümidini kaybetmesi ile neticelenen siyasi bir konjonktür oluşturun.

3-Her çeşit belgeyi, tutanağı, sirküleri ve riskli mektupları büyük sekreterlikten uzak tutun.

4-Locaların toplantılarını belli bir zamana kadar, alışılmış merkezlerde gerçekleştirmekten kaçının.

5-Size ikinci bir talimat ulaştırılıncaya kadar müracaat edenler konusunda son derece dikkatli işlemler yapın; aynı yanlışlıklara düşmeyin.

6-Mason olmayanların ve mason cemiyetinden çıkarılmış eski masonların tapınaklara girişine kesin bir şekilde mani olun.

7-Masonluğa ihanet etme suçunu işlemiş masonlara karşı tahkikatlara devam edin. Dönekleri, İskoç Riti'nin prensiplerine, âdetlerine ve geleneklerine uygun bir şekilde cezalandırın.

8-Masonluk aleyhindeki radyo, gazete, televizyon, kitap, dergi gibi yayınları izleyip bunlara mani olun. Refah Partisi'ne mensup İslâmcı basını ekonomik, siyasi ve adli baskı yoluyla görevini yapamaz hale getirin.

9-Bağımsız Büyük Komitemizi, bu skandala yol açan belirsizlikle ilgili ayrıntılı bir tutanak fezlekesi hazırlamakla görevlendirin ve neticeleri Fransa Yüce Konseyi'ne bildirin. (14 Şubat 1997 Yüksek Konsey/Paul Veysett)

"İsrail Yüce Konseyi" tarafından alınan bu kararların, "birer birer hayata geçirildiğini" ve "28 Şubat Süreci"yle birlikte Türkiye'nin nasıl bir "badire"ye sürüklendiğini hatırlatmaya, herhalde hiç gerek yok!.. Tüm bunları, elbette sizler de biliyorsunuz... Yalnız, benim bilemediğim ve cevabını hâlâ merak ettiğim soru şu:

Aynı zamanda "emekli büyükelçi" olan Mason Locası'nın büyük üstadı Kaya Paşakay, Kurtlar Vadisi'ndeki "infaz sahneleri"nden sonra; bir yerlerden bir "uyarı" alıp da "kendilerini aklama çabası"na mı girişti, yoksa "artık sahneye çıkma zamanı geldi" diye düşünüp, "propaganda taarruzu"na mı başladı?..

Mason localarından sonra şimdi de onların arka bahçesi olarak nitelendirilen Lionslar hakkında yayınlanmaya başlayan yazı dizileri ‘neden’ sorusunu gündeme getirdi. Son dönemde birbiri ardına yayınlanan yazı dizilerinde ‘sevgi, barış, hoşgörü’ hedefleri olduğu öne sürülen Mason localarının niçin kapılarını açtığı tartışma konusu oldu. İddialara göre, Masonlarla ilgili yazı dizilerinin arkasında Kurtlar Vadisi dizisinde, Dan Brown’un Melekler&Şeytanlar kitabına atıfta bulunulması, İlluminati,

Tapınak Şövalyeleri, Baphomet, Üzeyir Garih cinayetine çok benzeyen Baron'un ölümüne yer verilmesi bulunuyor. Bütün bu olayların ise perde arkasında bugün ABD'nin gerçekleştirmek istediği Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)'a bağlanması ise asıl önemli noktayı oluşturuyor.

Uzmanlara göre, masonların sır perdesini açtığı şeklinde yayınlanan diziler her zamanki bilinen şeyleri ve biraz internet karıştıran herkesin ulaşabileceği bilgileri içeriyor. Daha önce şeffaflaşma ve açılım çerçevesinde tüm gazetelere açılan tören salonu ve diğer odaların sanki ilk defa kamuoyuna açılıyormuş gibi sunulmasını eleştiren uzmanlar, 33. derece masonluğa kadar nasıl yükselindiğini, felsefi dereceleri, Türkiye ve dünyadaki mason locaları arasındaki farkın ne olduğuna yer verilmemesini eleştiriyorlar.

Altındal, yazı dizilerini "Hep aynı palavraları tekrarlıyorlar. Üstelik de yalan söylüyorlar"

diye değerlendiriyor. Büyük Üstad Kaya Paşakay'ın açıklamalarının zaten herkes tarafından bilinen şeyler olduğunu vurgulayan Altındal, burada kamuoyuna 'sevgi, kardeşlik, menfaat olmayan' gibi mesajlar verildiğini hatırlatarak, ancak aynı gazetedeki yazı dizisinin yanında Orhan Koloğlu'nun masonların devlet yönetiminde nasıl etkili olduklarını anlattığına dikkat çekiyor. Altındal "Orada yapılan tören nedir diye soruluyor. Gizlidir diyorlar. Tören yasası var. Hem buna göre hem de dernekler kanuna göre, böyle bir tören suç teşkil ediyor. Sırrı olan bir dernek olur mu? Ben böyle bir dernek kurmak istesem bana kurdururlar mı? Tabi ki hayır" diye konuşuyor.

Üstad Mason Emekli Büyükelçi Paşakay'a göre ülkemizde 198 mason locası mevcut. 13 bin 500 mason bu localara kayıtlı. Yeni masonlar genellikle 30 yaş civarında gençler ve Türkiye'de masonluk yılda yüzde 6,5 oranında büyüyor. Buna karşılık 11 Eylül 2001'den sonra ABD'de bir milyon 150 bin kişi, İngiltere'de 200 bin kişi masonluktan vazgeçmiş.

Paşakay'a göre Atatürk mason locasına kayıtlı değilmiş ama fikirleri ile mason sayılırmış. İşte bu noktada Paşakay yanılıyor. Hürriyet Gazetesi'nde yer alan resimlerden anlıyoruz ki masonik ritüeller tamamen İbrani ve Kabala formatlı. Altı köşeli İsrail bayrağı da resimlerin birinde yer almış.

Paşakay, Atatürk'ü bu manzumenin neresine sığdırdı bilmiyorum ama Atatürk bir Türk milliyetçisidir ve enternasyonal değil, millidir.

Tüm Masonlar ülkemizde yaşayan Sabataycılar, İlluminati, Evangelist bunların hepsi Merkezi Kudüs’te bulunan ve başından 70 hahamın bulunduğu Siyonizm Tapınağı Tarikatı için çalışıyor. Bu Siyonizm düşüncesinin temeli, sınırları Şuveyş kanalından Basra’ya oradan Anadolu toprakları Kapadokya’ya kadar olan bölgede merkezi Kudüs’te bulunan Siyon Tepeleri üzerine kurulmuş bir kaleden dünyayı yönetmektir.

Siyonizm’im fikir babası olan Theoder Herzl kuracakları İsrail devleti için Osmanlı İmparatoru Sultan 2. Abdülhamit’ten Osmanlı’nın bütün borçları silinmesi karşılığın da Kudüs’ü istemiş ret cevabını alınca İngiliz kışkırtmaları ile zaten kan kaybetmiş olan Osmanlıda başta Araplar olmak üzere azınlık isyanları çıkarıp 600 yıllık dev imparatorlukta çöküşü tetiklediler.Osmanlı topraklarında ki ilk Mason Locaları 1738 yılında İstanbul, İzmir,Halep açılmıştı ama meşrutiyetin ilanından sonra ilk resmi Mason locası 1909 yılında resmen İstanbul’da açıldı.

Masonlar Osmanlı’ya sızmaya başlamış ve kilit noktalarda ki yönetim kadrolarında yerlerini almıştılar.Cumhuriyetin ilanından sonra ileriye gören Mustafa Kemal Atatürk Mason Localarını 10 Ağustos 1935 de kapatmıştır. Mustafa Kemal Atatürk Mahmut Esad Bozkurt’a Mason Localarının kapatılmasıyla ilgili bir taslak hazırlamasını ve meclise getirmesini ister ve bunu haber alan Masonlar Meclise gelerek topluca Mustafa Kemal Atatürk’ün yanına giderler. Der ki Mason üstadı “ Efendimiz biz zaten devletin içindeyiz ve devletle birlikteyiz siz ki bizim en büyük üstadımız olursanız sizin etrafınızda pervane oluruz.” Atatürk’ten de “

Siz Avrupa da hangi Locaya bağlısınız tabi olduğunuz isim nedir” der ve Mason sözcüsü “Biz Cenova’ya tabiiyiz ve reisimizde Barco Mison cenabıdır” der Bundan sonra Mustafa Kemal Atatürk “ Defolun gidin cehennem olun Yahudi uşakları bu gece sabaha kadar bütün localarınız kapatmazsanız sizi Divan-i Harbe verir astırırım” der.

Mustafa Kemal Atatürk’e Mason, Sabataycı diyenlere bu bir cevaptır. O'na birde dinsiz Hıristiyan diyenler var. Oysa 1840’lar da faaliyete geçen

Misyoner okullarından olan Bursa Kolejinde iki kız öğrencinin Hıristiyan yapılmasından sonra Atatürk bu okulu da kapatmıştır.

Türkiye Yunanistan ile göç mübadelesi yaparken Moldavya da ki Hıristiyan Türkler de Türkiye'ye göç etmek istemiş Mustafa Kemal Atatürk kabul etmemiştir. Ayrıca Türkiye de yaşayan Hıristiyan Türkleri de Rumlarla birlikte göndermiştir.

Atatürk'ü kendileri gibi Sebataycı ve mason ilan ediyorlar, ancak gösterdikleri kaynaklar hep İngiliz ve Fransız kaynaklarıdır. Mason ve Sebatist yapılanmanın Atatürk'ü silme çalışmaları, İsmet İnönü'nün Türk liralarındaki Atatürk resmini silip yerine kendi resmini basması ile başladı. İsmet İnönü tarafından "Kapatılmalarından hiçbir yasal dayanak yoktur" denilerek Mason Localarının yeniden açılmasıyla Masonlar, siyasi partilere sızıp politikacı satın alarak yönetimde söz sahibi olmaya başladılar. Mason Locaları kendilerine itaat eden Yahudiliğe biat eden kişiler yetiştirmeye başladı bu kişilere de Kıymen adı veriliyor. Bunlar ülkelerinden Amerika'ya okumaya gittiğinde veya ülkesindeyken keşfedilip yetiştirildikten sonra ülkesine kurtarıcı veya başbakan olarak gönderiliyor. Süleyman Demirel başbakan olması, ekonomik krizler sonrası Kemal Derviş'in kurtarıcı olarak gönderilmesi, Turgut Özal'ın prensleri, Gürcistan da kadife devrimin yapılması sonrasın da Mihail Sakaşvili'nin başbakan olarak gönderilmesi 3 dönem üst üste İngiltere başbakanı seçilen Margaret Thatcher'ın Bilderberg'ten gelen İngiliz Kraliyet rejimine direnme talimatını ret etmesi ve Tony Blair'in yükselişi vb birçok örnekler bunların hepsi Kıymenlerdir.

12 Eylül öncesi Türk derin devleti Ergenekon'un başı olan Turgut Sunalp Paşa'ya Masonlar birlikte çalışmayı teklif ederler. Turgut Sunalp Paşa kabul etmeyince ANAP desteklenir ve Turgut Özal tek başına iktidara getirilir. Saygın holding patronumuz Rahmi Koç'ta Masonlukta yükselişini ataları Tapınak Şövalyelerine dayanan Bernard Nahum ile BEKO ortaklığını kurmasını borçludur. Bernard+Koç=BEKO. Bu Localar piramit şeklindedir; en alttaki Loca Türk Yükseltme Cemiyeti resmi adı Hür Ve Kabul Edilmiş Büyük Mason Locasıdır. Bu Locada çoğunlukta Anadolu da ki Lions ve Rotary üyelerinden oluşur; 155 Locası vardır ve 15.000 yakın üyesi bulunur. Bir üst Loca ise Türk ve Türkiye adlarını kaldırma gereği

duymuştur. Büyük Mason Mafililiğidir.1991 de adını Özgür Masonlar Locası olarak değiştirmiştir. Bir üst kurul olan Türkiye Mason Derneğinden tam aforoz edilmeyen egeradan kovulan üyelerden oluşur. Türkiye Yüksek Konseyi yani Türkiye Mason Derneğidir.

Bu locadakiler üst düzey masonlardır, isimleri sır gibi saklanır. 35 Locası ve 3000 üyesi bulunur. Bunların altında çalışan localar yani derneklerdir, bilinenleri: Arkadaşlık Yurdu Derneği, Dostluk Yurdu Derneği, Fakirleri Koruma Derneği, Göz Nurunu Koruma Vakfı, İhtiyarlara Yardım Derneği, İhtiyarlar Yurdu Derneği, Matan Basater Bikur-Halim Yardım Kolu,Yetimleri Koruma ve Yardım Derneği,Yoksullara Yardım Derneği,Yoksul Öğrencilere Yardım Derneği,Yardım Bakım Hayır Derneği, Rotary, Lions, Propeller Kulübeleri, Adenauer Vakfı, Yeni Bizans Derneği, 500. Yıl Vakfı, Mânevî Cihazlaşma Derneği… daha yazmadığım onlarcası.. Masonlara karşı hiçbir yargılama yapılamaz, kanunları onlar hazırlamakta ak ve kara parayı onlar kontrol etmekte, polisi, istihbaratı, kültürü onlar yönlendirmektedir. Bu Masonik yapıyı bitirmeye çalışan Saadettin Tantan ilk defa Tapınak şövalyeleri adını kullanıp kamuoyuna şifreli bir şekilde aktarmıştı.Tantan bir ucu yurt dışındaki Localara ve örgütlere diğer ucu da holding patronlarına dayanan Gümüşsuyu Çetesini bitireceğim der. 57. Hükümet zamanından Tantan operasyonları yurdun her yerinde sürüyor, polis elini nereye atsa bir yolsuzluk usulsüzlük çıkıyor, Tantan sürekli şifreli mesajlar veriyordu.”Yılarca bu kişilerin önünde durup önlerimizi iliklemişiz saygı göstermişiz ” diyordu. Operasyonun büyüyeceği sinyallerini veriyor, Balina operasyonu ile kaçak vergiler, Kasırga operasyonu ile batık bankalar gerçeği, Buffalo ile kaçakçılıklar su yüzüne çıkıyordu.

Yıllardır süren bu çarka çomak sokan Tantan halk üzerinde oluşturduğu sempatiden dolayı sürekli emekliliğe (suikast)uğratılmaksızın Mason olan Mesut Yılmaz tarafından açığa alındı.

Bu tüm dünyayı kontrol eden ve her yere nüfuz etmiş olan bu topluluk dünyada 20 milyon oldukları sanılan Yahudilerin için çalışan sapık bir topluluk. İstediklerini yapmaları şu anki dünya ve ülkemiz gidişatına bakarsak çok zor değil. 1897’de Basel Kongresinde alınan kararlara göre, 50 yıl sonra Kudüs’te bir Yahudi devleti kurulacaktı ve 14 Mayıs 1948 de

İsrail devleti resmen kuruldu. Yahudi devleti kurulduktan sonra ki 50 yıl içerisinde Büyük İsrail Devleti kurulacaktı. Şimdi Irak üçe bölündü. Kuzey Irak ta bir ikinci bir İsrail olan Kürt devleti kuruldu. Amerikan güç aygıtıyla İran ve Suriye eritilecekti. Türkiye zaten azınlık hakları ile kafası karışmıştı ve GAP bölgesinde Filistin'de olduğu gibi topraklar alındığını anlamaktan acizdi. GAP bölgesi elimizden kayıp gidiyordu. Siyonizm Tapınağı Tarikatının yüzlerce yıldır senaryosunu yazdığı ve yönettiği Yeni Dünya Düzeni sonuçlanmaktaydı.

Şimdiki Amerika'nın uygulamaya çalıştığı "Büyük Ortadoğu Projesi" geçmiş yüzyılda yarım kalmış bir hesaptı ve tamamlanacaktı. İblislerden oluşan ve şeytana tapan sapık topluluğun amacı da tek din tek dil tek bayrak esasına dayalı sınırların kaldırıldığı tek düzeyli dünya krallığına sahip olmaktı. Dünyada Yahudi ırkından daha gizemli, daha ilginç daha ölümcül bir ırk yoktur. Türk gençleri sanırım Hitler'in Kavgam kitabını Almanya'nın içini kemiren kurtlara karşı nasıl bir politika izlediğini merak ettiği için okuyor. Masonları da telaşdıran milletleri bölmek için icat ettikleri milliyetçiliğin bumerang gibi dönüp kendilerini vurma ihtimali olmalı. Halen merak ediyorum; Atatürk'ün mason localarını kapatma gerekçesi neden bugün geçerliliğini yitirdi? İnönü'den itibaren CHP ile birlikte Atatürkçülüğün yozlaştırıldığı bilinen bir gerçek iken, galiba boşyere Atatürkçülerden dirayet bekliyorum.

Düğmeye basan Mehmet Aziz Tarman'ı teşhis ettim!

Regina Kowboy

2 Mart 2006

STV'de yayınlanan Şubat Soğuğu Dizi senoryacıları bu ismi tersine çevirerek Mehmet Aziz yapmış, birde Sebataycıların meşhur soyadı Tarman'ı da sonuna ekleyince karşımıza derin devletin operasyonel düğmecisi ' Bir Sebataycı' portresi çıkmış oluyor. Türkiye'de dindarlarla uğraşan ekibin kimlerden oluştuğu yavaş yavaş bu diziyle anlaşılmaya başlandı.

Dönmeler, eskiden beri İslam ve milliyetçiliğin karşısında dayatmacı bir Batılı hayat tarzını temsil ediyor. Dinimizle, medeniyetimizle, kültürümüzle AB'ye üye olmamız umurlarında değil, teslimiyetçi bir anlayıştalar. Son yıllarda ise tuhaf biçimde AB karşıtılar; dindarların AB'ye girince daha da güçleneceğini düşünüyorlar. Türk Mason locası Brüksel'de AB propagandası yapıyormuş. Gelde inan. Olsa olsa bagli olduklari Cenevre Mason locasindan yeni emirle almaya gitmislerdir. Özbenliğimizi yok ederek dinsizleşip Batılı olmak onlar tarafından topluma yıllarca model olarak sunuldu.Yetmişli yıllarda sağ-sol çatışmaları döneminde komünizmi ve Marksizmi de temsil ettiler. Batıya, Batılı yaşam tarzına taraf oldular ve bu yaşam tarzını Türk toplumuna getirmeye uğraştılar. Bu ülkenin gerçek sahiplerini özyurtlarında parya gördüler.

Dönmeler, hep kozmopolitik roller üstlendiler, Batıya yönelmeyi kullanarak bir yerde İslamigeleneksel-muhafazakar değerlere bağlı olarak yaşamak isteyen toplumun çoğunluğuna bu yaşam tarzını dayattılar. Balolara gitmeyen, kısa etek giymeyen, başını açmayan, İslami değerlere bağlı muhafazakar kadınlar ve toplumun çoğunluğunu teşkil eden bu tarz aile ve toplum yapısı, "yobaz ve gerici" olarak nitelendirildiler. Özümüze dönmemizi asla istemediller, ciddi ciddi bu millet Osmanlı'daki günlerine döner diye korktular. Bu ülkenin dinamiklerini ortaya çıkaran Fethullah Gülen gibi önderlere gizli savaş açtılar. Osmanlı'yı reddi miras yapmamızı salık verdiler. Ne anlama geldiği belirsiz irtica yaftasını icat ettiler.

Başörtüsü sorunu, onların direnci yüzünden çözülemiyor. Yüzde 99'ü müslüman olan ülkem bu nedenle, Cumhurbaşkanı ve Genelkurmay başkanı tarfından İslam ülkesi sayılamıyor.

Yıllardır koyu bir dindar olan asker kökenli babamla Türkiye Dar-ül Harp mi, değil mi fıkhi tartışmasını yaparız. Ben İslam ülkesi derim, o hayır derdi. Yazık, meğerse değilmiş!... Bizi müslüman saymayan Araplar haklı çıktı! Bravo doğrusu!

Ortaya çıkan resimde İslam'ı içten yıkmaya çalışan ve özellikle 1970'li yılların sağ-sol çatışma atmosferi içinde İslam'ın da içinde yer aldığı geniş sağ cepheyi çökertmeye çalışan

"Yahudiliğin gizli ve aynı zamanda "kızıl ajanları"ydılar. Artık kapitalist entel solcu oldular.

Bugünlerde ise, ' Beyaz Türkler' sembolüyle ön plana çıkıyorlar. Her zaman ayrıcalıklılar.

Sebataycılar en çok Dışişleri, doktorlar arasında, üniversiteler (özellikle İşletme, İktisat, Uluslararası İlişkiler, Sosyoloji, Tarih, Kimya, Fizik, Matematik), YÖK, Amerikan Hastahaneleri, işadamları, Koc Grubu, gazeteciler özellikle Hürriyet, Sabah, Milliyet'te ve bu gazetelerin bağlı olduğu diğer ufak gazete ve dergilerde yuvalandılar. Orduya ve MİT'e sızdılar. MİT 2. başkanı Hiram Abas en meşhuruydu. Çevik Bir, Genelkurmay 2. başkanlığına kadar yükseldi. Laik göründükleri için orgeneralliklere yükseldiler ve kurdukları derin devletleriyle devlet içinde devlet gibi davranmaya başladılar.

Çevik Bir, 2 Ekim 1999 tarihinde gazeteci İsmet Solak'la NTV'de yaptikları sohbette emekli Orgeneral şöyle demektedir: "Babam Manastır'lı, annem Selanikli'dir." Diğer bütün kavim ve kültürlerin aksine Yahudilikte soy anneden devam etmektedir. Yani Yahudiler, babası Yahudi olanı değil, annesi Yahudi olanı kendilerinden saymaktadırlar. Böylece Çevik Bir'in annesinin Selanik Dönmesi olması kendisinin Yahudi kabul edilmesi için yetmektedir. '8 Şubat sürecinde kullandığı Sabah gazetesinin sahibi Dinç Bilgin'in dönme olması, onı manşet toplantılarına katılmasını sağlamıştı. Derin ilişkilerini çok iyi kullandı.

Benim burada dikkat çekmek istediğim şey; Türk Ordusunda subay olabilmek için yapılan soy-sop, dini mensubiyet ve milli bağlılık araştırmalarından bu insanların nasıl olup da geçtikleridir. Hele kurmay olabilmek için çok daha hassas ölçülerin kullanıldığı bilindiği halde, bu ölçüler sanki sadece dindar olanları ayıklamaya indirgenmiş gibi görünüyor. Dedesi imam olanları subay yapmayan sistem acaba neden zor duruma düştüğümüzde bizi arkadan vuranları baş tacı yapmaktadır?

Dönme Ahmet Emin Yalman'ın 1950'li yıllarda Necip Fazıl Kısakürek ve Büyük Doğu'cularla olan şiddetli polemikleri ve bir dönme olan Sabika Sertelin eşi Zekeriya Sertel ile birlikte milliyetçi ve Turancılarla olan polemikleri, bugün artık yaşanmıyor. Çünkü Sebataycıları afişe edecek dirayetli yazarımız kalmadı. Kimse cesaret edemiyor. Kurtlar Vadisi ve Şubat Soğuğu, bu misyonu görsel olarak yapıyor.

Döneminde Sebataycıların canına okuyan Rahmetli Necip Fazıl, İdeologya Örgüsü adlı kitabının 424'üncü sayfasında Yahudileri şöyle anlatıyordu:

Önce öz peygamberine ihânet eden tevhid bayraktarı Resûl ”Tûr-u Sînâ”ya çıkınca altundan buzağı yapıp ona tapmaya başlayan ve peygamber lânetine uğrayan , o..

Böylece , nebiler beşiği , üstün ırk İsrailoğulları içinden kopup fesad ve hiyânet madeni yeni bir kavim hâlinde dölleşen , asıl yahudiyi mayalandıran , artık hep öyle devam eden ve insanlığın başına belâ kesilen , o...

İçinden yetişmiş ve yeni ölçülerle gelmiş İsa Peygamberi dinsizlikle suçlayan , Romalılara gammazlayan ve Romalı askerlere kimin tutulacağıhı göstermek için havariler meclisinde onu yanağından öpmeye kadar alçalan (Yud'a Sem'um'un), o...

Derken babasız hak Peygamber Hazret-i İsa’nın hak dini içinden tahrif eden , yeni Peygamberi Allah’ın oğlu diye gösteren , ”baba – oğul – ruhulkudüs” küfrünü icad eden (Sen Pol) , o...

İslâm’da münâfıklığı mayalandıran , bütün bâtıl mezhepleri kuran , besleyen ve Kur’an’da Allah’ın lânetine hedef olan , o...

Dünyanın her tarafına yayılıp kene sessizliği içinde kanını emdiği her yerden atılan , sonunda İspanya'dan kovulan , sırtında ucu kurşunlu kamçıların iziyle Türkiye'nin kapısnı çalan , karalar ve denizlerin haşmetli imparatoru Kânûnî Sultan Süleyman'ın lütuf ve merhameti sayesinde yurdumuza sızan , en kısa zamanda Türk iktisadî hayatına hâkim olan (Yasef Nassi) , hatta bir kızını Kânûnî'nin oğluna nikâh ettirmeye kadar başaran (Nurbanı Sultan), derken Osmanlı tarihi boyunca yeniçeri fesadının baş âmili "züyuf akçe = hileli para" mârifetini yürüten o...

Öbür taraftan da Türk vatanının en habis fesad ve hiyânet merkezi Selânik'ten kalkarak güyâ İslâm'ı kabul etmiş bir kafile hâlinde (dönmeler) Edirne ve İstanbul'a gelen ve bizi yahudi hüviyetiyle törpüleyişini bir de müslüman sıfatına bürülü olarak tecrübeye kalkan (Sebatay Sevi), o...

Fransız ihtilâlinde , perde arkası en büyük rolü oynayan , ilk enflasyon parası Asinyayi çıkartıp ihtilâlin iktisâdî muvazenesini allak bullak eden , neticede bir yandan krallık öbür yandan İnkilap Fransası'nı , yâni sadece Fransa'yı batırmak emelini besleyen , o...

İkinci Abdulhamit devrinde İslâm dünyasının merkez noktalarından birine çivi çakmak için flistinde küçük bir toprak isteyen , buna karşılık Türkiye'nin bütün dış borçlarını (Düyunu Umumiye) ödemek teklifinde bulunan , fakat ulu Hakan tarafından teklifleri nefretle reddedilen , nihayet yüce hükümdarı Ittihat ve Terakki komitelerine düşürten , o....

Dünyada ilk defa parayı ve şişkin sermayeyi icad eden Kapitalizma , sonra (Karl Marks) marifetiyle onu tahrip eden,1917 komünist ihtilâlinde güdücüler arası yer alan , peşinden dünya çapında bir Yahudi filozofu Henri Bergson'a tahrip âletini tertip ettiren , netice olarak nerede ve hangi mezhep varsa bir taraftan kurduran ve bir taraftan yıkan , yâni kendi dışında insanlığı her türlü birlik ve yekparelikten uzaklaştıran , o...

Türk Millî Kurtuluş Hareketi Yunanlı'ya karşı zafere ulaşır ulaşmaz , Türk'ü ve onun şahsında İslâm'ı yok etme azmindeki Batı ülkelerinin üzerimize saldırmasını önlemek ve göstermelik istiklâlimizi sağlamak şartını İslâmdan arınmamıza ve mukaddesâtımızı feda etmemize bağlayan ve bunda muvaffak olan , yine o...

Nihâyet her yerde planını gerçekleştiren , bu arada Türkiye’de dilediği fuhuş , ahlâksızlık ve iktisâdî çöküş iklimini tutturan gizli imparatorluğun maketi minik İsrail devletini kuran , onunla İslâm âlemi ve petrol dünyasının en nâzik noktasına kazığını kakan , arı kovanı hummasıyla çalışan , çabuk seferber olmakta dünyada birinci orduyu meydana getiren , çevresinde kendisinden en asağı 10 misli büyük Arab âlemini iflâsa uğratan , o Şu anda kolları karnının altında saklı bir ahtapot gibi , bir koluyla Suriye , öbür koluyla Irak, daha öbür kollarıyla da Kuveyt , Hicaz , Mısır ve Libya istikametlerini kollayan bu rolünün tahakkukuna zemin hazırlamak için bir dünya felâketine muhtaç bulunan , bunun için de Rus Amerikan rekabetini kızıştıran ve türeme – üreme yatağı emperyalizmayı besleyen, kısaca topyekûn medeniyetleri eritme yolunda büyücü kazanını durmadan karıştıran, yalnız, o...

Yine o, hep o, yalnız o , dâima o...

Ve bu incelikleri kavrayamamak ve içyüzleri görememek

bakımından memleketimiz , yine o , hep o , yalnız o , dâima o...

Sonsöz olarak Yahudi karşıtlığı yapmak niyetinde olmadığımızı hatırlatıp, Hekimoğlu İsmail'in orta yolu salık veren tesbitlerini kayde geçirelim:

Bir zamanlar "siyonistler, masonlar" diye tutturdular. Onlar dünyayı parmağında oynatıyormuş, peki biz ne yapıyorduk? Türkiye'de kayıtlı masonların adedi bin beş yüzü geçmez. Eğer bu ülkeyi onlar yönetiyorsa, Müslümanlar işe yaramıyor demektir. Peki dindarlar ne yapıyor? Sabataycılar varmış, bunlar bu milleti bu hale getirmiş... Yani kahvede oturan, meyhanede içen, sanatı, işi olmayan, cahil, beceriksiz Müslümanlar iyi, sabataycılar kötü imiş...Siyonizm, masonluk, sabataycılık, lions kulüpleri, rotary kulüpleri, bunların bütünü Yahudi idealiyle ilgilidir.

Keşke Müslümanlar da Yahudiler kadar birbirini tutsaydı, keşke Müslümanlar da Yahudiler kadar ekonomide, politikada ve kültürde birbirine yardımcı olsaydı... Keşke Yahudiler birbirine "birader" derken, bizimkiler de kardeşliğin gereğini yapsaydı. Dönmelerden değil, dönen çeklerden, senetlerden, kalitesiz mallardan, atılan imzaya sahip çıkmamaktan korkmalı... Yahudilerden değil, artık Yahudileşen

(Müslümanları aldatan) Müslümanlardan korkmalı... Bir avuç Yahudi dünya ticaret imparatorluğunu kurarken iki milyar Müslüman'ın ekonomik esaretine gözyaşı dökmeli... Her Yahudi birkaç lisan bilirken İstiklal Marşı'nı, Nutuk'u anlamayan, Türkçeyi bilmeyen Türkler'e acımalı.

Dönmelere karşı çıkmayın, o yol açık kalsın, Almanlar'dan, Amerikalılar'dan pek çok kimse dönüp Müslüman oluyor. Keşke Türkler'in, Sünnîler'in hepsi gülsuyuyla yıkanmış olsaydı da suçluyu dışarda arasaydık. Irkların birbirine üstünlüğü yoktur, insanları üstün kılan prensiplerdir. Dönmelere kızıp dövünmek yerine samimi müslüman olmayı öneren Hekimoğlu İsmail, düğmeci Mehmet Aziz Tarmanlara karşı özümüz olmaya çağrıyor.

Gazeteci gözüyle bir Ecevit portresi!

10 Kasım 2006

Türk siyasetinin duayeni merhum Bülent Ecevit'i başbakan iken Ankara'da takip ederken, onurlu bir insanla karşı karşıya olduğumu hemen farketmiştim. Kimse kızmasın hem nalına hem mıhına yazacağım. Ecevit'i bir gazeteci gözüyle, günahıyla sevabıyla anmak istiyorum.

Hastaydı, başbakanlık merdivenlerini zorla iner çıkardı; sonunda asansör koydular onun için.

Başbakanlık kartımı halen saklarım. 6 ay boyunca başbakanlık ikinci adresim olmuştu.

Başbakanlıktan nadir olarak çıkardı. Ankara'ya gelen misafirlerin uğrak yeri başbakanlık olduğu için diplomasi veya cumhurbaşkanlığı muhabirlerine başbakanı takip etme görevi de verilmişti Ecevitli yıllarda. Medya yöneticileri Ecevit sayesinde muhabir kesintisine gitti.

Çünkü merhumu takip etmeye ayrıca bir muhabir tahsis edecek kadar iş çıkmıyordu.

Cumhurbaşkanı Sezer'de zaten Köşk'üne çekilmişti. Süleyman Demirel gibi aktif siyasetin içinde değildi. Bu durumda başbakan ve cumhurbaşkanını takip etmek gazeteciler için kolaylaşmıştı. Ecevit'den sonra Tayyip Erdoğan gibi içte ve dışta aktif bir başbakanı takip etmek için sanırım en az iki muhabir görevlendirilmiştir.

2000 yılının sonbaharıydı. ABD'nin Ankara Büyükelçisi Mark Parris'e Doğu bölgemizle ilgili son bir özel görev verilmişti. Diyarbakır'da ABD Konsolosluğu açılması için Ankara nezdinde Washington diplomatik girişimlerini hızlandırmıştı. Parris, görev süresi bitmeden önce Doğu seferine çıkmış ve Kürtlerle ilgili ABD planlarının siyasi, sosyal ve ekonomik yapısını denetlemiş ve Washington'un beklediği raporuna son rötuşlarını atmıştı. Bunun Türkçesi şu: Doğu illerimizde illegal faaliyet gösteren CIA ajanlarının dertlerini dinlemiş ve militan Kürtlerle başımıza örecekleri çorabın boyutlarını konuşmuşlardı. PKK ve HADEP ile endirek olarak görüşülmüş, Talabani ve Barzani ile biraraya gelinerek Irak ve Kürdistan operasyonunun altyapısı için malzeme toplanmıştı. ABD, Türk ordusunun muhalefetine rağmen ısrarla Kürt kartını kullanmak istiyordu. Türkiye'den ajan damgası yiyerek sınırdışı edilmiş bir Amerikalı bile olmamasına rağmen Parris, Amerikan ajanlarına diplomatik dokunulmazlık kazandırmak için bastırıyordu. Bunun kılıfı belliydi: Diyarbakır ABD Konsolosluğu'na bağlı yüzlerce diplomat kamuflajı.

Parris, Ecevit'i makamında ziyaret ederek plansız bir görüşme talep etti. Bu durum diplomatik temayüllere aykırıydı. Elbette bir Türk başbakanının ABD sefirine randevu vermediği görülmemişti. Ancak bu ne aceleydi böyle! Başbakanlıkta sabah kahvemi almış yudumlarken, başbakanının günlük programında yer almayan davetsiz misafiri gördüm. Henüz başbakanlık muhabirleri bile görevine başlamamıştı. Parris kapıdan girmeden iki gazeteci ani ziyaretinin sebebini sorduk. Tabii ki yanıt alamadık. Görüşmenin bitmesini heyecansız olarak bekledim.

Rutin bir mektup teatisi olabilirdi. Çıkışta Parris yine sorularımızı yanıtlamadı. Üstelik ziyaret 10 dakikada bitmişti ki, bu durum anormaldi. Bu durumlarda tek kaynak Ecevit'tir, ama hayatda konuşmaz. İkinci sağlam kaynak özel kalem müdürü Zeynel Abidin beydir. Ancak Ecevit sinyal verirse konuşur. Ama genelde bize "üst düzey bir yetkiliden alınan

istihbarata dayanarak" diye yazma kaydıyla haberi fısıldar. İki gazeteci Zeynel beyi sıkıştırdık.

Tam tahmin ettiğim gibi çıkmıştı. Parris, Diyarbakır ABD Konsolosluğu açılması için ültimatom getirmişti. Zeynel bey, "benden duymadınız" diye söze başladı. Parris, Ecevit'i resmen tehdit etmiş, şantaj yapmış ve diplomatik dilin dışına çıkarak sert konuşmuştu.

Ecevit'in cevabı anlamlıydı: Sizin Adana'da Konsolosluğu'nuz yok mu, neden Diyarbakır'da da açmak istiyorsunuz? Asıl maksatlarını gayet iyi kavrayan Ecevit, "bu makamda ben olduğum sürece bu emelinize ulaşamıyacaksınız" demiş ve sefirin suratına adeta tokat patlatmıştı. Ayağa kalkan büyükelçi makamını terkederken elini dahi sıkmamıştı. Bu haberi değişik biçimde yumuşatarak vermemizi isteyen Zeynel beyi kırmadım. Haberi "Parris'in Doğu seferi" diye yazarken, başbakanlıktan Diyarbakır ABD Konsolusluğu'na vize çıkmadığını belirtmekle yetindim. Zaten haberi veren başka gazetede olmadı. Unutuldu, gitti.

Ecevit'in Türkiye'yi "sömürge 3. dünya ülkesi" gibi gören Amerikalıya verdiği dersi hiç unutmadım. Ecevitin pek çok politikasını onaylamasamda, partisine oy vermesemde gözümde büyüdü. Belki bu size küçük bir ayrıntı olarak gelebilir. ABD gibi bir filin karşısında bu gibi sağlam duruşlar, bir politikacının hayatına veya politik kariyerinin son bulmasına neden olabiliyor ülkemizde. Nitekim öylede oldu.

Bizim kültürümüzde ölenin arkasından kötü konuşulmaz. Ne yalan söylüyeyim, Ecevit başarılı bir başbakan değildi. Sanılanın aksine liderlik özellikleri zayıftı. Eşi Rahşan Ecevit onu ve partisini perde arkasından ustaca yönetiyordu. İktidara geldiği dönemlerde ülkemizin başına mutlaka bir bela gelmiştir. 2000 ve 2001 ekonomik krizleri, 1980 öncesi iç savaş ve 1974 Kıbrıs savaşı bunlardan birkaçı. CHP'yi, din düşmanlığı kökleşmiş seçmen kitlesi ve delege sistemi nedeniyle hedeflediği ortanın soluna getiremedi, ama DSP'yi kısmen getirmeyi başardı. DSP'nin neden battığını iyi göremedi. İsmail Cem ve "kedisi" sayılan Hüsameddin Özkan'ın dahi kendisini niye terkettiğini kavrayamadı. Derviş'i ve ABD'yi suçladı. Oysa sorunun büyüğü içerideydi. Uluğbay'ın neden intihara kalkıştığını dahi öğrenemedi.

Öğrenseydi, hırsızlara, hortumculara zamanında müdahale ederdi, edemedi.

Tüm bu handikaplarına rağmen dürüst ve ilkeliydi. Adı hiç bir zaman yolsuzluğa karışmadı.

Rüşvet yemedi, iltimas olayından hep kaçmaya çalıştı. Etrafını çevreleyenlerin fırıldaklarına gözyumdu. Diyebilirsiniz ki, çıkarlarına tam çomak soksaydı diskalifiye ederlerdi. Bizans oyunlarını iyi bilirdi. Güneş moteli operasyonu, siyasi hayatına kara bir leke olarak geçti.

Karaoğlan adıyla sevildi. CHP'ye oy verip onu bölmek veya yıpratmak için çalışan gazeteciler ve politikacılardan çektiği kadar kimseden çekmedi. Baykal, Karayalçın, Öymen, İnönü soyadlı "oyunbozan" CHP'lileri sevmedi. Hizipçilikle geldi, ama hizipçiliğe kızdı. Solun makus talihiydi hizipçilik. Demokratik bir seçimde solun alabileceği en büyük oyu 1980 öncesi "Kıbrıs fatihi" ve "Karaoğlan" imajıyla aldırdı. Apo'nun paket teslimi iadesi sayesinde DSP'si yüzde 21 oy alarak CHP'yi geçti, ama istikrar dönemi ülkemize kapandı. Özal'in ölümünden sonra eski darbeci derinlerin sağı bölme başarısından sonra, diğer karşıt derinlerimizin Ecevitle solu bölmesiyle ülkemize bol parçalı koalisyon hükümetleri hediye edildi 1990'lı yıllarda.

Ramazan ve Kurban bayramlarında biz başbakanlık muhabirlerini özel olarak kabul edip tek tek fotoğraf çektirmesini ve hal ve hatırımızı sormasını unutamam. Daha önceki başbakanlardan bu ilgiyi görmemiştim. Erbakan, Yılmaz ve Çiller'i hatırlıyorum. Araya her zaman mesafe ve adam koyar, gazetecileri kullanabilecekleri "insan müsveddeleri" olarak görürlerdi. Bir tek rahmetli Özal, kendini takip edip yorulan gazetecilere karşı ince ve düşünceliydi. Ecevit, nazik ve kibardı. Kullanacağı sözcükleri özenle seçerdi. 1980 öncesi fırtınalı yıllarının aksine DSP'li yıllarında kimseyi kırmamaya gayret gösterdi. Nostaljiye düşkündü. Eski moda daktilosunu uzun süre emekli etmedi, bilgisayarda yazmadı. Yaşamı sade ve gösterişten uzaktı. Onu takip ederken korumalar tarafından hırpalanmazdı gazeteciler.

Laiklik anlayışını doğru olarak yorumlaması nedeniyle yıllarca Anadolu'da başı kapalılardan, dindar ailelerden bile oylar aldı. İnandığı doğrulardan onu kimse vazgeçiremedi. Buna rağmen 28 Şubat sürecine denk gelen son

başbakanlık döneminde asıl başbakanın Ecevit olduğunu söylemek oldukca zordu. Onun yerinde kim olsa aynı muameleye tabi tutulacaktı. Belki onun kadar uyutulmayacaktı. Zor bir ara döneminde zor yıllar yaşadı. Cumhurbaşkanı Sezer'in kafasına anayasa kitapçığı fırlatmasına muhatap oldu. Uğradığı şoku Meclis'de grubuna anlatırken ağlamasını unutamam. Samimiydi.

Tek taraflı olarak övgüler düzüp aynanın öbür tarafını saklayamazdım. Ecevit'in ölümle pençeleşmesi 5 aydan fazla sürdü. Günahıyla sevabıyla fani dünyadan göçüp büyük buluşmaya bilet aldı. Bir hamalın bile yük taşıdığı bir ipin hesabını veremediği öbür tarafta umarım Ecevit'in yükünü hafifletecek yeterince sevabı vardır. Cenazesini laiklik istismarı için kullanmak isteyenler keşke cenaze namazını kılıp "merhumu iyi bilirdik" diyebilecek dini bilgiye sahip olsalardı ve rahmetlinin duadan başka bir şeye ihtiyacı olmadığını kavrayabilselerdi.

SON YAZI

Cankuşu’nuz var mıdır?

01.08.2006

Uçmak eylemini üzerinde taşıdığından ve insan ruhu da bedenden kuş gibi uçup ayrıldığından dolayı ‘cankuşu’ diye anılır ruhumuz. Cankuşu, aslında aynı duygu ve düşünceleri, sırrınızı paylaştığınız, sizi gönülden çıkarı olmadan seven, kendi frekansınızda, denginiz olan bir gerçek dost, bir muhabbet ehli arkadaş veya gözünün içine baktığınızda ferahladığınız bir sevgilidir.

Bir cankuşunuz bile yoksa kuru kalabalıklar içinde yalnız ve kimsesiz yetimsiniz demektir; dünya sizin olsa dahi gözünüzde bir kıymeti yoktur. Alevi dedesi Cemal Hoca derki: Bülbül olsam güle ne? Turna olsam göle ne? Ben dedim yarim olsun. Ben yar sevsem ele ne?

Cankuşunuz yanıbaşınızda bile dursa siz farketmedikten sonra Kaf Dağında yaşayan, en güzel ve yüce kuş olarak tanımlanan ulaşamayacağınız Zümrüd-ü Anka’dır. Cankuşunuzu bulduktan sonra gülün dikenine katlanırsınız. Sevginiz karşılıksız değilse cankuşunuzla bir can olur, hep sohbeti canan soluklarsınız. Bir cankuşu iseniz, başkasının yoldaşınızı, candaşınızı kınamasına güler geçer, cankuşunuza toz kondurmazsınız.

Karacaoğlan, bir dörtlüğünde kendini sevgili bahçesine yerleşmeye niyetli görünen kuşa benzetiyor: Ben de bir kuş idim, geldim ötmeye. Yarin bahçesinde mesken tutmaya. Göz kaldırdım cemaline bakmaya. Ak gerdanda benler öldürdü beni. Egoizm, bencillik, enaniyet, kibir, böbürlenme bu devrin en büyük hastalığı. Eskiden bir kaç tane firavun varmış, bugün her nefis adeta birer firavun taşıyor. Firavunun özelliği hakikatı bilmesine rağmen nefsine yenildiği için düşmanlık yapması, gözünü güneşe kapatması ve sadece kendi nefsini sevdiği için cankuşuna

asla sahip olamamasıdır. Bu nedenle hırsından, kıskançlığından çatlar ve ıssızlığa, lanete mahkum olur.

Alevi-Bektaşi inancında kutsal sayılan turnanın sesini Hz. Ali'den aldığı yönünde bir inanç vardır. Halk edebiyatı ve resim süsleme sanatında en çok işlenen motiflerden biri de kuş'tur.

Öyleki kuş, örneğin turna, birbirini sevenlerin birbirine name göndermek için başvurduğu bir posta aracı olmuş ve onların tüm sırlarını, sevdalarını, umutlarını, türkülerini kanadında götürüp getirmiştir. Bu inancı Pir Sultan Abdal, dizelerinde şöyle dile getirmiştir: Hazreti Şah'ın avazı. Turna derler bir kuştadır. Asası Nil deryasında. Hırkası bir derviştedir. Abdal'ın anlatmak istediği şifre cankuşudur ve o kuşa aşılmaz engebe sayılan nefsinden fazla o kuşu sevmekle ulaşılabilir.

Büyük tasavvuf düşünürü Mevlana, Mesnevi'sinde simgesel anlamlarıyla kuşlardan yararlanmıştır. Mevlana, Şeb'ini bulana kadar yalnızdır. Her can arayış içinde canların canını arar, durur. Kimi bulur, kimi ise bulduğu halde öteler; kibir, rekabet ve kıskançlık damarıyla önyargılarına esir düşer, ruhunu rahatlatacak sahile yaklaşamaz, hatta söver, hakaret eder, utanmadan iftira atar. Kainatın mayasını sevgide gören ve insanı Yaradan'dan ötürü seven, insana düşman olamaz, terör işleyemez, insan öldüremez. Ancak Rabbini inkar edenlere tüm mevcudatın hakkı nedeniyle darılır, kötü sıfat ve haraketlerinin düzelmesi için ıslahlarına duacı olabilir. Atalarımız 'Vatan ve millet sevgisi, Allah sevgisindendir' derler; dolayısıyla hainler ve ihanet şebekeleri, sevgi ve hoşgörüyü anlayamamış nefislerden çıkar. Allah rızası soluklu yaşayan erenlere saldırı, erenlerin piri Hz. Ali'ye hakaretle eşdeğer ölçüde edepsizlik, saygısızlıktır.

Türk-İslam sanatlarında kuşlar, hayranlıkla işlenmiştir. Osmanlı padişahlarının simgesi Humayın, takma adı olan, masallarda anlatılan Humakuşu, zihnimize 'Devlet kuşu' deyimiyle girmiştir. Kuşların tekkesini Hz. Süleyman'ın kurduğu söylenir. Yunus bir şiirinde şöyle der: Süleyman kuş dilin bilir dediler, Süleyman var Süleyman'dan içeri. Seyrani ise, 'Süleyman'dır kuş dilini söyleyen. Her Süleyman kuş dilini ne bilsin.' diyerek herkesin kuşları anlamaya kabiliyetinde olamayacağını bildirir.

Kuş motifi en çok halk şiirinde işlenmiş ve halk ozanlarının, âşıklarının hep esin kaynağı olmuştur. Nizamoğlu ise şöyle der şiirinde: Biz bu dünyada bir kuşuz. Her yana uçup geçeriz.

Hakkın nimetlerin yeyip. Suların için gezeriz. Kuş misali yaşayanlar kuşun sahibine tevekkülle teslim olur ve kalabalıklar içinde gurbet, hicret ve hicran yaşarken, özünü anımsatacak ve Hakka götürecek fedakar, cefakar, samimi, ihlaslı kullar içinde arar cankuşunu. Şebi Aruza eren aşıka aşk anlatılmaz ki. O'nu bulan neyi kaybeder, O'nu kaybeden neyi bulmuştur ?

Rabbinin bunca nimetlerini tatdıktan sonra halen şükretmeyenlerin kuş dilinden anlaması ve bir cankuşuna sahip olması beklenemesede, sabırla bekliyoruz. Anadolu'nun bizim olan değerlerini yoğuran kültürün mayası olarak bellediğimiz sevgi unsurunda, o sevginin gerçek sahibine duyulan hakiki sevgi ateşi vardır. En fazla namaz kılma niteliğiyle tüm erenlerin Cankuşu ve ilim kapısı olmuş Hz. Ali'ye bu nedenle aşığız, sevdalıyız. Yakın geçmişin karanlık günlerinde yaşayan ve Türkiye toplumunun inanışa yeniden yönelişini, keşfedişini ve öz kimliğine dönüşünü algılayamayanlar kendi kısır çıkmaz sokaklarında kuşları, Hz. Alileri şucu bucu kulplarıyla yargız ınfaz edip esasen intihar ettikleri, sevgi atmosferini öldürdükleri için üzülüyoruz.

Önyargıları parçalamanın atomu parçalamaktan daha zor olduğunu biliyoruz. 'Gelin kardeşler, bir olalım, diri olalım, iri olalım' diyen Hacı Bektaş'tan bari haya etseler, aynı telden çaldığımızı anlayacaklar, gerçek faşistin ırka, mezhebe, dine, kültüre dayalı nefret tohumu ekenler olduğunu kavrayacaklar. Üzerilerinde sırıtan ölü toprağını atmak için yüreğimizi Mevlana, Yunus Emre, Pir Sultan Abdal, Karacaoğlan ve nice Anadolu erenleri kadar geniş tutmaya azimliyiz. Yunus gibi, ' Dövene elsiz, sövene dilsiz, aşık birazda gönülsüz olsa gerek' diyoruz ve darılmamaya yemin ediyoruz.

Ayrıştırma, kamplaştırma, kutuplaştırma döneminin gericilik, yobazlık, irtica olduğunu ve bir daha ümitsizlik girdabında boğulmaya niyetli olmadığımızı, küsmeye değil kucaklaşmaya geldiğimizi anlatmaya taş sopa ile saldırsalar bile kızmadan devam edeceğiz. Osmanlının mirasçısı olmamıza rağmen çok kültürlülüğü ve farklılıkları olduğu gibi kabul etme

olgunluğuna erişememiş olanlara kendi öz kaynaklarına, Bizim Anadolu'ya dönmelerini diliyoruz.

Keşke herkes bu soruyu kendine soracak cesaretde olsa: Cankuşu'muz var mıdır? Teşkilatı Ergenekon, ne zaman bu ülkenin Kürdünü, Lazını, Türkünü, Alevisini, Sünnisini birbirinden ayıramayacağını öğrenecek acaba? İç düşman konsepti sona ermeden iç barış sağlanabilir miydi? Tek Türkiye, büyük Türkiye demektir, güçlü Türkiye'yi istemeyenler ancak İslam'a cibilli düşmanlık yapan içimideki İrlandalılar ve dış düşmanlar olabilir.

Cankuşum var benim.

Allah rızasını kazanmak için bu ülkeye sahip çıkan herkes benim cankuşumdur, olacaktır...